Mirko Marjanović

LEKSIKON HRVATSKIH KNJIŽEVNIKA BOSNE I HERCEGOVINE OD NAJSTARIJIH VREMENA DO DANAS

HRVATSKA KNJIŽEVNOST BOSNE I HERCEGOVINE U 100 KNJIGA
Knjiga 1.
Utemeljitelj edicije
MATICA HRVATSKA SARAJEVO

Izdavači
MATICA HRVATSKA SARAJEVO
HKD NAPREDAK SARAJEVO

Mirko Marjanović

LEKSIKON HRVATSKIH KNJIŽEVNIKA BOSNE I HERCEGOVINE OD NAJSTARIJIH VREMENA DO DANAS

MATICA HRVATSKA
Sarajevo
HKD NAPREDAK
Sarajevo
2001.

PREDGOVOR

U ovaj Leksikon uvrstio sam književnike *čija je pripadnost hrvatskoj duhovnoj i književno-jezičnoj tradiciji Bosne i Hercegovine neupitna, a koji su rođeni u Bosni i Hercegovini, kao i one koji su rođeni izvan nje a živjeli su u njoj i stvarali.*

U Leksikon sam uvrstio *samo autore s književnim ostvarenjima* (pjesnike, romanopisce, pripovjedače, esejiste, književne kritičare, putopisce, dramske pisce, pisce za djecu, ljetopisce, memoariste, autore književnih crtica i bilješki, svjedočenja i sl.), *i to ne samo one koji su svoja djela tiskali u knjigama, već i one koji to za života nisu uspjeli učiniti, osim u periodici.*

U Leksikonu se *ne nalaze književnici iz BiH i Hrvatske muslimanskog podrijetla,* jer je njihovo djelo, u književno-povijesnom i kritičkom smislu, već obrađeno u sličnim publikacijama u Hrvatskoj i jer su se društveno-političke prilike za takav posao i u Bosni i Hercegovini stubokom promijenile.

Tu prije svega mislim na književnike muslimanskog podrijetla između dvaju ratova među kojima su: Salih Alić, Salih-beg Akamović, Safet-beg Bašagić Redžepašić, Abdurezak Hifzi Bjelavac, Mehmed Čaušević, Džemaludin Čaušević, Husnija Čengić, Enver Čolaković, Musa Ćazim Ćatić, Vejsil Ćurčić, Mehmedalija Mak Dizdar, Abdulah Dizdarević, Husejin Đogo, Rasim Filipović, Mustafa H. Grabčanović, Kasim Gujić, Osman Nuri Hadžić, Fadil Hadžić, Muhamed Hadžijahić (koji o ovome problemu raspravlja u svojoj knjizi Hrvatska muslimanska književnost prije 1878. godine, Sarajevo, 1938.), Hadži Mehmed Handžić, Rešad Kadić, Mehmed-beg Kapetanović Ljubušak, Riza-beg Kapetanović Ljubušak, Hasan Kikić, Hamdija M. Kreševljaković (autor djela Kratak pregled hrvatske knjige u Herceg-Bosni, Sarajevo, 1912.) , Džafer-beg Kulenović, Nahid Kulenović, Mehmed Dželaludin Kurt, Ademaga Mešić, Edhem Mulabdić, Hamdija Mulić, Ahmed Muradbegović, Abdurahman Nametak, Alija Nametak, Fehim Hasan Nametak, Šemsudin Sarajlić, Fehim Spaho, Hamid Ekrem Šahinović, Munir Ekremov Šahinović, Murat Šuvalić, Mahmud Traljić, Seid M. Traljić, Džemila Hanumica Zekić, Omer Zubrić, Ismet Žunić, i dr. Ne zaboravljam ni genarcije nakon II. svjetskog rata (njihova imena neću nabrajati), čiji su se predstavnici za života opredjeljivali kao hrvatski književnici i koji su svojim ukupnim djelovanjem pripadali hrvatskoj književnosti, što neki od njih, još živući, i danas s ponosom potvrđuju, dok se drugi povlače i izjašnjavaju isključivo za bošnjačku književnost, ali, neka taj složeni problem ipak ostane izvan ovoga Leksikona.

U Leksikon *nisu uključeni pisci latinskih gramatika* (počev od Stjepana Marijanovića do danas), niti jezikoslovci (D. Brozović, Krunoslav Pranjić, Josip Baotić, Ivo Pranjković, i, dakako, svi oni prije njih), *niti isključivo teološki pisci, filozofi i povjesničari.*

Podatke o uvrštenim autorima u ovaj Leksikon pronalazio sam na više izvora, koji će ovdje biti navedeni, ali, nažalost, i u njima su bili nepotpuni, kako za književnike iz razdoblja starije i novije hrvatske književnosti u BiH tako i za suvremene. I ovo je, dakako, ilustrativan primjer našega nemara prema vlastitim duhovnim i kreativnim vrijednostima, koje do *Bio-bibliografije starijih hrvatskih pisaca Bosne i Hercegovine* Veselka Koromana u časopisu *Život* (1979.), potom *Biobibliografije hrvatskih pisaca Bosne i Hercegovine do godine 1918.* i *Biobibliografije hrvatskih pisaca između dvaju ratova* Ivana Alilovića (1986/1989.), te antologijâ Veselka Koromana *Hrvatska proza Bosne i Hercegovine od Matije Divkovića do danas* (1995.) i *Hrvatsko pjesništvo Bosne i Hercegovine od Lovre Sitovića do danas* (1996.), kad je u pitanju književno stvaralaštvo, nikada nisu bile objedinjene, na jednome mjestu, kako to nastojim učiniti, makar i s manjkavostima, i u ovom svom Leksikonu. Alilovićeve bio-bibliografije i Koromanova *Kronološka bio-bibliografija hrvatskih pisaca Bosne i Hercegovine*, tiskana u navedenim antologijama (koja, osim datuma o rođenju, i smrti, za umrle, nema drugih podataka o životopisima obrađenih autora), uveliko su mi olakšale ovaj posao, iako su i one nepotpune, bez oko 200 suvremenika. Neke podatke za ovaj Leksikon, dakako, pronašao sam i u starijoj literaturi: kod Filipa Lastrića (Epitome vetustatum Bosnensis provinciae, Ancona, 1776./Pregled starina Bosanske provincije, Veselin Masleša, Sarajevo, 1977.), Ivana Franje Jukića (Bosanski prijatelj, sv. I i II, 1850., 1851.), Jake Matkovića (Biobibliografija bosanskih franjevaca, Sarajevo, 1896.), Mihaela Napotnika, Šime Ljubića, Hamdije Kreševljakovića (Kratak pregled hrvatske knjige u Herceg-Bosni, Sarajevo, 1912.), Julijana Jelenića (Biobibliografija franjevaca Bosne Srebreničke, I, Zagreb, 1925.), Safvet-bega Bašagića (Znameniti Hrvati Bošnjaci i Hercegovci, Zagreb, 1931.), Muhameda Hadžijahića (Hrvatska muslimanska književnost prije 1878., Sarajevo, 1938.), Krešimira Georgijevića (Hrvatska književnost od 16. do 18. stoljeća u sjevernoj Hrvatskoj i Bosni, Matica hrvatska, Zagreb, 1969.).

U ovaj Leksikon književnici nisu birani na temelju vrijednosnog, odnosno, apsolutnog estetskog kriterija. Ekskluzivnost takve vrste ovaj je Leksikon isključio, jer bi to za njega bio prvorazredni luksuz, i jer se radi o književnosti na koju je takav kriterij jednostavno neprimjenjiv, pogotovu u pokušajima prvoga sagledavanja cjeline njezina povijesnoga razvoja. U njemu, istina, ima dosta autora, iz novijeg i suvremenog razdoblja posebice, čija djela i taj rigorozni kriterij i te kako zadovoljavaju, što hrvatskoj književnosti u ovoj zemlji daje značenje respektabilne književnosti, ali i onih čija nam djela pružaju samo psihološke, socijalne, vjerske i moralne informacije, izdašnije negoli estetičke. Za malu književnost kakva je hrvatska u BiH i to je bitno

jer se i takvim djelima potvrđuje njezin povijesnokulturni kontinuitet, na razne načine ometan, pogotovu u smislu nacionalnoga održanja u višenacionacionalnoj sredini.

Sve informacije o autorima uvrštenim u ovaj Leksikon, do kojih sam u ovom iscrpljujućem poslu za pojedinca, ali i za skupinu strpljivih istraživača, inače, dolazio teško, svedene su na ono najbitnije: u životopisima sam zadržao samo najznačajnija mjesta, uz tiskana djela ostavio sam samo godinu prvoga izdanja, ne i ponovljenih, ne i naslov nakladnika i mjesto u kojemu je nakladnik djelovao (što Koromanova *Kronološka bio-bibliografija* ima). Uz svakoga autora, kao prvu informaciju o njegovoj žanrovskoj profiliranosti, izvukao sam odrednice: pjesnik, romanopisac, pripovjedač, itd. prema njegovoj bibliografiji, bez obzira na to jesu li djela objavljena kao knjige ili samo u periodici, ili su još u rukopisu (kod najstarijih i gotovo zaboravljenih), poštujući književnu vrstu u kojoj se on okušao i afirmirao. (U tom smislu neka su djela, u nedostatku podataka u pretraženim izvorima, nažalost, ostala bez žanrovskih odrednica, kao i godina prvih izdanja.) Odrednicom *pisac* označio sam sve autore čiji su opusi pretežito neknjiževni, ali u kojima ima i književnih ostvarenja. Društvene i političke funkcije izostavio sam iz životopisa skoro svih autora koji su ih imali/imaju (kod nekih ih, u nedostatku drugih, nikako nisam mogao izbjeći), kao i podatke (i u slučajevima kada su mi bili dostupni) koji detaljnije opisuju cjelinu njihovih života, u kojoj je kod pojedinaca bilo uistinu dramatičnih i tragičnih razdoblja (uhićenja, progona, političkih suđenja, uskraćivanja građanskih prava i sl.), smatrajući da oni i nisu za ovakvu vrstu publikacije bitni koliko jesu za neku drugu, srodnu i zahtjevniju. Na isti način odnosio sam se i prema podatku o članstvu književnika u književničkoj udruzi, i na regionalnoj i na državnoj i na međunarodnoj razini, ali ne i prema članstvu u institucijama kakve su akademije znanosti i umjetnosti. U Leksikonu sam zadržao podatke o prijevodima na strane jezike kod onih književnika kod kojih sam ih uspio pronaći.

Ovaj Leksikon se nije upuštao u ocjenu književnih opusa, niti u onim slučajevima kada sam kao njegov autor o opusima pojedinaca imao izgrađen sud (mislim na svoje suvremenike čija sam djela pratio i kao književni kritičar), jednostavno zato što ovome Leksikonu to i nije bio cilj. (Tu ocjenu će, nadam se, iskazati budući povjesničari hrvatske književnosti Bosne i Hercegovine, ako ih u dvadeset prvom stoljeću, u koje smo zakoračili, a kojemu prethodnik u naslijeđe donosi već osnažen pokret opće globalizacije, kao istraživača nacionalnih vrijednosti, uopće i bude!?) Književne i društvene nagrade (osim kod Andrića Nobelovu) nisam navodio niti kod jednog književnika koji se njima zakitio, ne zato što ih smatram prolaznim i nebitnim, već zato da bih ovome Leksikonu i na taj način osigurao što manji prostor. On je namijenjen svakodnevnoj uporabi, kao prva informacija znatiželjniku, i zato je u njemu tek minimum relevantnih činjenica.

Do točnih podataka o školovanju kod svih autora nisam mogao doći: kod jednih su potpuni, bilježe sve stupnjeve akademske izobrazbe, kod drugih su jednostavno nedokučivi.

Sve u svemu, ujednačavanje kriterija u obradi životopisa, čemu sam, dakako, težio, ovisilo je o dostupnim podacima u životopisima pojedinih književnika. Propusti te vrste, dakle, bili su mi nametnuti, njihova narav nije u metodološkoj nedosljednosti, već u iznuđenoj neujednačenosti.

Bibliografije suvremenika dopunjavao sam do posljednje redakcije Leksikona (prosinac 2000.), ali mi ni one, nažalost, kod svih autora nisu bile dostupne. Obećanja pojedinaca, kojima sam se obraćao, da će svoje bibliografije dopuniti najnovijim naslovima, nisu u svim slučajevima ispunjena. Krivnju za propuste takve vrste, koji su zanemarljivi, dijelim, dakle, s tim nezaintersiranim i nemarnim pojedincima, javno pozvanim da to učine za svoju korist (*Hrvatska misao* broj 14/2000.).

Najstariji autor u ovom Leksikonu rođen je 1333. godine, Bartol Alvernski, a najmlađi 1972, Bernard Marijanović. (Na 1972. godištu, i na izdanjima tiskanim do konca 2000. godine, ja sam se zaustavio, neka netko drugi, kasnije, nastavi!) Za književnog povjesničara na tom vremenskom prostoru od oko 650 godina jedne još neistražene književnosti ima uistinu zanimljivih podataka. I svojom svedenošću na ono najbitnije Leksikon ga obavještava o tome kada su se u toj književnosti pojedini književni oblici javljali, kako su se razvijali, i, uopće, kako se ta književnost, usprkos svemu, ipak održala u svim nijansama svoje osobitosti i kako je i kada započela svoju korespondenciju s modernim vrijednostima Europe i svijeta, s kakvim idejama i kakvim temama, s kakvim stilom i izrazom.

Kao što sam već rekao, u Leksikonu su samo autori koji su u svom opusu, što je u pojedinim slučajevim najmanje književnog karaktera (starija književnost, na primjer), imali i književne domete, bez obzira na književni oblik u kojemu su ih ostvarili i bez obzira na umjetničku razinu tih dometa. U Leksikonu su našli mjesta i najmlađi autori, koji su svoja prva djela objavili u tek minulom ratu, čiju vrijednost književna kritika tek treba ocijeniti, a bez kojih bi, po mome sudu, ovaj Leksikon bio nepotpun, ma kakva ta ocjena kritike bila. Oni su nada ove književnosti, pa ih ni ovaj Leksikon, koji hrvatsku književnost Bosne i Hercegovine sagledava u njezinoj ukupnosti, nikako nije mogao niti smio zaobići.

Podsjećam da je prva verzija ovoga Leksikona, s pozivom svima koji su mogli njegove nedostatke otkloniti, objavljena u *Hrvatskoj misli* broj 14 za 2000. godinu. Za nekolicinu književnika u toj verziji podatke sam dobio od *Krešimira Šege, Andrije Stojića, fra Andrije Nikića, fra Joze Mihaljevića, fra Marka Karamatića* (pomogao mi je prikupiti i ilustrativni materijal za Leksikon) i *Dragana Šimovića*, na čemu im iskreno zahvaljujem. Gotovo punu godinu otklanjao sam nedostatke u toj verziji, dopunjavajući je novim imenima, a ispravke i dopune pristizale mi kako od pojedinih autora tako i od čitatelja i suradnika *Hrvatske misli*. Među njima su posebno marljivi bili: *Ivan Božičević, Ante Kraljević, Tomislav Šarić* (Zagreb), *Anto Orlovac* (Banja Luka), *Tomo Vukšić* (Sarajevo), *Mato Nedić* (Orašje), *Zvonko Dragić* (Mostar).

Svojim prilozima oni su dopunili Leksikon za oko 50 novih imena, i zato im izražavam posebnu zahvalnost. Istu zahvalnost upućujem i akademiku *Dragutinu Tadijanoviću*, gospodinu *Stjepanu Sučiću* (Zagreb) i gospodinu *Pavlu Ravliću* (Zadar), koji su me pismeno, odnosno telefonom upozorili na pogrešne podatke kod nekolicine književnika u Leksikonu, koje sam preuzimao iz navedene literature uvjeren da su točni.

U verziji Leksikona objavljenoga u Hrvatskoj misli, bez ikakvih podataka, bili su navedeni *Stjepan Boban, Franjo Ćurić, Drago Kolak* i *Franjo Krizmanić*. Kako do njihovih podataka (izuzimajući Franju Ćurića) do posljednje redakcije Leksikona, kao samostalne knjige, nisam mogao doći, njihova imena "preselio" sam u ovaj predgovor. U verziji Leksikona tiskanog u *Hrvatskoj misli* bez životopisâ je bilo tridesetak književnika. Nažalost, osim jednoga koji mi je dostavio svoj životopis, navedeni književnici su bez svojih životopisa i u ovoj knjizi. Njihovoj skupini pridružili su se i *Željko Roje* i *Ivica Tomić*, naknadno uvršteni u Leksikon.

U konačnu verziju Leksikona uvrstio sam 501 književnika (u prvoj ih je bilo 427). U ovoj nema *Ive Kozarčanina*. Prema tvrdnji njegova sina, o kojoj me je pismom izvijestio književnik Ivan Božičević, Ivo Kozarčanin nije rođen u Bosanskoj Dubici, nego u Hrvatskoj, a nikada nije živio u Bosni. Mimo utvrđenih kriterija, dakle, nije mogao ostati u Leksikonu, koje, uz njega, naknadnom provjerom podataka, nije ispunila niti Dijana Burazer.

Na kraju, kazat ću još ovo: moguće je da ovaj Leksikon, iako je to njegovom autoru bio jedan od prvenstvenih ciljeva, ipak nije obuhvatio sva imena hrvatskih književnika Bosne i Hercegovine. Neka i te njegove nedostatke otkloni netko drugi, ostavljam mu, nije to neskromno reći, solidnu osnovu, koja je meni i te kako nedostajala u ovom poslu. [1]

Sarajevo, 1996.-2000.

[1]Na temelju ovoga Leksikona *Uređivačko vijeće* edicije *Hrvatska književnost Bosne i Hercegovine u 100 knjiga* utvrdilo je i njezinu strukturu i njezin sadržaj. U ediciju je uvrstilo 350 književnika (iz starije i novije 179, raspoređenih u 7, a iz razdoblja devetnaestog i dvadesetog stoljeća 171, raspoređenih u 88 knjiga). Po dvije knjige u ediciji izdvojilo je za kodekse, zbornike, epigrafiku, povelje, darovnice, oporuke, kronike, rodoslove, legende i životopise, i hrvatsku usmenu književnost Bosne i Hercegovine (lirske pjesme, epske pjesme, priče, drame, sitni oblici). U svojim prosudbama kojim će autorima osigurati mjesto u ediciji, članovi *Uređivačkog vijeća* nisu se rukovodili *apsolutnim estetskim kriterijem*, karakterističnim za ekskluzivističke izbore. Rukovodili su se kriterijima *koji ne iznevjeravaju primarne estetske zahtjeve i ne zanemaruju odnjegovan književni ukus* u djelu svakoga autora uvrštenog u ovaj veliki izdavački projekt, čiji je Leksikon prva knjiga. Podatak da je izvan edicije od ukupno 501, koliko sam u *Leksikonu* uspio registrirati književnih autora, ostao 151 književnik, također je ilustrativan za nastojanja *Uređivačkog vijeća* da u ediciju uvrsti djela književnika nesporne umjetničke kvalitete. Posebna pozornost, u tom smislu, poklonjena je književnim stvaraocima svih generacija iz razdoblja devetnaestog i

dvadesetog stoljeća, u čijim je djelima *Uređivačko vijeće* prepoznalo vrhunce hrvatske književnosti Bosne i Hercegovine, njezine najzrelije umjetničke domete, okrunjene i Nobelovom nagradom jednome od njih (Ivi Andriću), pa je zato ovome razdoblju u ediciji osiguralo najviše knjiga (88). Kombinacijom panoramskog, primijenjenog ponajprije na autore starijeg i novijeg razdoblja hrvatske književnosti Bosne i Hercegovine, i antologijskog kriterija, primijenjenog na autore iz razdoblja devetnaestog i dvadesetog stoljeća, u kojemu je hrvatska književnost Bosne i Hercegovine autorski bila i najplodnija i umjetnički najuvjerljivija, *Uređivačko vijeće* je ovom edicijom uspjelo ostvariti cjelovitu i raskošnu sliku hrvatske književne riječi Bosne i Hercegovine nastalu u vremenu od sredine XIV. do konca XX. stoljeća.

LEKSIKON HRVATSKIH KNJIŽEVNIKA BOSNE I HERCEGOVINE OD NAJSTARIJIH VREMENA DO DANAS

A

Adžamić, Anto (Donji Kladari, Modriča, 15. svibnja 1942.). Novinar i pripovjedač.

Osnovnu školu pohađao u rodnom mjestu, gimnaziju završio u Gradačcu, Učiteljsku školu u Derventi. Diplomirao na Pedagoškoj akademiji u Beogradu. Pripovijetke i prozne zapise objavljivao u zagrebačkom Poletu, Posavskom glasniku i drugim listovima. Radio kao novinar u Modriči i bio dopisnik Radio Sarajeva iz Modriče.

Djela: Pripovijetke i prozni zapisi u listovima i časopisima.

Alaupović, Tugomir (Dolac kod Travnika, 18. kolovoza 1870. – Zagreb, 9. travnja 1958.). Pjesnik i pripovjedač

Osnovnu školu završio je kod franjevaca u Docu, gimnaziju u Travniku, Sarajevu i Zagrebu. Studirao slavistiku i klasičnu filologiju u Zagrebu i Beču. Bio profesor gimnazije u Sarajevu, ravnatelj Velike gimnazije u Tuzli, savjetnik odjela za školstvo i nadzornik srednjih škola u BiH. Zbog jugoslavenske orijentacije otpušten je iz službe 1915. i stavljen pod krivični sud kao veleizdajnik, zatim oslobođen. Godine 1916. je umirovljen i interniran u Franjevački samostan u Sarajevu. Godinu dana kasnije preseljava u Zagreb i postaje tajnikom Matice hrvatske. U Sarajevu je ponovno 1918. godine, postaje članom Narodnog vijeća DS, te povjerenikom za prosvjetu i bogoštovlje. Do 1920. je ministar za vjeru u prvoj vladi Kraljevine SHS u Beogradu, onda i šef povjerenstva za prosvjetu u Zemaljskoj vladi u Zagrebu i privremeni pokrajinski namjesnik u Hrvatskoj i Slavoniji. I nakon drugog umirovljenja 1922. je aktivan: prvo je član, potom i predsjednik Državnog savjeta, te osnivač i član Demokratske stranke. Konačno je umirovljen 1929. kada se povlači u Zagreb, gdje ostaje do smrti.

Djela: Nesuđenica (ep, 1893.), Naše rane (ep, 1898.), Probrane pjesme (1902.); Ispod Vlašića (pjesme), Sjene i uspomene (pripovijetke), Iz starog zavičaja (pripovijetke), studija o Marijanu Šunjiću (1906.), studija o Ivanu Frani Jukiću (1907.) i fra Grgi Martiću (1907.), Radoslav krstjanin (dramski spjev, u rukopisu).

Alfirević, Frano (Zadar, 11. rujna 1903. – Zagreb, 2. veljače 1956.). Pjesnik, esejist i putopisac.

Završio romanistiku i slavistiku u Zagrebu. Kao gimnazijski profesor radio u Trebinju, Sarajevu, Beogradu, Zemunu i Zagrebu. Prevodio s talijanskog i francuskog jezika.

Djela: Pjesme (1934.), More i daleki gradovi (pjesme, 1941.), Putopisi i eseji (1942.), Izabrane pjesme (1952.), Proza (1956.), Izabrane pjesme (1963.), Izabrana djela (1969.).

Alilović, Ivan (Ružići, Grude, 25. veljače 1927.). Istraživač književne i kulturne prošlosti Bosne i Hercegovine.

Pučku školu završio u rodnom mjestu, potom položio prijemni ispit za upis u franjevačku Klasičnu gimnaziju na Širokom Brijegu. Međutim, gimnaziju nije nastavio. Do upisa u Vidovićevu dopisnu školu u Sarajevu, čija je četiri razreda uspio završiti, bavio se poljoprivredom u Ružićima. Od 1941. do konca rata radi kao učitelj u Borajni (općina Vitina) i

pomoćnoj školi u Blaževićima, a potom polaže III. pedagoški tečaj u Mostaru. Radi kao učitelj u više mjesta, a često mu je taj posao i uskraćivan bez ikakvih objašnjenja. Na Višoj pedagoškoj školi u Mostaru završava studij hrvatsko-srpskog jezika i jugoslavenskih književnosti i od tada službuje kao nastavnik materinskog jezika u Viru, Posušju i Klobuku. Upisuje se na studij književnosti u Skopju: tamo ga, zbog jednog pisma upućenog rođaku u Pariz, sumnjiče i ispituju kao antikomunistu, te razmišlja da prekine studij. Biskup Smiljan Čekada, s kojim je bio u vezi, odvraća ga od toga i materijalno ga pomaže da nastavi studij. Kao apsolvent radi na Medicinskoj i Muzičkoj školi u Mostaru, ali, kako još nema diplomu, ubrzo gubi i taj posao, a vraća mu se nakon diplomiranja. Komunisti ga potom optužuju da u mostarskom pododboru Matice hrvatske, koji u to vrijeme u tom gradu nije ni postojao, djeluje kao nacionalist. Godine 1970. uhićen je i osuđen na tri godine zatvora. Nakon izlaska iz zatvora, nikada se više nije uspio zaposliti kao profesor.

Djela: Pustinjakove pripovijetke iz seoskog života zapadne Hercegovine (izbor pripovijetki Martina Mikulića, 1972.), Tri zaboravljena imena iz kulturne prošlosti Hercegovine (1974.), Duhan i život naroda u Hercegovini (1976.), Hrvatski narodni običaji u Hercegovini (1977.), Dr. Ante Radić, velikan hrvatske kulture (1979.), Tragom hrvatske kulturne baštine u Hercegovini (1980.), Hercegovci u hrvatskoj poeziji (izbor, 1982.), Hrvatski pripovjedači iz Hercegovine (izbor, 1983.), Biobliografija hrvatskih pisaca Bosne i Hercegovine do godine 1918. (1986.), Biobliografija hrvatskih pisaca Bosne i Hercegovine između dvaju ratova (1989.).

Alković, Marijan (Bukovlje, Slavonski Brod, 4. prosinca 1879. – 24. travnja 1953.). Prozni pisac.

Za života objavio jedno djelo: Put: Beograd-Sofija-Carigrad (1911.) i u periodici nekoliko novela. Na objavljivanje još čekaju njegovi rukopisi: Put po Italiji, Vojničke bilješke i Srbija.

Alvernski, Bartol (okolica Alverne, Italija, oko 1333. – Cetina kod Vrlike, 1444.). Šesti vikar Bosanske vikarije, pisac.

U Bosnu došao kao svećenik sa zadatkom da obraća "krstjane bosanske crkve". Naučio jezik bosanskih Hrvata i stekao ugled dobrog poznavatelja društvenih i crkvenih prilika u tadašnjoj Bosni. Bosanskom vikarijom upravljao u više navrata (1366.-1375, 1378.-1381, 1390.-1408.). Osim djela pravnog sadržaja Statua… super… regimine fratrum sacri conventus Syon, napisao i teološki spis Tractatus, quomodo debemus nos ponere ad recipiendum corpus Christi. Jelenić je o njemu zapisao: "Na književnom polju je praotac Bosne Srebrene".

Ančić, Ivan (Lipa kod Duvna, 11. veljače 1624. – Ancona, 24. srpnja 1685.). Pisac.

Osnovnu naobrazbu stekao je vjerojatno u ramskom samostanu, u kojem je 1643. zaređen kao franjevac. Gimnaziju je pohađao u Velikoj, filozofsko-teološki studij završio je u Cremoni (tri godine), Bressanoni (1650.-1651.) i Napulju (1651.-1653.).

U Asizu započinje 1676., a u Loretu dovršava 1677. djelo Vrata nebeska i život vični. Iste godine tiska u Rimu Ogledalo misničko. Pisao "dumanskim" ikavsko-štokavskim jezikom, služeći se latinicom u kojoj su prepoznatljivi elementi bosančice. Njegovi prijevodi s latinskog su i danas rječiti primjeri dobrog poznavanja ovoga jezika.

Osim tiskanih njegovih djela, sačuvana su i dva opširnija u rukopisu. Prvi je autobiografskog karaktera (napisan 1679.), a drugi je izvješće o stanju Bosne Srebrene (1680.).

Andrić, Ivo (Dolac kod Travnika, 9. listopada 1892. – Beograd, 13. ožujka 1975.). Pripovjedač, romanopisac, pjesnik, esejist. Dobitnik Nobelove nagrade za književnost (1961. godine).

Župnik crkve Svetoga Ivana Krstitelja u Travniku, u naselju Zenjak, Juraj Pušek, upisao ga je u Maticu rođenih pod rednim brojem 70 devetog listopada 1892. kao sina rimokatolika Antuna Andrića, podvornika, i rimokatolkinje Katarine, rođene Pejić.

Djetinjstvo je proveo u Višegradu gdje je završio osnovno obrazovanje. Gimnaziju je učio u Sarajevu i maturirao 1912. godine, a doktorirao povijesne znanosti u Grazu s temom: Razvoj duhovnog života u Bosni pod uticajem turske vladavine.

Kao srednjoškolac i student sudjelovao je u akcijama Mlade Bosne, revolucionarne organizacije jugoslavenske omladine. Na samom početku Prvog svjetskog rata, dok se nalazio na oporavku u Splitu, hapse ga austrijske vlasti. U razdoblju od 1914. do 1917. Andrić prolazi kroz splitski, šibenski i mariborski zatvor. Po izlasku je protjeran prvo u Ovčarevo (kod Travnika), potom u Zenicu. Tisuću devet stotina osamnaeste, dok rat još traje, Andrić je u Zagrebu, gdje s Vladimirom Ćorovićem, Brankom Mašićem i Nikom Bartulovićem pokreće časopis Književni jug.

Od 1921. do 1941. Andrić je proveo u diplomatskoj službi, obavljajući različite dužnosti. Prvo je na službi u Ministarstvu pri Vatikanu, potom u konzulatima u Bukureštu, Trstu i Grazu. Nakon što je jedno vrijeme obavljao dužnost tajnika u Ministarstvu, postavljen je za konzula u Madridu, a zatim je radio u konzulatima u Marseilleu i Parizu, u poslanstvu u Madridu i Bruxellesu. Početkom 1930. postao je tajnikom Stalne delegacije pri Društvu naroda u Ženevi. Potom je tajnik i savjetnik u Ministarstvu, a od 1937. pomoćnik ministra inozemnih poslova, od 1939. opunomoćeni izvanredni poslanik poslanstva u Berlinu.

Za vrijeme Drugog svjetskog rata Andrić se povlači iz službe i književne javnosti. Živi u okupiranom Beogradu, ne pristajući na objavljivanje svojih knjiga, kao i pripovjedaka i pjesama u antologijama i zbornicima. U oslobođenoj zemlji Andrić je aktivan i kao pisac i kao kulturni javni radnik.

Prve književne radove – stihove, objavio je kao srednjoškolac 1911. i 1912. u Bosanskoj vili. Kao student u Zagrebu objavljuje pjesme u Mladoj hrvatskoj lirici, a prikaze knjiga i

pjesama u Vihoru, Hrvatskom pokretu, Književnim novostima i Savremeniku (1914.). Bavi se i prevođenjem (prevodi Otona Župančiča, Josipa Murna Aleksandrova, Vladimira Levstika, a kasnije i Volta Vitmena, Augusta Strindberga i dr.). U razdoblju od 1918. do 1920. razvija živu suradnju s časopisima i listovima: Vihor, Hrvatska riječ, Hrvatski pokret, Ideje, Jugoslovenska njiva, Književni jug, Srpski književni glasnik, Venac, Nova Evropa, Književne novosti, Savremenik, i dr.

Djela: Ex Ponto (pjesme u prozi, 1918.), Nemiri (pjesme u prozi, 1920.), Put Alije Đerzeleza (pripovijetke, 1920.), Pripovetke, I (1924.), Pripovetke (1931.), Njegoš kao tragični junak kosovske misli (1935.), Pripovetke, II (1936.), Gospođica (roman, 1945.), Na Drini ćuprija (roman, 1945.), Travnička hronika / Konzulska vremena (roman, 1945.), Rzavski bregovi (pripovijetke, 1947.), Nove pripovetke (1948.), Priča o vezirovom slonu (1948.), Sjeme iz Kalifornije (pripovijetka, 1948.), O Vuku kao piscu, o Vuku kao reformatoru (studija, 1950.), Prokleta avlija (pripovijest, 1954.), Lica (pripovijetke, 1960.), Zapisi o Goji (1961.), Žena na kamenu (1962.), Sabrana djela, I-10 (1963.), Sabrana djela Ive Andrića, 1-17 (1976.), Omerpaša Latas (nedovršeni roman, u okviru Sabranih djela, 1976.), Kuća na osami (pripovijetke, u okviru Sabranih djela, 1976.), Znakovi pored puta (u okviru Sabranih djela, 1976.), Sabrana djela Ive Andrića, 1-17 (1981.).

Andrić, Ivo Mijo (Čanići, Tuzla, 17. studenog 1948.). Pjesnik.

Osnovnu školu završio je u Lipnici, srednju u Tuzli, a Fakultet političkih znanosti i poslijediplomski studij na Ekonomskom fakultetu u Sarajevu. Uz poeziju, bavi se i znanstvenim radom. Do sada objavio preko 50 znanstvenih radova u časopisima i zbornicima.

Djela: Podnebesje (pjesme, 1974.), Poniranje (pjesme, 1982.), Slovo o Mostu (pjesme, 1997.), Pisma iz opsade (pjesme, 1998.), Tužni radijator (pjesme, 1999.), Kad pjesme zašute (pjesme, 2000.).

Andrijašević, Niko (Gradac, na moru, 24. siječnja 1882. – Sarajevo, 25. srpnja 1951.). Pripovjedač.

Osnovnoškolsku naobrazbu stekao u rodnom mjestu, gimnaziju u Splitu, a filozofiju (zemljopis, geologiju, povijest i slavistiku) u Beču i Zagrebu. Doktorirao s temom: O vertikalnom pomicanju obalne linije na sjeveroistoku Jadranskog mora. U Sarajevu je od 1911. godine, gdje je prvo sudbeni prislušnik, potom odvjetnički perovođa i odvjetnik.

Djela: Iz Neretvanske krajine (pripovijesti, 1907.), Antun Tresić, nadripjesnik i megaloman (sa Srećkom Perišićem, 1909.), Pripovijesti (1912.).

Anić, Ljerka (Sarajevo, 18. srpnja 1959.). Spisateljica za djecu i prevoditeljica.

Osnovnu školu i gimnaziju završila u Sarajevu, gdje je na Filozofskom fakultetu diplomirala anglistiku. Prvu bajku pod naslovom Biserna zvijezda objavila u Malim novinama 1984. Prevodi s engleskog jezika.

Djela: Bajke zaboravljenog jezera (bajke, 1985.).

Antunović, Zdenko (Bugojno, 8. kolovoza 1960.). Pjesnik.

Osnovnu školu i gimnaziju završio u Bugojnu. Diplomirao na Arhitektonskom fakultetu u Sarajevu.

Djela: Pjesme u časopisu Novi i panoramama Svjetlost u mraku (1996.) i Petnaestorica (2000.).

Arapović, Borislav (Bišina, Nevesinje, 11. travnja 1935.). Pjesnik, pripovjedač, prevoditelj

Nakon očeve pogibije 1942. u borbi s četnicima, mladost proveo uglavnom po domovima, u izbjeglištvu (1944.-1947.), i internatima. Diplomirao u Zagrebu na Ekonomskom fakultetu 1965., iste godine otišao u Švedsku. Radio i studirao u Stockholmu, prešao na slavistiku i 1984. doktorirao s temom Hrvatski bog Mars Miroslava Krleže. Nastanak, stil, žanr, koja je i objavljena na švedskom jeziku u Stockholmu 1984. U Stockholmu osnovao 1973. Institut za prevođenje Biblije usmjeren na jezike Sovjetskog Saveza i do 1997. bio njegov direktor. Bio mu je zabranjen ulazak u tu zemlju, ali je nakon "perestrojke" ta djelatnost u Rusiji dobila visoka priznanja, pa mu je Ruska akademija znanosti 1996. dodijelila počasni doktorat, a 1999. izabran je za inozemnoga člana te akademije. Osim u Švedskoj, proveo nekoliko godina u izbjeglištvu, na radu, studiju i sl., u Austriji, Finskoj, Njemačkoj, Engleskoj, Izraelu i nakon "perestrojke" u Rusiji.

Djela: Zvončići (12 knjižica sa stihovima za djecu, 1977.), Dječja Biblija (s Verom Mattelmäki, 1983.), Hrvatski bog Mars Miroslava Krleže. Nastanak, stil, žanr (disertacija na švedskom, 1984.), Sin Östgötlanda (na švedskom, biografija, 1988.), Iz noćnog dnevnika (pjesme, 1989.), Tamnionik (pjesme, 1992.), Svim narodima i jezicima (spomen-knjiga o radu Instituta za prevođenje Biblije, na švedskom, 1993.), Kći Östgötlanda (s Linnéom Johansson, na švedskom, 1993.), Kamenopis (pjesme, 1993.), Biblijin svileni put (autobiografska spomen-knjiga o 25 godišnjem radu Instituta za prevođenje Biblije 1973.-1998., na švedskom, 1997.), Hrvatski mirospis 1778. (književna studija, 1999.), Povratak hrvatskih pukovnija 1779. (književna studija, 2000.).

Arapović, Vera (Mostar, 1940.). Pjesnikinja, povremeno novinarka i prevoditeljica s francuskog i na francuski jezik.

Školovala se u Mostaru i Sarajevu (Filozofski fakultet, romanistika).

Djela: Uporno trajanje (pjesme, 1983.), Vrijeme kušnje/Temps des ténations (pjesme, na hrvatskom i francuskom jeziku, 1998.).

Artuković, Zlata (Klobuk, Ljubuški, 4. rujna 1944.). Pjesnikinja.

Osnovnu školu pohađala u Klobuku, srednju medicinsku u Mostaru i Zagrebu, Fakultet političkih znanosti (sociologija) u Sarajevu, gdje je završila i poslijediplomski studij.

Djela: Ljubav s mirisom kadulje (pjesme, 1971.), priče i putopisi u periodici.

B

Babić, Đulvat, Sanja (Travnik, 26. ožujka 1965.). Pjesnikinja i romanospisateljica.

Profesorica književnosti Gimnazije u Vitezu.

Djela: Oko rta Dobre Nade (pjesme, 1998.), Travnički nocturno (roman, 2000.).

Bago, Slavo Antin (Čitluk, 7. veljače 1939.). Pjesnik i pripovjedač.

Djela: Odlepršao golub mira (pjesme, 1994.), Zaigrao korak (pjesme, 1995.), Ječe didove priče (priče, 1998.).

Bakarić, Tomislav (Kljevci, Sanski Most, 10. siječnja 1940.). Dramski pisac i pripovjedač.

Djela: Kako je umro grad (roman, 1966.), Hrvatski triptih (drame, 1988.), Malleus maleficarum (drame, 1994.), Mrtva priroda s pticom (proze i drame, 1997.).

Baković, Stanko (Guber, Livno, 22. listopada 1945.). Pjesnik.

Gimnaziju završio u Livnu, a na Filozofskom fakultetu u Zagrebu studirao sociologiju i filozofiju, gdje je i diplomirao i magistrirao. Predaje sociologiju na Ekonomskom fakultetu u Zagrebu.

Djela: Pjesme (1980.), Noć i san (pjesme, 1981.), Sunce i pepeo (pjesme, 1983.), Lepet duše (pjesme, 1990.), Jutro i sjena (pjesme, 1990.), Zvjezdani oluj (pjesme, 1991.), Ponoćne krijesi (izabrane pjesme, 1994.), Kasna večer (pjesme, 1999.).

Bakula, Petar ml. (Posušje, 29. listopada 1906. – Zagreb, 17. travnja 1997.). Pjesnik i pripovjedač.

Osnovnu školu završio u rodnom mjestu, koje 1917. napušta i odlazi u Slavoniju. U Sandžaku, Srijemu i Slavonskom Brodu radio kao radnik, učio razne obrte i završio soboslikarski. Kao pripadnik radničkog pokreta, proganjan i više puta zatvaran. Radio je i kao odvjetnički solicitator i trgovački putnik u Zagrebu, od 1936. do 1946. službovao je u Središnjem uredu za osiguranje radnika, a potom je obavljao poslove korektora, lektora i tehničkog urednika.

Djela: Ogledalo vremena (pjesme, s V. Jurčićem, V. Mađarevićem i N. Šimićem, 1936.), Herzegowinisches Dorf (priče, 1937.), Besplatno putovanje (pjesme, 1976.), Pjesme i pripovijetke (1997.).

Bakula, Petar st. (Batin kod Posušja, 24. svibnja 1816. – Mostar, 2. listopada 1873.). Pisac.

Početni humanistički studij završio je u Kreševu, a filozofiju i teologiju u Lucci (Italija). Pisao je na talijanskom, latinskom i hrvatskom jeziku djela iz raznih znanstvenih oblasti, od kojih najveću vrijednost ima njegov Schematismus.

Djela: Cenno storico Sulla provincia di Bosna (1848.), Breve compendio… (1853.), Pisma svetoiskazana od Ercegovčke redovničke čuvodržavi (1853.), I Martirii della missione francesca osservatne in Ercegovina (1862.), Hercegovina za devetnaest godinah vezirovanja Hali-pašina (ep, 1863.), Shematismus (1867.), Pravo mudroznanje za svakog čovika (ep, 1867.), Pribogoljubna bavljenja (1869.), Politika za svakog čovika, I (1869.), Politika za svakog čovika,

II (1871.), Prodanje i život Jozipa patrijarke (1871.), Četiri dila godine (ep, 1871.), O francuskom i pruskom ratu 1870.-71. (ep, 1873.), Shematismus (1874.), Pjesme (1890.), Hercegovina prije sto godina (1970.), Sentenze; Inno sulla creazione; Colletta di diversi et odi; Osservazione filozofico-critiche; Sulla correzione dei nostri prossimi; Sveti Pavao apoštol (pjesma, 2642 stiha), Judita ovvaro Holoferno (pjesma, 1014 stihova), Čovjek, sunce, majmun (pjesma, 238 stihova), Italija (pjesma, 360 stihova), Pjesma o prvom stanju čovika (269 stihova), Popivke u čast Bl. Divice Marije (7 pjesama), Uzdisanje naroda hercegovačkog prama obćoj majki Slavjanskoj (pjesma, 477 stihova), Čovjek, sreća i nesreća (pjesma, 467 stihova), Pripravljanje na smrt (prijevod djela Alfonza Liguorija), Različite pisme (prijevod 19 himna), Poziv redovničke mladeži na nauke (rukopisi).

Baltić, Jakov (Bukovica kod Travnika, 30. ožujka 1813. – Ovčarevo, 5. siječnja 1887.). Ljetopisac.

Osnovnu školu pohađao je u Gučoj Gori, filozofiju i bogosloviju studirao u Madžarskoj. Bio dušobrižnik Hrvata u carigradskoj bolnici i predstavnik franjevaca Bosne Srebrene kod Porte.

Djela: Godišnjak od događaja i promine vrimena u Bosni 1754.-1882. (1991.), Turska slovnica, Život Marijana Šunjića (uništeni rukopisi).

Balvanović, Vladimir (Travnik, 25. kolovoza 1930. – Bretanja, Francuska, 20. rujna 1970.). Esejist, književni i filmski kritičar, redatelj i scenarist

Pučku školu i gimnaziju završio je u rodnom mjestu, a Filozofski fakultet u Sarajevu. Kao redatelj potpisao 17 dokumentarnih filmova, napisao više filmskih scenarija. O knjigama i filmovima u sarajevskoj i pariškoj periodici (živio je u Parizu više godina, a pred Parizom je i izgubio život u prometnoj nesreći) ostavio je zanimljive tekstove.

Djela: Razgovori sa Žakom (proza, 1972.), Magija slike (eseji, 1975.), Lao-ce: Tao te king/Knjiga Puta i Vrline (prijevod, u suautorstvu s Liu Kia Hvajom, 2000.).

Ban, Danijel (Kreševo, 21. listopada 1857. – 14. rujna 1939.). Ljetopisac.

Osnovnu školu, niže razrede gimnazije i novicijat završio u Kreševu, prvu godinu bogoslovije u Đakovu, ostatak u Ostrogonu. Kratko vrijeme pučki učitelj u Kreševu, zatim kateheta na Djevojačkoj školi sestara milosrdnica i Realnoj gimnaziji u Sarajevu. Doktorirao s biblijskom temom: Evangelium quartum, ejus auctor, argumentum et scopus.

Djela: Žepče (monografija, 1877.), Kronika (rukopis u arhivu Franjevačkog samostana u Kreševu).

Ban, Hrvoslav (Stobi, Makedonija, 13. kolovoza 1924.). Prozaist i dramski pisac.

Od osmog mjeseca života živi u Zagrebu gdje završava pučku školu i gimnaziju te arheologiju i povijest umjetnosti. Od 1965. je u Rimu, studira bogosloviju i uređuje povijesnokulturnu rubriku hrvatskog programa Radio Vatikana. Godine 1972. zaređen je za svećenika u New Yorku. Od mladih dana piše prozu i dramu. Član je Hercegovačke franjevačke

provincije i od povratka u domovinu (1992. godine) živi u Franjevačkom samostanu na Humcu kod Ljubuškog.

Djela: Bijeli plašt, Slika Čistilišta, Ulica tužnog anđela, Katarinski trg, Novoveški dječak, Pod vješalima slave, Oklopnik, Zamka na Jurjevskom groblju, Opsada, Kuga pod Kamenitim vratima, Dvoboj na Markovom trgu, Buntovnik na Manhatanu, Hrvatski Parsifal (knjige proze i drame).

Bandulavić, Ivan (Skoplje, danas Uskoplje, druga polovica XVI. st. – prva polovica XVII. st.). Pisac.

Pretpostavlja se da je početne nauke i humaniora završio u fojničkom samostanu, filozofsko-teološki studij u Italiji. Suvremenik Matije Divkovića, prvi bosanski franjevac koji je svoja djela tiskao latinicom.

Djela: Pištole i evanđelja priko svega godišta (1613.).

Baotić, Anto (Kostrč, 4. studenoga 1944.). Pisac.

Osnovnu školu pohađao u Tolisi i Orašju, a Srednju ekonomsku u Brčkom. Studij prava završio je na Pravnom fakultetu u Novom Sadu 1969.

Djela: Svjedočenja zatočenika srpskih logora iz Posavine (u suautorstvu s I. Ilićem, dokumentarna proza, 1995.), Rat i život (fotomonografija, Oraško-šamačka bojišnica 1992.-1995, 1999.).

Baotić, Miroslav (Kostrč, Orašje, 3. ožujka 1948. – Zagreb, 6. travnja 1970.). Pjesnik.

Osnovnu školu završio je u rodnom mjestu, gimnaziju u Visokom, novicijat u Kraljevoj Sutjesci, godinu filozofsko-teološkog studija na Franjevačkoj teologiji u Sarajevu.

Za kratkog života nije uspio objaviti niti jednu knjigu. Posmrtno mu je objavljeno dvadesetak pjesama pod naslovom: Nemirni drvoredi. Dnevnik Posljednji drhtaji srca o četrdeset bolničkih dana još je u rukopisu.

Barbarić, Mirko (Dragićina, Čitluk, 24. svibnja 1947.). Pisac.

Pučku školu završio u Čerinu, a selezijansku Klasičnu gimnaziju u Križevcima. Filozofiju i bogoslovlje diplomirao u Zagrebu. U rujnu 1991. četnici ga zarobili u zadarskom zaleđu.

Djela: Pozdrav iz Knina 10.10. 1991. (zatvorska sjećanja, 1999.).

Barišić, Rafo st. (Oćevija, 24. srpnja 1797. – Široki Brijeg, 14. kolovoza 1863.). Biskup i pisac.

Početne i humaniorne nauke završio u Kraljevoj Sutjesci, filozofsko-teološki studij u Torinu. Još kao student napisao dvije filozofsko-teološke rasprave, a 1837. i 1838. uputio bečkom dvoru dvije spomenice u kojima opisuje teško stanje katolika u BiH.

Djela: Conclusiones ex universa philosophia selectae (1821.), Theses ex theologia selectae (1823.), Pištole i evanđelja (1840.), Paša duhovna (1842.), Obrana pravovjernoga i pravoslavnoga iliti rimokatoličkoga sveštenstva i naroda u Hercegovini turskoj (1853.).

Barišić, Stipo (Komarica kod Dervente, 1918. – Doboj, 6. srpnja 1944.). Prozni pisac i pjesnik.

Osnovnu školu završio je u rodnom mjestu, gimnaziju u Visokom, a teologiju u Sarajevu. Poginuo prilikom napada savezničkih ratnih zrakoplova na brzi vlak, kojim je putovao, nedaleko Žepča.

Djela: Pjesme Stipe Barišića (1976.), Tiha molitva (pjesme i proza, 1996.).

Barukčić, Andrija (Osredak kod Doboja, 11. studenoga 1805. –Tramošnica, 16. travnja 1834.). Pjesnik.

Osnovnu školu i humaniora završio je u Kraljevoj Sutjesci, filozofsko-teološki studij nastavio u Budimu (do 1834.). Nekrologij sutješkog samostana bilježi da je bio "Poëta insignis Latinus". U tramošničkoj Knjizi umrlih (Liber Mortuorum) o njemu je zapisano: "Iuvenis hic arte poëtica multum excellebat".

Djela: Carmen elegiacum…Raphaelis Barischich (1833.).

Bašić, Jakov (Tomislav Grad, 4. listopada 1902. – Kalifornija, 1987.). Pjesnik i romanopisac.

Podaci o njegovu školovanju nepoznati. Časnik u jugoslavenskoj vojsci, potom novinar zagrebačkih listova Merkur i Hrvatska pravica. U vrijeme II. svjetskog rata vojni ataše NDH u Berlinu.

Djela: Knjiga bezimenih (dio pjesama potpisanih pseudonimom Vid Vidović, izbjeglički logor "St. Martin" kod Linza, Austrija, 1947.), Hrastov čvor-vitez divljine (roman, 1969.), Astro lirika (pjesme, 1988.).

Bašić, Stanislav (Broćanac, Posušje, 15. travnja 1945.). Pjesnik, pisac za djecu, književni kritičar i novinar.

Osnovnu i srednju školu završio u rodnom mjestu, a Učiteljsku u Mostaru. Kao učitelj radio u selu Kašče kod Vitine. Na Filozofskom fakultetu u Sarajevu diplomirao povijest jugoslavenskih književnosti i hrvatsko-srpski jezik. U Narodnoj i univerzitetskoj bibilioteci BiH radio kao stručni suradnik. Urednik u Slobodnoj Dalmaciji u Zagrebu.

Djela: Glasnik (pjesme, 1969.), Žilište (pjesme, 1973.), Mame i tate (pjesme za djecu, 1976.).

Batinić, Mijo Vjenceslav (Fojnica, 25. listopada 1846. – 26. kolovoza 1912.). Pisac.

Osnove pismenosti stekao u Kupresu, humaniora je završio na Gorici kod Livna, filozofsko-teološki studij počeo u Bosni, a nastavio u Italiji i završio u Đakovu. Proučavao našu narodnu i crkvenu prošlost, osobito djelovanje franjevaca Bosne Srebrene.

Djela: Djelovanje franjevaca u Bosni i Hercegovini za prvih šest viekova njihova boravka, I-III (1881/83/87.), Životopis fra Augustina Miletića (1883.), Njekoliko priloga k bosanskoj crkvenoj poviesti (1885.), Uticaj franjevaca na političke prilike u Bosni (1887.), Franjevački samostan u Fojnici od stoljeća 14.-20. (1913.).

Begić, Tihomir (Posuški Gradac, Posušje, 9. srpnja 1957.). Pjesnik i novinar.

Nakon završetka Gimnazije u Posušju, studirao hrvatsko-srpski jezik na Pedagoškoj akademiji u Mostaru, a potom na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu.

Djela: Odsjaj daljina (pjesme, 1996.), Posuški zbornik (u koautorstvu, 1996.), Ljetopis posuški (u koautorstvu, 1998.), Suze za tobom (pjesme, 1999.).

Belović, Bernadžikovski, Jelena (Osijek, 25. veljače 1870. – Novi Sad, 30. lipnja 1946.). Romanospisateljica i etnografkinja.

Osnovnoškolsku naobrazbu stekla u Osijeku, nižu gimnaziju završila kod časnih sestara u Đakovu, a Učiteljsku školu u Zagrebu, višu pedagošku u Beču i Parizu. Od 1894. do 1907. bila je profesorica Trgovačke škole u Sarajevu, potom dvije godine upraviteljica Više djevojačke škole u Banjoj Luci gdje je i umirovljena.

Djela: Sto i deset narodnih igara (1890.), Iskrice iz svjetske književnosti (aforizmi, 1896.), Dječja psihologija današnjeg vremena (1899.), Poljsko cvijeće (narodne priče, 1899.), Meanderi (1900.), Iz mog albuma (1900.), Razgovor cvijeća (narodne priče, 1901.), Slikanje na drvetu, glini, kamenu, koži i dr. (1901.), O prirodi hrvatske vezilačke umjetnosti (1904.), Naše kevice (1904.), Hrvatska čitma (1905.), Album srpskih vezova (1906.), Hrvatski narodni vezovi (1906.), O razvitku naše narodne tekstilne industrije (1906.), O renesansi naše vezilačke umjetnosti (1906.), Srpski narodni vez i tekstilna ornamentika (1907.), Mlada učiteljica (roman, 1909.), Božićnice (narodne pjesme, 1910.), Jabuka za dobru djecu u slobodnoj Jugoslaviji (1918.), Bijelo roblje (roman, 1923.), Jugoslavenski narodni vezovi (1933.). Prijevodi i rasprave o pučkom stvaralaštvu južnoslavenskih naroda na njemačkom jeziku.

Beljan, Mira (Dobrići, Tomislav Grad, 16. studenoga 1966.). Pjesnikinja.

Djela: I gnjev i bijeg (pjesme, 1993.), Sunce u venama (pjesme, 1996.).

Benac, Aneta (Sarajevo, 16. ožujka 1954.). Pjesnikinja, književna kritičarka, novinarka.

Pučko i srednje obrazovanje završila u Sarajevu, kao i Fakultet političkih nauka (odjel žurnalistike).

Djela: Plodan krčag (pjesme, 1976.), Priča o Dadi (monografija o dadaizmu, 1989.), Crno sunce (pjesme, 1996.), Jutro s licem molitve (pjesme, 1997.).

Benić, Bono (Ćatići kod Kaknja, 1708. – Kraljeva Sutjeska, 27. ožujka 1785.). Ljetopisac.

Kao desetogodišnak stupio je u Franjevački samostan u Kraljevoj Sutjesci, u kojem je stekao osnovnu i srednjoškolsku naobrazbu. Filozofsko-teološki studij završio je u Italiji (Cremona). Zanimao se za našu narodnu i crkvenu prošlost. Njegov “Protocollum conventus

Suttiscae” smatra se najvrjednijim i najopsežnijim ljetopisom XVIII. stoljeća na bosansko-hercegovačkom području.

Djela: Cum Auctor Epitome (1777.), Ljetopis sutješkog samostana (priređivač fra Ignacije Gavran, 1979.).

Benović, Ljubica (Drinovci, 25. studenoga 1955.). Pjesnikinja.

Studij književnosti i filozofije završila na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. U osnovnim i srednjim školama predavala hrvatski jezik i književnost. Utemeljiteljica časopisa za mlade Šalji dalje i njegova glavna urednica dvije godine. Urednica u Znanstveno-obrazovnom programu Hrvatske televizije. Piše i televizijske eseje i scenarije.

Djela: Kocka na putu (pjesme, 1983.), Cjelov samoće (pjesme, 1991.), Oče naš (trilogija slikovnica, 1993.).

Berezovska, Vesna (Sarajevo, 24. rujna 1957.). Pjesnikinja.

Djela: Riječ protiv zaborava (pjesme, 1978.), Slovo od zdravlja (pjesme, 1984.).

Blažanović, Ilija (Donji Hasić, Bosanski Šamac, 22. lipnja 1965.). Pjesnik.

Osnovnu školu pohađao u Hrvatskoj Tišini, Hasiću i Crkvini. Ekonomsku školu završio u Bos. Šamcu, a Višu ekonomsko-komercijalnu u Novom Sadu.

Djela: Pjesma moje duše (pjesme, 1995.).

Blažanović, Luka (Donji Hasić, Bos. Šamac, 1957. – 1992.). Pjesnik.

Osnovnu školu završio u Hrvatskoj Tišini i Crkvini, srednju u Njemačkoj, gdje je radio nekoliko godina. Poginuo 1992.

Djela: Posljednja pjesma (pjesme, 1997.).

Blažanović, Stjepan (Donji Hasić, Bosanski Šamac, 20. lipnja 1953.). Pisac.

Gimnaziju je završio u Gradačcu, Filozofski fakultet, magisterij i doktorat u Zagrebu.

Djela: Spomenica Hrvatske kulturne zajednice Stuttgart (1990.), Bosanska Posavina (povijesno-kulturni i gospodarstveni pregled, 1993.), Život i djelo Josipa Berkovića (studija, 1993.), Hrvatska čitaonica u Vrpolju 1893.-1993. (monografija, 1993.), Novine Brodskog Posavlja 1894.-1994. (pregled, 1994.), Hrvatski rječnik (1995.), Rječnik hrvatskog književnog nazivlja (1997.), Pisana riječ Hrvata Bosanske Posavine 1990.-1997. (1997.)

Blažević, Ivan Mato (Blaževići na tromeđi Bosne, Hercegovine i Južne Hrvatske, 1958.). Pjesnik.

Osnovnu školu završio u Kazagincu (općina Tomislav Grad) i Aržanu (općina Imotski), a srednju i fakultet (elektotehniku) u Splitu.

Djela: Dug ti vraćam (pjesme, 1994.).

Blažević, Mato (Bosanski Šamac, 16. listopada 1893. – Slavonski Šamac, 1953.). Romanopisac.

Pučku školu pohađao u Bosanskom Šamcu, brijački zanat u Sarajevu. Početkom 1914. mobiliziran u BH-3. regimentu, okružje Tuzla, koju su uglavnom činili Posavljaci. U ratu protiv Srbije, Italije i Rusije pisao je bilješke kasnije pretočene u roman Zaboravljeni grobovi. Objavio više pripovjedaka i drama.

Djela: Zaboravljeni grobovi, I, II (roman, u okviru Sabranih djela, 1994.), Izgubljene bitke (roman, u okviru Sabranih djela, 1994.).

Boban, Vjekoslav (Sarajevo, 23. veljače 1957.). Pjesnik, romanopisac, esejist.

Osnovnu školu i školu za tehničare (strojarski smjer) pohađao je u Osijeku. Na Filozofskom fakultetu u Zagrebu diplomirao komparativnu književnost i opću lingvistiku 1983. Radio kao urednik u više novina i časopisa (K, Studentski list, Polet, Pitanja, Quorum, Nadalje), u ZP Cankarjeva založba Ljubljana bio urednik hrvatskih izdanja, pojedinih knjiga u biblioteci Goranovo proljeće, koprodukcijskih izdanja Grafičkog zavoda Hrvatske, Dana, K. Krešimir, Naklade Jurčić itd. Uredio je prvi put u nas nekoliko slikovnih dvojezičnih rječnika: Englesko-hrvatski ili srpski slikovni rječnik (Zagreb-Ljubljana, 1987.), English Serbocroat Pictiorial Dictionary (Oxford-Ljubljana, 1987.). Bio zamjenik glavnog urednika tjednika za kulturu Hrvatsko slovo. Glavni urednik izdavačke djelatnosti Studentskog centra Sveučilišta u Zagrebu.

Djela: Nijednim umom zamišljeno (pjesme, 1975.), Izmišljotine jednog srednjoškolca (drama, 1977.), Orator (pjesme, 1978.), Kutija žigica (roman, 1982.), 64 priče 29 redaka (s Brankom Čegecom i Ivanom C. Kustićem, panorama hrvatske minimalističke priče, 1983.), Gangamon-ganglion (pjesme, 1985.), Slovenska ljubavna poezija (s T. Pavčekom i L. Paljetkom, 1988.), Kritika sintetizma (eseji, 1990.), Jahačica na vjetru (priče, 1996.), Antikvarijat (pjesme, 1997.), Uskrsna priča sunčeva glasnika (novela, 1998.), Božić sunčeva glasnika (novela, 1998.).

Bogdanović, Marijan (Kreševo, 8. prosinca 1720. – 7. siječnja 1772.). Ljetopisac.

U kreševski samostan stupio u dvanaestoj godini i tu je stekao osnovnu naobrazbu, te započeo novicijat. Filozofsko-teološki studij završio u Napulju. Od 1765. do 1771. pisao je Ljetopis kreševskog samostana na latinskom jeziku, te manjim dijelom na hrvatskom i bosančicom.

Djela: Ljetopis franjevačkog samostana u Kreševu (1918.), Ljetopis kreševskog samostana 1765.-1817. (1984.).

Bor, Hrvoje – Hrgić, Ljubo (Zenica, 1. travnja 1908. – 16. svibnja 1976.). Pjesnik, pripovjedač, putopisac.

Osnovnu školu je završio u Zenici, gimnaziju u Visokom, novicijat u Fojnici, filozofsko-teološki studij u Sarajevu, romanistiku u Beogradu i Parizu. Spistaljesku djelatnost započeo kao gimnazijalac u listu Cvijet. Pisao novele, pripovijesti, lirske pjesme, putopise, reportaže.

Djela: Molitva pred odlazak (pjesme, 1970.), Posljednji krug (pripovijetke, 1999.), pripovijetke i književne kritike – u časopisima.

Borozan, Nenad Valentin (Mostar, 31. prosinca 1949.). Pjesnik i novinar.

Pedagošku akademiju (odjel jugoslavenskih književnosti i materinski jezik) završio u Mostaru.

Djela: Osipalo se proljeće (pjesme, 1971.), Sudbine i bezbrižja (pjesme, 1975.), Put do dana (pjesme, 1980.), Boj i svjedokinja (pjesme, 1985.), Oštrica stud (pjesme, 1987.), Svir po sjenama (pjesme, 1995.), Molitva s anđelom (pjesme, 1998.).

Bosiljevac, Drago (Sarajevo, 11. kolovoza 1894. – Split, 2. rujna 1935.). Putopisac.

Školovao se u Sarajevu, Hvaru, Kotoru i Zagrebu i postao svećenik. Dvadesetih godina otišao u Južnu Ameriku kao misionar. Vrativši se u Split, napisao i objavio djelo Po Južnoj Americi. Osim njega, u sarajevskom Katoličkom tjedniku objavio je u nastavcima i svoja Nedjeljna razmatranja.

Djela: Po Južnoj Americi (1928.).

Bošković, Marko (Crnići, 2. siječnja 1933.). Pjesnik.

Djela: Pod kupolama sunca (pjesme, 1988.).

Bošković, Zdenko (Tuzla, 11. prosinca 1957.). Pjesnik.

Rudarski tehničar. Živio i radio u Mostaru. Sada živi u mjestu Roggel (Nizozemska).

Djela: Miris Mostara (pjesme, 1999.).

Božić, Josip Dobroslav (Jošava kod Odžaka, 11. rujna 1860. – Steelton Pa, SAD, 17. siječnja 1900.). Pisac

Školovanje započeo kod franjevaca u Potočanima, nastavio kao trgovački pomoćnik u Odžaku i B. Šamcu, onda se ponovno vratio franjevcima na Plehan. Godine 1875. prešao u Kraljevu Sutjesku, gdje je započeo novicijat. Filozofsko-teološki studij pohađao je na Plehanu, Tolisi, Ostrogonu i Gučoj Gori. Početkom 1894. iz Kraljeve Sutjeske odlazi u Ameriku, na poziv američkih Hrvata, gdje, uz pomoć biskupa Strossmayera, u Allegheny (Pitsburgh), osniva prvu hrvatsku rimokatoličku župu.

Djela: Bosanko-hercegovačko agrarno pitanje i povlastice dane bosanskim franjevcima od pojedinih sultana (1886.), U spomen otkrivanja obeliska u Bos. Brodu dne 16. rujna 1885. (1888.), Devet ljubljenih dužnosti (1888.), Novi prijatelj Bosne, I, II (1888/91.), Albanija (zaplijenjeno) (1892.), Uspomena rimokatoličke župske crkve Pohoda bl. Dj. Marije u Banja Luci i Banja Luka s okolicom (1893.), Novi prijatelj Bosne, III, IV (1894/1896.), Misao i rad muhamedanacah u Bosni-Hercegovini (1896.), Uspomena-opomena starješinstvu bosanskih franjevaca (1897.).

Bračuljević, Lovro (Budim, 1685. – 21. studenog 1737.). Pisac.

Ne zna se gdje je učio škole i kada je stupio u franjevački red. Bio je među prvim lektorima na budimskom Franjevačkom bogoslovnom učilištu, koje je 1722. proglašeno

generalnim. Istaknuti graditelj hrvatske kulture i književnosti među bačkim Hrvatima. Znatno je pridonio razvoju hrvatskog jezika i ortografije (u bunjevačku knjigu prvi je uveo narodni jezik i fonetski pravopis, postavivši sto godina prije Vuka pravilo: "Piši kako govoriš").

Djela: Uzao scerafinske (nascki) goruchie gliubavi (1730.), Dobar put (1730.).

Bralić, Krunoslav Kosta (Polje kod Travnika, 30. srpnja 1863. – Rim, 27. studenog 1901.). Pisac.

Osnovnu školu završio je u Docu, novicijat započeo u Fojnici, teologiju studirao u Peši i Asizu.

Djela: Konstantinovo krštenje (prijevod djela D. Honorata, u Glasniku jugoslavenskih franjevaca, 1890.), Kako i o čemu se ima pisati i čitati? (Glasnik jugoslavenskih franjevaca, 1891.), Priručni tumač (1891.), Jurisprudentia canonico-regularis (1895.), Skromni nazori o sjedinjenju crkava rimo-katoličke i grčko-istočne (1896.), Monografia storica sulle crudelta musulmane in Bosnia-Ercegovina (1898.).

Brešić, Vinko (Grgurići, Livno, 17. kolovoza 1952.). Pjesnik i književni povjesničar.

Završio Filozofski fakultet u Zagrebu na kojem predaje hrvatsku književnost. Izučava hrvatsku književnu periodiku i bibliografiju. Bibliografiju hrvatskog pjesništva osamdesetih (1980.-1989.) sastavio i objavio u trećem svesku Zrcala, časopisa čiji je osnivač i urednik.

Djela: Srebrni dlan (pjesme, 1971.), 44 pjesme (1977.), Dobriša Cesarić (studija, 1984.), Časopisi Milana Marjanovića (studija, 1990.), Dragi naš Šenoa (studija, 1992.), Novija hrvatska književnost (1994.), Knjiga o Virovitici (1999.).

Brigić, Dubravko (Tomislav Grad, 2. veljače 1959. – Vancouver, 23. prosinca 1998.). Pjesnik i novinar.

Školovao se u Sarajevu (Fakultet političkih znanosti, odjel žurnalistike), u kojem živi od 1964. Radio kao novinar na TV Sarajevo/TV BiH.

Djela: Papiri (pjesme, 1983.), Alfabet mrtvih ljudi (pjesme, 1996.), S ove strane života (priče, 1999.), Zenit Jekovac (pjesme, 2000.).

Brišničanin, Šekelja, Marko (Tomislav Grad, 1958.). Pjesnik.

Djela: Vrisak krša (pjesme, 1985.).

Brkić, Ciprijan (Studenci, 3. veljače 1868. – Drinovci, 28. srpnja 1945.). Pisac i sakupljač narodnog blaga.

U franjevački red stupio 26. studenoga 1884. Teologiju studirao u Sieni (Italija). Profesor tjelovježbe na širokobriješkoj gimnaziji, a potom kapelan, župni pomoćnik, župnik, samostanski vikar i vjeroučitelj u Duvnu, Klobuku, Kočerinu, Glavatičevu, Humcu, Konjicu, Mostaru i Drinovcima. Sabirao narodno blago, zapisivao pripovijedanja i opisivao narodne običaje.

Djela: Miho, Ivan Strašni sud (epovi u rukopisu), Focij i Slaveni (povijesne rasprave u rukopisu), Bitnica, Hrvatski rječničić, Jezgra, Prijedlog za uređenje hrvatskog jezika, Basne i priče i dr. (radovi u rukopisu).

Brkić, Franjo (Voljice, Uskoplje, 1937.). Pjesnik.

Djela: Žeđ (pjesme, 1964.).

Brković, Arhanđeo (Vareš, 11. travnja 1873. – Sarajevo, 28. siječnja 1939.). Prozni pisac i esejist.

Osnovnu školu završio je u Gučoj Gori, u franjevački red ušao u Fojnici, teologiju studirao u Francuskoj (četvrtu godinu u Petrićevcu).

Djela: Prozni sastavci i eseji – u periodici.

Bubalo, Jakov (Turčinovići, Široki Brijeg, 22. kolovoza 1933.). Pripovjedač, dramski pisac i književni povjesničar.

Studij filozofije i teologije završio je u Sarajevu 1962. Od 1967. do 1974. profesor na Franjevačkoj gimnaziji u Splitu. Od 1974. je u Franjevačkom samostanu u Tomislav Gradu gdje uređuje list Naša ognjišta (Sveta baština).

Djela: Kamen nije nijem (dramska kronika, 1972.), Nebo u kamenu (pripovijesti i crtice, 1980.), književnopovijesne studije – u periodici.

Bubalo, Janko (Turčinovići, Široki Brijeg, 31. siječnja 1913.). Pjesnik.

Osnovnu školu i šest razreda gimnazije završio je na Širokom Brijegu, potom stupio u franjevački red na Humcu (1932.). Nakon novicijata, sedmi i osmi razred gimnazije pohađao na Širokom Brijegu. Filozofsko-teološki studij započeo je u Mostaru, a završio u Wroclawu (Šleska).

Djela: Koraci od jučer (pjesme, 1973.), Na rubu ništavila (pjesme, 1974.), U nedogled okrenut (pjesme, 1974.), Između sna i zastava (pjesme, 1975.), Raspon trenutka (pjesme, 1977.), Gorko drvo (pjesme, 1979.), Blagoslov darivanja (izabrane pjesme, 1983.), Apokaliptični dani (memoarska proza, 1992.), Na kraju žetve (izabrane pjesme, 1995.).

Bubalo, Marija Ancila (Turčinovići, Široki Brijeg, 19. travnja 1943.). Pjesnikinja.

Poslije pučke škole i gimnazije na Širokom Brijegu, diplomirala jugoslavenske književnosti i njemački jezik na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Od 1962. članica je hercegovačke provincije Školskih sestara franjevaka. Obnašala službu odgojiteljice i zamjenice provincijalne poglavarice, profesorice hrvatskog i njemačkog jezika u Dubrovniku i Mostaru.

Djela: Tražim svoje korijenje (lirske meditacije, 1993.), Kuma Manda (priče, 1997.).

Bubalo, Nikola (Ilići, Mostar, 25. listopada 1883. – 16. siječnja 1924.). Pjesnik i putopisac.

Gimnaziju je pohađao u Mostaru, završio u Požegi. Školovanje je nastavio na Pravnom fakultetu u Zagrebu, ali studij prekida i stupa u državnu službu u računarskom odjeljenju u

Sarajevu. Iz Sarajeva prelazi u Mostar kao službenik u financijskoj direkciji, gdje potom obavlja dužnost knjižničara hrvatske javne knjižnice "Martić". Bio je član Hrvatske pučke stranke i predsjednik Hrvatskog katoličkog seniorata u Mostaru.

Djela: Za školskog odmora (pjesme, 1906.), Put kroz Bosnu i Hercegovinu (1912.), Esperantska gramatika i Esperantsko-hrvatski rječnik (s D. Maruzzijem, 1923.).

Buconjić, Nikola (Neum Klek, 15. rujna 1865. – Sarajevo, 24. svibnja 1947.). Pjesnik, romanopisac, etnograf i povjesničar.

Pučku školu završio je u Stocu, gimnaziju pohađao u Sarajevu. Nakon šest završenih razreda, školovanje nastavio u sarajevskoj Učiteljskoj školi. Njegov izvanškolski rad u Mostaru bio je uzrokom premještaja u Bugojno, po kazni. Isti razlog bio je i za premještaj iz Bugojna u Doboj. U Zagrebu polaže ispit za učitelja građanskih škola i tako postaje upravitelj škole u Doboju, potom i u Tuzli. Osim u navedenim mjestima, radio je i u Brčkom, Travniku i Sarajevu.

Djela: Život i običaji Hrvata katoličke vjere u Bosni i Hercegovini (1908.), Povijest ustanka u Hercegovini i boj kod Stoca (1910.), Ljiljanke (pjesme, 1915.), Franjo Josip I. (pjesme, 1917.), Grof Petar Zrinjski i knez Krsto Frankopan (1920.), Grob do groba (roman, Katolički tjednik, 1942/43.), Gazi Husrev-beg, Bitka na Krbavskom polju (epovi).

Buconjić, Paškal (Drinovci, 2. travnja 1834. – Mostar, 8. prosinca 1910.). Biskup i pisac.

U franjevački red stupio 1851. godine. Filozofske i teološke znanosti završio je u Italiji, u Rimu položio ispit za profesora filozofije i kao profesor ostao na tamošnjem franjevačkom učilištu. U Hercegovinu se vratio 1886. i bio profesor na Širokom Brijegu, zatim je župnik u Drinovcima, gdje gradi velebnu crkvu.

Djela: Govor u slavu slavjanskih apostola sv. Ćirila i Metoda (1863.), Un cenno semplice sulle cause, principali dell' insurrezione delle populazioni christiane in Hercegovina (1875, prijevod A. Nikić-Kratak osvrt na glavne uzroke ustanka kršćanskih naroda u Hercegovini), Pastirnica svećenstvu i vjernom puku (1880.), Okružnica (1888.), Schematismus dioecesium Mandertriensis et Dumnensis itemque Marcano-Tribuniensis pro anno 1892. (1892.), Okružnica o kršćanskoj ženidbi (1892.), Schemtismus…pro anno 1899.(1899.).

Budak, Pero (Trebinje, 21. lipnja 1917.). Pjesnik, romanopisac, dramski pisac i esejist.

Studirao medicinu u Zagrebu i usporedno s njom i glumačku školu koju je završio 1942. U zagrebačkom HNK bio glumac (od 1940.), u Kerempuhovu vedrom kazalištu redatelj (1949.-1950.), kao i u kazalištu Komedija (1950.-1953.). Potom je direktor Zagrebačkog dramskog kazališta (1953.-1970.) i Nakladnog zavoda Matice hrvatske (1970.-1981.).

Djela: Mećava (drama, 1952.), Lipe su procvale (pjesme, 1953.), Klupko (komedija, 1955.), Suvremeno kazalište (esej, 1956.), Kazalište, publika (esej, 1957.), Svjetionik (drama, 1958.), Na trnu i kamenu (komedija, 1959.), Tišina, snimamo (komedija, 1961.), Život pod reflektorima (drama, 1961.), Proljeće bez ljeta (drama, 1963.), Zaboravljeni (drama, 1965.),

Dlanom o dlan (vesela igra, 1965.), Kolo (pjesma, 1966.), Pun pogodak (libreto, 1966.), Svileni konac (pjesme, 1968.), Žedan izvor (drama, 1968.), Potez kistom (drama, 1969.), Nakot balabana (drama, 1981.), Nailaze vode (roman, 1996.).

Budimir, Nevenka (Donja Ričica, Uskoplje, 22. lipnja 1957.). Pjesnikinja.

Osnovnu školu završila u Pavić Polju, a srednju u Uskoplju. Živi i radi u Podgradu.

Djela: Prosinac pozdravlja Uskoplje (zajedno s N. Plejić i J. Kolakom, pjesme, 1996.), pjesme u panorami Petnaestorica (2000.).

Budulica, Ivica Strikan (Usora, 1957.). Pjesnik i pripovjedač.

Školovao se u rodnom mjestu.

Djela: Šuma bez drveta (pjesme, 1996.), Božja janjad (pripovijetke, 1997.).

Bujher, Đuro (Osijek, 26. ožujka 1855. – Sarajevo, 12. siječnja 1909.). Pjesnik, književni kritičar, pisac udžbenika i filoloških rasprava, prevoditelj s njemačkog i na njemački jezik.

Osnovnu školu i gimnaziju završio u Osijeku, na Filozofskom fakultetu u Zagrebu studirao četiri semestra klasične filologije. Radio u Gimnaziji u Osijeku, onda mobiliziran i poslan na bojišta Bosne, odakle se ponovno vraća u osječku Gimnaziju. Godine 1881. prelazi u Bosnu i postaje upravitelj osnovne škole u Banjoj Luci. Dvije godine kasnije je u Sarajevu, u Obrazovalištu za pomoćne učitelje, koje prerasta u Učiteljsku školu, u kojoj je profesor i ravnatelj.

Djela: Njemačka vježbalica za treći razred osnovnih škola u Bosni i Hercegovini (1889.), Jezikoslovna nastava na osnovnoj školi (1891.), pjesme, crtice, književne kritike, putopisi, filološke studije – u periodici; prijevodi s njemačkog i na njemački jezik.

Buljan, Slavica (Kuljenovci, Derventa, 14. travnja 1953.). Pjesnikinja.

Poslije osnovne škole u rodnom mjestu i Travniku, Medicinsku školu završava u Sarajevu i diplomira na Filozofsko-teološkom institutu u Zagrebu. U red sestara Kćeri Božje ljubavi stupila 1973. Kao medicinska sestra djelovala u Dunavu (Kosovo) i Bitoli (Makedonija) te bila tajnica Provincije u Zagrebu.

Djela: Zavjet krvlju potpisan (dokumentarna proza, 1996.), Psalmi srca (pjesme, 1997.), Dar i uzdarje (1998.), Razmišljanje o Isusu i s Isusom (1999.), Idem služiti Isusu (1999.).

<u>C</u>

Cettineo, Ante (Trebinje, 1898. – Split, 1956.). Pjesnik i prevoditelj.

Pučku školu i gimnaziju završio u Splitu. U Pragu je studirao klasičnu filologiju, zatim je 1922. diplomirao povijest jugoslavenskih književnosti u Beogradu. Radio kao profesor u Klasičnoj gimnaziji u Splitu i Četvrtoj gimnaziji u Beogradu (1944/47.).

Djela: Pjesme i prijevodi – u periodici.

Crnogorac, Mila Bernardina (Sovići, Grude, 1944.). Pjesnikinja, pripovjedačica i dramska spisateljica.

U Družbu sestara milosrdnica sv. Vinka Paulskoga ušla 1960. godine. Na Katehetskom institutu bogoslovnog fakulteta u Zagrebu položila ispite za katehisticu 1963. Kao vjeroučiteljica radila nekoliko godina u Livnu, potom u Makarskoj.

Djela: Trag (pjesme, 1994.), Vrijeme i ja (drame i recitali, 1997.).

Cvitkušić, Marko (Garevac, Modriča, 1951.). Pripovjedač.

Školovao se u rodnom mjestu i Gradačcu.

Djela: Ispružene ruke (pripovijetke, 1986.).

Č

Čale, Frano (Trebinje, 8. srpnja 1927. – Zagreb, 24. kolovoza 1993.). Književni povjesničar, esejist, teatrolog i prevoditelj.

Studij romanistike završio u Zagrebu 1952. godine, a doktorirao 1960. Bio profesor na zagrebačkom Filozofskom fakultetu. Izučavao djelo M. Držića, Dantea, Boccaccia, Petrarke, Machiavellija. Uz spomenute talijanske pisce, prevodio na hrvatski jezik i Goldonija, Leopardija, Foscolu i dr. Bavio se i talijansko-hrvatskim kazališnim vezama.

Djela: Talijanski dramski teatar u Zagrebu 1880.-1941. (JAZU, 1962.), O književnim i kazališnim dodirima hrvatsko-talijanskim (1968.), Talijanska lirika od postanka do Tassa (antologija, 1968.), Marin Držić (1971.), Petrarca i petrarkizam (1971.), Od stilema do stila (1973.), Classici e Moderni della litteratura italiana (s M. Zorićem, 1973.), Francesco Petrarca: Il Canzoniere-Kanconijer (1973.), Talijanska književnost (s M. Zorićem, 1974.), Dante Alighieri: Djela I-II (s M. Zorićem, 1976.), Tragom Držićeve poetike (1979.), Na mostu Talija (1979.), O životu i djelu Marina Držića (1979.), Giovanni Boccacio: Djela, I-II (s M. Zorićem, 1981.), Giovanni Pascoli: Pjesme (1982.), Izvor i izvornost (1984.), Igre u Njarnasgradu (1984.), Usporedbe i tumačenja (1991.).

Čarapina, Ćulanić, Stanislava (Ćulanića Stan, Tomislav Grad, 25. svibnja 1930.). Pjesnikinja i pripovjedačica za djecu.

Više godina radila u prosvjeti, a bavila se i novinarstvom. Živi u Slavonskom Brodu, svome drugom zavičaju.

Djela: Kuća djedova (pjesme za djecu, 1985.), Dugouško i šumska družina (pjesme za djecu, 1986.), Za djecu koja rastu (pjesme za djecu, 1986.), Plavi grad-Maštegrad (pjesme za djecu, 1987.), Ima jedno đače (pjesme za djecu, 1988.), Majčini poljupci (?), Radujem ti se

voljena zemljo (?), Zagonetke dopunjalke (?), Plačite oči moje (?), Moj Slavonski Brode (?), Ovdje se sunce ponovno rađa (pripovijetke, 1994.), Utorkom uvečer (?), Božićnice i uskrsnice (?), Brojalice (?), Od mraka do svjetla (?), Uzdarje (pjesme, 1998.), U progonstvu (1999.).

Čengić, Augustin (Stara Rijeka, Sanski Most, 7. veljače 1855. – Banja Luka, 22. lipnja 1911.). Pisac.

Osnove pismenosti stekao je, vjerojatno, u fojničkom samostanu, u kojem je 1872. započeo novicijat. Filozofiju studirao u Đakovu, teologiju u Ostrogonu. Njegove kronološko-povijesne bilješke iz vremena posljednjeg Bosanskohercegovačkog ustanka (1875.-1878.) tiskane su u Hrvatskoj straži (1935.) i Franjevačkom vijesniku (1936.), a ulomak o ljepotama Sarajeva u Ferijalcu (1935.).

Djela: Sveti Bonaventura; Crkveno pjevanje; Neoskrvnjeno začeta i XIX. vijek; Kristof Kolumbo i franjevački red (u Glasniku jugoslavenskih franjevaca, 1888/89/91/92.), Pokret katoličanstva u svijetu (Franjevački glasnik, 1895/97.), Priručna knjižica (1902.).

Čerkez, Vladimir (Sarajevo, 26. studenoga 1923. – 9. studenoga 1990.). Pjesnik, romanopisac, dramski pisac, pisac za djecu.

Školovao se u Mostaru i Sarajevu. Od 1941. do 1942. bio logoraš u Jasenovcu i Staroj Gradiški, potom partizan-borac, instruktor u agit-propu u više partizanskih štabova i odreda. U Sarajevu uređivao list Oslobođenje, časopise Zoru i Život.

Djela: Na livadama (pjesme, 1948.), Zastave Krajine (poema, 1949.), Majska lirika (pjesme, 1949.), Ruže u oluji (pjesme, 1951.), Cvijeće (pjesme, 1952.), Poema o ljubavi (1953.), Špijuni (drama, 1955.), Dječja knjiga (stihovi), 1955.), Bez povratka (kronika, 1955.), 12 knjižica za djecu (stihovi, 1956.), Krv i ćudnje (pjesme, 1958.), Sunce u dimu (roman, 1958.), Žuti zarobljenik (bajke, 1957.), Arena (roman, 1961.), Bajke (stihovi, 1964.), Doba zrenja (pjesme, 1965.), Orlovi i vuci (roman, 1965.), Vino voća iz mog vrča (pjesme, 1967.), Breza među rovovima (roman, 1969.), Stihovi (izbor, 1969.), Svemir (poeme, 1971.), San i život (pripovijetke, 1971.), Hrabri vojnik Cvitan (roman, 1971.), Zajedništvo/pojam i suština (separat, 1973.), Lenjin o umjetnosti, umjetnost o Lenjinu (1974.), Sunčana zemlja (poeme, 1975.), Sjaj života, sjena smrti (pripovijetke, 1977.), Zemlja sunca (poeme, 1979.), Zlato iz stijene (pjesme, 1981.), Noć strepnje (drama, 1982.), Espanja (poema, 1983.), Brojevi i ljudi (poeme, 1984.).

Čičić, Augustin (Kreševo, 14. travnja 1889. – Sarajevo, 26. rujna 1955.). Pjesnik i književni kritičar.

Osnovnu školu završio je u Kreševu, šest razreda gimnazije u Visokom, novicijat u Fojnici, filozofsko-teološki studij u Livnu i Sarajevu, poslijediplomski u Beču, gdje je i doktorirao. Pjesme, književne prikaze i kritike, povijesne članke, zabilješke o istaknutim franjevcima, refleksije o duhovnom životu, te izvještaje s terena objavljivao u mnogim glasilima svoga vremena.

Djela: Proljetni stihovi (1918.), Monografija o fra Grgi Martiću -1822.-1905. (1930.), S Vardara na Soču (pjesme, 1935.), Imenik "Osvetnika" fra Grge Martića (1940.).

Čilić, Luka (okolica Baje, 1707. – Baja, 21. travnja 1771.). Kustos Bosne Srebrene i pisac.

Osnovnu i srednju školu završio je vjerojatno u rodnom mjestu, filozofsko-teološki studij u Italiji. Od 1731. do 1733. godine djelovao je na Korzici kod austrijske vojske.

Djela: Physica seu octo Libri Physicorum (1733.), Paeana festivum illustrissimo…Josepho Ant. Chiolinich (prigodna pjesma, 1752.), Directa ad coelum via (1755.).

Čilić, Mate (Međugorje, 14. srpnja 1952.). Pjesnik.

Osnovnu školu pohađao u rodnom mjestu, Klasičnu gimnaziju u Splitu, a filozofiju i teologiju diplomirao u Sarajevu i Fuldi. Župnik u župi Emersacker, kod Ausburga.

Djela: Bajamova djeca (pjesme, 1996.), Ostani znak (pjesme, 1997.).

Čižek, Vjenceslav (Đenovići, Kotor, 28. veljače 1929. – Dortmund, 25. studenoga 2000.). Pjesnik.

Djela: Krovopisi predsvanuća (pjesme, 1989.), Bosonoga prašina (izabrane pjesme, 1994.).

Čolić, Velibor (Odžak, 1964.). Pjesnik i romanopisac.

Živio u Sarajevu, sada u Parizu.

Djela: Madrid Granada ili bilo koji grad (pjesme, 1987.), Odricanje sv. Petra (roman, 1990.).

Čubelić, Tvrtko (Bihać, 2. ožujka 1913. – Zagreb, 10. kolovoza 1995.). Povjesničar književnosti i folklorist.

Studirao filozofiju, etnologiju i jugoslavistiku na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Na istom fakultetu radio pri Katedri za usmenu narodnu književnost. Bavio se prikupljanjem, istraživanjem i interpretiranjem djela narodne književnosti.

Djela: Književnost (1963.), Književni leksikon (1972.), Slika društvenih i kulturnih prilika u našoj narodnoj epici (rukopis), deset panoramsko-antologijskih odabira iz narodne književnosti (s predgovorima i pogovorima), članci o narodnim plesovima i književnosti – u periodici.

Čuić, Stjepan (Bukovica, Tomislav Grad, 1. travnja 1945.). Pripovjedač, romanopisac, esejist, pisac za djecu, novinar, prevoditelj s ruskoga jezika.

Studirao jugoslavistiku i rusistiku na Filozofskom fakultetu u Zagrebu.Više godina radio kao lektor u Večernjem listu, a potom godinu dana u svojstvu lektora za hrvatski jezik na Sveučilištu u Bambergu (1989.-90.). Kao profesionalni pisac, surađivao s vodećim hrvatskim listovima, u kojima je objavljivao komentare, polemike i političke oglede.

Djela: Iza bregova (pripovijetke, 1965.), Staljinova slika i druge priče (1971.), Tridesetogodišnje priče (1979.), Dnevnik po novom kalendaru (roman, 1980.), Tajnoviti ponor (roman za djecu, 1980.), Orden (roman, 1981.), Pripovijetke (izbor, 1985.), Abeceda licemjerja (publicistička proza, 1992.), Lule mira (politički eseji i komentari, 1994.), Presretač (priče, 1996.).

Čutura, Franjo (Rastovača, 27. listopada 1885. – Lemont, Chicago, 3. veljače 1959.). Pjesnik i putopisac.

Osnovnu školu završio je u Posušju, a gimnaziju na Širokom Brijegu. Teologiju studirao u Mostaru i Paderbornu. Od 1912. do 1916. vjeroučitelj na Humcu, potom godinu dana predavač na Širokom Brijegu. Kao svećenik radio u Gabeli, Čapljini, Širokom Brijegu i Posušju. Od 1922. do 1924. misionar u Americi. Od 1924. do 1926. je župnik u Posušju, onda ponovno odlazi u Ameriku, u New York, gdje preuzima i vodi župu (1926.-1933.). Obolivši, vraća se u Hercegovinu, nakon oporavka odlazi u Svetu Zemlju. Od 1934. po treći put je u Americi, župnik u Ambridgeu, Chicagu, Ambridgeu i Sharonu.

Djela: Pjesme, putopisi i crtice – u periodici.

Čuturić, Dragan (Zenica, 19. rujna 1944.). Pripovjedač.

Djela: Rastrgani životi. Zapisi gastarbajtera (pripovijetke, 1981.), (Zerissenes Leben: Altagsprotokolle, 1983.), Za još jednu ljubav (Noch eine Liebe, 1985.), Moja Njemačka (pripovijetke, 1985.).

Čuturić, Leonardo (Otigošće, Fojnica, 5. listopada 1881. – 3. siječnja 1947.). Pisac.

Osnovnu školu pohađao u Fojnici, nižu gimnaziju u Gučoj Gori, teologiju studirao u Kraljevoj Sutjesci i Livnu.

Djela: Sveti Ljudevit Anžuvinski (1909.), Franjevci među hrvatskim pukom kroz sedam stoljeća (1926.), Marijan i Emina (pripovijest, 1937.).

<u>Ć</u>

Ćavar, Tomislava Kata (Ćavarov Stan, Tomislav Grad, 1963.). Pjesnikinja.

Djela: Biljeg krvi (pjesme, ?)

Ćorić, Boris (Kreševo, 24. prosinca 1933. – Sarajevo, 22. siječnja 1983.). Književni povjesničar i esejist.

Djela: Studije o životu i djelu Ivana Franje Jukića: Sabrana djela, I-III (1973.) i Silviju Strahimiru Kranjčeviću-Nada, 1895.-1903. (1977.).

Ćorić, Šimun Šito (Paoča, Čitluk, 1. siječnja 1949.). Pjesnik, esejist, dramski pisac, antologičar.

Bogosloviju studirao u Sarajevu i Luzernu, psihologiju u New Yorku. Kao redovnik djelovao u svojstvu misionara psihologa u hrvatskoj dijaspori. Od 1994. godine predsjednik Svjetskog kongresa Hrvata.

Djela: Hrvatske molitvene popijevke (antologija, 1977.), Nazdravica s križa (pjesme, 1980.), Iseljeničke kiše (pjesme, 1981.), Najpjevanije hrvatske pjesme (antologija, 1982.), Gubilište (pet drama, 1983.), Afera Palestinac (pjesme u prozi, 1984.), Mladenačke godine (studija, 1984.), Hercegovina (pjesme, 1985.), Od zalogaja zvijezda (pjesme, 1986.), Tako (ni)je govorio Isus (pjesme u prozi i aforizmi, 1987.), Kruh u noći (izabrane pjesme, 1990.), Tjeskoba hrvatskih emigranata (studija, 1995.), 45 hrvatskih emigrantskih pisaca (antologija, 1991.), Granice su da se prijeđu (pisma s putovanja, 1993.), Kroz bijelu, tihu noć (drama-musical, 1993.), Hercegovci-Hrvati Hercegovine (feljtoni, 1995.), 60 hrvatskih emigrantskih pisaca (antologija, 1995.).

Ćorlukić, Anto (Vrhovi, Derventa, 21. kolovoza 1932.). Pripovjedač, romanopisac, dramski pisac.

Pučku školu i prvi razred niže gimnazije završio kod časnih sestara u Tuzli. Ostatak niže gimnazije, te Učiteljsku školu završava u Derventi. Studira izvanredno povijest, fiziku i tehničku kulturu na VPŠ Sarajevo, diplomira politehniku u Zrenjaninu. Učiteljevao u selima oko Dervente, Maglaja, Zenice, tehničko obrazovanje predavao u Maglaju i Zenici.

Djela: Tko će suditi Editi L. (novelete, 1986.), Ukopnica (drama, 1989.), Novelete (1995.), Slani put (roman, 1999.).

Ćosić, Anto Antonije (Banja Luka, 21. kolovoza 1928. – Okučani, 1. lipnja 1998.). Pjesnik, pripovjedač, dramski pisac, književni kritičar i pisac za djecu.

Osnovnu školu i gimnaziju završio u Banjoj Luci. Studij književnosti završio na Filozofskom fakultetu u Zagrebu i magistrirao s temom: Tematski krugovi Cesarićeve lirike. Doktorirao 1988. Pisao i književnu, kazališnu i filmsku kritiku, prevodio s talijanskoga jezika.

Djela: Lirski mozaik (pjesme, 1955.), Šumski razbojnik (pjesme, 1957.), Nečujne oluje (pjesme, 1961.), Ljubav, auto i meko srce (pjesme, 1961.), Brak nije isključen (drama, 1962.), Vrtić ljubavi (epigrami, 1962.), Mjesečar (pjesme, 1966.), Crveni kaputić (pjesme, 1969.), Kraja nema (pjesme, 1971.), Putovanja Ale Kirije (proza, 1982.), Čudaci moga djetinjstva (1991.),

Bakin prijatelj (pjesme, 1994.), Plave pjesme (pjesme, 1994.), Pilule (epigrami, 1994.), 125. obljetnica trapističke opatije Marija zvijezda u Banja Luci -1869.-1994. (povijesni prikaz, 1994.), Ne možeš živjeti vječno (1998.), Vrijeme mraka, Banjalučki dnevnik (dnevnik, 2000.).

Ćosić, Petar A. (Gradina, Derventa, 31. kolovoza 1952.). Pjesnik.

Pučku školu pohađao u rodnom mjestu i Modranu, Medicinsku školu u Doboju. Studirao u Sarajevu na Višoj medicinskoj školi, te na Visokoj školi za organizaciju zdravstvene djelatnosti u Ljubljani, gdje je diplomirao 1983. Na Medicinskom fakultetu u Zagrebu diplomirao je javno zdravstvo i epidemiologiju (planiranje i upravljanje u zdravstvu), a 1987. promoviran je u magistra medicinskih znanosti.

Djela: Svitanje u zavičaju (pjesme, 1970.), Posavska raskršća (pjesme, 1975.), Sjenka za nejaku pticu (pjesme, 1985.), Sto godina zdravstva u Derventi (1986.), Razvoj i organizacija zdravstvene zaštite u Derventi s projekcijama do 2000. godine (1988.), Doktor vuk (bajka za djecu, 1989.), Zvjezdana ptica (bajka za djecu, 1991.).

Ćurak, Ivo (Nova Bila, Travnik, 2. veljače 1949.). Pjesnik, putopisac, esejist.

Pučku školu završio u Novoj Biloj, maturirao na Franjevačkoj klasičnoj gimnaziji u Visokom. Nakon studija na Franjevačkoj teologiji u Sarajevu, diplomirao na Bogoslovnom fakultetu u Zagrebu.

Djela: Cvjetanje neba (pjesme, 1998.), Pomiri pa vladaj (članci, kritike, putopisi, 1998.), Dnevnik iz Indije (1999.).

Ćurić, Franjo (Kralje, Bihać, 19. svibnja 1921.). Pjesnik.

Osnovnu školu završio kod Trapista u Banjoj Luci, gimnaziju u Bihaću (kao stipendist Napretka), studij medicine u Zagrebu. Radio u Banjoj Luci i Drvaru. Umirovljen 1987. Prognan iz Banje Luke, živi u Novskoj (R. Hrvatska).

Djela: Zaboravljeni stihovi (pjesme, 1973.), Sunovrat (pjesme, 1977.), Unutar trokuta (pjesme, 1983.), Jantarsko svjetlo (pjesme, 1997.)

<u>D</u>

Dautbegović, Krajinović, Jozefina (Šušnjari, Derventa, 24. veljače 1948.). Pjesnikinja.

Gimnaziju i Pedagošku akademiju završila u Slavonskom Brodu. Do početka rata u BiH živjela je i radila u Doboju. Od 1992. živi u Zagrebu.

Djela: Čemerike (pjesme, 1979.), Druga svjetlost (koautorica knjige dobojskog književnog kruga, 1984.), Uznesenje (pjesme, 1985.), Od Rima do Kapue (pjesme, 1990.), Ručak s Poncijem (pjesme, 1994.), Prizori s podnog mozaika (pjesme, 1998.).

Divković, Matija (Jelaške kod Olova, 1563. – Olovo, 21. kolovoza 1631.). Pisac.

Osnovno obrazovanje vjerojatno je stekao u olovskom Franjevačkom samostanu, filozofsko-teološki studij završio je u Italiji. Prvi bosanskohercegovački Hrvat koji je pisao na narodnom jeziku bosančicom. Njegovo ukupno djelo, sa stajališta književno-lingvističkog, paleografsko-ikonografskog i kulturno-povijesnog, ima veliko značenje za hrvatsku kulturu .

Djela: Nauk krstjanski (1611.), Sto čudesa aliti zlamenja (1611.), Besjede (1616.).

Dlustuš, Ljuboje (Šaptinovci kod Našica, 3. travnja 1850. – 17. studenoga 1921.). Pedagog, književni kritičar i povjesničar.

Osnovnu školu završio je u rodnom mjestu, gimnaziju u Požegi, učiteljsku u Đakovu. U Bosnu i Hercegovinu došao 1879. godine nakon službovanja u Slavoniji i na Sušaku. U Sarajevu je prvo učitelj, a zatim radi u školskoj upravi Zemaljske vlade sve do umirovljenja 1910. Zaslužan za razvoj školstva u Bosni i Hercegovini. Pisao pjesme pod pseudonimom Uvelak. Članke i studije iz književnosti i povijesti književnosti objavljivao u mnogim listovima i časopisima. Vjenčani kum Silvija Strahimira Kranjčevića.

Djela: Filozofija u drevnih Helena (1890.), Studije i dojmovi sa svjetske izložbe i internacionalnoga nastavnog kongresa 1900. u Parizu (1906.), Proslov predsjednika Kluba hrv. Književnika u Osijeku Lj. Dl. Na sijelu prigodom blagdana 5. srpnja 1911. (1911.), Franjo Marković, njegov život i rad (1915.), Život i probrane pjesme Silvija Strahimira Kranjčevića (1918.), Slava Petru Preradoviću (1918.).

Dobretić, Marko (Brnjići kod Jajca, 1706. – Fojnica, 8. siječnja 1784.). Biskup i pisac.

Osnovno obrazovanje stekao u fojničkom samostanu, filozofsko-teološki studij završio je u Dalmaciji i Italiji. Na štokavsko-ikavskom sastavio praktični priručnik moralnog bogoslovlja.

Djela: Kratko skupljene ćudoredne, iliti moralne bogoslovice (1782.).

Dominković, Blaž Radomir (Tolisa, 22. travnja 1832. – Breške kod Tuzle, 26. rujna 1867.). Pjesnik.

Ne zna se točno gdje se školovao. Pretpostavlja se da je osnove pismenosti stekao u rodnom mjestu, filozofsko-teološki studij u Kraljevoj Sutjesci i negdje u Italiji.

Djela: Rukopis pjesme ispjevane u desetercu pod naslovom "Narodna pjesma o pokretu raje 1858. i o poslanicih njihovih u Carigradu sljedujuće godine 1859. u proletje od Ra…ra" čuva se u toliškom samostanu.

Dragić, Marko (Gmići, Poljana na Makljenu, Rama, 10. srpnja 1957.). Književni kritičar, skupljač i zapisivač hrvatske narodne duhovne i materijalne kulture.

U rodnom mjestu završio pučku školu i gimnazijsku naobrazbu. Na Filozofskom fakultetu u Zadru diplomirao na odjelu za hrvatski jezik i književnost i latinski jezik s pregledom rimske književnosti. Doktorirao u Zagrebu 2000.

Djela: Tuj tunja tu jabuka (hrvatske lirske narodne pjesme iz Rame, 1995.), Zakopano zvono (1996.), Duša tilu besidila (hrvatske pučke molitvene pjesme iz BiH, 1997.), Deset kamenih mačeva (hrvatske predaje i legende iz Bosne i Hercegovine, 1999.).

Dragić, Zvonko (Beška, Stara Pazova, 20. srpnja 1956.). Pjesnik.

Četiri razreda pučke škole završio u selu Vrci u Klisu (općina Konjic), rodnom mjestu roditelja, a osmogodišnju školu u Čelebićima, te trgovačku u Mostaru. U Sarajevu je studirao žurnalistiku.

Djela: U vrhu Vrci (pjesme, 1996.).

Dragišić, Dobretić, Juraj (Srebrenica, oko 1448. – Barletta, Italija, 1520.). Humanist, filozof, teolog i pisac.

Malo je podataka o životopisu ovoga latinista. Iz njegova predgovora djelu O prirodi nebeskih duhova koje nazivamo anđelima saznajemo da je rođen u Srebrenici i da se školovao u više mjesta u Italiji. Bio je čovjek visoke kulture, dobar poznavatelj kršćanske patrističke i srednjovjekovne teološke i filozofske književnosti, jakih domoljubnih osjećanja prema rodnoj grudi.

Djela: Logica nova secundum mentem Scoti et B. Thomae Aquinatis aliorumque (1480.), Septem et septuaginta in opusculo Nicolai de Mirabilibus reperta mirabilia (1489.), Opus de natura caelestium spirituum quos angelos vocamus-Ragusinoque Senatui dicatum (1499.), Constitutiones Alexandrinae pro minoribus Coventualibus (1501.), Apologia pro Francisco Maria de Ruvera Julii II nepote anno 1511 super Cardinalis propositarum (1512.), Defensio praest. viri Joannis Reuchlini Romae per modum dialogi edita an scilicet libri Judaeorumquos Talmud vocant sint supprimendi (1517.), Epistola ad Petri Galatini opus de arcanis catholicae veritatis (1518.), Vexillum christianae victoriae (Contemplationes christianae ad Franciscum I. Galliarum regem dicatae); Liber de Raptis; Conciones per annum et orationes variae (quae desiderantur Florentiae, Pisis, Urbini, Ragusio habitae); Comentarii in IV. Libros sententiarum; De Assumptione B. Virginis Mariae (rukopisi).

Dretar, Tomislav (Nova Gradiška, 2. ožujka 1945.). Pjesnik, esejist i književni kritičar.

Završio Pedagoški fakultet u Rijeci-studij organizacije kulturnih djelatnosti-gdje je i magistrirao. Objavljuje književne kritike i eseje, te rasprave iz oblasti filozofije, sociologije, sociologije kulture, kulturne politike, esetetike i kulturne povijesti.

Djela: Vox interioris (pjesme, 1976.), Drska perunika (pjesme, 1980.), Nedostupna staza, Protjecanja (pjesme, 1984.), Slika, unutarnja rukovet (pjesme, 1986.), Knjiga čežnje (pjesme, 1986.), Gorka srma (pjesme, 1989.), Potraga za rubom (pjesme, 1989.), Bol, ciganska rapsodija (pjesme, 1990.).

Drljić, Rastislav (Podhum, Konjic, 8. prosinca 1900. – Sarajevo, 14. veljače 1976.). Kulturni povjesničar i književnik.

Osnovnu školu završio je u Kreševu, gimnaziju u Visokom, novicijat u Kraljevoj Sutjesci, filozofsko-teološki studij u Ljubljani, slavistiku u Ljubljani i Beogradu. Pratio zbivanja u domaćoj i inozemnoj crkvi, kulturi i društvu u cjelini, te pisao ocjene i prikaze djela brojnih spisatelja. Objelodanio brojne dokumente značajne za proučavanje naše književne baštine i prošlosti uopće.

Djela: Prvi ilir Bosne fra Martin Nedić (monografija, 1940.); zapisi o pitanjima iz kulturnog života i kritički osvrti na književna djela – u periodici.

Drmić, Ilija (Dobrići, Tomislav Grad, 1. listopada 1954.). Novinar i pjesnik.

Pučku školu završio u rodnom mjestu i Prisoju, gimnaziju u Zagrebu, teologiju u Sarajevu (1977.-1982.) i Zagrebu kao postdiplomac (1989.-1991.). Kao vojnik 1975. osuđen na 15 mjeseci strogog zatvora. Hrvatski jezik i književnost studirao u Sarajevu i Zagrebu gdje je diplomirao (1986.-1992.).

Djela: Pogled u nebo (pjesme, 1974.), Župa Grabovica (monografija, 1981.), Odgojem obnova (1983.), Hercegovino moja, nepokorena (reportaže, 1983.), Putopisna darovnica (reportaže1998.), Pobijediti rat (reportaže, 2000.).

Drušković, Kristijana Zoraja (Lich, Njemačka, 1971.). Pripovjedačica.

Pučku školu i gimnaziju završila u Livnu. Studirala na Ekonomskom fakultetu u Splitu, a potom filozofiju i psihologiju u Mostaru.

Djela: Božja djeca (pripovijetka, 1998.), Lijepa naša…napaćena (zbirka pripovjedaka, 1999.).

Dugeč, Malkica (Zavidovići, 3. lipnja 1936.). Pjesnikinja.

Pučku školu pohađala je u Sarajevu. Gimnaziju završila u Zagrebu, gdje je, na Filozofskom fakultetu, diplomirala kroatistiku.

Djela: Crveni biseri (pjesme, 1960.), Zemlja moja nebo moje (pjesme, 1984.), Kriška dobrote (pjesme, 1991.), Sve dalje od sebe (pjesme, 1996.), S Hrvatskom u sebi (pjesme, 1998.), Kroz pukotinu neba (haiku, 1999.), Žudnja za smijehom (pjesme, 2000.).

Dugonjić, Vrhovčić, Nedjeljko (Vareš, 19. ožujka 1885. – Visoko, 2. listopada 1918.). Pjesnik, pripovjedač, pisac povijesnih zabilježaka i vjersko-poučnih članaka i refleksija.

Osnovnu školu završio je u Varešu, gimnaziju u Gučoj Gori i Visokom, novicijat u Fojnici, filozofsko-teološki studij u Livnu i Sarajevu.

Djela: Kraljici Hrvata (pjesme, 1912.), Svibanjske ruže (propovijedi, 1914.), Ratni zvuci (pjesme, 1914.), Zabavni i poučni kalendar za prostu godinu 1914. (1914.), Ratna razmatranja (1916.).

Dujmušić, Dragan (Gradačac, 6. listopada 1884. – Varaždin, 14. rujna 1916.). Pjesnik i pisac povijesnih zabilježaka.

Pučku školu pohađao u rodnom mjestu, gimnaziju u Travniku, bogoslovne znanosti u Sarajevu. U Regensburgu studirao glazbu. Kraće vrijeme je crkveni glazbenik u Sarajevu, onda ostaje bez službe i prelazi kapucinima u Rijeku. Godine 1912. odlazi u novicijat u varaždinski samostan, a godinu dana kasnije postaje lektor bogoslovije, propovjednik i rukovoditelj trećoredaca organizacije Kćeri Marijine.

Djela: Iskre srca moga (pjesme, 1912.), Povjesničke crtice kapucinskog samostana na Rijeci (1910.), Kritička povijest svete kuće Marijine u Loretu i njezini prenosi (1912.), Šta ćemo bez rakije (1916.), Pjesme (sabrane pjesme, 1992.).

Dvorniković, Ljudevit (Zagreb, 1861. – Sarajevo, 1933.). Književni kritičar i pedagoški pisac.

Osnovnu školu, gimnaziju i Učiteljsku školu završio je u Zagrebu. Godine 1900. prelazi u Bosnu i Hercegovinu, u Sarajevo, gdje je prvo nastavnik Trgovačke škole, a od 1902. Učiteljske.

Djela: Eseji iz područja psihološke pedagogije i estetike (1906.), Temelji psihologije (1910/14.), Uzgojne ideje u kulturnoj povijesti čovječanstva (1911.); književne kritike – u periodici.

<u>DŽ</u>

Džaja, Mato (Kupres, 12. prosinca 1906. – Banja Luka, 10. svibnja 1988.). Književni povjesničar.

Osnovnu školu završio je u Kupresu, gimnaziju u Visokom i Travniku, studij slavistike na Filozofskom fakultetu u Zagrebu.

Djela: Čitanka za IV. razred gimnazije (1953.), Ante Knežević, pisac Krvave knjige (studija, 1958.), Vodič Banja Luka (1960.), Banja Luka u putopisima i zapisima (1962.), Jedan rukopis Ivana Gorana Kovačića (b.g.), Od Jukića do Hadžiomerspahića (zbirka historijskih eseja o bosanskohercegovačkim književnicima i kulturnim radnicima, 1977.), Banjalučka realka (1980.).

Džaja, Miroslav (Koprivnica, Kupres, 8. siječnja 1885. – Gorica, Livno, 14. prosinca 1972.). Pisac.

Osnovnoškolsku naobrazbu stekao je u Kupresu i Livnu, četiri razreda gimnazije završio u Gučoj Gori, dva u Visokom, a filozofsko-teološki studij u Livnu i Gučoj Gori.

Djela: Sa kupreške visoravni: monografija rodnog kraja (1970.), Pougarje i njegova okolica (monografija, 1995.), članci i studije o povijesti školstva bosanskih franjevaca, prilozi vjerskog sadržaja, priče i pjesme – u periodici.

Džaja, Željko (Koprivnica, Kupres, 9. rujna 1904. – Banja Luka, 17. lipnja 1973.). Pisac i sakupljač narodnoga blaga.

Osnovnu školu završio je u Jajcu i Kupresu, gimnaziju u Visokom, filozofsko-teološki studij u Sarajevu.

Djela: Pjesme i priče – u periodici.

Džakula, Franjo (Pješivac, Stolac, 1946.). Pjesnik.

Živi u Vinkovcima.

Djela: Razglednica (pjesme, 1998.).

Džalto, Stjepan (Voljice, Uskoplje, 21. listopada 1931.). Pjesnik, romanopisac i pripovjedač.

Pučku školu završio u Uskoplju, gimnaziju u Rijeci i Zagrebu, a teologiju u Đakovu. Zaređen za svećenika u Đakovu 1959., potom službovao u raznim mjestima Bosne: Rostovo, Brusnica, Obri, Modriča, Uzdol, Glavice kod Bugojna. Roman Naricanje Frane Markanova napisao štokavskom ikavicom bosanskih Hrvata.

Djela: Selo Svađalovo (pripovijetke, 1972.), Gladne i nemirne godine (roman, 1974.), Priče iz Pasjih Korita (pripovijetke, 1982.), Naricanje Franje Markanova (roman, 1983.), Mladenački raj i njegov sjaj (priče za mladež, 1989.), Spontanosti (pjesme, 1988.), Svečev kafić (pripovijetke, 1988.), Pod Jurcanovim orahom (roman, 1990.), Eva i ja (pripovijetke, 1995.), Novo selo (roman, 1995.), Čudna zemlja (roman, 1995.), Birane stranice (izbor,1995.), Župna kronika (priče, 1995.), Trzaji (pjesme, 1995.), Zvonimirovo (roman, 1996.), Fra Marijanova Bosna (priče, 1997.), Krv i suze (dvije balade i tragedija, 1997.), S ljudima (crtice, 1998.), Drug

nastavnik iz predvojničke (roman, 1999.), Posljednji dominikanac (putopisna proza, 2000.), Spaljeno ognjište (priče, 2000.).

Džambo, Jozo (Matina, Maglaj, 9. prosinca 1949.). Pjesnik, književni kritičar, esejist i prevoditelj.

Nakon završene Franjevačke klasične gimnazije u Visokom, studirao filozofiju i teologiju u Sarajevu i Eichstättu, zatim slavistiku, povijest jugoistočne Europe i tursku filologiju na Sveučilištu u Bochumu (Njemačka). Magistrirao 1979., a doktorirao 1984. s temom: Die Franziskaner im mittelalterlichen Bosnien (Franjevci u srednjovjekovnoj Bosni, disertacija nagrađena godišnjom nagradom Društva za jugoistočnu Europu u Münchenu). Radio kao znanstveni suradnik i asistent na Sveučilištu u Bochumu, u Bavarskom nacionalnom muzeju u Münchenu, na odsjeku za etnologiju Sveučilišta u Münchenu i na Südost-Institut u Münchenu. Od 1992. znanstveni suradnik u Adalbert Stifter Verein, institutu za njemačko-češke kulturne veze. Od 1976. do 1987. urednik i stalni suradnik časopisa za tursku filologiju Materialia Turcica, a od 1992. odgovorni urednik godišnjaka Stifter Jahrbuch. Piše i objavljuje na hrvatskom i njemačkom jeziku u prvome redu studije, priloge i recenzije iz uže struke: povijesti, književne i kulturne povijesti, ali i književne radove i prijevode. Prevodi poeziju, prozu i znanstvene radove s njemačkog, makedonskog i bugarskog jezika. Od 1972. neprekidno živi i radi u Saveznoj Republici Njemačkoj.

Djela: Pjesme, književne kritike, eseji, studije iz povijesti i književne i kulturne povijesti – u periodici.

Džamonja, Dario (Sarajevo, 18. siječnja 1955.). Pripovjedač i novinar.

Završio gimnaziju u Sarajevu.

Djela: Priče iz moje ulice (pripovijetke, 1979.), Zdravstvena knjižica (pripovijetke, 1985.), Priručnik (pripovijetke, 1988.).

<u>Đ</u>

Đikić, Ljuba (Mrkodol, Tomislav Grad, 27. ožujka 1954.). Pjesnikinja i sakupljačica narodnoga blaga.

Djela: Tajna (pjesme, 1985.), Ljubi, dragi, ne žali me mladu, ljubavni običaji (pjesme i igre duvanjskog kraja, 1989.).

Đurđević, Martin (Doljani kod Stoca, 1848. – 1913.). Memoarist.

Nakon osnovne škole nastavio je gimnaziju u Dubrovniku s namjerom da postane svećenik. Završivši gimnaziju, odustaje od bogoslovije i zapošljava se kao pristav u Državnom uredu za vezu, jer je poznavao talijanski i njemački jezik. Pojedinosti iz vremena Hercegovačkog ustanka i austrougarske okupacije Bosne i Hercegovine brižljivo je bilježio i objavio u svojoj knjizi sjećanja.

Djela: Memoari s Balkana (1910.).

E

Ešić, Šimo (Breza, Tuzla, 6. veljače 1954.). Pjesnik za djecu, pripovjedač i dramski pisac.

Završio Pedagoški fakultet u Rijeci-studij organizacije kulturnih djelatnosti. Radio kao dopisnik Radio Sarajeva iz Tuzle.

Djela: Zdravica na kraju djetinjstva (pjesme za djecu, 1969.), Enci, menci na kamenci (s I. V. Rorićem, pjesme za djecu, 1970.), Vezena torbica (pjesme za djecu, 1973.), Rudarev kućerak (pjesme za djecu, 1979.), Buntovno selo na dlanu (pjesme za djecu, 1980.), Pola igra, pola zbilja (pjesme za djecu, 1981.), Drugari (s I. V. Rorićem, D. Radulovićem, M. Odalovićem i T. Bjelkićem, pjesme za djecu, 1982.), Šta li mrda iza brda (pjesme za djecu, 1985.).

F

Femenić, Stanislav (Careva Ćuprija, Zavidovići, 8. listopada 1924.). Pjesnik i pripovjedač za djecu.

Djela: Puž na ljetovanju (pjesme, 1968.), Krijesnice (pjesme, 1973.), Tikva s nosom (priče, 1979.), Trči, trči Trčimir (pjesme, 1979.), Dosjetljivi jedan (priče, 1988.), Idi pa vidi (pjesme, 1990.), Ludi kamen (priče, 1996.).

Filipović, Finka (Travnik, 30. siječnja 1961.). Pjesnikinja.

Završila gimnaziju i aktivno se bavi slikarstvom. Do sada tri puta samostalno izlagala.

Djela: Rasute blizine (pjesme, 1998.).

Filipović, Jeronim (Rama, 1688. – Sinj, 10. prosinca 1765.). Pisac.

U sinjskom Franjevačkom samostanu završio početnu i srednju školu i započeo novicijat. Filozofsko-teološki studij završio u Ugarskoj, Perugii i Rimu. Spisateljstvom se bavio iz didaktičko-pastoralnih razloga. Svoje homilije pisao pučkim jezikom i katehetskim načinom, računajući da će se njima služiti i glagoljaši koji nisu znali latinski jezik.

Djela: Put križa (1734.), Pripovidanje nauka krstjanskoga, I-III (1750.), Skup pisnih bogoljubnih (1759.), Korizmenik, Pohvalna govorenja, Prigodne pripovidi, Pripovidi različite, Mudroljubni i bogoslovni spisi, De divinis attributis et modis intrinsecis, Disputationes in Aristotelis Metaphysicum (rukopisi).

Fišić, Ladislav (Grahovik, Travnik, 22. rujna 1937.). Pjesnik, književni kritičar, novinar i prevoditelj.

Osnovnu školu završio je u Docu kod Travnika, gimnaziju u Visokom, novicijat u Kraljevoj Sutjesci, filozofsko-teološki studij u Sarajevu, germanistiku u Beogradu. Osim pjesama, piše i priče, studije i članke književnopovijesnog sadržaja, prikaze knjiga i dr.

Djela: Fra Franjin grob u Bučićima (monografija, 1971.), Korijeni i život (monografija, 1978.), Župa Brajkovići (monografija, 1982.), Kruh za putovanje (pjesme, 1998.).

G

Galić, Jure (Bijača, Ljubuški, 20. rujna 1921.). Romanopisac.

Osnovnu školu završio u Gabeli, a stolarski zanat u Metkoviću. Pravo diplomirao u Sarajevu.

Djela: Nepokoreno selo (roman, 1956.), Pod nebom Biokova (roman, 1959.), Radi grumena zemlje (roman, 1972.), Na rubu beskraja (roman, 1979.), Prelom (roman, 1984.).

Galić, Mara (Komarica, Derventa, 1956.). Pjesnikinja.

Školovala se u rodnom mjestu i Derventi. Duže vrijeme živjela u Zenici. Kao prognanica živi u Zagrebu.

Djela: Pjesme (1994.).

Gardaš, Anto (Agići, Derventa, 21. svibnja 1938.). Pjesnik, romanopisac i pripovjedač za djecu i odrasle.

Pučku školu i gimnaziju pohađao u Agićima, Velimirovcu i Našicama. Pravni fakultet završio u Zagrebu 1968.

Djela: Na jednoj obali (pjesme), Balada o kapetanovu povratku (pjesme), Jež i zlatni potok (priče i igrokazi), Tajna zelene pećine (roman), Ljubičasti planet (roman), Zaboravljena torba (priče), Bakreni Petar (roman), Izum profesora Leoplda (roman), Zvijezda u travi (priče), Uvijek netko nekog voli (pjesme), Prvi suncokreti (pjesme), Pigulica (roman), Postelja gospođe Jelene (novele), Duh u močvari (roman), Priče iz Kopačkog rita (priče), Grm divlje ruže (haiku), Filip, dječak bez imena (roman), Miron na tragu Svetoga Grala (roman), Prikaza (roman), Hej, bećari (pjesme), Damjanovo jezero (bajke), Žuborenja (haiku), Sto sunovrata/Hundred Deffodils (haiku), Kuća od drvenih kocaka (roman).

Gavran, Ignacije (Vareš, 24. veljače 1914.). Pisac i prevoditelj.

Osnovnu školu završio je u Varešu, gimnaziju u Visokom, novicijat na Gorici kod Livna, filozofsko-teološki studij u Sarajevu i Breslau, filozofiju u Breslau i Ljubljani, gdje je i doktorirao. Jednu godinu pohađao je i Akademiju likovnih umjetnosti u Zagrebu. Univerzalno naobražen. Vrstan poznavatelj teologije, umjetnosti i humanističkih znanosti uopće. S prilozima iz oblasti teologije, filozofije, povijesti, povijesti umjetnosti, prikazima knjiga, putopisnim zabilješkama i prijevodima surađivao u mnogim glasilima, te priredio za tisak više ljetopisa čiji su autori franjevci Bosne Srebrene.

Djela: Filozofska antropologija Vladimira Solovjeva (studija, 1941.), Bludna psovka (studija, 1962.), Veliki likovi povijesti umjetnosti (1969.), O. fra Lujo Zloušić (1970.), Lucerna lucens (studija, 1978.), Fra Bono Benić: Ljetopis sutješkog samostana (priređeni tekst sa studijom o autorovu životu i djelu, 1979.), Fra Nikola Lašvanin: Ljetopis (priređeni tekst sa studijom o autorovom životu i djelu, 1981.), Fra Marijan Bogdanović, Ljetopis kreševskog samostana (priređeni tekst sa studijom o autorovu životu i djelu, 1984.), Putovi i putokazi (članci, 1988.), Suputnici bosanske povijesti (sedam stoljeća djelovanja bosanskih franjevaca, 1990.), Župna

crkva u Varešu (monografija, 1998.), Vrata u život/Uz 100. obljetnicu postojanja zgrade Franjevačke klasične gimnazije u Visokom (spomenica, 2000.).

Gavran, Tvrtko (Vareš, 1938.). Pjesnik i novinar.

Gimnaziju završio u Varešu, pravo studirao u Sarajevu.

Djela: Dar (pjesme, 1998.).

Gavranić, Gavro (Bukovica, Derventa, 5. listopada 1893. – Bugojno, 9. veljače 1945.). Književnik i publicist.

Osnovnu školu završio je u Žeravcu, pet razreda gimnazije u Visokom, a ostale, s maturom, na Velikoj gimnaziji u Sarajevu, filozofsko-teološki studij u Sarajevu, klasičnu filologiju u Beču i Zagrebu. Istraživao arhive u Bosni, Đakovu, Slavonskom Brodu i Budimu. Bavio se problemima jezika i književnosti.

Djela: Zbor franjevačkih bosanskih bogoslova "Jukić" (1935.), kritički osvrti na književna i druga djela – u časopisima.

Glavaš, Radoslav ml. (Drinovci, 29. listopada 1909. – Zagreb, 27. srpnja 1945.). Književni kritičar.

Osnovnu školu završio je u Drinovcima, a gimnaziju na Širokom Brijegu. U franjevački red stupio na Humcu 1927. godine, filozofsko-teološki studij pohađao u Mostaru i Rimu. Na Filozofskom fakultetu u Zagrebu studirao slavistiku i doktorirao s temom: Jakša Čedomil, osnivač moderne hrvatske kritike.

Djela: Jakša Čedomil osnivač moderne hrvatske kritike (1942.), Hrvatska književnost i duhovnost, književne kritike i drugi tekstovi (1995.).

Glavaš, Radoslav st. (Drinovci, 28. studenoga 1867. – Humac, 20. srpnja 1913.). Pisac.

Osnove pismenosti stekao kod mjesnog župnika u Drinovcima. U franjevačkom sjemeništu na Humcu završio gimnaziju, filozofiju i teologiju u Rimu, Perugii i Innsbrucku. Svestrano naobražen, osim filozofije i teologije, poznavao je i prirodne znanosti. Pisao je crtice, pripovijetke, političke članke, istraživao kulturnu i nacionalnu povijest.

Djela: Spomenica pedesetogodišnjice Hercegovačke franjevačke redodržave (1897.), Život i rad fra Rafe Barišića (1900.), Malo više istine ili odgovor nepozvanim sudijama (1900.), Politika bosansko-hercegovačkih franjevaca u prošlosti i sadašnjosti (1904.), Život Isusa Krista (1908.), O. Paškal Buconjić. Prigodom tridesetogodišnjice biskupovanja 1880.-1910. (1910.).

Glibo, Rajko (Donja Vast, Prozor-Rama, 24. listopada 1940.). Pjesnik i pripovjedač.

Osnovnu školu završio je u Uzdolu i Prozoru. Nadbiskupsku klasičnu gimnaziju pohađao je u Zadru, a nakon toga završava Višu pedagošku školu u Mostaru i Filozofski fakultet u Sarajevu. Poslijediplomske studije završio u Zagrebu, gdje je magistrirao i doktorirao. Od 1992. živi u Zadru, a od 1994. radi u Željezničkoj tehničkoj školi u Zagrebu i honorarno predaje na Pedagoškom fakultetu u Mostaru.

Djela: Ramkinje (pripovijetke, 1988.), Promicanje (pjesme, 1989.), Biogradski lirskokazi (pjesme, 1995.), Suputnice i supatnice (pjesme, 1995.), Domoljublje i "otpadništvo" Ive Andrića (studija, 1997.), Ramske legende (1997.), Učiteljsko iverje (novele, 1997.), Slutnje s Rakitja (pjesme, 1997.), Medijska kultura (znanstvena knjiga, 1998.), Lutkarstvo i scenska kultura (znanstvena knjiga, 2000.), Dozivke (pjesme, 2000.).

Golemac, Stojan (Mostar, 25. ožujka 1959.). Romanopisac i pripovjedač.

Srednju ekonomsku školu završio u Mostaru, gdje je studirao na Ekonomskom fakultetu. U Parizu studirao francuski jezik i književnost.

Djela: Prvo pismo Marie (roman, 1986.), Slika jednog revolucionara (roman, 1997.), Jedan dan u francuskom kafeu (pripovijetka, 1997.), Marijana (roman, 1998.), Pismo Katrin (roman, 1998.), Žrtva (roman, 1999.).

Gotovac, Slavko (Kablići, Livno, 7. listopada 1930. – 21. siječnja 1999.). Pripovjedač i novinar.

Od 1959. godine dopisnik sarajevskog Oslobođenja iz jugozapadne Bosne, a kraće vrijeme i dopisnik Slobodne Dalmacije. Osim reportaža i priča, pisao i scenarije za kratkometražne filmove.

Djela: Gorke daljine (pripovijetke i reportaže, 1976.), Stope kroz kuću (pripovijetke i reportaže, 1979.), Zbogom ždralovi (reportaže, 1988.), Jagma za mrtvacima (pripovijetke, 1989.), Bijele duše (pripovijetke, 1998.).

Gotovac, Vedrana (Livno, 12. ožujka 1959.). Pripovjedačica.

Školovala se u rodnom mjestu i Zadru. Diplomirala u Zadru 1982. s temom: Srednjovjekovni nadgrobni spomenici u jugozapadnoj Bosni. Objavila više znanstvenih radova u znanstvenim glasilima u Sarajevu, Zadru i Livnu, kao i kraće prikaze knjiga, kulturnih događaja, te članke o kulturno-povijesnim spomenicima i osobama.

Djela: Paučina (kratke priče, 1990.).

Grgurev, Ivo (Vodice, Šibenik, 4. studenoga 1909. – Vodice, 25. siječnja 1992.). Pjesnik i publicist.

Maturirao 1929. u splitskoj Klasičnoj gimnaziji, studirao na bogoslovnim učilištima u Splitu i Mariboru, te na fakultetima u Ljubljani i Zagrebu, gdje je diplomirao 1936. Godine 1956. na zagrebačkom Filozofskom fakultetu diplomirao hrvatski jezik i jugoslavenske književnosti. Kao svećenik službovao u Šibeniku i Primoštenu. Za župnikovanja u Vodicama 1944. godine je uhićen i na montiranom procesu osuđen na pet godina zatvora. Pušten 1947. godine, do 1949. ponovno je vodički župnik. Napušta svećeničko zvanje i radi kao referent za kulturu i umjetnost u Oblasnom komitetu NO do 1950., potom kao profesor u Osijeku, Konjicu i u Sarajevu do umirovljenja 1972.

Djela: Svemirski mirisi (pjesme, 1995.), Svjedočanstvo jednog i mnogih stradanja (sjećanja, 1999.).

Grmović, Viktor – Strauch, Hubert (Mostar, 1890. – 1957.). Pripovjedač i romanopisac.

Osnovnu školu pohađao je u Rogatici i Brčkom, gimnaziju u Tuzli i Sarajevu, a pravo studirao u Zagrebu. Nakon mobilizacije, odlazi na talijansko bojište. Od 1918. do 1920. je u zarobljeništvu. Vrativši se iz zarobljeništva u zemlju, radi kao sudski pristav u Sarajevu, Gradačcu, potom je odvjetnik u Derventi, sudac u Doboju, pravni referent u Slavonskom Brodu, Spužu i Sarajevu.

Djela: Pod čađavim krovom (pripovijesti, 1935.), Majka priča (crtice, 1939.), Lugar Mijo (pripovijest, 1943.), Čardak (roman, 1944.), Kondžilo (povijesni roman u rukopisu.).

Grubišić, Vinko (Posuški Gradac, Posušje, 5. travnja 1943.). Pjesnik, esejist, dramski pisac, književni povjesničar.

Slavistiku studirao u Zagrebu, diplomirao u Fribourgu i doktorirao u Aix-en-Provenceu. Emigrirao 1965., od 1975. živi u Kanadi, gdje je od 1987. prof. pri Katedri hrvatskoga jezika i kulture Sveučilišta Waterloo. Nakon prvih demokratskih izbora 1990. vraća se u Hrvatsku.

Djela: Robotov poljubac (pjesme, 1974.), O hrvatskom jeziku (esej, 1975.), Grafija hrvatske lapidarne ćirilice (studija, 1978.), Tri drame – Prokrvavljena Brina, Legenda o sv. Jurju, Spomenik (1981.), Ne začuđuju čudesa (drama, 1981.), Bitarion (pjesme, 1987.), Gregorijanske šutnje (pjesme, 1989.), Hrvatska književnost u egzilu (Hrvatska revija br. 160, književnopovijesna studija, 1991.), Druženje s tijelom (pjesme, 1995.), Pod nebom Bleiburga (s K. Šegom, antologija, 1997.), dvije knjige za školsku djecu i jedan ilustrirani (hrvatski-njemački-francuski-engleski) rječnik.

H

Horvat, Franjka Bernardina (Zenica, 29. listopada 1899. – Zagreb, 23. siječnja 1932.). Pjesnikinja, pripovjedačica i dramska spisateljica za djecu.

Poslije završene osnovne škole u rodnome mjestu, stupila je u družbu sv. Vinka Paulskoga i postala redovnica. Završila je gimnaziju, a zatim studirala filozofiju u Zagrebu, Milanu i Paviju.

Djela: Mali vrtec ograjen (igrokaz), Blagoslov ljeta (dramska legenda), pjesme i pripovijetke – u časopisima.

Hrnjkaš, Živković, Ružica (Kupres, 1948.). Prozna spisateljica.

Pučku školu završila u Kupresu, gimnaziju u Osijeku, a Pedagošku akademiju u Banjoj Luci.

Djela: Nesrbi van! Banjalučki dnevnik rujan 1992.-travanj 1993. (dnevnik, 1996.), Kupreška saga (proze, 1999.).

I

Ilijić, Varešanin, Grgo (Vareš, 18. listopada 1736. – Kraljeva Sutjeska, 1. ožujka 1813.). Pisac.

Osnovnu naobrazbu stekao u sutješkom samostanu, gdje je započeo i novicijat. Filozofsko-teološki studij završio je u Italiji. Napisao i objavio nekoliko pastoralno-katehetskih spisa.

Djela: Kratko nadometnutje u knjižice Od uza me (u istoimenoj knjizi F. Lastrića) (1796.), Vrhu kraljevstva Marijina govorenja (1799.), Epistola pastoralis (1800.), Četiri govora ćudoredna (1802.), Nauk krstjanski i druge stvari (1804.), Sveta govorenja priko cijele godine (rukopis).

Ilijić, Stjepko (Dol kraj Staroga Grada na Hvaru, 1884. – Zagreb, 1933.). Pjesnik i prozni pisac.

Pučku školu završio je u rodnom mjestu, učiteljsku u Zadru. Od 1899. godine bio je u službi bosanskohercegovačke uprave. Duže vrijeme službovao je u Mostaru i bio urednikom časopisa Učiteljske zore.

Djela: Pjesme u stihu i prozi (1901.), Dopuna-Lopudske sirotice-Petra Preradovića (1903.), Ali beg Čengić i Biserka (ep, 1906.).

Ištuk, Silvestar (Donja Drežnica, Mostar, 1. siječnja 1945.). Pjesnik.

Osnovnu školu pohađao u Donjoj Drežnici i u Širokom Brijegu, a Učiteljsku školu u Mostaru. Kao prosvjetni djelatnik više godina radio u Podveležju (1964.-1976.). Diplomirao sociologiju i pedagogiju na Filozofskom fakultetu u Zagrebu 1975., a potom sve do 1992., kada se vraća u Mostar i stupa u HVO, radio u Postiri (otok Brač) kao školski pedagog.

Djela: S akordima života kroz rat (pjesme, 1994.), Moj domoljubni kanconijer (pjesme, 1995.), U svjetlosnom krugu (pjesme, 1997.), Zrenici vremena (pjesme, izbor, 1998.), Kockice razbijenoga uma (aforizmi, 1999.).

Ivančić, Viktor (Sarajevo, 1960.). Novinar i pripovjedač.

Dugogodišnji je urednik hrvatskoga tjednika Feral Tribune.

Djela: Bilježnica Robija K. (priče, 1996.), Točka na U (studija, 1998.).

Ivandić, Ante Mate (Vinište, Zavidovići, 17. ožujka 1952.). Pjesnik i prevoditelj.

Osnovnoškolsku naobrazbu stekao u rodnom mjestu. Nakon klasične gimnazije studirao filozofiju, teologiju, povijest umjetnosti i germanistiku u Zagrebu i Beču.

Djela: Erich Fried: Pjesme (prijevod s njemačkog, 1987.), Zora Keran: Žedna koža (prijevod s njemačkog, 1987.), Nada Zidar-Bagadi: Nie war ich näher dem Mond/Nikad bliže Mjesecu (prijevod na njemački, 1992.), Slavko Mihalić: Der verführerische Wald/Zavodnička šuma (prijevod na njemački, 1995.), Priče za male ljubitelje životinja (priče za djecu, 1997.), pjesme – u periodici.

Ivanišin, Nikola (Trebinje, 18. rujna 1923.). Književni povjesničar i esejist.

Filozofski fakultet završio u Zagrebu 1951. Na istom fakultetu doktorirao 1957. Asistent u Historijskom institutu JAZU u Dubrovniku (1951.-1955.) i Filozofskom fakultetu u Zagrebu (1956.-1958.), a potom docent i redovni profesor novije hrvatske književnosti na Filozofskom fakultetu u Zadru. Stručno se usavršavao u Melbournu i Münchenu, uređivao časopise Dubrovnik, Zadarska revija, Radovi Filozofskog fakulteta u Zadru.

Djela: Časopis Slovinac i slovinstvo u Dubrovniku (JAZU, 1962.), Dubrovačke književne studije (1966.), Tradicija-eksperiment-avangarda (1975.), Ljudi, djela, uspomene (1978.), Ivo Vojnović-Pjesnik Dubrovnika (1984.), Fenomen književnog ekspresionizma (monografija, 1999.), Književno-povijesno djelo Antuna Barca (monografija, 1996.).

Ivanković, Željko (Vareš, 29. kolovoza 1954.). Pjesnik, pripovjedač, romanopisac, književni kritičar i esejist, pisac za djecu, prevoditelj

Osnovnoškolsku i srednju naobrazbu stekao u rodnom mjestu i Visokom. Nakon završene Pedagoške akademije u Sarajevu, studirao hrvatsko-srpski jezik i književnost u Novom Sadu. Diplomirao na Filozofskom fakultetu u Sarajevu. Uređivao časopis Lica i bio stalni književni kritičar studentskog lista Naši dani i revije Odjek. U sarajevskoj izdavačkoj kući Veselin Masleša radio kao lektor i korektor. Sastavio dvije panorame mlađe bosansko-hercegovačke poezije, objavljene u Zagrebu i Beogradu. Urednik lista Herceg Bosna, direktor, a potom glavni urednik BH-Pressa, zamjenik glavnog urednika Stećka. Prevodi s njemačkog jezika (Mozartova Pisma ocu).

Djela: Nešto od onog što jest (pjesme, 1978.), Utrka puževa (pjesme, 1982.), Vrijeme bez glagola (pjesme, 1986.), Dogledi (eseji i kritike, 1987.), Priče o ljubavi i smrti (pripovijetke, 1989.), Urušavanje slike (pjesme, 1990.), Zvjezdangrad (pripovijetke za djecu, 1990.), Dodirom i svijet poče (roman, 1992.), 700 dana opsade (dnevnik, 1995.), Izgubljeni zavičaj (pjesme, 1995.), Ljubav u Berlinu (roman, 1995.), Tko je upalio mrak (proze, 1995.), Dogledi, II (studije i eseji, 1997.), Traženje zavičaja (pjesme, 1997.), Izbor iz poezije 1978.-1998. (1999.), Pisci franjevci vareškog kraja (esej, 1999.), Dogledi, III (studije i eseji, 2000.).

J

Jagatić, Andrija (Luka kod Martinske Vesi, 1850. – 1901.). Putopisac.

Djela: Putne crtice iz svete zemlje (1891.).

Jakiša, Jozo (Čapljina, 21. travnja 1950.). Pjesnik.

Završio metalostrugarski zanat. Radnik u Čapljina-prometu.

Djela: Naviljak drače (pjesme, 1987.), Privezan na sidrištu (pjesme, 1989.), Na raskrižju uma (pjesme, 1997.), I prebirem pirevinu (pjesme, 1998.).

Jakobović, Zlatko (Brčko, 1946.). Dramski pisac.

U Brčkom završio osnovnu i srednju školu, a studij medicine u Rijeci.

Djela: Ploča u glavi (komedija, 1997.), Untrofor (komedija, 1997.), Luciferi (komedije i druge drame, 1999.).

Jakovljević, Ilija (Mostar, 22. siječnja 1898. – Zagreb, 28. listopada 1948.). Pjesnik, romanopisac, pripovjedač, književni kritičar, feljtonist.

Školovao se u Mostaru (pučko školovanje), Sarajevu (gimnazija) i Zagrebu (studij prava). Od rane mladosti uključio se u katolički pokret i Hrvatsku pučku stranku. Uređivao listove Luč i Narodna politika, te Narodnu obranu. Radio kao odvjetnik u Zagrebu, godine 1936. pristupio Hrvatskoj seljačkoj stranci i postao urednikom Hrvatskoga dnevnika. Uređivao je i časopis Savremenik, te jednu godinu bio i predsjednik Društva hrvatskih književnika (1940.-1941.). Od 1941. do u jesen 1942. proveo je kao pripadnik HSS-e u koncentracijskom logoru Stara Gradiška. Po izlasku iz logora, na oslobođenom teritoriju djeluje kao novinar i kulturni djelatnik. Nakon rata ponovno otvara odvjetničku pisarnicu u Zagrebu, a nedugo zatim, 1948. godine, tragično završava svoj život u nerazjašnjenim okolnostima.

Djela: Studije i feljtoni (1919.), Zavičaj (pripovijetke, 1923.), Na raskrsnici (roman, 1926.), Hercegovke (pripovijetke, 1927.), Otrov uspomena (pjesme, 1940.), U mraku (roman, 1945.), Lirika nevremena (pjesme, 1945, 1982, 1984.), Ponoćka (igrokaz), Konclogor na Savi (memoarska proza, 1999.).

Jakovljević, Jerkić, Marela (Mostar, 26. prosinca 1956.). Pjesnikinja.

Školovala se u rodnom mjestu. Slìka nā svili i tkanini.

Djela: Ostani šapat (pjesme, 1995.), Prođi me pjesmom (pjesme, 1997.), Ljubav i smrt (pjesme, 1998.).

Jakovljević, Ljubušak Petar (Ljubuški, 1876. – Zagreb, 1967.). Pjesnik.

Pučku školu završio je u Ljubuškom, a Trgovačku u Sarajevu. Radio kao trgovački zastupnik i vječiti putnik. Umro u staračkom domu u Zagrebu.

Djela: Zvuci s mojih gusala (pjesme, 1932.), Etičarka (rukopis).

Jakovljević, Marijan st. (Banja Luka, 16. travnja 1780. – Fojnica, 10. prosinca 1853.). Pisac.

Osnovama pismenosti i latinskoga jezika poučio ga je ujak fra Mato Ivekić u Jajcu. U Kraljevoj Sutjesci započeo novicijat, govorništvo i filozofiju završio u Zagrebu, a teologiju u Barletti, Asizu, Jakinu, Anconi i Napulju. Zaslužan za razvoj školstva u Bosni, za svoje učenike napisao kratka pravila krasnopisa, pjesništva, govorništva, logike i filozofije (čuvaju se u rukopisu u fojničkom samostanu).

Djela: Hrvatske pučke propovijedi, I-III (1862/63.).

Jelenić, Julijan (Riječani kod Modriče, 29. kolovoza 1877. – Zagreb, 5. kolovoza 1931.). Povjesničar i pisac.

Osnovnu školu završio je u Modriči i Tolisi, gimnaziju u Gučoj Gori, filozofsko-teološki studij u Kraljevoj Sutjesci i Budimpešti, novicijat u Fojnici. U Budimpešti je položio četiri rigoroza i napisao doktorsku disertaciju: De pattarenis Bosnae. Proučavao prošlost Crkve, franjevačkog reda, djelatnost istaknutih pojedinaca našega crkvenog, kulturnog i društvenog života. Izvrstan poznavatelj ne samo naše već i svjetske povijesti. Pisao studije, članke, rasprave, prikaze i ocjene knjiga. Njegov opus broji više od tri stotine bibliografskih jedinica samostalnih djela.

Djela: Djelovanje bosanskih franjevaca u Bugarskoj od XII. do XVII. stoljeća (Franjevački glasnik, 1899.), Kraljevsko Visoko i samostan sv. Nikole (1906.), Dalmacijom i Jadranskim morem (1906.), De pattarenis Bosnae (1908.), Serafinski perivoj (časopis, 1908.-1913.), Primicije (1912.), Kultura i bosanski franjevci, I-II (1912/15.), Naša misao (časopis, 1914.-1916.), Mali vođa hodočasnika (prijevod djela Ferdinanda Kajzera, 1913.), Izvori za kulturnu povijest bosanskih franjevaca (1913.), Ljetopis fra Nikole Lašvanina (1916.), Necrologium Bosnae Argentinae (1917.), Ljetopis franjevačkog samostana u Kreševu (1918.), Spomenici kulturnog rada bosanskih franjevaca-1437.-1878. (1918.), Dva ljetopisa Bosne Srebrene, Ljetopis fra Marka iz Vasiljeva Polja i fra Bernardina Nagnanovića (1919.), Autentični prevodilac Fabijanićevih "Firmani inediti" (1921.), Povijest Hristove crkve, I,II,III (1921/24/28.), Ljetopis franjevačkog samostana u Kr. Sutjesci (Glasnik Zemaljskog muzeja BiH, 1923/24/25.), Bio-bibliografija franjevaca Bosne Srebreničke, I (1925.), Monografije o katoličkoj crkvi u srpskim i hrvatskim pokrajinama (Narodna enciklopedija, 1925/26.). U periodici kulturnopovijesni tekstovi: Križarske vojne protiv bosanskih patarena, Kulturni preporod bosanskih i hercegovačkih Hrvata, Habzburgovci i franjevci Bosne i Hercegovine, O utjecaju hrvatskog narodnog preporoda na Hrvate u Bosni i Hercegovini, Razvoj analfabetskih tečajeva u Bosni, Kiril i Metodije-slavenski apostoli, Problem dolaska franjevaca u Bosnu i osnutak Bosanske vikarije, Latinske škole Bosne Srebreničke, Bio-bibliografija fra Stjepana Marijanovića, Križari osvajaju Zadar i Carigrad, Iz prošlosti bosansko-hercegovačkih glagoljaša, Problem imena Bosna, Pokus književnog društva u Bosni 1686., K problemu konkordata sa

Srbijom, Pisma Stjepana I. Verkovića-Josipu d. Božiću, Pravopisna rasprava između Tome Košćaka i fra Grge Ćevapovića.

Jelinić, Snježana (Široki Brijeg, 1954.). Pjesnikinja.

Pučku školu i gimnaziju završila u rodnom mjestu, diplomirala na Pravnom fakultetu u Zagrebu.

Djela: Pjevam Hercegovini (pjesme, 1995.), U mirisu božura (pjesme, 1996.), Put budnosti (pjesme, 1999.).

Jelić, Jakiša Jakov (Široki Brijeg, 9. svibnja 1927.). Romanopisac.

Živi u Splitu. Umirovljeni je liječnik.

Djela: Ususret sudbini (roman, 1995.), U vrtlogu (roman, 1999.).

Jelić, Stanko (Široki Brijeg, 16. veljače 1927.). Pjesnik i pripovjedač.

Pet razreda gimnazije završio u Širokom Brijegu, a šesti, sedmi, osmi i maturu u Peći. Pravni fakultet i četiri semestra psihologije završio u Zagrebu, gdje je dvije godine, po osobnom izboru, pohađao i predavanja na Teološkom fakultetu. Predavao na Višoj ekonomskoj školi "Rade Končar" i na Visokoj privrednoj školi u Zagrebu.

Djela: Stablo mladosti (priručnik o sadnji drveća, 1966.), Svaki građanin svake godine jedno stablo (priručnik, 1972.), Stablo života (slikovnica, 1979.), Pjesme iz raja i pakla i one između (pjesme, 1994.), Priče iz raja i pakla i one između (40 priča u 10 knjižica, 1994.), Život Isusa Nazarećanina-djetinjstvo, mladost, zrelost i smrt (romansirana monografija, 1995.), Sveti Martin na Muri (monografija u suautorstvu, 1996.), Himne i pjesme Bogu stvoritelju (zbirka od prvih pisanih spomenika do danas, 1998.), Prognanici (monografija o Vukovaru, 1998.), Razgovor s Krapinskim čovjekom (priča, 1999.), Ja i smrt (priče, 1999.), U potrazi za istinom (priče, 2000.).

Jelić, Tvrtko (Vareš, 14. lipnja 1955.). Pjesnik.

Djela: Željezna rijeka (pjesme, 1973.).

Jenko, Narcis – Matić, Eugen (Livno, 2. veljače 1889. – Gorica kod Livna, 26. srpnja 1918.). Pripovjedač, romanopisac, feljtonist.

Osnovnu školu završio u Livnu, Franjevačku gimnaziju u Visokom, teologiju u Sarajevu. Kao profesor matematike i fizike radio u Franjevačkoj gimnaziji u Visokom, ali zbog bolesti odlazi u Kupres, a potom na Kaprije (Dalmacija). Na bečkoj klinici amputiraju mu lijevu nogu. Vraća se u Franjevački samostan na Gorici i tu ostaje do smrti.

Djela: Spiritus procellarum /Olujni duh (roman, 1922.), Tri pučke pripovijetke (s Vjenceslavom Novakom, 1922.), Razlomci (feljtoni, 1922.), Bosančice (pripovijetke, 1923.), Obitelj vojvode Hrvoja, I, II (povijesni roman, 1934.).

Jergović, Miljenko (Sarajevo, 28. svibnja 1966.). Pjesnik i pripovjedač.

Završio Filozofski fakultet u Sarajevu.

Djela: Opservatorija Varšava (pjesme, 1988.), Uči li noćas netko u ovom gradu japanski (pjesme, 1990.), Himmel komando (pjesme, 1992.), Sarajevski Marlboro (pripovijetke, 1994.), Karivani (pripovijetke, 1995.), Preko zaleđenog mosta (1996.), Ovdje živi Canan (antologija, 1997.), Naci bonton (polemike, 1998.), Mama Leone (proze, 1999.), Historijska čitanka (2000.).

Jezidžić, Frano (Glavice, Bugojno, 26. kolovoza 1954.). Pjesnik.

Osnovnu školu završio je u Bristovima i Bugojnu, Pedagošku akademiju u Banjoj Luci, književnost u Beogradu. Jezidžića je 18. srpnja 1993. odvela Armija RBiH i od tada se zâ nj ništa ne zna. Jedino preostalo od ovoga pjesnika jeste knjiga za djecu: Kad pjevaju šume moga djeda, koju je priredio, pjesme prikupio od rodbine, Šimun Šito Ćorić. Jezidžićeva već otiskana knjiga pjesama u Sarajevu nestala je u ratnom požaru 1992.

Djela: Kad pjevaju šume moga djeda (pjesme za djecu, 1999.).

Josić, Blaž (Rapače, Tuzla, 2. ožujka 1820. – Kraljeva Sutjeska, 24. prosinca 1868.). Pjesnik.

Osnove pismenosti stekao kod mjesnog župnika, humaniora je učio u Kraljevoj Sutjesci, kao i novicijat. Filozofsko-teološki studij završio je u Vesprimu. Spada među istaknute latiniste Bosne Srebrene XIX. stoljeća. Pod utjecajem klasika Katančića i ideologa ilirstva, fra Martina Nedića, pjevao ode, elegije i druge prigodice. S Jukićem nastojao osnovati književno društvo u Bosni.

Djela: Ode honoribus…Petri Klobusitzky (1842.), Elegia in novo anno…Stephani Marianovich (1842.), Ode honoribus…Electi Sooska (1842.), Carmen honoribus…Francisci Josephi I (1852.), Carmen jubilaeis…Caroli Pavich (1853.), Elegia festis…Mariani Šunjić (1855.), Shematismus (1864.), Aplausus…Martino Nedić i Honoribus…Martini Nedić (Serafinski perivoj, str. 132.-133. i 133.-134.), (1911.).

Jozić, Kristina (Zenica, ?). Pjesnikinja.

Djela: Rubom sna i jave (pjesme, 1997.).

Jukić, Ante (Tuzla, 21. veljače 1873. – Mostar, 25. svibnja 1906.). Pjesnik i književni povjesničar.

Osnovnu školu i jedan razred Trgovačke škole završio je u rodnom mjestu. Nakon šest razreda gimnazije u Gučoj Gori, nastavlja bogosloviju u Pečuhu. Bogosloviju, međutim, napušta i odlazi u Zagreb. Vraća se u Sarajevo, gdje pohađa Učiteljsku školu. Kao učitelj radi u više mjesta Bosne i Hercegovine.

Djela: O snu (1900.), Ljubav i zloba (igrokaz, 1901.), Mom sinu ili iskrice srca moga (pjesme, 1902.), Preradović prema hrvatstvu i srpstvu (studija, 1902.), Nova godina među Hrvatima (1905.), Učiteljev rad i njegova nagrada (1905.).

Jukić, Ivan Franjo (Banja Luka, 8. srpnja 1818. – Beč, 20. svibnja 1857.). Pisac putopisa i povijesne proze, sakupljač narodnih pjesama.

Početke pismenosti i osnove latinskog jezika naučio ga je župnik fra Franjo Sitnić, niže razrede gimnazije završio je u fojničkom samostanu, filozofiju u Zagrebu, teologiju u Vesprimu i Dubrovniku. Omer-paša Latas ga je zasužnjio u siječnju 1852. godine, a u svibnju otpremio u Carigrad. Tu je u zatvoru proboravio od 10. lipnja do 5. srpnja. Nakon oslobođenja iz carigradskog zatvora, potucao se po Rimu, Dubrovniku, Anconi i Zagrebu. Početkom 1857. smješten je kao bolesnik u seminarij franjevačkih klerika u Đakovu, odakle je otpremljen u Beč, u kojem je nakon operacije živio samo tri dana. Izuzetna ličnost prve polovice XIX. stoljeća ne samo među bosanskim franjevcima nego i u Bosni i Hercegovini uopće. Zanimala ga je prošlost, ali i suvremenost Bosne, njezino političko, društveno, gospodarsko, kulturno, prosvjetno i opće duhovno stanje. U duhu osnovne ideje hrvatskoga narodnog preporoda, zalagao se za jedinstvo svih Ilira, zajedništvo njihova pisma, jezika i pravopisa. Bavio se proučavanjem književnosti, i to ne samo kao povijesne nego i kao umjetničke pojave. Osim što je napisao i tiskao nekoliko samostalnih djela, objelodanio je brojne radove putopisnog, etnografskog, zemljopisnog, povijesnog, bio-bibliografskog i prosvjetno-kulturnog sadržaja.

Djela: Početak pismenstva i napomena nauka krstjanskoga (1848.), Život Isusa Krista (preveo Mihovil Čuić, 1848.), Bosanski prijatelj, I, II (časopis, 1850-1851.), Slavodobitnica svietlomu gospodinu Omer-paši (1851.), Zemljopis i poviestnica Bosne (1851.), Bogoljubni način (1855.), Narodne piesme bosanske i hercegovačke (s Grgom Martićem), I (1858.), Bosanski prijatelj, III (časopis, 1861.), Putopisi i istorisko-etnografski radovi (1953.), Sabrana djela, I-III (1973.).

Jukić, Jozo (Posušje, 2. studenoga 1889. – Sarajevo, ?).Pjesnik.

Pučku školu završio je u Posušju, gimnaziju u Franjevačkom sjemeništu na Širokom Brijegu. Filozofiju i teologiju studirao je u Mostaru. Napustio franjevački red i prešao u starokatolike.

Djela: Odjeci (pjesme, 1912.).

Jukić, Nikola (Kovačić, Livno, 3. siječnja 1941.). Pjesnik za djecu i mladež, aforist i epigramist.

Djela: Šerif u razredu (pjesme za djecu, 1979.), Ulični crtači (pjesme za djecu, 1983.), Epigrami (1984.), Čudna čuda (pjesme za djecu, 1984.), Čuda iza sedam čuda (pjesme za djecu, 1986.), Čudotvorni vjetar (pjesme za djecu, 1988.), Velike male sreće (pjesme za djecu, 1989.), Što se radi kad se ne radi (pjesme za djecu, 1991.), Rafali slova oko rova (epigrami i aformizmi, 1992.), Kad životinje štrajkaju (pjesme za djecu, 1992.), Djeca u ratu najviše gube (pjesme za djecu, 1994.), Izabrane pjesme (1996.), Što je tu je (epigrami, aforizmi i pjesme, 1999.).

Jurčić, Vladimir (Bjelovar, 24. rujna 1910. – Zagreb, polovica svibnja 1945.). Pjesnik, esejist, feljtonist, književni, glazbeni, kazališni i likovni kritičar.

U rodnom mjestu završio pučku školu i prvi razred gimnazije, ostatak u Gospiću, Senju, Vinkovcima i Zagrebu, gdje je diplomirao slavistiku na Filozofskom fakultetu. Do svibnja 1945. radio na gimnaziji u Sarajevu, gdje je uhićen, odveden u nepoznatom smjeru i ubijen.

Djela: Lirika 1932. (zajedno s J. Hitrecom i I.G. Kovačićem), U metropoli (pjesme, 1932.), Ogledalo vremena (s Petrom Bakulom, Vladom Mađarevićem i Novakom Simićem, pjesme, 1936.), Svijetli vidici (pjesme, 1940.), Hrvatska književna kritika (sintetički prikaz od Vraza do danas, 1937.), Kako su umirali hrvatski književnici i umjetnici, 1846.- 1936. (1936.), Vječna straža (izabrane pjesme, 1993.).

Jurić, Franjo (Jurići, Komušina, 1950.). Memoarist.

Osnovnu školu završio u rodnom mjestu, a zidarski zanat u Ljubljani. Do agresije na Hrvatsku i Bosnu i Hercegovinu radio u Austriji, od 1993. prognanik u Počitelju.

Djela: Sjećanje na moj rodni zavičaj Komušinu (sjećanja, 1995.).

Jurić, Jakov Klišanin (Gorani, Konjic, 1. svibnja 1930.). Memoarist.

Pučku školu završio u rodnom mjestu. Zbog tajne antijugoslavenske djelatnosti, 4. rujna 1959. uhićen i osuđen na sedam godina strogog zatvora. Amnestiran i pušten s robije 1962., a godinu poslije protjeran iz zemlje. Dvije i pol godine živio u Kölnu odakle se preselio u SAD (San Francisco). Godine 1991. završava Višu teološku školu na Katoličkom sveučilištu Gonsaga University, Spokane, u državi Washington, i stječe zvanje magistra teoloških znanosti. Uoči agresije, vratio se u Hrvatsku.

Djela: Kroz oluju vremena (sjećanja, 1995.).

Jurišić, Jakov (Bijelo Brdo, Derventa, 19. srpnja 1948. – Sarajevo, 27. listopada 1993.). Pjesnik, esejist i književni kritičar.

Studirao veterinu u Sarajevu. Stalni književni kritičar Oslobođenja (1971.-1974.) i revije Odjek (1974.-1979.), te urednik Naših dana, Lica, Života i Vesele sveske. Ubijen u sarajevskom naselju Grbavica.

Djela: Grob koji traje (pjesme, 1972.), Suteren bebe (pjesme, 1975.). Kritički zarez (kritike, 1979.), Dom radosti dom plača (pjesme,1985.), Kućni prag (pjesme, 1985.), Dnevnik dječaka Grge (priče za mladež, 1985.), Grob koji traje (pjesme, 2000.).

Jurjević, Juraj (Brusje na otoku Hvaru, 5. siječnja 1910. – Novi Marof kraj Zagreba, 5. svibnja 1985.). Pjesnik i kulturni radnik.

Osnovnoškolsku naobrazbu stekao u rodnom mjestu, Učiteljsku školu završio u Šibeniku, a pedagoško-filozofski studij na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Poslije diplomskog ispita imenovan je odgojiteljem Napretkova srednjoškolskog konvikta “Kralj Tomislav” u Sarajevu i na toj dužnosti je do 1937. godine, a zatim nastavnik u Metkoviću, upravitelj Odgojnog zavoda za privrednu mladež Hrvatskog radiše u Zagrebu i profesor Učiteljske škole.

Poslije rata bio je zatvorenik, a nakon toga čovjek bez prava na nastavničku službu, najčešće bez ikakva posla.

Djela: Pjesme (1936.), Čovjek (duhovno-odgojni eseji, 1943.), Prirad i odgoj privredne mladeži (1942.), Duhopisi, stihovi (1968.), Vihor tišine (pjesme, 1970.), Dubine dobra i plićine zla (1979.), Zimzelene starine, misli, izreke i pouke (1983.), Svakodnevno o (ne) svakidašnjem: razmišljanja, primjeri iz života; za predavanja, propovijedi i druge prigode (1984.).

Jurkić, Mirko (Livno, 24. travnja 1886. – Zagreb, 27. prosinca 1965.). Pripovjedač i pjesnik za djecu.

Brat blizanac velikog hrvatskog slikara Gabrijela Jurkića. Pučku i Trgovačku školu završio u rodnom mjestu, a Učiteljsku u Sarajevu, koju je prekinuo da bi studirao Pedagošku akademiju u Beču. Službovao je u Prnjavoru, Sarajevu, Ilidži, Bijeljini, Derventi i Dubrovniku.

Djela: Proljetno cvijeće (pripovijetke, 1907.), Iz Završja (pripovijetke), Dubrovačka legenda (pripovijesti, 1928.), Tri pustolova (pjesme za djecu, 1959.).

Jurkić, Štefa (Cazin, 26. prosinca 1896. – Livno, 28. studenoga 1971.). Pripovjedačica i romanospisateljica.

Osnovnu školu završila je u Bijeljini, a Višu djevojačku u Sarajevu. Godine 1914. postala je nastavnicom francuskog jezika, a uz francuski jezik studirala je i njemački u Grazu. Godine 1913. upoznala je Gabrijela Jurkića, a 1917. za njega se i udala. Sve do 1955. godine, kada su prešli u Franjevački samostan na Gorici u Livnu, živjela je i radila s njim uglavnom u Sarajevu.

Djela: Legende u bojama i druge priče i pripovijetke (1927.), Čipke (roman, 1929.), Imelda Lambertini (roman, 1929.), Petnaest tornjeva (roman, 1934.), Sveta Katarina Sijenska (roman, 1934.), Plašt malog križara (roman, 1939.), Nevidljiva kraljica (pripovijetke, 1941.).

K

Kaćunko, Božidar (Čerin, Čitluk, 8. kolovoza 1946. – Split, 17. prosinca 1993.). Pjesnik.

Pohađao Učiteljsku školu u Travniku. Kao slobodan umjetnik radio u Zenici i Splitu, a u Pragu (Češka) radio kao novinski ilustrator. Pisao i na čaškom jeziku.

Djela: Žena pjesnikova (pjesme, 1977.), Snježna katedrala (pjesme, 1977.).

Karačić, Ante (Crnač, Široki Brijeg, 10. listopada 1840. – Roško Polje, 24. srpnja 1891.). Pjesnik, pripovjedač i publicist.

Početne nauke završio je u Franjevačkom sjemeništu na Širokom Brijegu. Studij filozofije i teologije pohađao u Italiji. Za svećenika zaređen 12. travnja 1863. Službovao kao svećenik u više hercegovačkih mjesta (Mostar, Široki Brijeg, Humac, Vinice, Roško Polje). Pisao i pod pseudonimima: Vid Raja, Hercegovac i dr. Pripovijesti, pjesme i druge tekstove objavljivao u Narodnom listu (Zadar) i Katoličkoj Dalmaciji (Zadar).

Djela: Razgovor Vida Hercegovca i Tome Draganovića iz Skoplja i Sulje Sderića iz Travnika na Bugojnu 1879.-na Jelovu Polju (1880.), O postavljenju temeljnog kamena za crkvu svetog Jurja u Viru (pjesma od 127 stihova, 1888.).

Karačić, Blago (Crnač, Široki Brijeg, 6. rujna 1914. – 25. studenog 1994.). Dramski pisac i pjesnik.

Osnovnu školu završio je u Lištici, gimnaziju na Širokom Brijegu, a bogosloviju u Mostaru. Osim drama, pisao i pjesme i crtice iz svakodnevnog života.

Djela: U mreži (drama, 1972.), Dželat (jednočinka, 1974.), Diva Grabovčeva (drama, 1982.), Radi Boga i brata čovjeka (pjesme i priče, 1996.).

Karačić, Vendelin (Gornji Crnač, Široki Brijeg, 18. studenoga 1942.). Esejist, likovni kritičar, pjesnik.

Nakon osnovnoškolske naobrazbe u rodnom mjestu i završenog sjemeništa, franjevački habit obukao 16. srpnja 1960. u samostanu na Humcu. Završivši novicijat, teologiju studirao u Sarajevu (4 godine) i Ljubljani (petu godinu). Službovao na Širokom Brijegu, u Mostaru, Zagrebu, te ponovno na Širokom Brijegu, gdje je voditelj Franjevačke galerije. Piše pjesme, reportaže, eseje i likovne kritike.

Djela: Dosjetke i šale s mirisom tamjana (u koautorstvu s fra Lucijanom Kordićem, 1996.), Svjedočanstva vremena (eseji, 1998.).

Karamatić, Marko (Johovac, Doboj, 2. prosinca 1947.). Pisac.

Studirao teologiju u Sarajevu i Ljubljani, gdje je položio magistarski, a potom i doktorski ispit. Član je franjevačke provincije Bosne Srebrene. Od 1997. predaje crkvenu povijest, crkvenu umjetnost, kršćansku arheologiju i književnost bosanskih franjevaca na Franjevačkoj teologiji u Sarajevu, gdje je obavljao i službe tajnika i dekana. Radove je objavljivao u publikacijama: Jukić, Kačić, Nova et Vetera, Croatica Christiana Periodica, Bosna Srebrena, Svjetlo riječi, Bilten Franjevačke teologije… Bio je član uredništva Jukića, te

Hrvatskog narodnog kalendara Napredak za godine 1991. i 1992. Urednik je novopokrenutog časopisa Bosna franciscana od 1993. i Biltena Franjevačke teologije od 1988.

Djela: Franjevačka provincija Bosna Srebrena - Šematizam (1991.), Franjevci Bosne Srebrene u vrijeme austro-ugarske uprave 1878. – 1914. (1992.), Plehan (povijesno-umjetnička monografija, u koautorstvu, 1987.), Blago franjevačkih samostana Bosne i Hercegovine (turistička monografija, u koautortsvu, 1990.), Katoličanstvo u Bosni i Hercegovini (u koautorstvu, 1993.), Bosanski franjevci (izbor tekstova za srednjoškolce, 1994.).

Karaula, Marija (Priluka, Livno, 1972.). Pjesnikinja.

Osnovnu školu završila u rodnom mjestu, a Srednju elektorotehničku u Velikoj Gorici. Diplomirala na Katehetskom institutu Katoličkog bogoslovnog fakulteta u Zagrebu.

Djela: Vrijeme ruža (pjesme, 1995.).

Karlovčan, Grgur (Kalinovac kod Đurđevca, 11. ožujka 1913. – Stara Gradiška, 29. rujna 1942.). Pjesnik.

Učitelj u Tasovčićima, sudionik NOP-a. Ubijen u jednom od koncentracijskih logora. Pisac socijalne tematike.

Djela: Srce nad ravnicom (pjesme, 1933.), Natopljene brazde (roman, 1939.), Lice dana (pjesme, 1940.), Pjesme i proza (izbor, 1946.).

Kaser, Marinko (Kraševo, Tešanj, 25. svibnja 1949.). Pjesnik.

Završio pedagošku akademiju i fakultet organizacijskih znanosti. Od 1990. živi u Bugojnu.

Djela: Iskra iz pepela (zajedno s I. Pavlovićem i I. Tvrtkovićem, pjesme, 1995.), pjesme u panorami Petnaestorica (2000.).

Kesterčanek, Vujica, Nada (Sarajevo, 29. ožujka 1917. – Wilkes-Bare, Pensilvania, SAD, 10. lipnja 1971.). Pjesnikinja i pripovjedačica.

Osnovnu školu završila je u Sarajevu i Zagrebu, studij slavistike i germanistike u Zagrebu. Više godina živjela u Argentini sa suprugom Stankom Vujicom, povjesničarem, a posljednje godine života u Wilkes-Barre, u Pensylvaniji.

Djela: Zov za daljinama (sa S. Gašparevićem, pjesme, 1940.), Suton na Tiberu (lirski zapisi, 1942.), Tri naraštaja (pripovijest, 1942.), Tragovi (lirski zapisi i pripovijetke, 1959.), Koluti vremena (pjesme, 1969.).

Kiseli, Karlo (Zavidovići, 1939.). Romanopisac i dramski pisac.

Kao mladić emigrirao u Australiju gdje je stekao afirmaciju romanopisca i dramatičara.

Djela: Anita, Gdje je Ferdinand?, Rapsodija jedne ljubavi, Bumerang ljubomore (romani, 1971.), Help My Soul to Rest, Incopatibile Destines (romani).

Klarić, Ivan (Vrkašić kod Bihaća, 25. kolovoza 1867. – Tuzla, 27. kolovoza 1912.). Pisac.

Osnovnu školu završio je u Bihaću, niže razrede gimnazije i Učiteljsku školu u Sarajevu. Bio pomoćni učitelj u Bišću, onda učitelj u Varcar Vakufu. Kao nastavnik i upravitelj škole službovao u Livnu, Bihaću, Travniku i Tuzli.

Djela: Iz doba buna i zauzeća (crtice, 1906.), Sreća i nesreća (pripovijesti, 1908.).

Kljajić, Marko (Jakotina, Kotor Varoš, 12. rujna 1950.). Pjesnik.

Školovao se u Sokolinama, Kneževu i Zagrebu. Živi i radi u Petrovaradinu.

Djela: U istini trećeg dana (pjesme, 1994.), Getsemanski plodovi duše (Pjesme, 1999.).

Kljajo, Ivo (Ilići, Mostar, 19. travnja 1915. – 1945.). Pjesnik i publicist.

Osnovnu školu i gimnaziju završio je u Mostaru, šumarstvo studirao u Zagrebu, a pravo u Pragu.

Djela: Pjesme, novele, drame – u periodici. Drama Domaća sredina – u rukopisu.

Kljajo, Stanko (Ilići, Mostar, 1904. – Zagreb, 1926.). Pjesnik i prozaist.

Osnovnoškolsku i gimnazijsku naobrazbu stekao u Mostaru, pravo studirao u Beogradu i Zagrebu.

Djela: Pjesme i prozni sastavci u časopisima Luč i Hrvatska prosvjeta.

Kljuić, Stjepan (Sarajevo, 19. prosinca 1939.). Novinar, političar i pisac.

Studirao na Filozofskom fakultetu u Sarajevu. Od 1965. do 1971. radio kao novinar u Oslobođenju, a potom je iz Sarajeva dopisnik zagrebačkog Vjesnika. Jedan od osnivača i predsjednik HDZ BiH, te član Predsjedništva BiH (1990.-1992.). Godine 1992. napušta mjesto predsjednika stranke i daje ostavku na položaj člana Predsjedništva BiH. Ponovno je član Predsjedništva BiH 1993.

Djela: Želja za pobjedom (romansirana biografija, 1971.), Junaci iz Los Angelesa (radiodrama, 1984.), Cahrinomanuš (televizijska drama, 1986.), pripovijetke, putopisi, publicistički radovi – u periodici.

Knezović, Oton (Crnopod, Ljubuški, 27. siječnja 1889. – Chicago, SAD, 20. listopada 1964.). Književni povjesničar i esejist.

Osnovnu školu pohađao je u Ljubuškom, gimnaziju na Širokom Brijegu i Zagrebu. Filozofiju i teologiju studirao u Mostaru. Godinu dana kapelan na Širokom Brijegu (1916.-1917.), potom studira slavistiku i nacionalnu povijest na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Doktorirao filozofiju 1923. U Italiji (Grottamare) predavao na srednjoj školi za izbjeglu hrvatsku djecu. Emigrirao u SAD 1950.

Djela: Početak romantizma u našoj književnosti (esej, 1930.), Književni realizam; Fra Grgo Martić (studija, 1931.), Hrvatska povijest od najstarijeg doba do godine 1918, I, II (1936/37.), Život i rad fra Didaka Buntića (studija, 1938.), Svećenik na oltaru (1938.), Pokolj hrvatske vojske 1945. (1960.), Povijest Hrvata I, II ((1961/64.).

Knežević, Anto (Potočani, Odžak, 1959.). Pisac.

Gimnaziju završio u Modriči, na Filozofskom fakultetu u Zagrebu diplomirao rusistiku i filozofiju. Magistrirao 1989. godine, a doktorirao 1995.

Djela: Filozofija i slavenski jezici (1988.), Najstarije slavensko filozofsko nazivlje (1991.), Mitovi i zbilja (1992.).

Knežević, Antun (Varcav Vakuf/Mrkonjić Grad, 9. siječnja 1834. – Kotor Varoš, 22. rujna 1899.). Pisac i povjesničar.

Roditelji su ga naučili osnovama pismenosti, potom je pohađao Jukićevu varcarsku školu. Pripravništvo za franjevački red započeo je u fojničkom samostanu, u kojem je polazio novicijat i učio filozofiju. Teologiju je studirao u Rimu i Sieni. Jedan od najistaknutijih bosanskohercegovačkih intelektualaca XIX. stoljeća. Tiskao nekoliko samostalnih djela, te brojne priloge, uglavnom povijesno-etnološkog karaktera, ali i pjesme, proglase i polemike.

Djela: Mladić bosanski (s Mihovilom Marijanovićem, 1862.), Bogoljubstvo mladića bosanskog (1862.), Krvava knjiga (1869.), Bošnjak oli koledar za Bosnu (1870.), Bosanski prijatelj, IV (1870.), Kratka povijest kralja bosanskih, I-III (1884/86/87), Pad Bosne 1463. (1886.), Carsko-turski namjestnici u Bosni i Hercegovini godine 1646.-1878. (1887.), Povijestnica (samostana u Jajcu), I-III; Kronika (samostana u Gučoj Gori); Varica (rukopisi).

Kobaš, Ivo (Grebnice, Bos. Šamac, 26. ožujka 1954.). Pjesnik za djecu.

Osnovnu školu pohađao u Domaljevcu i Bos. Šamcu, gimnaziju u Orašju, a fakultet tjelesnog odgoja u Sarajevu.

Djela: Čuda u Babodjedgradu (pjesme za djecu, 1996.), Malo sutra (pjesme za djecu, 1997.), Leteća kuća (pjesme za djecu, 1999.), Leteći slonovi (slikovnica na četiri jezika, 1999.).

Kobaš, Pavo (Vidovice, 1. travnja 1948.). Pisac.

Prva četiri razreda pučke škole završio u Vidovicama, ostale u Orašju. Klasičnu gimnaziju završio je u Dubrovniku, a Filozofski fakultet u Zagrebu. Magisterij iz poslovne ekonomije završio je 1983. na Ekonomskom fakultetu u Beogradu.

Djela: Marketing u bibliotečko-informacijskoj djelatnosti (1984.), Vidovice-srpski zločini 1992. (dokumentarna proza, 1993.).

Kocaj, Željko (Sarajevo, 1958.). Pripovjedač.

Živi i radi u Vitezu.

Djela: Neke godine (pripovijetke, 1995.), Ranjeni labud (ratni zapisi, 1997.).

Kolak, Josip (Trnovača, Uskoplje, 20. ožujka 1953.). Pjesnik.

Školovao se u Uskoplju, Rijeci i Zenici. Živi i radi u Trnovači.

Djela: Prosinac pozdravlja Uskoplje (zajedno s N. Plejić i N. Budimir, pjesme, 1996.), pjesme u panorami Petnaestorica (2000.).

Komarica, Tomislav Slavko (Banja Luka, 1923. – Zagreb, 8. ožujka 1995.). Publicist i romanopisac.

U rodnom mjestu pohađao Trgovačku akademiju. Sudionik NOR-a i nosilac Partizanske spomenice 1941. Nakon rata generalni konzul u Zürichu. Urednik časopisa Međunarodna politika, a potom slobodni novinar. Pod pseudonimom S. Koslav, objavio (1954.-1957.) tri romansirane dokumentacije o događajima u razdoblju od 1918. do 1945.godine: Tragom nasilnika, Događalo se iza kulisa i Generali obavještajne službe.

Djela: Zbogom oružje ili?…Ženeva: nade i strepnje (pod pseudonimom S. Koslav, publicistika, 1962.), Noć i magla-Gestapo u Jugoslaviji (u suautorstvu sa Slavkom Odićem, publicistika, 1977.), Bijele mrlje (u suautorstvu sa Slavkom Odićem, publicistika, 1990.), Partizanska obavještajna služba - Šta se stvarno događalo, I, II, III (u suautorstvu sa Slavkom Odićem, publicistika, 1988, 1990.).

Komarica, Zvonimir (Banja Luka, 28. siječnja 1920.). Memoarist i publicist.

Srednju školu polazio u Banjoj Luci i Zagrebu, gdje je studirao na Fakultetu političkih znanosti. Od 1946. do 1962. službovao u Beogradu, Londonu, Delhiju i Ankari. Povratkom u Zagreb, kao član njezina Upravnog odbora, prihvaća zaduženje Matice hrvatske za brigu o Hrvatima izvan domovine. Godine 1967. potpisuje Deklaraciju o hrvatskom književnom jeziku i od tada je isključen iz svih društveno-političkih aktivnosti. Uhićen je u siječnju 1972. s još deset članova Matice hrvatske i osuđen na dvije godine robije.

Djela: Grobovi bez sjena/bijeg iz Kerestinca (memoari, 1962.), Jugoslavija u suvremenim europskim migracijama (publicistika, 1970.), Kerestinečka kronika (memoari, 1989.), Do smrti i nazad (memoari, 1990.), Uznički zapisi 1972. (dnevnički zapisi, 1999.).

Komšo, Šimo (Bijelo Polje, Kraljeva Sutjeska, 21. prosinca 1947. – Ćatići, 21. kolovoza 2000.). Pjesnik.

Osnovnu školu završio u Kraljevoj Sutjesci, gimnaziju u Kaknju.

Djela: Bosno moja, u srcu te nosim (pjesme, 1995.).

Konta, Vesna (Usora, 8. ožujka 1965.). Pjesnikinja.

Osnovnu školu završila u Tešanjci (Usora), gimnaziju u Doboju, Pedagošku akademiju u Tuzli. Učiteljica hrvatskog jezika u Livnu.

Djela: Istina na tragu sunca (pjesme, 1997.).

Kordić, Ivan (Blizanci, 22. veljače 1945.). Pjesnik, književni kritičar, novinar.

Pučku školu i gimnaziju završio je u Mostaru, a studij hrvatsko- srpskog jezika i književnosti na Pedagoškoj akademiji u Dubrovniku.

Djela: Rumen (pjesme, 1964.), Rika na razbojištu sunca (pjesme, 1967.), Odbjegla krinka (pjesme, 1972.), Antologija bosanskohercegovačke poezije (1976.), Kuća pod nebom (pjesme, 1977.), Večernje vino (pjesme, 1980.), Veranda prema moru (pjesme i zapisi, 1984.),

Iza nekih godina (pjesme, 1985.), Poezija (izbor, 1987.), Jeruzalemski zid (pjesme, 1990.), Kao priče, kao pjesme (pjesme, 1995.), Težina zemlje (pjesme, 1996.), Laž, mržnja, zločin (eseji, 1997.).

Kordić, Lucijan (Grljevići, Ljubuški, 9. lipnja 1914. – Široki Brijeg, 16. lipnja 1993.). Pjesnik.

Osnovnu školu završio je u Rasnu, gimnaziju na Širokom Brijegu, filozofsko-teološki studij u Mostaru. U jesen 1945. otišao u Rim da studira slavistiku, ali je studij prekinuo zbog bolesti. Godine 1951. pohađao predavanja iz francuske književnosti u Fribourgu (Švicarska). U Švicarskoj je od 1954. pastoralni radnik - ravnatelj misije u Zürichu, pokretač kluba Kulturni susreti, a onda se devedesetih godina vraća u zavičaj.

Djela: Zemlja (pjesme, 1951.), Od zemlje do neba (pjesme, 1953.), Pod arkadama neba (pjesme, 1955.), Crvena dijagonala (lirski eseji, 1959.), Kroz plave zore (pjesme u prozi, 1961.), Grob u katedrali (pjesme, 1962.), Exodus (pjesme, 1964.),Svibi i ribizi (pjesme, 1968.), Plime neizmjerja (izabrane pjesme, 1970.), Livade snova i vjetrova (pjesme, 1970.), Iseljenička lirika (antologija, 1974.), Krateri i gejziri (lirski eseji i pjesme, 1978.), Probuđene tipke (pjesme, 1984.), Fremde Blumen (izabrane pjesme na njemačkom i hrvatskom, 1987.), Mučeništvo Crkve u Hrvatskoj (povijesni zapisi i dokumenti, 1988.), Čudo siromašnih koraka (izabrane pjesme, 1990.), Fragmenti jednoga života (1993/94.), Pokošeno vrijeme (izabrane pjesme i pjesme iz ostavštine, 1996.), Zeleni plakati (pjesme, 1996.).

Kordić, Nikola (Grljevići, Ljubuški, 16. ožujka 1897. – Vitina, 4. studenoga 1947.). Pjesnik.

Osnovnu šolu završio je na Čerinu, tri razreda Franjevačke gimnazije na Širokom Brijegu. Tijekom rata mobiliziran, po povratku s bojišta ostaje na očevu imanju i prekida školovanje. Vraćajući se jedne noći iz Vitine u svoje selo, gubi život u nerazjašnjenim okolnostima.

Djela: Čuvari (pjesme, 1925.), Prvi kralj Tomislav (pjesme, 1925.), Hrvatski mučenici (pjesme, 1929.), Ujaci (pjesme, 1927.), Dobrota duvanara (pjesme), Otac sirotinje (pjesme, 1932.), Kroz 90 godina (pjesme, 1936.), Mane našega sela (pjesme), Sa suzom ti pišem život, borče-fra Didače, sirotinje oče (pjesme, 1938.), Ramski mučenici (pjesme, 1939.).

Kordić, Predrag (Grljevići, Ljubuški, 3. svibnja 1915.). Pjesnik, dramski pisac i esejist.

Osnovnoškolsku naobrazbu stekao u Rasnu, a gimnazijsku na Širokom Brijegu. U franjevački red stupio 1933. godine na Humcu, filozofsko-teološki studij završio u Mostaru. Talijansku književnost studirao u Milanu gdje je i doktorirao. Živi u Americi gdje djeluje kao pastoralni radnik i književnik.

Djela: Rane ljepote (pjesme, 1960.), Slavoluk vrh ruševina (drama, 1972.), Probodeni svjetlaci (pjesme, 1976.), Ognjeno oko proroka (drama, 1976.9, Cosmological Encounter with

God (rasprava, 1981.), Hrvatijada (dramski spjev, 1986.), Bolje je ne biti nego biti (drama, 1988.), Dnevnik u stihovima (1989.), Ogledi i pogledi (eseji, 1993.).

Kordić, Ratimir (Vionica, Čitluk, 1. studenog 1910. – Čerin, 1965.). Pisac.

Pučku školu završio u Bijakovićima, a gimnaziju na Širokom Brijegu. Bogoslovlje diplomirao u Mostaru. Kao franjevac službovao u više mjesta Hercegovine.

Djela: Fratar narodni neprijatelj (memoari, 1995.).

Kordić, Zdravko (Tihaljina, Ljubuški, 29. rujna 1955.). Pjesnik i književni kritičar.

Pučku školu i gimnaziju završio u Tihaljini i Ljubuškom. Na Filozofskom fakultetu u Sarajevu diplomirao filozofiju, gdje je odslušao i poslijediplomski studij.

Djela: Svjetlost snoviđenja (pjesme, 1980.), Plavet i predskazanje (pjesme, 1984.), Tragovi i snovi (pjesme, 1987.), Vrtovi otajstva (pjesme, 1992.), Miris olovne kiše (pjesme, 1994.), Iz umjetnosti pjesništva (prikazi i članci, 1995.), Svjetlost, plodovi praha (izabrane pjesme, 1996.), Stoljetna kuća ništavila (ogledi, kritike, zapisi, 1997.).

Koroman, Veselko (Radišići, Ljubuški, 7. travnja 1934.). Pjesnik, pripovjedač, romanopisac, esejist, književni kritičar, putopisac, književni povjesničar, antologičar.

Nakon završene pučke škole u Ljubuškom, te Srednje ekonomske i Više pedagoške u Mostaru, na sarajevskom Filozofskom fakultetu diplomirao književnost i filozofiju. Od 1969. do 1972. urednik časopisa za književnost Život u Sarajevu, a od 1993. do 1998. časopisa Osvit. Član HAZU.

Djela: Grad prema sjeveru (pjesme, 1957.), Crne naranče (pjesme, 1965.), Knjiga svanuća (pjesme, 1967.), Svjetiljka od trnja (pjesme, 1971.), Pogled iz zrcala (kritike i eseji, 1974.), Sjaj i rana (pjesme, 1975.), Izabrane pjesme (1975.), Na tom svijetu (pjesme, 1977.), Svijet ili dvije polovice (razmatranja, 1979.), Mihovil (roman, 1983.), Jezik na pašnjaku (izabrane pjesme, 1984.), Pjesme i zapisi (izabrane pjesme i razmatranja, 1985.), Dok vlada prah (pjesme, 1986.), Zemljom, snovi (novelete, 1987.), Zeleni se što je bilo (pjesme, 1989.), Hrvatsko pjesništvo Bosne i Hercegovine od Lovre Sitovića do danas (antologija, 1990. i 1996.), Hrvatska proza Bosne i Hercegovine od Matije Divkovića do danas (antologija, 1995.), Potraga za cjelinom (eseji, kritike, članci, putopisi, razgovori, 1996.), Na dan svega (pjesme, 1997.), Razgovori o književnosti i ostalom (1998.), U zemaljsko vrijeme (izabrane pjesme, 2000.).

Koščak, Ivan (Bela kod Varaždina, 23. svibnja 1851. – Sarajevo, 20. prosinca 1915.). Pisac.

Osnovnu školu učio u Varaždinu, gimnaziju u Senju, filozofsko-teološki studij u Rimu, gdje je postigao doktorat iz filozofije i teologije. Na poziv nadbiksupa Stadlera došao u Sarajevo i 1883. postao vrhbosanski kanonik.

Djela: Katolicizam i prosvjeta (1894.), Antikrist (1894.), Ljuta rana našega naroda (1894.), Katolički rad u Nizozemskoj i Hrvatskoj (1905.), književni osvrti – u periodici.

Kovačević, Anto (Novo Selo, Odžak, 21. ožujka 1952.). Esejist i publicist.

Djela: Musa Ćazim Ćatić (monografija, 1989.), Posavski koridor smrti (publicistika, 1995.).

Krajinović, Mato (Zasavice, 1952.). Pisac.

Osnovnu školu završio je u Zasavici i Crkvini, a gimnaziju u Gradačcu. Studirao političke znanosti u Zagrebu.

Djela: Heroji iz pakla Grebnica (reportaže, 1995.), U obrani Posavine, I (s Mikom Damjanovićem, fotomonografija, 1996.).

Kraljević, Anđeo (Čerigaj kod Lištice, 26. prosinca 1807. – Konjic, 25. ožujka 1879.). Biskup i pisac.

Osnovnu naobrazbu stekao je kod fratara u Kreševu, filozofsko-teološki studij završio u Gyöngyösu i Vacu (Madžarska). Bio kapelan u Posušju i Čerigaju. U samostanu Kreševo učio arapski i turski. S grupom hercegovačkih fratara koji su službovali u Kreševu 1844. godine Kraljević dolazi na Široki Brijeg da izvrši pripremu za gradnju samostana i crkve, čiji su temelji udareni 23. srpnja, dvije godine kasnije. Njegovom zaslugom sagrađene su i prve katoličke škole u Mostaru i otvorena prva tiskara u Hercegovini.

Djela: Schematismus (1853.), Razgovor duhovni (1860.), Gramatica latino-illyrica (1863.), Put križa (1867.), Govorenje za svetkovine (1870.), Ispovidnik kod bolesnika (1870.), Molitvenik (1873.), Zabava duhovna za dicu školsku (1874.).

Kraljević, Ante (Kočerin, Široki Brijeg, 22. ožujka 1951.). Pjesnik.

Gimnaziju završio na Širokom Brijegu, a Visoku školu za vanjsku trgovinu u Zagrebu.

Djela: Kuća višeglasja (pjesme, 1994.).

Kranjčević, Silvije Strahimir (Senj, 17. veljače 1865. – Sarajevo, 29. listopada 1908.). Pjesnik i prozni pisac.

Pučku školu i gimnaziju pohađao u rodnom gradu, zatim je stupio u senjsku bogosloviju. Godine 1883. odlazi na studij teologije na Collegium Germanico-Hungaricum u Rim, koji napušta nakon šest mjeseci. Vraća se u Hrvatsku i uz potporu biskupa Josipa Jurja Strossmayera polaže preparandijski ispit u Zagrebu 1886. Kao pravaš ne dobiva posao u Hrvatskoj, odlazi u Kallayevu Bosnu gdje službuje u trgovačkim školama u Mostaru, Livnu i Bijeljini. Od 1893. radi u Sarajevu. Član je uredništva časopisa Nada (1895.-1903.). Od 1894. radio kao direktor sarajevske Trgovačke škole.

Djela: Bugarkinje (pjesme, 1885.), Izabrane pjesme (1898.), Trzaji (pjesme, 1902.), Pjesme (1908.), Pjesnička proza (1912.), Izabrane pjesme (1929.), Djela, I-IV (1933.-1934.), Odabrane pjesme (1951.), Izabrane pjesme (1956.), Sabrana djela, I-II (pjesme, 1958.), Sabrana djela, III (proza, 1965.).

Krističević, Mate (Fojnica, 1755. – 19. travnja 1840.). Pisac.

Početne škole učio je u Fojnici, filozofsko-teološki studij završio je u Ugarskoj.

Djela: Enchridion (memoarski rukopis, djelomice objavljen u knjizi Ž. Puratića: Iz latiniteta Hrvata u Bosni, 1974.).

Krstić, Nikola (Sarajevo, 12. listopada 1939.). Romanopisac, pripovjedač, književni i likovni kritičar.

Diplomirao likovni odjel na Višoj pedagoškoj školi u Beogradu, gdje je apsolvirao povijest umjetnosti i studirao pedagogiju i psihologiju.

Djela: Male priče (pripovijetke, 1979.), Šuma (roman, 1989.), Raskršće (pripovijetke, 1996.), Večera sa štapićima (pripovijetke, 1996.), Prođi ispod noćne duge (roman, 1996.).

Krtalić, Ivan (Orahovica, Konjic, 20. srpnja 1941. – Zagreb, 7. prosinca 2000.). Književni kritičar i povjesničar.

Diplomirao i doktorirao (1976.) na Filozofskom fakultetu u Zagrebu.

Djela: Milan Marjanović-kritičar Moderne (studija, 1975.), Med i crna mačka (kritike i eseji, 1977.), S. S. Kranjčević (studija, 1979.), Trideset pet godina dubrovačkih ljetnih igara (publicistika, 1985.), Afere u hrvatskoj književnosti (1987.), Sukob s desnicom (1989.).

Kujundžija, Marija (Livno, 1962.). Pjesnikinja.

Školovala se u rodnom mjestu.

Djela: Nijemo nebo (pjesme, 1996.).

Kušan, Ivan (Sarajevo, 30. kolovoza 1933.). Pripovjedač, romanopisac, dramski pisac i pisac za djecu.

Završio ALU u Zagrebu (1956.) i pohađao slikarsku specijalku. Uređivao više časopisa (Telegram, Most i dr.) i biblioteka (Modra lasta, Smib, Hit-junior). Redovni profesor ADU u Zagrebu. Kao slikar samostalno izlagao dva puta. Prevodio s engleskog, francuskog i ruskog jezika.

Djela: Uzbuna na zelenom vrhu (roman za djecu, 1956.), Trenutak unaprijed (novele, 1957.), Razapet između (roman, 1958.), Koko i duhovi (roman za djecu, 1958.), Zidom zazidani (roman, 1960.), Domaća zadaća (roman za djecu, 1960.), Zagonetni dječak (roman za djecu, 1963.), Lažeš Melita (roman za djecu, 1965.), Veliki dan (novele, 1970.), Toranj (roman, 1970.), Koko u Parizu (roman za djecu, 1972.), Naivci (roman, 1975.), Strašni kauboj (novele za djecu, 1982.), Prerušeni prosjak (roman, 1986.), Ljubav ili smrt (roman za mladež, 1987.), 100 najvećih rupa (proza, 1993.), I, ljubi susjeda svoga (priče, 1995.), Svrha od slobode (pet drama, 1995.), Medvedgradski golubovi (roman, 1995.), Koko u Kninu (roman za mladež, 1996.), Promišljeni, dugi gnjev (priče i zapisi, 1997.), Knjiga za mladež i starež (izabarne proze, 1998.), Nasljednik indijskog cara (proza, 2000.).

Kušan, Jakša (Čevljanovići, Sarajevo, 11. lipnja 1900. – Zagreb, 16. prosinca 1980.). Pjesnik, pripovjedač, romanopisac, dramski pisac.

Osnovnu školu, niže razrede gimnazije i Trgovačku akademiju završio je u Sarajevu. Visoku ekonomsko-komercijalnu školu pohađao je u Zagrebu. U doba Šestosiječanjske diktature otvara vlastitu knjižaru u Sarajevu, koju ubrzo zatvara zbog novčanih razloga i postaje samostalni književnik. Kao nastavnik djeluje od 1936. do 1938., zatim je suplent Trgovačke akademije u Beogradu, profesor u Zagrebu, intendant kazališta u Banjoj Luci i Osijeku, član Upravnog odbora Matice hrvatske, u kojoj je vršitelj dužnosti glavnog urednika Nakladnog zavoda, dopredsjednika i gospodarskog tajnika. U Sarajevu osnovao Grupu sarajevskih književnika (1927.) i uređivao časopis Pregled (1928.-1929.).

Djela: Pjesme (1925.), Sa strana zamagljenih (1928.), Smrt mladosti (jednočinka, 1928.), Plaćanje na rate (drama, 1931.), Antifeminist (komedija (1932.), Dva Morića, dva Pašića (drama, 1933.), Knjiga deseta (1933.), Javna zahvala (satire, 1937.), Krvavi dani Bosne ponosne (roman, 1940/41.), Zaplakala stara majka Džaferbegova (drama, 1942.), Rđav san gospodina ministra (drama, 1942.), Dr Krstić i njegov slučaj (drama, 1943.), Zemlja i oblaci (pjesme, 1950.), Savjeti na dlanu (komedija, 1951.), Tisuću i jedna noć (drama, 1951.), Pepeljuga (drama, 1953.), U procijepu (pripovijetke, 1954.), Pesnica u džepu (komedija, 1955.), Hrvatski putopisci (1955.), Komedije (1958.), Zlatne suze (drama, 1960.), Promjenljiva ulica (pripovijetka, 1966.), Izabrana djela (1969.), Eh, ti bližnji (pripovijetke, 1971.), Izabrane pjesme (1978.).

Kuzmanović, Adalbert (Laćarak kod Mitrovice, 1863. – Sarajevo, 28. siječnja 1911.). Pjesnik, pripovjedač i dramski pisac.

Pučku školu završio je u rodnom mjestu, a niže razrede gimnazije u Mitrovici. Radio kao tehnički crtač u Travniku, a potom u uredništvu Kranjčevićeve Nade u Sarajevu. Pjesmama i pripovijestima surađivao u Vijencu, Prosvjeti, Nadi, i drugim listovima i časopisima, a drame su mu izvodile i diletantske družine i HNK u Zagrebu. Objavljivao i pod pseudonimom Kuzma Nović.

Djela: Lugom i perivojem (pjesme, 1899.), Vitropir (drama, 1901.), Zulumćar (drama, 1905.), Za obraz (drama, 1907.), Zalog (drama, 1907.), Republika u Magarešavcu (drama, 1908.), Plebejci (drame u rukopisu).

<u>L, LJ</u>

Ladan, Tomislav (Ivanjica, Banja Luka, 25. lipnja 1932.). Književni kritičar, esejist, romanopisac, prevoditelj.

Diplomirao književnost na Filozofskom fakultetu u Sarajevu 1958. Od 1961. godine radi u LZ-u u Zagrebu. Od 1963. do 1964. lektor hrvatskog jezika u Uppsali. Započeo kao pjesnik 1950., nastavio kao književni kritičar i esejist, onda i kao romanopisac i prevoditelj. Prevodio: sa starogrčkoga (Biblija, Euripid, Aristotel), latinskoga (Ovidije, Sv. Augustin, hrv. latinisti), njemačkoga (Saga o Nibelunzima), švedskoga (Strindberg, Bergman), norveškoga (Ibsen) i engleskoga (T. S. Eliot, Mailer, Nabokov, W.Woolf, Shakespeare). Urednik književnosti u LZ-u i glavni urednik Osmojezičnoga rječnika.

Djela: Zoon graphicon (kritike i eseji, 1962.), Premišljanja (eseji, 1964.), U škarama (kritike i eseji, 1965.), Ta kritika (eseji, 1970.), Ante Starčević, "Politički spisi" (studija, 1971.), Bosanski grb (roman, 1975.), Pjesništvo-pjesme-pjesnici (eseji i kritike, 1976.), Parva mediaevalia (eseji i studije, 1984.), Riječi (jezikoslovni ogledi, 2000.).

Ladin, Ilija – Kozić, Ilija (Stratinska, Banja Luka, 19. srpnja 1929.). Pjesnik.

Školovao se u rodnom mjestu i Sarajevu gdje je diplomirao na Filozofskom fakultetu francuski i latinski jezik.

Djela: Prije tebe ničega (pjesme, 1968.), Od neba naovamo (pjesme, 1973.), Pjesme o kolibi (1975.), Pjesme o pticama (1979.), Pjesme (izbor, 1982.), Izabrane pjesme (1984.), Patnja je počela (pjesme, 1986.), Takav sam vam večeras (pjesme, 1989.), Gospodin Mo (pjesme, 1995.), Muzama se ispričavam (pjesme, 1995.), Račun svodeći (pjesme, 1999.).

Lasić, Miro (Mostar, 27. rujna 1930.). Pisac.

U Sarajevu diplomirao na Pravnom fakultetu, povijest umjetnosti studirao na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Direktor i odgovorni urednik Odjeka (1974.-1982.), te direktor i izbornik MES-a u Sarajevu (1982.- 1991.). Ministar savjetnik u Veleposlanstvu RH u BiH (1994.-1995.), izvanredni i opunomoćeni veleposlanik RH u Republici Makedoniji od 1998.

Djela: Collegium artisticum (zapis, 1955.), Hlebinska škola (studija, 1956.), Gorak okus (roman, 1966.), Prizori lirike (eseji i umjetničke kritike, 1979.), Novi teatar (studija, 1985.), Obzorja (putopisi, 1991.), članci o kazališnim i književnim pitanjima – u periodici.

Lasta, Petar (Sarajevo, 28. lipnja 1897. – Zagreb, 12. svibnja 1967.). Kritičar i književni povjesničar.

Pisao je književnokritičke i književnopovijesne članke i oglede. Priredio je niz izbora i izdanja iz hrvatske književnosti. U biblioteci Hrvatska književna kritika uredio je knjigu Kritika između dva rata (1966.).

Lastrić, Filip Oćevac (Oćevija, 1700. – Kraljeva Sutjeska, 9. travnja 1783.). Povjesničar i pisac.

Osnovnu školu završio u Kraljevoj Sutjesci, kao i novicijat, a filozofsko-teološki studij u Italiji. Spada među plodnije i raznovrsnije pisce Bosne Srebrene. Pisao djela povijesnog, homiletskog, dogmatskog, pastoralnog i asketskog sadržaja. S djelom Epitome vetustatum provinciae bosnensis začetnik kritičke historiografije u Bosni i Hercegovini.

Djela: Traditiones in universam aristotelico-scoticam philosophiam (1729.), Lastan, kratak i koristan nauk (1742.), Testimonium bilabium (1755.), Kratak način činiti put križa (1758.), De antiquitate et natis (prva vezija Epitome, 1762.), Epitome vetustatum (druga verzija, 1765.), Od' uza me (1765.), Nediljnik dvostruk (1766.), Svetinjak (1766.), Epitome vetustatum (treća verzija, 1776.), Comentariolum super bosnensi provinciae (rukopis).

Lašvanin, Nikola (Dolac kod Travnika, 1703. – Jajce, 21. rujna 1750.). Ljetopisac.

Osnove obrazovanja stekao u fojničkom samostanu, gdje je završio i novicijat, a filozofsko-teološki studij u Italiji. S povijesnog, jezičnog i književnog gledišta, njegov Ljetopis smatra se jednim od najvrjednijih rukopisa XVIII. stoljeća.

Djela: Ljetopis fra Nikole Lašvanina (1916.), Ljetopis (1981.).

Lekušić, Marijan (Mostar, oko 1685. – Šibenik, 12. siječnja 1742.). Pisac.

Osnove pismenosti stekao je u nekom od samostana Bosne Srebrene, novicijat je završio na Visovcu, filozofiju u Osijeku. Čitavog života bavio se proučavanjem naše prošlosti i prikupljanjem starih dokumenata.

Djela: Bogoljubna razmišljanja (1730.), Liber archivalis conventus (rukopis).

Lepušić, Ivan (Zagreb, 10. ožujka 1855. – Apatovac kod Križevaca, 24. kolovoza 1960.). Pisac.

Osnovnu školu, nižu gimnaziju i Učiteljsku školu završio je u Zagrebu. U Bosnu i Hercegovinu kao učitelj došao 1881. Službovao u Brčkom, Banjoj Luci, Sarajevu i Travniku.

Djela: Slike iz Bosne (pripovijetke1885.), Majčin amanet (drama, 1885.), Pjesnički prvijenci (1888.), Bosanke (pripovijetke, 1893.), Vračara Klara (pripovijetke, 1896.), Dragoljub (pripovijetke, 1900.), Cvjetnik (pripovijetke i pjesme, 1900.), Zločin i pravda božja (pripovijest, 1901.), Pustolovka (pripovijest, 1908.), Bošnjakuše (pripovijetke).

Lešić, Josip (Zrenjanin, 1929. – Novi Sad, 25. svibnja 1993.). Književni povjesničar, teatrolog, kazališni, filmski i tv redatelj.

Osnovnoškolsku naobrazbu stekao na Visu, gimnazijsku u Sarajevu, studij kazališne režije pohađao i diplomirao na Akademiji za pozorište i film (danas Fakultet dramskih umjetnosti) u Beogradu 1952. godine. S temom: Pozorišni život za vrijeme autrougarske okupacije, doktorirao na ovoj visokoškolskoj instituciji. Bio član ANUBiH.

Djela: Stihovi (1949.), Čovjek koji nije postojao (drama, 1953.), Postoji sutra (drama, 1956.), Ožiljak (drama, 1956.), Riječi krvlju ispisane (pjesme, 1964.), Šarlatan (s Đ. Lebovićem, farsa, 1965.), Grad opsjednut pozorištem (historijski pregled, 1969.), Pozorišni život Sarajeva za

vrijeme austrijske uprave (1973.), Istorija pozorišta Bosne i Hercegovine (1983.), Jedan vijek bosanskohercegovačke drame (1990.).

Lešić, Zdenko (Ugljan, Zadar, 2. siječnja 1934.). Književni povjesničar i teoretičar te prevoditelj s engleskoga jezika.

Diplomirao na odjelu za povijest jugoslavenskih književnosti Filozofskog fakulteta u Sarajevu, gdje je i doktorirao s temom: Književno djelo Ivana Gorana Kovačića. Član ANUBiH.

Djela: Polja svijetla i tamna (studija, 1971.), Jezik i književno djelo (teorija književnosti, 1971.), Teorija drame kroz stoljeća, Od početka do kraja XVIII. vijeka (1977.), Teorija drame kroz stoljeća, II (1979.), Poezija i pozorište/Teorija drame u doba romantizma (1978.), Ivan Goran Kovačić ((studija, 1984.), Književnost i njena istorija (teorija književnosti, 1985.), Pripovjedačka Bosna, I, II (1991.).

Lončar, Mate (Vinjani, Posušje, 30. srpnja 1938.). Književni povjesničar i esejist.

Osnovnu školu i nižu gimnaziju pohađao u Derventi, a višu gimnaziju završio u Gradačcu 1958. Nakon komparativnih studija, diplomirao 1963. godine na Filološkom fakultetu u Beogradu južnoslavenske književnosti i svjetsku književnost. Na istom fakultetu završio poslijediplomski studij (književnoznanstveni smjer) i magistrirao s temom Priroda i smisao antiteze i rani oblici antitetičkog paralelizma likova u Krležinom djelu. Doktorirao s temom Pojava, značajke i odjeci časopisa Danas u književnosti između dva rata 1984. godine na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Sveučilišni profesor hrvatske književnosti na Filološkom fakultetu u Beogradu. Priredio i stručno opremio više izdanja hrvatskih i srpskih pisaca i objavio oko 130 ogleda i studija, rasprava, eseja, kritika i članaka u knjigama i zbornicima.

Djela: "Saloma" M. Krleže (studija, 1967.), Antiteza hrvatske književnosti od "Vihora" do "Pečata" 1914.-1941. (studija, 1969.), Život i vrijednosti časopisa "Danas" (studija, 1972.), Antun Gustav Matoš-Izabrana djela (izbor, redakcija, komentari, studija, 1976.), Izabrana djela Miroslava Krleže I-X (ćirilično izdanje, izbor, redakcija i komentari, 1977.), Dobriša Cesarić-Povratak (izbor, pogovor, bibliografija i literatura, 1985.) i dr.

Lončar, Umberto – Lončar, Jerko (Vinjani, Posušje, 15. lipnja 1922.). Pjesnik.

Pučku školu završio je u rodnom mjestu, gimnaziju na Širokom Brijegu, a teologiju studirao u Mostaru, Sarajevu i Zagrebu. U Mostaru i Konjicu bio je duhovni pomoćnik od početka 1951. do lipnja 1952., zatim je kao franjevac službovao u više hercegovačkih mjesta (Crnča, Čerina, Humac, Posuški Gradac, Gradnići). U neprekidnom slijedu župnik 36 godina (1952.-1988.), te tri godine vikar i tri godine gvardijan na Humcu.

Djela: Tišine i nemiri (pjesme, 1993.).

Lončar, Vlado (Vinjani, Posušje, 13. kolovoz 1944.). Pjesnik.

Osnovnu školu završio je u Vinjanima i Posušju, gimnaziju u Sinju i Dubrovniku. Bogoslovne nauke studirao u Visokom, Sarajevu i Trentu (Italija). Poslijediplomski studij i

gradus licencijata iz teologije postigao je u Fribourgu (Švicarska) na međunarodnom Papinskom Sveučilištu. Kao franjevac djelovao je u Drinovcima, Posušju, Rakitnu, Vitini, Mostaru i sada u Širokom Brijegu.

Djela: Žedna zemlja (pjesme, 1995.), Portret Božji (pjesme, 1999.).

Lovrenović, Ivan (Zagreb, 18. travnja 1943.). Pjesnik, romanopisac, književni kritičar i esejist, istraživač kulturne prošlosti Bosne i Hercegovine, publicist.

Školovao se u Mrkonjić Gradu i Zagrebu, gdje je na Filozofskom fakultetu diplomirao književnost i jezik. Bio urednik Odjeka, potom radio u sarajevskim nakladničkim kućama Veselin Masleša, Svjetlost (glavni urednik), Bosanska knjiga i zagrebačkoj Durieux. Uređuje časopis Forum Bosnae.

Djela: Obašašća i basanja (pjesme u prozi, 1975.), Putovanje Ivana Franje Jukića (roman, 1977.), Bosna i Hercegovina (esej, 1980.), Književnost bosanskih franjevaca (eseji, 1982.), Ogledi (eseji, 1985.), Skice, lajtmotivi (eseji, 1986.), Labirint i pamćenje (eseji, 1989.), Liber memorabilium (proza, 1994.),Welt ohne Brücke (eseji, 1994.), Ex tenebris (proza, 1994.), Lice zemlje, okvir za kulturnu povijest Bosne i Hercegovine (eseji, 1998.).

Lovrić, Ante (Bos. Gradiška, 1873. – Sarajevo, 28. siječnja 1935.). Književni povjesničar i slavist.

Osnovnoškolsku naobrazbu stekao u rodnom mjestu, gimnaziju završio u Sarajevu, slavistiku studirao u Zagrebu.

Djela: Vidovićeva dopisna škola (1934.), jezikoslovne, estetičke i književnopovijesne rasprave u periodici.

Lozić, Vlade (Vinica, Tomislav Grad, 11. siječnja 1950.). Pjesnik.

Djela: Između riječi i pepela (pjesme, 1980.), Stranac sa suzom (pjesme, 1981.), Ugarci na ognjištu (pjesme, 1984.).

Luburić, Mile (Gornji Radišići, Ljubuški, 1958. – 1975.). Pjesnik.

Osnovnoškolsku naobrazbu započeo u rodnom mjestu, a završio u Vitini. Prvi razred gimnazije završio u Ljubuškom, u drugom poginuo nesretnim slučajem od strujnog udara.

Djela: Večer (pjesme, 1976.).

Lucić, Ljubo (Jaklići, Šćit, 2. listopada 1931. – Zagreb, 1995.). Pisac i novinar.

Osnovnu školu završio je na Šćitu i Podhumu, gimnaziju u Visokom, novicijat u Kraljevoj Sutjesci, filozofsko-teološki studij u Sarajevu, poslijediplomski u Ljubljani, gdje je magistrirao radom Mariologija u novijoj hrvatskoj lirici 1960. i doktorirao 1964. Studije, feljtone, zapise, reportaže, prikaze knjiga i novinske tekstove objavljivao u više časopisa i listova.

Djela: Motivi vjerodostojnosti i privlačnosti kršćanske objave u apologetici sv. Augustina (1964.).

Lucić, Mladen (Bosanski Šamac, 1958.). Pjesnik.

Djela: Morinaja (pjesme, 1986.).

Lučić, Antun (Bugojno, 13. lipnja 1958.). Pjesnik, prozni pisac, književni kritičar.

Školovao se u Bugojnu i Sarajevu, gdje je diplomirao komparativnu književnost i filozofiju i magistrirao s temom Polivalentni realizam u književnom djelu Franca Kafke. Uz poeziju, prozu i književnu kritiku, u periodici objavljivao i znanstvene i stručne radove iz oblasti komparativne književne teorije. Doktorirao 2000. na Filozofskom fakultetu u Zagrebu tezom o teoriji metonimijskoga sloga, kroz svekoliku pretragu veza ljudi, životinja i stvari u djelu Vitomira Lukića.

Djela: Pitanja Luciusu (pjesme u prozi, 1985.), Prizori (pjesme, 1988.), Naovamo (pjesme, 1996.), Lutak i dvojnici (lutkarski igrokaz, 1988.), Sestre, zapravo susresti (drama, 1990.).

Lujić, Božo (Osječak, Odžak, 11. studenoga 1946.). Esejist i putopisac.

Osnovnu školu završio u Bosanskoj Dubici i Bosanskom Šamcu, a Franjevačku gimnaziju u Visokom. Teološki fakultet završio u Zagrebu, a poslijediplomski u Ljubljani, gdje je i doktorirao 1982. Od 1977. godine predaje na Franjevačkoj teologiji u Sarajevu, a od 1993. i na Bogoslovnom fakultetu u Zagrebu.

Djela: Život je divna pjesma (studija, 1971.), Iskustvo Boga i čovjeka u Jeremijinoj knjizi (studija, 1982.), Božji tragovi: Biblijska mjesta i događaji (putopisi, 1996.), Povratak u slobodu ljubavi (2000.), Biblijska promišljanja sadašnjeg trenutka (2000.).

Lukač, Dragan (Bosanski Šamac, 16. listopada 1956.). Pisac.

Profesor filozofije i socilogije. Radio u SUP-u Bosanski Šamac, gdje je u travnju 1992. uhićen, potom zlostavljan u zatvorima u B. Šamcu, Brčkom, Bijeljini, Batajnici i Zemunu sve do razmjene u rujnu iste godine.

Djela: Bosanski Šamac grad logor (svjedočenja, 1993.), Od škice do Den Haga (dokumentarna proza, 1994.), Ratni zločini u Bosanskoj Posavini (svjedočenja, 1997.).

Lukač, Mara (Liskovača, Tomislav Grad, 15. rujna 1943.). Pjesnikinja.

Djela: …I lica (pjesme u prozi, 1988.).

Lukenda, Marko (Barlovci, Banja Luka, 27. svibnja 1946.). Romanopisac, književni kritičar, jezikoslovac.

Osnovnu školu završio je u Bukovici, Barlovcima i Trnu, gimnaziju u Zagrebu i Đakovu, studij teologije u Đakovu i Beču. Filozofski fakultet (slavistika) završio je u Beču, gdje je i doktorirao 1978. s temom: Ivan Frano Jukić - njegova književna i prosvjetiteljska djelatnost.

Djela: Gradišćanskohrvatski-hrvatsko-nimški (njemački) rječnik (1991.), Spaljene zemaljske ruže (romansirani životopis brata svećenika Filipa i č. s. Cecilije Grgić (1999.), Hrvatski jezični savjetnik (suautor, 1999.), Ivan Frano Jukić (2000.).

Lukić, Darko (Sarajevo, 8. rujna 1962.). Pripovjedač, romanopisac, esejist, dramski pisac i teatrolog.

Školovao se u Sarajevu gdje je diplomirao na Filozofskom fakultetu. Od 1993. godine živi u Zagrebu, gdje je direktor Teatra itd.

Djela: Gonetanje zrcala (pripovijetke i novele, 1987.), Misliti igru? (kazališni eseji, 1990.), Noć punog mjeseca (roman, 1990.), Uzaludnosti (roman, 1996.), šest dramskih tekstova, više libreta, scenarija i dramatizacija.

Lukić, Vitomir (Zelenika, Herceg Novi, 24. rujna 1929. – Sarajevo, 30. svibnja 1991.). Pripovjedač, romanopisac, esejist, putopisac, književni i likovni kritičar.

Pučku školu završio je u Donjem Vakufu, prvi razred Srednje tehničke škole u Banjoj Luci, a gimnaziju u Slavonskom Brodu 1952. Studirao je jugoslavenske književnosti i hrvatsko-srpski jezik na Filozofskom fakultetu u Sarajevu. Nakon studija 1959. godine radio kao profesor u srednjim školama u Konjicu i Sarajevu. Od 1965. do 1967. godine u svojstvu lektora predavao je jugoslavenske književnosti na Sveučilištu u Nju Delhiju. Po povratku u Sarajevo, radio u Učiteljskoj školi, a zatim na Radio-televiziji Sarajevo, gdje je kao urednik u obrazovnom programu ostao sve do smrti. Bio ministar vjera u prvoj vladi BiH nakon prvih demokratskih izbora 1990.

Djela: Soba za prolaznike (pripovijetke, 1965.), Album (roman, 1968.), Praznik stvari (pjesme, 1969.), Zaustavljeni kalendar ((pripovijetke i druge proze, 1970.), Životinje, ljudi (pripovijetke i druge proze, 1973.), Sanovnik nasmijane duše (proze, 1976.), Seansa (pripovijetke, 1981.), Noćni ekspres (izbor, 1984/85.), Hodnici svijetloga praha (roman, 1989.), Soba za prolaznike (1997.), Sanovnik nasmijane duše (1997.).

M

Majić, Drago (Veljaci, Ljubuški, 1948.). Pjesnik.

Djela: Iz kamena prognani (pjesme, 1971.).

Majić, Viktor (Fojnica, 1942.). Pjesnik.

Osnovnoškolsku naobrazbu stekao u rodnom mjestu. Od 1957. živi u Sarajevu. Poeziju, uglavnom, objavljivao u časopisima i listovima. Povremeno i slikâ.

Djela: Dom i nepogoda (pjesme, 1997.).

Majić, Vlatko (Vitina, Ljubuški, 26. kolovoza 1956.). Pjesnik.

Djela: Glazba češlja (pjesme, 1982.), Pjevač pod zemljom (pjesme, 1987.), Uvala čičaka (pjesme za djecu, 1991.), Che navighi il cuore /Kad srce brodi (pjesnička mapa, 1991.).

Maldini, Rudolf (Zagreb, 20. srpnja 1870. – Osijek, 22. siječnja 1944.). Pjesnik za djecu.

Školovao se u Karlovcu, Osijeku i Zagrebu. Kao učitelj službovao u raznim mjestima Bosne, na koncu i u Sarajevu, gdje je i pokopan.

Djela: Iskrice i aforizmi (1905.), Bosna i Hercegovina (1908.), Nauka o čuvanju vinove loze (1908.), Ivančice (pjesme za djecu, 1912.), Katarinčice (pjesme za djecu, 1912.), Upute za čuvanje leptira, njihovih gusjenica i kukuljica (1912.), Godine 1878. (1913.), Bojni zvuci (1916.), Tri aktovke (1920.), Pitanja i odgovori (1922.), Ruže i lijerovi (pjesme za djecu, 1928.), Iz slavonske ravni (1938.), Čestitar. Najnovije za djecu, mladež i odrasle u vezanom i nevezanom slogu (1940.), Pjesme spjevane prigodom svjetskog rata; Uzdisaji (pjesme za djecu).

Malić, Zdravko (Ljubija, 10. rujna 1933. – Zagreb, 3. rujna 1997.). Pjesnik, esejist i prevoditelj.

Studij završio na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, studirao u Strasbourgu, na sveučilištima u Varšavi i Krakovu, doktorirao u Zagrebu iz polonistike. Profesor polonistike na Filozofskom fakultetu u Zagrebu i glavni urednik Književne smotre (1969.-1987.). Prevodio s poljskog.

Djela: Polonica (eseji, 1973.), U drugom nekom gradu (pjesme, 1977.), Antologija poljske pripovijetke XX. stoljeća (priređivač i prevoditelj, 1989.).

Mandić, Marijan (Bijelo Polje, Mostar, 11. studenoga 1964.). Romanopisac i memoarist.

Osnovnu školu završio u Bijelom Polju, Srednju tehničku u Mostaru, a Filozofski fakultet u Sarajevu.

Djela: Bljesak nade na mom otoku (dnevnički zapisi, 1994.), Krvava bjelopoljska poljana (roman, 1996.), Ljetopisi borbi i nadâ (dnevnički zapisi, 1997.), Plamen iznad bugojanskih šuma (roman, 1998.).

Mandžo, Miljenko (Gornji Mali Ograđenik, 15. svibnja 1936.). Pjesnik.

Osnovnu školu završio u Čerinu, klasičnu gimnaziju u Splitu i Visokom. Studij započeo u Sarajevu, nakon dvije godine zabrane studiranja i progona na otoku Sveti Grgur, nastavio i

diplomirao u Zadru na Filozofskom fakultetu grupu romanskih jezika. Šest godina radio kao profesor latinskog jezika na zadarskoj gimnaziji, od 1970. urednik kulturnih programa na HRT Radio Zadar. Piše književne i likovne kritike.

Djela: Pustinjaci bez namjere (pjesme, 1979.), O ljubavi i o smrti (pjesme, 1983..), Stari govor (pjesme, 1990.), Zaklana Škabrnja (pjesme, 1995.), Vrh poljupca (pjesme, 1999.).

Manđeralo, Stipo (Vidoši, Livno, 1938.). Pjesnik i književni povjesničar.

Gimnaziju je završio u Livnu, diplomirao na Filozofskom fakultetu u Sarajevu. Od 1962. godine radi kao profesor u livanjskoj Gimnaziji. O problemima nastave jezika i književnosti objavio više znanstvenih radova u Glasniku Zemaljskog muzeja u Sarajevu, mostarskoj Hercegovini, sarajevskim časopisima Odjek i Treći program RTSA, livanjskim Tragovima, Livanjskim vidicima, Svjetlu riječi.

Djela: Gospodari kamena (1987.), Lozićev ilirski san (1992.), Kutija za čuvanje vremena (1996.), Zlatne ruke (1999.).

Maraković, Ljubomir (Topusko, 17. lipnja 1887. – Zagreb, 22. veljače 1959.). Esejist i književni kritičar.

U Travniku završio isusovačku Klasičnu gimnaziju, slavistiku i germanistiku doktorirao u Beču. Službovao u Banjoj Luci, Sarajevu i Zagrebu. Priređivač udžbenika, antologija i priručnika.

Djela: Novi život (kritike, 1910.), Pučka pozornica (1929.), Novi pripovjedači (kritike, 1929.), Moderni hrvatski pripovjedači (izbor, 1934.), Hrvatska književna kritika (izbor, 1935.), Hrvatska književnost 1860.-1935. (1936.), Petar Preradović (esej, 1969.).

Margitić, Markovac, Stjepan (Jajce, 1650. – Fojnica, 8. prosinca 1730.). Pisac.

O životu mu se zna pouzdano vrlo malo. Može se pretpostaviti da se školovao u fojničkom samostanu i negdje u Italiji. Služeći se bosančicom, pisao je prema djelima španjolskog isusovca Kristofora Vege i bosanskih pisaca koji su mu prethodili (Divković, Matijević, Posilović). Dobro osjećao potrebe puka svoga vremena i u puku uživao veliku popularnost.

Djela: Ispovijed krstjanska (1710.), Fala od svetih (1708.), Homilije, Kronika, Ljekaruša (rukopisi).

Marić, Miljenko (Dramiševo, Nevesinje, 12. srpnja 1936. – Uppsala, Švedska, 20. kolovoza 1999.). Pjesnik.

Pučku školu pohađao u Slavoniji (u okolici Vinkovaca) i Hercegovini (u selu Luka). Godine 1960. prebjegao u Austriju, odakle je 1961. preselio u Švedsku, gdje je, sve do smrti, radio prvo u tvornici, a potom u transportnom poduzeću.

Djela: Domovina, ljubav i suze u pjesmama (pjesme, 1995.).

Marijanović, Ivan (Doljani, Jablanica, 1951.). Pjesnik i odgojitelj.

Poslije osnovne škole u rodnom mjestu, gimnaziju završava u Rijeci i Križevcima. Teološki fakultet završio je u Zagrebu 1978. te iste godine zaređen za svećenika. Na Selezijanskom sveučilištu u Rimu magistrirao je odgojne znanosti 1982. Djeluje kao odgojitelj mladih selezijanaca kojima je i profesor.

Djela: Personalistička pedagogija Stjepana Matičevića (1991.), Oče, razbij ploče (pjesme, 1993.), Gorući grm (pjesme, 1998.), Odgajati športom (1993.), Trener-prijatelj (1996.), Šport ima dušu (2000.).

Marijanović, Bernard (Stolac, 12. kolovoza 1972.). Pjesnik.

Poslije osnovne škole u Hudovu, gimnaziju završio u Zagrebu, a studij teologije u Bolu i Sarajevu.

Djela: Raskorak (pjesme, 1995.), Nacrt za pismo (pjesme, 1996.).

Marijanović, Dragan (Metković, 15. kolovoza 1958.). Novinar i romanopisac.

Osnovnoškolsku naobrazbu stekao u Višićima, srednju školu završio u Čapljini. Studirao u Sarajevu, a kao novinar surađivao u više listova. Zaposlen u širokobriješkoj tvrtki Lijanovići.

Djela: Lijanov san (roman, 1999.).

Marijanović, Žarko (Jesenica, Mostar, 1935.). Pjesnik i romanopisac.

Djela: Granica ljubavi (pjesme, 1965.), Tata, što su to zvijezde (pjesme, 1958.), Ponavljanje ljubavi (pjesme, 1962.), Suhi osinjak (pjesme, 1969.), Vid vidoviti (pjesme, 1970.), Monstrum iz Raljaša (roman, 1971.), Razlomak vijeka (pjesme, 1973.).

Marinović, Sušac, Mladenka (Blatnica, Čitluk, 20. ožujka 1954.). Pjesnikinja.

Pjesme objavljivala u Hrvatskoj, Bosni i Hercegovini i Njemačkoj, gdje živi i radi (Niefern kod Pforzheima).

Djela: Na raskrižju (pjesme, 1995.), Šapat sjećanja (pjesme, 1998.).

Marjanović, Mirko (Tramošnica Gornja, Gradačac, 13. srpnja 1940.). Pripovjedač, romanopisac, književni i likovni kritičar.

Osnovnoškolsku naobrazbu stekao u rodnom mjestu, gimnaziju završio u Gradačcu. U Sarajevu studirao pravo i likovnu umjetnost. Radio na TV Sarajevo kao ilustrator, kraće vrijeme i kao urednik u informativnom i kulturnom programu. Glavni urednik književnog časopisa Život (1980.- 1984.), urednik domaće književnosti u nakladničkoj kući Svjetlost (1984.-1994.). U istoj nakladničkoj kući jedan od urednika (uz Ristu Trifkovića i Aliju Isakovića) edicije Književnost naroda i narodnosti Bosne i Hercegovine u 50 knjiga (1983/84.). Glavni urednik Stećka (1994.-1995.), potom glavni urednik tromjesečnika Hrvatska misao (nakladnik Ogranak Matice hrvatske Sarajevo, čiji je predsjednik od 1996. do 2000.) u okviru kojega je pokrenuo ediciju Hrvatska književnost Bosne i Hercegovine u 100 knjiga. Kao slikar samostalno izlagao tri puta (Sarajevo, 1991/95., Vancouver, 1996.).

Djela: U ime oca i sina (roman, 1969.), Središte (pripovijetke, 1973.), Povijest izgubljene duše (roman, 1980.), Braća (roman, 1983.), Voda teče kako teče (izbor iz proze, 1984.), Topot divljih konja (roman, 1989.), Živjeti smrt (sarajevski ratni dnevnik, 1996.), Fra Petar Perica Vidić (likovna monografija, na hrvatskom, njemačkom, talijanskom i engleskom jeziku, 1997.), Treći svjetski rat (zapisi, kritike, pjesme, razgovori, 1999.), Osmjehni se i u plaču (roman, 2000.), Leksikon hrvatskih književnika Bosne i Hercegovine od najstarijih vremena do danas (leksikon, Hrvatska misao, broj 14/2000.).

Markijski, Jakov (Monte Prandono, Italija, 1. rujna 1394. – Napulj, 28. studenoga 1476.). Vikar Bosanske vikarije i pisac.

Osnovnu školu završio je kod strica u Offidi, filozofiju i retoriku u Ascoliu, građansko i crkveno pravo u Perugii. Spisateljskom djelatnošću bavio se posebice u vremenu između 1463. i 1473. godine. Proglašen svecem 1726. Protiv “bosanskih krstjana” napisao djelo Dialogus contra Manicheos in Bosnia. Pisao na latinskom i talijanskom jeziku.

Djela: Dialogus contra Manicheos in Bosnia (Dijalog protiv bosanskih heretika), Privilegia quaedam vicariae Bosnae (Neki privilegiji bosanske vikarije).

Markota, Zlatko (Čitluk, 26. siječnja 1930. – 23. svibnja 1980.). Pjesnik.

Osnovnu školu pohađao u rodnom mjestu, Srednju poljoprivrednu u Čapljini, diplomirao na Poljoprivrednom fakultetu u Sarajevu 1958. Radio u Vinariji Čitluk, mostarskom HEPOK-u i Općini Čitluk.

Djela: Osunčano kamenje (pjesme, 1967.), Kad kamen niče (pjesme, ostavština u rukopisu).

Marković, Luka (Matići, Orašje, 9. svibnja 1953.). Pripovjedač, pjesnik, pisac rasprava.

Pučku školu polazio u Matićima i Tolisi, Franjevačku klasičnu gimnaziju u Visokom, studirao u Sarajevu i Ljubljani. U Bochumu magistrirao, a doktorirao u Zadru. Osim filozofskih rasprava, piše pripovijetke, pjesme i članke, a nekoliko knjiga objavio je i na njemačkom jeziku.

Djela: Polemika ili dijalog s islamom (1995.).

Markušić, Jozo Josip (Čepak, Kotor Varoš, 23. siječnja 1880. – Jajce, 26. veljače 1968.). Pjesnik i prozni pisac.

Osnovnu školu završio je u Kotor Varošu, gimnaziju u Gučoj Gori, novicijat u Fojnici, teologiju u Kraljevoj Sutjesci i Budimpešti. Bavio se proučavanjem naše narodne i crkvene prošlosti. Osim nekoliko samostalnih djela, napisao je oko 200 raznih priloga: studija, članaka, refleksija, prikaza i pjesama.

Djela: Krvavi behari (pjesme, 1907.), Život i rad Ivana Frane Jukića (s Brankom Strahimirom Škaricom, 1908.), Kmetovsko pitanje u Bosni i Hercegovini (1911.).

Marošević, Ambro (Tolisa, Orašje, 16. veljače 1949. – Beograd, 1987.). Pjesnik.

Od dvadasete godine do smrti pjesnik je živio u Beogradu. Poginuo u prometnoj nesreći. Pokopan u Županji.

Djela: Olovke za večeru (pjesme, 1978.), Svakodnevne balade (pjesme, 1983.), Puklo je pred očima (pjesme, 1988.).

Martić, Ana (Rastovača, Posušje, 1931.). Pjesnikinja.

Djela: Pjesme – u časopisima Kolo i Život.

Martić, Grgo (Rastovača, Posušje, 24. siječnja 1822. – Kreševo, 30. kolovoza 1905.). Pjesnik.

U kreševskom samostanu stekao osnove pismenosti i stupio u franjevački red. Gimanziju je završio u Požegi, studij filozofije u Zagrebu, teologiju u Stolnom Biogradu. U vrijeme studija u Zagrebu upoznao se s Gajem, Babukićem, Vrazom, Šulekom i drugim istaknutim ilircima, čije će ideje prihvatiti i kasnije sprovoditi u praksi. Njegov ilirizam imao je politički karakter, a njegova subrata Jukića prosvjetno-kulturni. Podjednako se zanimao za hrvatsku i srpsku kulturnu tradiciju i zagovarao ideju o sveslavenskom bratstvu. Objelodanio je više samostalnih djela u prozi i stihu, te napisao brojne priloge najrazličitijeg sadržaja, preveo nekoliko djela s francuskog i talijanskog jezika, skupio i tiskao brojne narodne pjesme i preradio nekoliko djela drugih autora.

Djela: Slavodobitnica svijetlomu gospodaru Omer-paši (epska pjesma, 1852.), Narodne pjesme bosanske i hercegovačke (s Ivanom Franom Jukićem), I (1858.), Osvetnici, I-III (ep, 1861/65.), IV (1878.), V (1881.), VI (1881.), VII (1883.), Početni zemljopis za katoličke učionice u Bosni (1871.), Putovanje u Dubrovnik iz Kreševa god. 1882. (epska pjesma, 1884.), Narodne pjesme o boju na Kosovu godine 1389. (1886.), Obrana Biograda godine 1456. (ep, 1887.), Pjesnička djela fra Grge Martića, 1-7 (1888.), Pjesnička djela fra Grge Martića, I (1893.), Zapamćenja/1829.-1878., po kazivanju autorovu zabilježio Janko Koharić (1906.), Izabrani spisi (1956.).

Martić, Nikola (Višići, Čapljina, 5. kolovoza 1938.). Pjesnik.

Pučku školu pohađao u rodnom mjestu, a gimnaziju /mala matura) u Čapljini. Grafičku školu (odjel litografije) završio u Sarajevu 1959. godine. Studirao na Filozofskom fakultetu u Sarajevu kao izvnaredni student. Živi i radi u Splitu kao profesionalni književnik.

Djela: Vrtovi zemlje humske (pjesme, 1964.), Znamen (pjesme, 1968.), Bogumilska bajka (pjesme, 1971.), Sedmo godišnje doba (pjesme, 1972.), Svanuće davnine (pjesme, 1975.), Izabrane pjesme (1981.), Duša i tijelo (pjesme, 1982.), Stablo nasred svijeta (pjesme, 1986.), Zavjetno stablo (pjesme, 1990.).

Martinović, Juraj (Sarajevo, 24. svibnja 1936.). Književni kritičar i povjesničar, prevoditelj sa slovenskog jezika.

Gimanziju završio u Zagrebu, a Filozofski fakultet (povijest jugoslavenskih književnosti i hrvatsko-srpski jezik) u Sarajevu. Poslijediplomski studij pohađao u Ljubljani, gdje je na Filozofskom fakultetu stekao doktorat s temom: Poezija Dragotina Ketteja. Profesor slovenske

književnosti na Filozofskom fakultetu u Sarajevu, član Slovenske akademije znanosti i umjetnosti i ANUBiH.

Djela: Apsurd i harmonija/Jedno viđenje Prešernovog pjesničkog djela (studija, 1973.), Poezija Dragotina Ketteja (studija, 1976.), Dragotin Kette (1978.). Prijevodi sa slovenskog jezika: T. Kermanuer: Menuet municijom (1976.), J. Vidmar: Razumijevanje književnog stvaranja (1977.), F. Gestrin-V. Melik: Istorija Slovenaca (1980.), J. Rotar: Iskaz i struktura (1980.), I. Cankar: Kuća Marije pomoćnice-Nina (1981.), I. Tavčar: Visočka hronika (1982.).

Martinović, Marko (Polje, Travnik, 8. ožujka 1933.). Prozni pisac, pjesnik i književni kritičar.

Diplomirao na Višoj ptt školi. Dugo godina radio kao poštanski činovnik u Vitezu, gdje je, prije odlaska u mirovinu, bio i ravnatelj tamošnje Pošte. U viteškoj podružnici HKD Napredak angažiran od obnavljanja njezina rada tijekom rata, posebno u izdavačkoj djelatnosti.

Djela: Zvona i tišine (pjesme, 1962.), Tražio sam Augusta (pripovijetke, 1981.), Ljudi u vremenu (proza, 1987.), Ljubav i smrt u dolini Lašve (proza i poezija, 1989.), Isus u podrumu (pripovijetke, 1995.), Gutači žaba (priče, 1999.).

Marušić, Radovan (Metković, 31. svibnja 1932.). Dramski pisac, scenograf i kostimograf.

Školovao se u Metkoviću, Dubrovniku, Splitu i Novom Sadu. Završio VŠPU u Novom Sadu, odsjek scenografije. Od 1978. ravnatelj Narodnog kazališta Zenica.

Djela: Mali Ivica (drama, 1961.), Put u svemir (drama, 1964.), Ne traži sveca u paklu (drama, 1964.), Zaustavljeni let (drama, 1964.), Šeherzadine noći (drama, 1967.), Otočanske (drama, 1977.), Kokini (drama, 1980.), Vjetar raznosi, vjetar i donosi (drama, 1985.), Dvije drame (1987.), Vila Rajski mir (drama, 1990.), Prije petanest minuta (drama, 1994.), Berekinijada (drama, 1995.), Susjedi (drama, 1995.), Clitocybe olearia (drama, 1996.), Katarina Kosača (drama, 1997.), Na sred polja leži jedna vojska cijela (drama, 1998.), Gubitnici (drama, 1998.), Blizanci (drama, 1998.), U isto vrijeme (drama, 1998.), Dođi, brate, amo, da se skupa poigramo (drama,1999.).

Maslać, Mile (Cerovica, Stolac, 21. veljače 1949.). Pjesnik.

Filozofski fakultet završio u Zagrebu. Radio kao urednik, lektor i korektor u nakladnim kućama. Bio zamjenik glavnoga urednika tjednika Hrvatsko slovo. Prevodi sa slovenskog i njemačkog jezika.

Djela: Odraslima ulaz zabranjen (pjesme, 1976.), Metafizički posjetilac (pjesme, 1978.), Ljubav na granici (pjesme, 1981.), Privikavanje (pjesme, 1991.), Križni put (pjesme,1993.).

Mašić, Jozo (Sarajlije, Tomislav Grad, 13. studenoga 1956.). Pripovjedač i novinar.

Osnovnu školu i gimnaziju završio u Tomislav Gradu, a književnost i jezik diplomirao na Filozofskom fakultetu u Sarajevu. Izvjesno vrijeme radio kao novinar u dnevniku “Oslobođenje”.

Djela: Roman o Ljiljani (pripovijetke, 1986.), pripovijetke u časopisima i listovima.

Matanović, Julijana (Turić, Gradačac, 6. travnja 1959.). Romanospisateljica, književna kritičarka i povjesničarka.

Osnovnu školu završila u Đurđenovcu, gimnaziju u Našicama, a Pedagoški fakultet u Osijeku. Magistrirala 1989. s temom iz hrvatskog baroka. Doktorirala 1998. (Tema: Hrvatski povijesni roman XX. stoljeća). Autorica više znanstvenih radova i suautorica dviju knjiga iz oblasti književnosti. Radi na Filozofskom fakultetu u Zagrebu.

Djela: Četiri dimenzije sumnje (s M. Mićanovićem, K. Bagićem, V. Bogišićem, kritike, 1989.), Krhotine vremena (s V. Bogišićem, antologija, 1989.), Barok iz suvremenosti gledat (studije, 1991.), Zašto sam vam lagala (prozni zapisi, 1997.), Prvo lice jednine (eseji, 1997.), Bilješka o piscu (roman, 2000.).

Matić, Ambroz (Blaževac, Modriča, 24. ožujka 1795. – Garevo, Modriča, 24. srpnja 1849.). Pjesnik i pisac.

Osnovnu i srednjoškolsku naobrazbu stekao u Kraljevoj Sutjesci, gdje je završio i novicijat. Filozofsko-teološki studij završio je u Požegi i Ugarskoj. Spada među najistaknutije latiniste Bosne Srebrene u XIX. stoljeću. Kao i drugi njegovi suvremenici, pisao uglavnom prigodnice istaknutijim članovima Provincije. Smatran majstorom versifikacije.

Djela: Carmen Adgratulatorium M.V.P. Marianovich (pjesma, 1825.), Illustrissimo Domino…Gabrieli Barishich (pjesma, 1827.), Isitiron Illustrissimo…Gabrieli Barishich (pjesma, 1827.), Račun za prvu i drugu godinu školsku (1827.), Adgratulatio onomastica M.V.P. Antonio Knezovich (pjesma, 1827.), Knjižica računa (1832.).

Matić, Ante Delmin (Borčane, Tomislav Grad, 1954.). Pjesnik.

Školovao se u Tomislav Gradu, Mostaru i Splitu. Pravni fakultet završio u Splitu.

Djela: Gastronom ljubavi (pjesme, 1995.), Misliti ljubav (pjesme, 1997.).

Matić, Ante (Borčane, Tomislav Grad, 1945.). Pripovjedač i prevoditelj.

Školovao se u Borčanu, Kongori, Šujici, Duvnu, Zadru, Pazinu, Splitu, Firenci, Sieni, Rimu, Skopju, Beogradu i Zagrebu. Prevodio suvremene talijanske, španjolske, engleske i njemačke pjesnike.

Djela: Objahana zemlja (priče, 1989.), Berlinski zid (priče, 1990.), Ljudinjak (proze, 1995.), Lijepa naša tuđina (priče,1997.).

Matić, Marko (Borčane, Tomislav Grad, 1952.). Pjesnik, pripovjedač, književni kritičar i publicist.

Diplomirani pravnik.

Djela: Bistrenje (pjesme, 1984.), Prisebnost (pjesme, 1988.), Hrvatski pravac (članci, 1996.).

Matić, Tugomir (Zagreb, 9. listopada 1957.). Pjesnik.

Osnovnu školu i gimnaziju završio u Sarajevu, gdje živi od 1969. godine i gdje je studirao pravo.

Djela: Ponoćka u Sarajevu (pjesme, 1994.), Između neba i zemlje (pjesme, 1996.), Vrijeme šutnje (pjesme, 1999.).

Matijević, Stjepan (Tuzla, oko 1580. – 1654?). Pisac.

O njegovu školovanju i stupanju u franjevački red ništa se ne zna. Pretpostavlja se da je dio filozofsko-teološkog studija završio u Italiji.

Djela: Ispoviedaonik (1630.).

Matijašević, Ante (Vašarovići, Ljubuški, 10. kolovoza 1936.). Pripovjedač, esejist i književni kritičar.

Gimnaziju završio u Ljubuškom, a Filozofski fakultet (komparativna književnost i i filozofija) u Zagrebu. Urednik Hrvatskog radija do 1965. godine (Trećeg programa i istoimenog časopisa). Pjesme i kratku prozu piše od gimnazijskih dana. Uz kazališnu, objavljuje i književnu kritiku.

*Djela:*Zatočenik (kritike i ogledi, 1999.).

Matković, Jako (Guča Gora, Travnik, 3. kolovoza 1855. – 30. travnja 1909.). Pisac.

Osnovnu školu završio je u rodnom mjestu, srednju u Fojnici, filozofsko-teološki studij u Đakovu i Ostrogonu. Prvi je među bosanskim franjevcima napisao cjelovitu bio-bibliografiju članova Provincije.

Djela: Bibliografija bosanskih franjevaca (1896.), Svoje čuvaj tuđe poštuj (1906.), Život o. Jakova Baltića (1908.), Povijest stanja franjevačke države u Bosni od god. 1882. (rukopis).

Matvejević, Predrag (Mostar, 7. listopada 1932.). Prozni pisac, esejist, polemičar, istraživač kulture, prevoditelj s francuskog jezika.

Školovao se u Mostaru, Sarajevu i Zagrebu. Doktorirao u Parizu, na Sorboni, disertacijom iz komparativne estetike.

Djela: Sartre (studija, 1965.), Razgovori s Krležom (1969.), La poésie de circonstance (1971.), Prema novom kulturnom stvaralaštvu (eseji, 1975.), Te vjetrenjače (eseji i polemike, 1977.), Književnost i njezina društvena funkcija (eseji, 1977.), Pour une poétique de l' évènement (1979.), Jugoslavenstvo danas-pitanje kulture (1982.), Otvorena pisma (1986.), Mediteranski brevijar (proza, 1988.).

Mažar, Drago (Bosanski Petrovac, 16. kolovoza 1918. – Banja Luka, 9. studenoga 1991.). Dramski pisac.

Pohađao gimnaziju u rodnom mjestu. Bio direktor Narodnog kazališta Bosanske krajine. Obavljao i političke funkcije.

Djela: Zavjetna komedija (drama, 1953.), Bura pred zoru (drama, 1955.), SŽD (drama, 1971.), Razvod uslov za brak (drama, 1982.).

Mićanović, Krešimir (Brčko, 4. lipnja 1968.). Pjesnik i pripovjedač.

Djela: Dok prelazim asfalt (pjesme, 1988.), Vrtlar (priče, 1994.).

Mićanović, Miroslav (Brčko, 15. kolovoza 1960.). Pjesnik, pripovjedač, esejist.

Osnovno i srednje obrazovanje stekao je u rodnom mjestu. Na Filozofskom fakultetu u Zagrebu diplomirao književnost 1985. godine. Radio kao profesor hrvatskog jezika u srednjoj školi. S Hrvojem Pejakovićem sastavio pregled suvremenog hrvatskog pjesništva Les jeunes poètes Croates (časopis Migrations, Pariz, 1989.), a s Brankom Čegecom panoramu hrvatskog pjesništva osamdesetih i devedesetih pod naslovom Strast razlike-tamni zvuk praznine.

Djela: Četiri dimenzije sumnje (s J. Matanović, K. Bagićem, V. Bogišićem, kritike, 1989.), Grad dobrih ljudi (pjesme, 1984.), Zid i fotografije kraja (pjesme, 1989.), More i prašina (pjesme, 1991.), Zib (pjesme, 1998.).

Mihačević, Lovro (Kreševo, 23. srpnja 1856. – 25. studenoga 1920.). Pisac i albanolog.

Osnovnu školu započeo je u Kreševu, gimnaziju je završio u Sarajevu i Kreševu, novicijat u Kreševu, filozofsko-teološki studij u Đakovu i Ostrogonu. Objavio nekoliko samostalnih djela asketsko-pastoralnog i povijesnog sadržaja.

Djela: Redovničtvo ili misli sv. Tome Akvinskoga i sv. Alfonza Ligvorskoga o ulazu u sv. red (1893.), Liber sapientiae et prudentiae (1908.), Manuale franciscanum (1908.), Po Albaniji (putopis, 1911.), Crtice iz albaneške povijesti (1912.).

Mihačević, Borislav Stjepan (Kiseljak, 1921. – Sarajevo, 25. listopada 1981.). Pripovjedač.

Djela: Moja Bosna moje živovanje (pripovijetke, 1938.), Mali rječnik likovnih umjetnosti (1958.).

Mihaljević, Jozo (Golinjevo, Livno, 11. studenoga 1955.). Pjesnik.

Pučku školu pohađao u rodnom mjestu i Podhumu kod Livna. Maturirao na Franjevačkoj klasičnoj gimnaziji u Visokom, a filozofsko-teološki studij završio na Franjevačkoj teologiji u Sarajevu. Kao svećenik službovao u Kraljevoj Sutjesci, Jajcu, Kotor Varošu, Vidošima, Biloj kod Travnika. Duže vrijeme boravio u Franjevačkom samostanu Gorica, a sada živi i radi u župi Podhum kod Livna. Za ponovnog boravka u Jajcu (1991.) sudjeluje u obnavljanju HKD Napredak, podružnice "Stjepan Tomašević". Član uredništva Svjetla riječi od 1995. godine, predsjednik ogranka Matice hrvatske Livno od 1997. Urednik Vodiča kroz Franjevački samostan Gorica u Livnu, kataloga samostanske galerije Gabrijela Jurkića (1995.), te Sabranih djela fra Bonifaca Badrova u tri sveske (1997.).

Djela: Na raspućju (pjesme, 1980.), Lica svjetska naša (pjesme, 1989.), Pjesme-iz neobjavljene lirike (pjesme, 1991.), Analiza čovjeka-seljak, građanin, proleter (brošura, 1992.),

Livanjska književna čitanka (hrestomatija, 1994.), Ovisnost o drogi i alkoholu-bolest, liječenje, prevencija (1995.), Nikola Šop-Iskustvo vjere u zavičajnosti (1999.).

Mijatović, Anđelko (Tihaljina, Grude, 27. siječnja 1939.). Književni povjesničar i istraživač narodnoga blaga.

Djela: Narodne pjesme o Mijatu Tomiću (odabir i komentar, 1969.), Sinj-Duvno (1985.), Ganga (izbor pjesama i komentar, 1973.), Uskoci i krajišnici (studija, 1974.), Pjesme o hrvatskoslovenskim seljačkim bunama (s B. Grabeljšekom i M. Vaupotićem, 1974.), Narodne pjesme iz Hercegovine i duvanjskolivanjskog kraja (izbor pjesama i komentar, 1975.), Senjski uskoci u narodnoj pjesmi i povijesti (izbor pjesama i komentar, 1983.), Obrana Sigeta (monografija, 1987.), "Ponikve" (monografija, 1990.), Ban Jelačić (monografija, 1990.).

Mikić, Ljerka (Kostrč, Orašje, 1967.). Pjesnikinja.

Osnovnu školu pohađala u Kostrču i u Tolisi, srednju školsku naobrazbu stekla u Orašju.

Djela: Molitva (pjesme, 1998.).

Mikić, Mate (Kostrč, Orašje, 1. travnja 1826. – Ulice kod Brčkog, 13. prosinca 1852.). Ljetopisac.

Pučku školu pohađao u Tolisi, srednju u Kraljevoj Sutjesci, bogosloviju završio u Bosni. Talijanski jezik učio privatno, turski kod fra Martina Nedića. Kao kroničar, bilježio je sve što se u njegovo doba zbivalo.

Djela: Kronika Bosne Srebrene, u tri sveska (rukopis).

Mikić, Pavao (Kostrč, Orašje, 19. rujna 1945.). Pisac.

Pučku školu završio u Tolisi, a Franjevačku gimnaziju u Visokom. Napustio franjevački red 1969.godine, a potom doktorirao u Bonnu. Od 1982. profesor fakulteta u Zadru na odjelu germanistike, a od 1997. dekan ovoga fakulteta. Objavio veći broj znanstvenih radova iz oblasti književnojezične problematike.

Djela: Svjetlost Međugorja (s Pavom Živkovićem, roman, 1990.), Kontrastivni rječnik poslovica (s Danicom Škara, 1992.), Biblijske poslovice u Hrvata (s Vjekoslavom Suzanićem, 1994.).

Mikulić, Janja (Podgrad, Uskoplje, 22. travnja 1952.). Pjesnikinja.

Osnovnu školu završila u Uskoplju, a Srednju medicinsku u Zagrebu, gdje živi i radi.

Djela: Pozdravi sve (pjesme, 1998.), pjesme u panorami Petnaestorica (2000.).

Mikulić, Martin (Borajna, Ljubuški, 15. siječnja 1841. – Široki Brijeg, 27. studenog 1912.). Pripovjedač i sakupljač narodnoga blaga.

Osnove pismenosti dobio od fra Ilije Vidoševića, župnika u Ružićima. Školovanje nastavio na Širokom Brijegu, filozofiju i bogoslovne znanosti završio je u Italiji.

Djela: Shematismus (s Radoslavom Glavašem, 1882.), Zvonarev teljig (pripovijest, 1901.), Narodna torba (pripovijest, 1902.), Samac i beskućnik (pripovijest, 1903.), Shematismus (1903.), Vitinski lovac/Hrvatska duša, II (pripovijest, 1923.), Djevac od devedeset godina (Hrvatska duša, III-IV, 1924/25.), Pustinjakove pripovijetke iz seoskog života zapadne Hercegovine (pripovjetke, 1972.), Drveni strojevi (1973.), Retorica; Mudra knjiga svaštarica; Župnikov dnevnik u Ružićima (rukopisi).

Milaković, Josip (Samobor, 2. kolovoza 1861. – 4. kolovoza 1921.). Pjesnik, književni kritičar, esejist, antologičar.

Osnovnu školu završio u rodnom mjestu, gimnaziju u Zagrebu. Bogosloviju napustio 1883. godine, bavio se novinarstvom i pokrenuo omladinski list Hrvatska omladina. Nakon položenog građanskog ispita, na poziv S. S. Kranjčevića odlazi u Bosnu. Dvije godine je upravitelj Trgovačke škole u Derventi, a potom nastavnik Učiteljske škole u Sarajevu. Umro iznenada u Samoboru prigodom posjeta svojima.

Djela: Hrvaćanke (pjesme, 1883.), 15 knjiga pjesama i priča za djecu (1883/1922.), Iz uvela lišća (pjesme; 1890.), U zatišju (pjesme, 1892.), Majka u našoj narodnoj pjesmi (studija, 1896.), Vjetar i talasi (pjesme, 1897.), Bibliografske bilješke uz čitanke za osnovne škole u Bosni i Hercegovini (1898.), Franjo Josip I. (1898.), Staze i putevi (pjesme, 1900.), Naše pjesme (antologija, 1903.), Majka u našim poslovicama (1904.), Dr Jovan Jovanović-Zmaj (1904.), Antologija hrvatskog i srpskog pjesništva (1905.), Marko Kraljević i Đerzelez Alija (dopuna narodne pjesme, 1906.), Fra Grgo Martić (1906.), Hrvatska pjesma (antologija, 1907.), Trnski (1907.), Dr Ernest Muka (1907.), F.S. Kuhač (1907.), Pod timorom (pjesme, 1910.), Knjiga i pismo u našoj narodnoj pjesmi (1911.), Jedan naš prijatelj-Adolf Černi (1912.), Književni pupoljci učiteljskih pripravnika u Sarajevu (1912.), Jedan naš prosvjetni jubilej (1912.), Fragmenti (pjesme, 1913.), Jakub Bart Ćišinski (1914.), Hipotetično značenje veznika-što- (1917.), Suspiria (1918.), Tugomir Alaupović (1919.), Majka (pjesme, 1919.), Bibliografija hrvatske i srpske narodne pjesme (1919.), Mladi dani (pjesme, 1920.), Lužički Srbi (1920.).

Milenić, Žarko (Brčko, 14. siječnja 1961.). Pjesnik, romanopisac, književni kritičar, dramski pisac.

Osnovnu školu i gimnaziju završio u Brčkom, a Višu ekonomsku školu u Beogradu. Nekoliko godina živio u Osijeku, sada živi u Rijeci.

Djela: Vrijeme velikog posta (pjesme, 1987.), Nezavršene priče (1988.), Pojela ih kiša (roman, 1995.), Preludij (roman, 1997.), Zaboravljena planeta (sf roman, 1999.). U časopisima tri dramska teksta: Aut Cezar (1993.), Padobranci (1994.), To je propast tvoja (1996.).

Miletić, Augustin (Fojnica, 16. veljače 1763. – Vidoši kod Livna, 18. srpnja 1831.). Biskup i pisac.

Početne škole učio je u fojničkom samostanu, dva razreda gimnazije završio je u Štajerskom Gradcu, filozofsko-teološki studij u Italiji. Veoma je zaslužan za unapređenje školstva ne samo u samostanima nego i izvan njih. Prvi je u BiH uveo analfabetske tečajeve kao način opismenjavanja širokih narodnih slojeva.

Djela: Početak slovstva (1815.), Naredbe i uprave biskupa namistnika (1818.), Istomačenje stvari potribiti (1828.).

Milić, Josip (Mostar, 30. kolovoza 1966.). Pjesnik.

Pučku i srednju školu završio u Mostaru, a potom tri godine radio u zrakoplovnoj tvornici Soko. Kao postulant stupio 1990. u Hercegovačku franjevačku provinciju u Tomislav Gradu. Nakon novicijata na Humcu, Filozofsko-teološki fakultet Družbe Isusove upisao 1992. u Zagrebu. Završivši studij filozofije, studirao teologiju.

Djela: Raspelo u zrcalu (pjesme, 1996.), Svitanja u svemiru (pjesme, 2000.).

Milić, Nedjeljko (Trebinja, Ravno, 12. listopada 1924.). Pjesnik.

Pučku školu završio u rodnom mjestu. Od 1951. živi i radi u Mostaru.

Djela: Tko je kao Bog (pjesme, 1996.).

Milić, Petar Periša (Mostar, 2. srpnja 1958.). Pjesnik.

Pučku i srednju školu završio u Mostaru, a Prirodoslovnomatematički fakultet u Sarajevu. Kao srednjoškolski profesor radio u Gacku, Gračanici, Tomislav Gradu i Vukovaru.

Djela: Sunčani snovi (pjesme, 1995.), Jutra nemira (pjesme, 1998.).

Milićević, Franjo (Veliki Ograđenik, Mostar, 10. listopada 1835. – Mostar, 8. veljače 1903.). Pisac i tiskar.

Pučku školu je učio kod franjevaca u Mostaru, filozofiju i teologiju studirao u Perugii, Spoletu, Narmi i Camerunu. Nakon studija kapelan je u Veljacima i Grandnićima sve do odlaska u dalmatinsku provinciju odakle se vraća na poziv biskupa Kraljevića da u Mostaru otvori tiskaru, koja je počela raditi 1872.

Djela: Perivoj darova nebeskih (1867.), Pravopis za niže učione katoličke u Hercegovini (1873.), Mladi Hercegovac (kalendar, 1873.), Hercegovac ili koledar hercegovački novi i stari (1874.), Nauk katolički za III razred pučkih učionicah u Hercegovini (1874.), Nova slovnica talijanska (1874.), Novi bukvar ili početnica za pučke učionice u Hercegovini (1874.), Kita bogoljubnosti (1876.), Mali stolitnjak ili koledar za sto godinah (1878.), Skladanja(sintassa) ili druga strana slikovnice talijanske (1878.), Bosiljak hercegovački (list, 1883.), Novi hercegovački bosiljak (1884/85.), Glas Hercegovca (1885/86.).

Milićević, Ivan (Mostar, 23. lipnja 1868. – Sarajevo, 23. svibnja 1950.). Pripovjedač i romanopisac.

Osnovnu školu pohađao u Mostaru, dovršio u Skradinu. Gimnaziju je završio u Splitu i Sarajevu, a pravo studirao u Beču i Sarajevu.

Djela: Mearif (kalendar, s Osmanom Nuri Hadžićem, 1894/95.), Pogibija i osveta Smail-age Čengića i Marijanova rana (s O. N. Hadžićem, pripovijetke, 1895.), Bez Nade (s O. N. Hadžićem, roman, 1895.), Pripovijest iz mostarskog života (1895.), Mearif (kalendar, s O. N. Hadžićem, 1895/96.), Na pragu novog doba (s O. N. Hadžićem, pripovijetke, 1896.), Bez svrhe (s O. N. Hadžićem, roman, 1897.), Pripovijest iz bosanskog života (s O. N. Hadžićem, 1898.).

Milićević, Niko (Mostar, 9. srpnja 1897. – Sarajevo, 9. listopada 1980.). Književni kritičar, esejist i prevoditelj.

Osnovnu školu i sedam razreda gimnazije završio u Mostaru. Godine 1914. isključen iz mostarske gimnazije kao pripadnik bosanske nacionalističke omladine Mlada Bosna. Školovanje je nastavio u gimnazijama u Slavonskom Brodu, Sušaku i Pazinu. Osmi razred gimnazije položio u Mostaru, a potom je studirao povijest umjetnosti i slavistiku u Beču, Pragu, Berlinu i Zagrebu. Apsolvirao je u Beču, 1923. položio profesorski ispit u Zagrebu. Kao profesor radio je u raznim mjestima, bio upravnik Narodnog pozorišta u Sarajevu i načelnik u Ministarstvu prosvjete, a od 1950. do umirovljenja 1956. slobodni umjetnik.

Djela: Prijevodi iz francuske, ruske, engleske, njemačke, talijanske književnosti; eseji i kritike – u časopisima.

Milinović, Ante (Bosanski Novi, 27. listopada 1937.). Kulturni povjesničar, pripovjedač i esejist.

U rodnom mjestu završio pučku školu i gimnaziju, a zatim studirao arhitekturu i povijest umjetnosti. Diplomirao je književnost 1962. na Filološkom fakultetu u Beogradu, a magistrirao 1984. muzeologiju na Centru za interdisciplinarni studij Sveučilišta u Zagrebu. Do 1979. godine radio kao profesor i ravnatelj Gimnazije u Bosanskom Novom, a zatim se posvetio kulturno-povijesnim istraživanjima i ustroju zavičajnog muzeja. Nakon progonstva iz zavičaja 1991. godine, živi u Zagrebu gdje djeluje kao voditelj muzeja, javni i znanstveni radnik.

Djela: Kristali (pjesme, 1967.), Monografija o Sani (studija, 1983.), Zamagljena obzorja duše (esej, 1994.), Naš zemljak sveti Jeronim (studija, 1997.), Slava i patnja Vitezovićevog domoljublja (esej, 1998.), Kulturna baština franjevaca u srednjovjekovnom Pounju i Povrbasju (studija, 1999.).

Milinović, Miroslav (Bosanski Novi, 24. srpnja 1932. – Prelog kod Čakovca, 3. prosinca 1998.). Pjesnik, pripovjedač, esejist.

Najranije djetinjstvo proveo je u Bosanskom Novom, gdje je kao dječak u desetoj godini u partizanskom bombardiranju grada 1942. godine ostao bez noge. Gimnaziju je završio u Prijedoru 1954. godine, a 1960. na Filozofskom fakultetu u Beogradu diplomirao književnost. Do 1964. godine radio je kao profesor na srednjoj školi u Bosanskom Novom, a potom seli u Prelog (Međimurje), gdje radi do mirovine 1997. kao profesor hrvatskoga jezika. Preko 500 radova

objavio u periodici, a u književnoj ostavštini čuva se još toliko književnih radova i opsežan pjesnički dnevnik za razdoblje od 1954. do 1998. godine.

Djela: Ispod granja i zvijezda (pjesme, 1958.), Zlatna noga (pjesme i lirska proza, 1977.), Moć uspomena (pjesme, 1977.), Sanjana zemlja (pjesme, 1979.), Listići iz dnevnika (lirska proza, 1979.), Sačuvana svjetlost (pjesme, 1981.), Žalopojka za Bosnom (pjesme, 1996.).

Miloš, Petar (Crvenice, Tomislav Grad, 8. srpnja 1948.). Pripovjedač, dramski pisac i novinar.

Četiri razreda osnovne škole pohađao u rodnom mjestu, a potom školovanje nastavio u Viškovcima (Slavonija). Gimnaziju je završio u Đakovu, diplomirao na Filozofskom fakultetu u Sarajevu (filozofija i njemački jezik). Radi kao novinar.

Djela: Rodijaci (drama, 1993.), Lekvidacija (drama, 1995.), Centriranje jaja (novelete, 1996.), Legende o rodijaku Ćipi (roman, 1996.), Budala na određeno vrijeme (drama, 1997.).

Milošević, Zdravko (Sarajevo, 4. travnja 1926.). Pripovjedač i publicist.

Pučku školu završio u Sarajevu, Klasičnu gimnaziju u Nadbiskupskom sjemeništu u Travniku. U lipnju 1944. stupio u domobransku vojsku, svršetak rata dočekao kao zarobljenik. U listopadu 1945. uhićen i optužen za pokušaj nasilnog obaranja džavnog sustava i osuđen na šest godina strogog zatvora. Kaznu izdržao u kaznionicama u Zenici, Stocu, Foči i Sarajevu. Zbog gubitka građanskih prava, tek se 1953. godine upisao na Veterinarski fakultet na kojem je diplomirao 1956. Doktorsku disertaciju obranio 1964. Bio na usavršavanju iz oblasti zaštite od ionizacijskog zračenja 18 mjeseci u institutima Vinča (Beograd), Neuherber (SR Njemačka), Brno (Češka) i Cassacia (Italija). Osnivač Zavoda za radiologiju i poslijediplomskog studija iz oblasti Radiobiologija i radijacijska zaštita animalne proizvodnje na Veterinarskom fakultetu u Sarajevu. Jedan je od obnovitelja HKD Napredak 1990. i jedan od osnivača Hrvatskog društva za znanost i umjetnost (1993.).

Djela: U četverokutu pakla (proza, 1992.), Sarajevski ratni dani (dnevnik, 1994.), Sarajevske ratne godine (dnevnik, 1996.), Slavuj povrh Sarajeva (publicistika, 1995.).

Mioč, Pero (Žabljak, Livno, 12. siječnja 1942.). Kazališni redatelj, prevoditelj, kazališni kritičar.

Osnovnu školu i gimnaziju završio je u Livnu, književnost diplomirao na Filozofskom fakultetu u Zadru. Kratko vrijeme radio kao profesor hrvatskog jezika, a potom se posvetio kazališnoj umjetnosti. Kao redatelj u Šibenskom kazalištu, često radi u Poljskoj u tamošnjim kazaližnim kućama. Prevodi s poljskog jezika, pretežito poeziju: Konstantya Ildefonza Galezynskog, Czeslawa Milosza, Karola Wojtylu, Tadeusa Rozewicza, Wislawu Szymborsku, Zbigniewa Herberta, Mareka Hlaska, Adama Zagajewskoga, ali i dramska djela namijenjena djeci i mladeži.

Djela: Perunike (1997.).

Mioč, Vojislav (Livno, 5. kolovoza 1896. – Herneu, Njemačka, 20. prosinca 1981.). Pjesnik, pripovjedač i književni analitičar.

Osnovnu školu i jednu godinu Trgovačke škole završio je u Livnu, gimnaziju u Visokom, filozofsko-teološki studij u Sarajevu i Freiburgu. Doktorirao iz teologije (1922.) i filozofije (1923.). Tekstove književnog, teološkog, vjersko-poučnog i drugog sadržaja objavljivao u mnogim glasilima. Pokopan u Lučkom kod Zagreba 17. veljače 1982.

Djela: Septem dona Spiritus in doctrina s. Bonaventurae (1924.), Bela baština (novela, 1926.), Sene (pjesme, 1927.), Novele (1929.), Teorija spoznaje dr. Dragiše M. Đurića (1933.), Analiza saznanja (1934.).

Mlakić, Josip (Grnica, Uskoplje, 24. siječnja 1964.). Pripovjedač.

Diplomirao na Strojarskom fakultetu u Sarajevu. Živi i radi u Uskoplju.

Djela: Puževa kućica (pripovijetke, 1998.), Kad magle stanu (roman, 1999.).

Mrazović, Milena (Bjelovar, 1860. – Beč, 20. ožujka 1927.). Pripovjedačica i novinarka.

Naobrazbu je stekla u Institutu za djevojke u Budimpešti. Nakon okupacije došla s roditeljima u Bosnu i u njoj provela 40 godina. Prva je profesionalna novinarka i urednica u ovoj zemlji. Bavila se i nakladništvom: 1893. tiskala je o svom trošku svih sedam dijelova Osvetnika fra Grge Martića.

Djela: Selam (novele, 1893.), Bosnische Volksmärchen (1900.), Grabesfenster (pripovijest, 1906.), Bosnische Ostbahn (vodič, 1908.); Prijevodi na engleski i ruski jezik.

Musa, Dušan (Klobuk, Ljubuški, 18. ožujka 1956.). Pjesnik i novinar.

Osnovnu školu završio u rodnom mjestu, a srednju školu i Fakultet političkih znanosti u Sarajevu. Novinarstvom se bavi od 1987. godine, kada se zaposlio u zeničkom listu Naša riječ. Radi kao novinar na Radiopostaji Čapljina.

Djela: Muka moga puka (pjesme, 1998.), Negdje između (pjesme, 1999.).

Musa, Šimun (Donji Veliki Ograđenik, Čitluk, 4. travnja 1951.). Književni kritičar i teoretičar.

Pučku školu završio u rodnom mjestu i Čerinu, gimnaziju u Ljubuškom. Hrvatski jezik i književnost i filozofiju diplomirao je na Filozofskom fakultetu u Zadru. Na Zagrebačkom sveučilištu magistrirao iz područja književnih znanosti 1984. godine, a doktorirao u Zadru 1994. s temom: Život i književno djelo Ilije Jakovljevića. Radi kao profesor na Pedagoškom fakultetu u Mostaru. Bio zamjenik ministra za obrazovanje i kulturu u FBiH.

Djela: Franjo Milićević i hrvatski kulturni preporod u Hercegovini (1992.), Sunce je otputovalo iz moje sobe (Riječju i slikom djece u ratu, 1994.), Život i književno djelo Ilije Jakovljevića (studija, 1998.), Nisam mrtav samo sam zemlju zagrlio (antologija hrvatske ratne lirike iz BiH, s Gojkom Sušcem, 1995.).

<u>N, NJ</u>

Nakić, Tihomir (Lipno, Ljubuški, 1951.). Pjesnik.

Od 1959. godine živi stalno u Čitluku gdje je pohađao osnovnu školu. Gimnaziju završio u Ljubuškom, diplomirao hrvatski jezik i jugoslavenske književnosti te komparativnu književnost na Filozofskom fakultetu u Zagrebu.

Djela: Dodiri (pjesme, 1982.).

Nedić, Bono Dobroslav (Tolisa, 19. travnja 1841. – 2. siječnja 1903.). Pisac.

Početne škole završio je u Tolisi, u franjevački red stupio 1857. Filozofsko-teološki studij vjerojatno je završio u Italiji. Proučavao narodne umotvorine, pisao kraće priče, povijesne sastave, ali i upute za poljoprivrednike.

Djela: Dva zarobljenika-događaj iz sedamnaestog vijeka (1885.), Baron Josip Filipović ulazi s vojskom u Bosnu godine 1878. (pjesma, 1887.), Kratka povijest župe, crkve i samostana toliškog (1887.).), Uputstvo za gajenje šljiva (1889.).

Nedić, Martin (Tolisa, 1. travnja 1810. – 26. travnja 1895.). Pjesnik.

Početne škole učio je u Tolisi kod fra Bone Benića mlađega, gimnaziju u Kraljevoj Sutjesci, filozofsko-teološki studij u Subotici, Solnoku, Agriji, Đenđešu i Vacu. Još kao student oduševljava se idejama hrvatskog narodnog preporoda koje prihvaća i propagira kroz čitav život. Pisao pjesme povijesnog, komemorativnog, prigodničarskog i svečarskog sadržaja, dopise iz Bosne i s bosanske granice, sastavljao izvještaje o stanju katoličkih škola u Bosni, sabirao i objelodanjivao povijesnu građu i narodno blago.

Djela: Razgovor koga vile ilirkinje imadoše u pramalitje (epska pjesma, 1835.), Pokret godine 1848. i 1849. (s Marijanom Šunjićem (1851.), Pjesma…Franji Josipu I (1852.), Regula et testamentum S.P. S. Francisci (1854.), Ahematismus almae misionariae provinciae Bosnae Argentinae (1855.), Starine bosanske (u: I. Kuljević Sakcinski: Arhiv za jugoslavensku povijestnicu, knjiga IV (1857.), Kitica od devet u raznih zgodah ubranih cvjetova (1875.), Ratovanje slovinskoga naroda proti Turcima godine 1875. -1877. (1881.), Pjesma o ulazu cesarove vojske u Bosnu (1881.), Život fra Marijana Šunjića (1883.), Stanje redodržave Bosne Srebrene (1884.), Poraz baša a zavedenje nizama u Bosni (ep, 1844.), Razgovor vilah ilirkinjah u pramalitje godine 1841 (djelo objavio u kalendaru Napretka Nikola Žic 1934.), Glas redodržave Bosne Srebrene (ep), Pjesmotvorni spisi, Zapamćenja (rukopisi).

Nedić, Mato (Tolisa, 5. siječnja 1971.). Pripovjedač i romanopisac.

Osnovnu školu pohađao u Tolisi, a srednju u Orašju. Diplomirao hrvatski jezik i književnost na Pedagoškom fakultetu u Osijeku.

Djela: Bijeg (pripovijetke, 1997.), Godina stradanja (roman, 2000.).

Neimarević, Ante (Guča Gora, 13. studenoga 1891. – Zagreb, 20. studenoga 1965.). Humoristički pisac i publicist.

Osnovnu školu završio je u rodnom mjestu, gimnaziju pohađao u Visokom, Travniku, Tuzli, Mostaru i Sarajevu. Nakon mobilizacije 1914. ostaje u austrougarskoj vojsci sve do konca Prvog svjetskog rata, a potom studira povijest i zemljopis na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Neko je vrijeme pohađao i glumačku školu, ali ju je prekinuo zbog bolesti. Kao profesor radio u Križevcima, Vinkovcima, Varaždinu, Novoj Gradiški i Koprivnici.

Djela: Mobilizacija (prvi dio humoristične trilogije 1914, 1937; drugi dio Fronta, a treći Hinterland), Kako su živjeli seljaci (publicistička proza, 1940.), Zbrka oko načelnika (komedija, 1946.), Humoristična proza (1967.), Propast svijeta (utopijsko-satirični roman, 1969.), 1914.-1918. (trilogija, 1976.), Feljtoni i novele (1977.), Put kroz Hrvatsku i Vasionu, Naši mališani (romani za djecu, u rukopisu).

Nevistić, Ivan (Kolo, Tomislav Grad, 1899. – Beograd, 6. travnja 1941.). Književni povjesničar i kritičar.

Osnovnoškolsku naobrazbu stekao u Duvnu, gimnaziju završio u Mostaru, a filozofiju studirao na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, gdje je i doktorirao s temom: Migracije u filozofiji.

Djela: Ilderiko Donadini (studija, 1925.), Ksaver Šandor Đalski (studija, 1928.), Lirika na bezpuću. Impresije o srpsko-hrvatskoj modernoj lirici (1972.).

Nevistić, Franjo (Šujica, Tomislav Grad, 1913. – Buenos Aires, 1984.). Esejist i novinar.

Doktorirao na Pravnom fakultetu u Zagrebu. Od 1941. do 1942. boravi na specijalizaciji u Rimu gdje je istovremeno tajnik tamošnjeg poslanstva NDH. Od 1944. stožernik Sveučilišnog stožera u Zagrebu i glavni urednik tjednika Spremnost. U emigraciji glavni tajnik Hrvatskog domobrana i Hrvatsko-argentinskog kulturnog kluba. Izdaje glasilo Hrvatska i uređuje časopis Studia Croatica.

Djela: Temelji demokracije (1971.), Croacia y la actual crisi de Yugoslavia (1972.), Za slobodu čovjeka i hrvatskog naroda (članci, 1989.), književni članci u Danici i Hrvatskoj reviji.

Nevjestić, Virgilije (Kolo, Tomislav Grad, 22. studenoga 1935.). Grafičar, slikar i pjesnik.

Završio ALU u Zagrebu 1963., a specijalku za grafiku kod M. Detonija 1965. Od 1968. profesor u Parizu. Piše i poeziju.

Djela: Mémoire amoureuse/Podsjetnik ljubavi (pjesme, 1980.), Ibi, ljubavi moja (pjesme, 1980.).

Nikić, Andrija (Ružići, Grude, 1. siječnja 1942.). Pisac.

Osnovnu školu završio je u Grudama, nižu gimnaziju pohađao u Klobuku i položio malu maturu 1956. Školovanje je nastavio u franjevačkoj gimnaziji u Sinju i Zagrebu. U franjevački red stupio je 17. srpnja 1959. na Visovcu. Ispit zrelosti položio u Visokom 1962. godine, gdje je i započeo studij filozofije i teologije, a nastavio u Sarajevu i završio u Rimu. Povijesne znanosti doktorirao u Rimu 1971. Diplomirao je arhivarstvo i knjižarstvo, te diplomatiku i paleografiju. Počasni doktorat (honoris causa) filzofije i knjižarstva dodijeljen mu je 1989. na Sveučilištu u

Missouriu (SAD). Jedan od najplodnijih pisaca-franjevaca: u raznim glasilima objavio je preko 1500 radova iz različitih oblasti, među kojima su i književne kritike, te rasprave o jeziku.

Djela: Godine gladi, Fra Radoslav Glavaš, Fra Dominik Mandić, Fra Matija Divković, Specifičnosti u 16. stoljeću, Hercegovački katolici od 1683. do 1735., Kulturne prilike od 1823. do 1878., Karitativna djelatnost u 19. stoljeću, Franjevačka djelatnost između 1878. i 1892., Pastoralna djelatnost između 1878. i 1892., Hrvatska katolička misija Wuppertal, Hrvatska katolička misija Bonn, Franjevačka knjižnica, Franjevački arhiv, Franjevačka kulturna baština, Širenje prosvjete do 1943., Stanje na Kosovu, Hercegovački franjevački mučenici od 1524. do 1945., Kalvarija Slanoga, Blago hercegovačkih franjevačkih samostana, Blaškovićev dnevnik iz 1735., Iz povijesti knjižnica u Hercegovini, Pet godina karitativnog djelovanja fra Berislava Nikića, Treći egzodus stanovništva iz Hercegovine u Zaostroški kraj: I. Povijest egzodusa, II. Zaostroški kraj, III. Izbjeglice i prognanici 92.

Nikić, Zdravko (Ružići, Grude, 30. srpnja 1953.). Pjesnik, romanopisac, pripovjedač, književni kritičar.

Pučku školu završio u Grudama, srednju školu za spremanje svećenika u Splitu, a povijest jugoslavenskih književnosti i materinskog jezika diplomirao na Filozofskom fakultetu u Sarajevu.

Djela: Vrisak kamena (pjesme, 1994.), Strah i glad (roman, 1996.), Hrvatska Golgota (pjesme, 1998.), Korak izvan kruga (ratna kronika, 2000.).

Nuić, Iva (Drinovci, 10. lipnja 1948.). Pjesnikinja.

Četiri razreda pučke škole završila u Drinovcima, a sljedeća četiri u Sovićima. Učiteljsku školu, a potom VPŠ (smjer razredne nastave) završila u Mostaru.

Djela: Dite na kamenu (pjesme, 1995.), Tijelo i vrijeme (pjesme, 1997.), Kristalna šestica (aforizmi, 1998.).

O

Odić, Slavko (Bihać, 1916. – Zagreb, ?). Pisac.

Studirao tehniku. Sudionik NOR-a i nositelj Partizanske spomenice 1941. Poslije rata radio u Ministarstvu unutarnjih poslova, generalni konzul u Torontu, načelnik odjeljenja u DSIP-u.

Djela: Noć i magla (u suautorstvu sa Slavkom Komaricom, publicistika, 1977.), Dosije bez imena (publicistika, ?), Desant na Drvar (publicistika, 1981.), Partizanska obavještajna služba-Šta se stvarno događalo, I, II, III (u suautorstvu sa S. Komaricom, publicistika, 1988.), Bijele mrlje (u suautorstvu sa S. Komaricom, publicistika, 1990.).

Orešković, Josip (Sarajevo, 16. kolovoza 1901. – Zagreb, 31. prosinca 1962.). Pripovjedač.

Djela: Smrt u kući baroka (priče, 1964.).

Oršolić, Marko (Tolisa, 8. studenoga 1965.). Pjesnik.

Osnovnu naobrazbu stekao u rodnom mjestu. Poljoprivredni fakultet završio u Osijeku.

Djela: On (pjesme, 1994.).

Oršolić, Makarić, Tunjo (Tolisa, 20. ožujka 1954.). Pjesnik.

Osnovnu školu završio u rodnom mjestu, a srednju u Rijeci.

Djela: Posavino roda mog nek te čuva dragi Bog (pjesme, 1995.), Uspomene drage (pjesme, 1999.).

Ostojić, Ivan Kažimir (Povlji na Braču, 1863. – Split, 1945.). Pjesnik i prevoditelj.

Osnovnu školu pohađao na Braču, gimnaziju u Splitu, pravo završio u Zagrebu, Grazu i Beču. Nakon prelaska u Bosnu, u Tuzli organizirao tiskanje knjiga hrvatskih pisaca u vlastitoj nakladi. Prevodio je s talijanskoga, latinskoga i njemačkoga jezika.

Djela: Poletarke (pjesme, 1884.), Suze i osmijesi (pjesme, 1900.), Uspomene (pjesme, 1925.), O raju i paklu u našoj narodnoj pjesmi (1936.), Primitiae (crtice i studije).

Ostojić, Mato (Povlji na Braču, 10. srpnja 1862. – 10. travnja 1929.). Pjesnik i sakupljač narodnoga blaga.

Školovao se u Splitu. Prevodio s talijanskog, španjolskog i portugalskog jezika, a istraživao je i skupljao narodno blago.

Djela: Iskre i plamovi (pjesme, 1894.), Fra Andrija Dorotić i njegova pjesma (1895.), Ugarci (1900.).

Ostojić, Nikola (Povlji na Braču, 1869. – 1945.). Pjesnik.

Djela: Čuvstva i poleti (pjesme, 1900.), Nade i čeznuća (pjesme, 1904.).

Ostojić, Snježana (Mostar, 7. veljače 1957. – 28. listopada 1995.). Pjesnikinja.

Bavila se novinarstvom-tijekom rata radila u širokobriješkom dopisništvu Radio Mostara i HTV-a. Za časopise i listove povremeno prevodila s engleskog.

Djela: Miris kamene zemlje (pjesme, 1996.).

Ostojić, Zdravko (Čapljina, 17. kolovoza 1933.). Pripovjedač, romanopisac, dramski pisac i pjesnik za djecu.

Završio studij povijesti jugoslavenskih književnosti i hrvatsko-srpski jezik na Filozofskom fakultetu u Sarajevu. Bio je učitelj u Prozoru i profesor u Širokom Brijegu, urednik dječjeg programa RTV Sarajevo, te glavni urednik Malih novina i Radiopostaje Vrhbosna.

Djela: Maslačak (roman za djecu, 1971.), Majstori razni (pjesme za djecu, 1975.), Očovječenje vremena (drama, 1980.),Tajna šuplje bukve (roman za djecu, 1982.), Moj tata nosi kapu (priče za djecu, 1982.), Neko je okrenuo skretnicu (priče za djecu, 1982.), Jalove godine (pripovijetke, 1982.), Ah, ti odrasli (pjesme za djecu, 1985.), 3:1 za gazdaricu, Vrteška, Prijatelji (drame), Prljava kiša (pjesme, 1995.).

P

Palac, Branka Natalija (Dragićina, Grude, 16. svibnja 1949.). Pjesnikinja.

U Grudama završila pučku školu, a gimnaziju u Mostaru. Nakon položene mature stupila u novicijat Školskih sestara franjevki u Potocima (Mostar) 1967. godine i šest godina poslije položila doživotne zavjete. Na Filozofskom fakultetu u Zagrebu diplomirala povijest i latinski jezik, a teologiju na Filozofsko-teološkom institutu Družbe Isusove, odjel za kršćanski svjetonazor. Generalna poglavarica Reda. Živi u Rimu.

Djela: Školske sestre Trećeg reda sv. Franje u Hercegovini (1975.), Školske sestre franjevke Krista kralja (u koautorstvu, povijest, poslanje, život, na slovenskom i talijanskom, 1987.), Školske sestre franjevke Krista kralja (u koautorstvu, prilog proučavanju duhovne baštine, na slovenskom i talijanskom, 1993.), Vrijeme je već, Gospode (dnevnički zapisi, pjesme i pjesme u prozi, 1997.), Karijatide (pjesme, 1998.).

Palameta, Miroslav (Borojevići, Stolac, 1. studenoga 1949.). Književni povjesničar.

Djela: O pjesništvu Nikole Šopa (monografija, 1991.), Diljem književne baštine (studije, 1996.).

Papić, Pavao (Sarajevo, 1593. – Visoko, 1649.). Pisac.

Osnove pismenosti stekao je u nekom od franjevačkih samostana Bosne Srebrene, a potom nastavio školovanje u Italiji. Još kao student zanosio se mišlju da prevede Bibliju na narodni jezik domovine Bosne. Njegov prijevod talijanskog franjevca Bartolomeja Da Salutio Le sette trombe per risvegliar il peccatore alla penitenza tek je 1991. godine za tisak priredio fra Ignacije Gavran, koji u svom uvodu ističe da je ovaj Papićev prijevod veoma važan za istraživače povijesti hrvatskog jezika i njegove standardizacije.

Djela: Sedam trublji (1619.).

Papušlić, Antun (Lipik, oko 1710. – Cernik, 2. studenoga 1766.). Pisac.

Novicijat je završio u Velikoj, filozofiju i jedan dio teologije u Budimu, a ostali dio vjerojatno u Italiji. Pisao priručnike, traktate, spise duhovno-teološkog sadržaja.

Djela: Dužna slava sinovskoga bogoljupstva (1751.), Sacer mons Alverniae, (1748.), Tres sacri sermones (propovjedi, 1754.), Tractatus in universam Aristotelis logicam juxta inconcussa dogmata…Joannis Duns Philosophorum Principis proposita; De Verbi Divini incarnatione (rukopisi).

Parić, Mario (Sarajevo, 28. rujna 1958.). Pripovjedač.

Pučku školu i srednje obrazovanje završio u Sarajevu, gdje je diplomirao na Arhitektonskom fakultetu.

Djela: Dirnuti prolazi (pripovijetke, 1986.).

Pašalić, Branko (Šujica, Duvno, 30. listopada 1939. – ?). Pripovjedač i dramski pisac.

Osnovnu školu završio u Šujici, malu maturu u Livnu. U Zagrebu pohađao Drugu metalsku školu učenika u privredi i večernju gimnaziju, potom studirao fiziku na Pedagoškom fakultetu u Rijeci.

Djela: Đavo u košari-U Šujici đerdek, u Županjcu dernek (priče, ?), Pobuna u INTERDIZU, Okrugli stol u OURU Starački dom, Klopocedes, Trka na Blažuju (radio komedije, ?).

Pavić, Željko (Doboj, 16. srpnja 1962.). Esejist i filozof.

Studij filozofije, sociologije i političkih znanosti završio na sveučilištima u Sarajevu i Mainzu. Godine 1989. magistrirao u Sarajevu te postao asistent na Filozofskom fakultetu. S temom: Hegelova ideja hermeneutičke logike, doktorirao u Mainzu 2000.

Djela: Zbiljnost i stvarnost/Prilog zasnivanju izvornog pojma svijeta (1989.), Metafizika i hermenautika (1997.).

Pavišić, Filipović, Eleonora (Zagreb, 1926.). Pripovjedačica, pjesnikinja i publicistkinja.

Osnovu školu i gimnaziju završila u Zagrebu, odakle, nakon II. svjetskog rata dolazi u Sarajevo, gdje, na VPŠ diplomira jezik i književnost.

Djela: Priče jednog života (priče, članci, zapisi, 1997.), Pogled s balkona (priče, 1998.), Na koncu pjesme (pjesme, 2000.).

Pavlović, Ivica (Bugojno, 1947.). Pjesnik.

U Bugojnu završio gimnaziju.

Djela: Iskra iz pepela (zajedno s M. Kaserom i I. Pavlovićem, pjesme, 1995.), pjesme u panorami Petnaestorica (2000.).

Pavlović, Luka (Račinovci kod Županje, 1932. – Sarajevo, 31. prosinca 1982.). Pjesnik, pripovjedač, književni i kazališni kritičar.

Gimnaziju i Filozofski fakultet (književnost i jezik) završio u Sarajevu. Direktor Drame savremenog pozorišta u Beogradu od 1964. do 1966. Radio kao urednik kulturnog priloga KUN u sarajevskom Oslobođenju. Bio direktor Festivala malih i eksperimentalnih scena u Sarajevu.

Djela: Proljeće na uglu (pjesme, 1956.), Mlado ljeto (novele, 1960.), Pozorišne kritike, I-II (1966/72.), Pozorišne kritike, III (1978.), Prostori teatra (kazališne kritike, 1981.), književne kritike, radiodrame – u novinama i časopisima.

Pavlović, Pero (Gradac, Neum, 20. ožujka 1952.). Pjesnik.

Osnovnu školu završio u rodnom mjestu, gimnaziju u Metkoviću, a studij medicinske biokemije u Zagrebu. Poslijediplomski studij i magisterij iz područja medicinske biokemije završio je također u Zagrebu.

Djela: Plavi svirač (pjesme, 1979.), Vedrine (pjesme, 1983.), Zemlja otajstva (pjesme, 1983.), Titraji i znakovlja (pjesme, 1987.), Blizine (pjesme, 1983.), Neum, braniti prag i ime (pjesme, 1995.), Ozarja (pjesme, 1996.), U ružarju svijeća (pjesme, 1997.), Kupka svjetlosti (pjesme, 1998.), Tisuću ljeta Trebinjske biskupije (poema u istoimenom zborniku, 1988.), Zib i sjene (pjesme, 1999.), Pir (pjesme, 2000.), Odškrinuta neba ćuh (pjesme, 2000.).

Pavlović, Ratimir (Podbrdo, Hercegovina, 1. svibnja 1948.). Pjesnik i prevoditelj.

Bio suradnik za književnost u Éditions Gallimard od 1974. do 1981. Kritikama i raspravama surađuje u Les Lettres nouvelles, Les temps modernes, Europe, Sud i dr. listovima. Prevodi sa slavenskih jezika i jidiša. Predsjednik Međunarodnog udruženja književnih prevoditelja francuskoga jezika, direktor revije Nouvel art du français.

Djela: L' arbre dont ma vie et le ciel (1974.), La Seine des fenêtres (1977.), Au bord du ruisseau planétaire (1981.).

Pavlović, Vladimir (Trebižat, Čapljina, 29. rujna 1935. – 7. prosinca 1996.). Pjesnik, pripovjedač, putopisac, esejist, dramski pisac, publicist.

U rodnom mjestu završio pučku školu, niže razrede gimnazije u Mostaru i Čapljini, Srednju poljodjelsku u Čapljini. Na VPŠ u Mostaru diplomirao 1958. godine, te potom godinama radio kao nastavnik hrvatskog jezika i književnosti, kratkotrajno u Čitluku, a više od tri desetljeća u Kuli Norinskoj, živeći u nedalekom Metkoviću.

Djela: Riječi (pjesme, 1955.), Elegija o kralju (pjesme, 1966.), Vrijeme vatre (pjesme, 1968.), Zamak u pljusku (pjesme, 1972.), Grivna (pjesme, 1977.), Zemlja zebnje (pjesme, 1981.), Korablja (pjesme, 1984.), Izabrane pjesme (1984.), Arka od Narone (izbor, 1985.), Tmica (pjesme, 1990.), Mirta (pjesme, 1990.), Stigma (pjesme, 1990.), Genezaretska plavet (pjesme, 1992.), Gral (pjesme, 1994.), Kad su se koze smicale (satirična proza, 1994.).

Pehar, Venancije (Stubica, Čapljina, 7. svibnja 1910. – Mostar, 14. veljače 1945.). Pjesnik.

Osnovnu školu završio je u Trebižatu, gimnaziju na Širokom Brijegu, bogosloviju u Mostaru i Filozofski fakultet u Zagrebu. Godine 1945., 14. veljače, bačen u Neretvu u Mostaru.

Djela: Pjesme – u periodici.

Pejaković, Josip (Travnik, 5. ožujka 1948.). Kazališni, filmski i televizijski glumac i dramski pisac.

Osnovnu, srednju i glazbenu naobrazbu stekao u Travniku, dramski studij završio u Sarajevu. Diplomirao 1971. Od 1969. do danas glumac Narodnog pozorišta u Sarajevu.

Djela: Drugovi (radiodrama, 1966.), Oj živote (monodrama, 1974.), On meni nema Bosne (monodrama, 1975.), Fadil Stihl (monodrama, 1978.), Ljudski faktor (monodrama, 1979.), Ja sam taki čojek (monodrama, 1980.), Kuća pored puta (tv-drama, 1980.), Ko je sretan ni u hali nije (monodrama, 1984.), Postupi po naređenju (monodrama, 1989.), Država (monodrama, 1994.), Čo'jek na četiri noge (monodrama, 2000.).

Pejčinović, Petar (Vareš, 5. siječnja 1903. - ?). Prevoditelj i pisac udžbenika.

Osnovnu školu završio je u rodnom mjestu, gimnaziju u Visokom, novicijat započeo 1919., filozofsko-teološki studij završio u Londonu, jugoslavensku književnost i latinski jezik studirao je po dvije godine u Zagrebu i Beogradu. Nakon napuštanja svećeničkog zvanja i redovničkog poziva 1938., predavao u srednjim školama u Beogradu, Kragujevcu i Sarajevu, a od 1950. i na Filozofskom fakultetu u Sarajevu (docent od 1955., izvanredni profesor od 1965.). Sastavio više udžbenika latinskog jezika za srednje škole, preveo s latinskog djela Bracciolinia, Cicerona, Kvintilijana i Teofrasta, te nekoliko eseja od Plutarha, a s enegleskog jezika djelo Filipa Hittia. Pisao o bosanskom latinitetu, preveo s latinskog kraće ulomke iz djelā: Dragišića, Lastrića, Benića, Bogdanovića, Lašvanina, Jeronima Verdskog, Jukića, Matića, Nedića, Bakule, Šunjića, Josića i Sitovića.

Djela: Initia latina (latinska vježbanica za sve razrede gimnazije, u nekoliko izdanja, od 1955. do 1980.), Vox latina (latinska čitanka za gimnaziju, 1957.), književnokritički tekstovi i studije – uz prevedena djela i u periodici.

Pejić, Ilija (Pećnik, Modriča, 1956.). Pjesnik i teoretičar.

Klasičnu gimnaziju završio u Zagrebu, gdje je diplomirao kroatistiku 1983. godine.

Djela: Izgubljeni govor (pjesme, 1994.), Književno-jezične i metodičke rasprave (1997.).

Penavić, Tomica (Široki Brijeg, 17. siječnja 1921. – 1945.). Pjesnik.

Osnovnu školu završio je u rodnom mjestu, gimnaziju u Lištici. Studirao na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Nestao na Križnome putu. Osim pjesama, u listovima i časopisima objavljivao članke i prikaze novih knjiga.

Djela: Na stazama života (pjesme, 1942.).

Perišić, Bono (Fojnica, 26. studenog 1813. – 1887.). Pisac.

Osnovnu naobrazbu stekao je u Fojnici, a filozofsko-teološku u Pečuhu. Enciklopedijski naobražen, počinje godine 1851. pisati kroniku prema rukopisu Ive Mirčetića, koja obuhvaća razdoblje od prijelaza Turaka u Europu 1373. do godine 1666. Dio ove kronike objelodanio je Drljić. Autor životopisā: Augustina Miletića, Vice Vicića, Jakova Križanića, Mije Čujića, Mate Krističevića i Mije Zubića (rukopisi u fojničkom arhivu).

Djela: Kronika, povijest Crkve; životopisi šest pisaca (rukopisi).

Pešorda, Mile (Grude, 15. kolovoza 1950.). Pjesnik, književni kritičar, esejist i prevoditelj.

Studij romanistike završio na Filozofskom fakultetu u Sarajevu, poslijediplomski studij pohađao u Zagrebu i Parizu. Uveo je i predavao hrvatski jezik na Sveučilištu u Rennesu, glavnom gradu francuske Bretagne, u kojem je osnovao Društvo francusko-hrvatskog prijateljstva.

Prve pjesme objavio 1967. u sarajevskom časopisu Lica, prvi veći ciklus u časopisu Život (1969.). Godine 1968. pokrenuo reviju Ogledalo, koje su vlasti zabranile. U sarajevskoj nakladničkoj kući Veselin Masleša utemeljio je više biblioteka i uredio nekoliko stotina knjiga domaćih i svjetskih pisaca. Bio je član uređivačkog vijeća hrvatskog izdanja Lettre internationale, jedan od pokretača Hrvatskog slova, u kojemu je bio zamjenik glavnoga urednika i urednik za književnost. Prevoditelj je Marguerite Yourcenar i priređivač djelā Milana Kundere (1984.).

Djela: Život vječni (pjesme, 1971.), Zipka zebnje (pjesme, 1975.), Slušam tvoj glas (pjesme, 1980.), Prelijevanja (pjesme, 1981.), Izabrane pjesme (1985.), Kuća na jezikot (izbor, na makedonskom, 1986.), Orfički fragmenti (pjesme, 1987.), Parole pour elle (na francuskom, 1992.), Sarajevo 92, fragments d' une histoire (na francuskom, 1993.), Slušam tvoj glas, dopunjeno izdanje, 1997.), Knjiga ljubavi i gnjeva - pjesme 1967.- 1997. (1998.).

Petric, Svetozar (Vinjani, 23. veljače 1898. – Čapljina, 9. siječnja 1963.). Pisac.

Pučku školu pohađao u Posušju, gimnaziju na Širokom Brijegu, a teologiju i filozofiju studirao u Mostaru i Lileu (Francuska). Francuski jezik i književnost studirao na L' Institut Chatolique u Parizu, gdje je i doktorirao. Više godina radio kao profesor francuskog jezika i književnosti na Franjevačkoj gimnaziji u Širokom Brijegu. Pripovijesti, studije i "prijateljska pisma" objavljivao u mnogim časopisima i listovima.

Djela: Le groupe litteraire de la Minerve française (1927.), Francuski katolički pisci (1938.).

Petrović, Miro (Klobuk, Ljubuški, 1. siječnja 1954.). Pjesnik, prozni pisac i novinar

Završio Pedagošku akademiju i kratko radio u školama u Fojnici, Sarajevu i Vitini. Desetak je godina živio u Sarajevu kao samostalni umjetnik i bio tajnikom časopisa Lica, a iza toga ravnataeljem Narodnog sveučilišta i Gradske knjižnice u Fojnici.

Djela: Pjesme (1977.), Čestica (pjesme, 1983.), Ljetopis (pjesme, 1996.), Zemlja za cvijeće (pjesme, 1999.).

Pilar, Ivo (Zagreb, 19. lipnja 1874. – 3. studenog 1933.). Književni kritičar i publicist.

Nakon završene gimnazije u Zagrebu, studira pravo u Beču, a ekonomske znanosti u Parizu. U Beču je bio tajnik dioničarskog društva željezne industrije. U Bosnu i Hercegovinu dolazi na mjesto tajnika Zemaljske banke u Sarajevu, gdje potom radi i kao sudac okružnog suda, te odvjetnik. Kao odvjetnik radio je i u Tuzli, odakle je u Zagreb preselio 1920.

Djela: Secesija (studija, 1898.), Nadbiskup Stadler i Hrvatska narodna zajednica (1910.), Svjetski rat i Hrvati. Pokus orijentacije hrvatskog naroda još prije svršetka rata (1915.), Politički zemljopis hrvatskih zemalja (studija, 1918.), Bogumilstvo kao religioznopovijesni, te kao socijalni i politički problem (1927.).

Plejić, Nada (Paloč, Uskoplje, 18. siječnja 1957.). Pjesnikinja.

Osnovnu školu pohađala u Uskoplju, a srednju u Bugojnu. Diplomirala na Filozofskom fakultetu u Sarajevu.

Djela: Prosinac pozdravlja Uskoplje (zajedno s N. Budimir i J. Kolakom, pjesme, 1996.), pjesme u panorami Petnaestorica (2000.).

Poljak, Izidor (Bednja, Hrvatsko zagorje, 7. svibnja 1883. – Brčko, 21. kolovoza 1924.). Pjesnik.

Pučku školu završio je u rodnom mjestu, gimnaziju u Varaždinu i Zagrebu. Nakon gimnazije upisuje teologiju, ali je napušta i prelazi na pravo. Ne ostaje ni na tom studiju, odlazi u Sarajevo i nastavlja teologiju. U sarajevskoj vojnoj bolnici bio je vojni duhovnik, potom kateheta na Državnoj preparandiji u Derventi.

Djela: Pjesme (1909.), Sa Bijelog Brda (pjesme, 1924.), Pjesme (izbor, 1961.).

Popović, Edo (Livno, 1957.). Novinar i pripovjedač.

Radio je kao novinar u velikom broju hrvatskih listova.

Djela: Ponoćni boogie (priče, 1987.), San žutih zmija (priče, 2000.).

Popović, Mirko (Slivno Ravno, selo Grad, općina Metković, 1944.). Pripovjedač i pjesnik.

Osmogodišnju školu završio u rodnom mjestu, a srednju školu i prvi stupanj prava u Sarajevu. Nepunih 40 godina živi i radi u Sarajevu. Novele i pjesme objavljivao u više listova i časopisa.

Djela: Tamno sunce (pripovijetke, 2000.).

Posilović, Pavao (Glamoč, oko 1600. – Rama, 1651.). Biskup i pisac.

Školovanje je vjerojatno završio na Visovcu i u Italiji. Sastavio je dvije moralno-didaktičke knjige koje su bile dosta popularne i zbog toga više puta tiskane. Pisao jekavsko-ikavskom mješavinom štokavskog dijalekta.

Djela: Naslađenje duhovno (1639.), Cvijet ot kripostih (1647.).

Predragović, Josip (Bjelovar, 9. ožujka 1874. – Zagreb, 27. rujna 1945.). Književni povjesničar.

Osnovnoškolsku i gimnazijsku naobrazbu stekao u rodnom mjestu, filozofiju studirao u Bratislavi, teologiju u Innsbrucku. Bio profesor klasičnih i hrvatskog jezika u Travniku i dekan dječačkog sjemeništa.

Djela: Sv. Ivan Berchmans (1901.), Sv. Ignacij Lojolski (1902.). Travnička spomenica na 25 godina nadbiskupskog sjemeništa i velike gimnazije (1908.), Frano Ksaverski apostol Indije i Japana (1917.). Književne studije (o Antunu Kanižliću i dr.) – u periodici.

Premužić, Kosta (Sarajevo, 19. rujna 1884. – Zagreb, 1947.). Dramski pisac.

Osnovnoškolsku i gimnazijsku naobrazbu završio u Sarajevu, a Pravni fakultet u Zagrebu, gdje je i doktorirao. Bio sudac u Sarajevu, odvjetnik u Zagrebu i Sarajevu.

Djela: U haremu (drama, 1908.), Mjenično pravo za Bosnu i Hercegovinu (1913.).

Premužić, Ljerka (Sarajevo, 23. prosinca 1910.). Pjesnikinja.

Osnovnoškolsku i gimnazijsku naobrazbu stekla je u Sarajevu i Zagrebu. Radila je kao činovnica u Arhivu grada Zagreba, zatim u Hrvatskom radiši i očevoj odvjetničkoj pisarnici. Diplomirala književnost na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, gdje je radila i kao profesorica.

Djela: Osvitanje (pjesme, 1927.), Repetitorij jugoslavenskih književnosti (1953.), Odabrani svjetski pisci (1955.), Zagonetke za djecu predškolske dobi (1956.), Bajke iz svjetske književnosti (1965.), Igrokazi za kazalište lutaka (1956.), Narodne pripovijetke (1956.), Ptica i njeno gnijezdo (1957.), Pristup književnom djelu (1960.), Osnove gramatike i pravopisa hrvatskog ili srpskog jezika (1960.).

Prkačin, Ljubica Benita (Mostar, 25. svibnja 1903. – Bijelo Polje, Mostar, 12. svibnja 1981.). Pjesnikinja.

Osnovnu školu, nižu gimnaziju i učiteljsku školu završila je u Mostaru. Godine 1923. stupila je u Družbu školskih sestara u Bijelom Polju i postala redovnica. Bila je učiteljica i ravnateljica osnovne škole u Bijelom Polju. Godine 1945. je uhićena i neko vrijeme provodi kao zatvorenica u KPD u Stocu. Kasnije je bila predstojnica, provincijalka i ekonomica.

Djela: Poklon duše (pjesme, 1969.), Krunica umom i srcem (razmatranja, 1971.).

Puljić, Vlado (Zagreb, 18. kolovoza 1934.). Pjesnik i slikar.

Pučku školu završio na Buni, nižu gimnaziju u Širokom Brijegu, maturirao u Mostaru. Školu za primijenjenu umjetnost pohađao u Sarajevu, na Akademiji za primijenjene umjetnosti (odjel zidnog slikarstva) diplomirao 1958. u Beogradu. Više godina radio kao likovni pedagog u Mostaru.

Djela: Ilinštak (pjesme, 1966.), Veliki kamen (pjesme, 1973.), Veliki čempres (pjesme, 1986.), Vinska mušica (pjesme, 1986.), Razorena kuća (pjesme, 1995.), Vodokradica (izabrane pjesme, 1997.).

Puljiz, Luka (Runovići, Imotski, 24. listopada 1913. – 1945.). Pjesnik i novinar.

Poslije završene osnovne škole, napušta rodno mjesto i odlazi u Slavoniju. U Osijeku završava gimnaziju, bavi se novinarstvom u Osijeku, Vukovaru, Banjoj Luci i Sarajevu. Pjesme i prozne radove objavljuje u više listova i časopisa.

Djela: Zapis o siromasima (pjesme, 1942.), Druga zemlja (pjesme, 1944.).

Puratić, Željko (Sumartin na Braču, 2. srpnja 1931. – Sarajevo, rujna 1992.). Prevoditelj i esejist.

Pučku školu završio u Sumartinu, Klasičnu gimnaziju u Zagrebu 1951. godine. Klasičnu filologiju (latinski jezik i rimska književnost, grčki jezik i književnost) studirao u Zagrebu i Beogradu, a diplomirao u Beogradu 1955. godine. Latinski i grčki jezik predavao u sarajevskoj Prvoj klasičnoj gimnaziji i u Visokom, a potom na sarajevskom Filozofskom fakultetu. Doktorirao 1970. godine na Filozofskom fakultetu u Beogradu s temom: Ovidije u dubrovačkoj i dalmatinskoj književnosti. Poginuo u sarajevskom naselju Dobrinja 1992.

Djela: Iz latiniteta Hrvata u Bosni (djelomični prijevod i komentar rukopisa Enhridion Mate Krističevića, 1974.), Đorđo Ferić (monografija, 1983.), Hrestomatija rimske književnosti u starijim i novijim hrvatskim i srpskim prijevodima i prepjevima (u rukopisu), prijevodi s latinskog i književnopovijesni osvrti na djela hrvatskih latinista – u periodici.

R

Radeljković, Zvonimir (Tuzla, 26. listopada 1943.). Književni kritičar, prevoditelj i pjesnik.

Od 1943. godine živi u Sarajevu gdje je završio osnovnu školu, gimnaziju i diplomirao na grupi anglistika-germanistika 1967. na Filozofskom fakultetu. Književnu kritiku i poeziju počeo objavljivati kao student. Akademski stupanj magistra američke književnosti stekao na Sveučilištu Indiana, SAD, 1969. godine, a doktorirao na Sarajevskom sveučilištu 1975. s temom: Thoreauova uloga u uspostavljanju američke književne tradicije. Prevodi s engleskog i na engleski jezik.

Djela: An American Reader (sa S. Koljevićem i N. Dimitrijevićem, 1973.), Ka američkoj književnoj tradiciji (1980.), Snovi i jutra, dva stoljeća američke književnosti (1989.).

Radić, Miroslav (Bugojno, 1962.). Pjesnik.

Osnovnu školu i gimnaziju završio u Uskoplju, a pedagogiju, potom i teologiju u Rijeci.

Djela: Gospodine otopi led mržnje (pjesme, 1992.), pjesme u panorami Petnaestorica (2000.).

Radnić, Mihovil (Kaloča, 1636. – Budim, 26. rujna 1707.). Pisac.

U franjevački red stupio je po završetku humaniora, studij u Rimu, gdje je, prije nego je postao svećenik, postao i profesor filozofije. Pisao jezikom "slovinskym bosanskym" miješajući ikavicu s ijekavicom, u duhu franjevačke književne tradicije.

Djela: Razmišljanja pribogomiona (1683.), Pogrđenje ispraznosti (1683.).

Raguž, Ivo (Barani, Stolac, 3. siječnja 1957.). Pjesnik.

Osnovnu školu i gimnaziju završio u Stocu. Od 1976. do 1980. studirao na Filozofskom fakultetu u Sarajevu.

Djela: Sarajevske stranice (pjesme, 1992.).

Ramljak, Ivan Aćan (Čitluk, Posušje, 16. siječnja 1928.). Pisac za djecu i publicist.

Pučku školu završio u Posušju, gimnaziju u Imotskom, Sarajevu i Zagrebu. Diplomirao hrvatski jezik s jugoslavenskim književnostima i ruski jezik i književnost na Filozofskom fakultetu u Zagrebu.

Djela: San bez uzglavlja (priče za djecu, 1996.), Glava u torbi (priče za djecu, 1990.), Kruh svetoga Ante (priče za djecu, 1992.), Suza i radost didova (priče za djecu, 1992.), Povratnik (roman za djecu, 1994.), Kruh svetoga Ante i druge pripovijetke (Mostar, 1997.), Zdravlje iz Međugorja (slikovnica, u koautorstvu, 1998.), Trogodišnje putovanje (priče, 1999.).

Raspudić, Gracijan (Lipno, Ljubuški, 25. veljače 1911. – Chicago, 7. svibnja 1989.). Romanopisac i esejist.

Pučku školu završio u Čerinu, gimnaziju na Širokom Brijegu, bogosloviju i filozofiju u Mostaru i Beču. Godine 1938. doktorirao bogosloviju u Lyonu, Francuska. Od 1941. pastoralno djeluje među hrvatskim radnicima u Njemačkoj, a nakon rata kratko vrijeme boravi u Italji i Španjolskoj, gdje predaje na sveučilištu i prevodi Sveto pismo. Od 1957. živi u SAD.

Djela: Djevojka Drina (roman, 1951.), Za stolom od kamena (roman, 1964.), Braća Golemci (novela, 1966.), Duvno (1957.), književni eseji – u periodici.

Rašić, Jure (Gornja Lupljanica, 10. travnja 1945.). Pjesnik.

Osnovnu školu završio je u Modranu, gimnaziju u Doboju, a zvanje pravnika stekao na fakultetima u Banjoj Luci i Sarajevu.

Djela: Posavino, ne dam te zaboravu (pjesme, 1996.), Govor tišine (pjesme, 1999.), Hajde da se igramo (pjesme za djecu, 1999.).

Rebac, Lovro (Gabela, Čapljina, 1915.). Pjesnik.

Učiteljsku i Višu pedagošku školu završio u Zagrebu. Kao nastavnik hrvatskog jezika radio u raznim mjestima Hrvatske i Bosne i Hercegovine.

Djela: Ojađena lira (pjesme, 1936.), Mis Olga s periferije (drama, 1939.), Pripovijetke i ulomak lirike (1952.), Ropstvo Janković Stojana (dramatizacija, 1954.) Rođene pod suncem (pjesme, 1956.), O modernom u poeziji (esej, 1960.), Balada sa kamena (pjesme, 1960.).

Remeta, Zvonimir (Klobuk, Ljubuški, 12. prosinca 1909. – Sarajevo, 15. veljače 1964.). Romanopisac.

Osnovnoškolsku naobrazbu stekao u rodnom mjestu, gimnaziju pohađao kod isusovaca u Travniku, studij prava završio u Zagrebu, gdje je i doktorirao. Kao sudac službovao u Smederevskoj Palanci, Visokom i Mostaru. Zbog jedne presude koju je kao sudac izrekao u vrijeme Drugog svjetskog rata, godine 1945. osuđen na dugogodišnji zatvor u kojemu je ostao sve do 1962. Nakon izlaska iz zatvora, vratio se u Sarajevo i tu je poživio još nepune dvije godine.

Djela: Grijeh (roman, 1942.), Tako svršava (roman, 1943.), Sentimentalna reportaža (roman, 1944.).

Roje, Željko (Sarajevo, 29. siječnja 1948.). Pjesnik i romanopisac.

Djela: Omeđenost (pjesme, 1970.), Agent (roman, 1988.), Državni neprijatelj (pjesme, 1988.).

Rorić, Ivica Vanja (Foča, Doboj, 17. siječnja 1951.). Pisac za djecu.

Diplomirao jugoslavenske i opću književnost na Filološkom fakultetu u Beogradu. Radio kao novinar Radio Sarajeva, te kao član uredništva i zamjenik glavnoga urednika Vesele sveske.

Djela: Đački kalendar (pjesme za djecu, 1968.), Enci, menci na kamenci (s Š. Ešićem, pjesme za djecu, 1970.), Eno ide Bubamara (pjesme za djecu, 1973.), Priča do priče, pjesma do pjesme (pjesme i priče za djecu, 1974.), Dječak grli svijet (pjesme za djecu, 1980.), Svemirko traži sreću (priče za djecu, 1980.), Doživljaji miša šiša (priče za djecu, 1980.), Drugari (sa Š. Ešićem, D. Radulovićem, M. Odalovićem i T. Bjelkićem, pjesme za djecu, 1982.), Duga u travi (pjesme i priče za djecu, 1982.).

Rubić, Stojan Stanko (Tomislav Grad, 27. siječnja 1877. – Tasovčići, 4. lipnja 1904.). Pjesnik, pripovjedač, istraživač narodnoga blaga.

Pučku školu završio je u rodnom mjestu, Trgovačku u Livnu, Učiteljsku u Sarajevu.

Djela: Narodni život i običaji u Duvnu/Županjcu (studija), pjesme i pripovijetke – u periodici (Zbornik za narodni život i običaje, Književni pupoljci, Osvit, Hrvoje).

S

Sabolek, Leona (Sarajevo, 2. studenoga 1950.). Pjesnikinja i novinarka.

U Osijeku završila osnovnoškolsko i gimnazijsko školovanje. Diplomirala na Prirodno-matematičkom fakultetu i odslušala poslijediplomski studij na Filozofskom fakultetu u Sarajevu. Od 1993. do 1998. djelovala u Madžarskoj kao književnica i novinarka.

Djela: Poje, sija (zajednička zbirka pjesama, 1977.), Traka za sužnja (samostalna zbirka pjesama, 1978.).

Sančević, Mirko (Hrvatska Dubica, 1900. – Caracas, 1981.). Pisac.

Poslovni čovjek i industrijalac. Od 1921. do 1945. godine bavio se šumskim poslovima u raznim dijelovima Bosne: Teslić, Uskoplje, Travnik…Godine 1945. napustio je domovinu, te je preko Austrije i Italije dospio u Venezuelu.

Djela: Od bosanskih šuma do Venezuele, Događaji i ljudi u mojim sjećanjima (sjećanja, 1982.).

Sančević, Zdravko (Crkvena, Teslić, 20. siječnja 1931.). Pisac.

S 14 godina emigrirao s roditeljima i školovao se, nakon Zagreba, u Rimu, Napulju i Karakasu. Kao Shellov stipendist, školovao se za naftnog inženjera u Colorado School of Mines, magistrirao 1961. na The Pennsylvania State University i doktorirao 1977. na Universidad Central de Venezuela. Godinama surađivao u Hrvatskoj reviji i u Studio Croatica, izdavao Vjesnik Hrvatsko-venezuelanskog centra. Objavio više članaka i eseja. Od 1991. dobrovoljac

ZNG-a u Domovinskom ratu, pukovnik HV, ministar iseljeništva u ratnoj Vladi Republike Hrvatske, prvi veleposlanik RH i doajen diplomatskog zbora u BiH (1992.-1995.). Prvi predsjednik Upravnog vijeća Zagrebačkog sveučilišta, zastupnik u Hrvatskom državnom saboru.

Djela: Pogled u Bosnu (članci, 1998.).

Sarajlija, Ivo (Sarajevo, 1876. – Zagreb, 1. travnja 1914.). Pjesnik.

Osnovnoškolsku naobrazbu stekao u Sarajevu. Radeći kao stolarski radnik, nastavio je školovanje i završio Trgovačku, Tehničku i Učiteljsku školu u Sarajevu. U Zadru je potom završio tiskarski obrt i tamo počeo objavljivati pjesme u duhu bosanskih sevdalinki.

Djela: Pjesme u Hrvatskoj kruni, Pučkom glasu, Crvenoj Hrvatskoj, Hrvatskim novostima, Građi Jugoslavenske akademije (knj. 21.).

Sebečić, Josip (Volovlje kod Jastrebarskog, 24. veljače 1875. – Sarajevo, 9. srpnja 1933.). Pisac i sakupljač narodnoga blaga.

Gimnaziju je završio u Zagrebu, Učiteljsku školu u Sarajevu. U Bosni i Hercegovini službovao kao učitelj u raznim mjestima.

Djela: Cvijeće iz narodne bašče (1901.), Poučne i zabavne priče islamskoj i katoličkoj mladeži (1907.), Tri pripovijesti iz muslimanskog života (1908.), Očinski savjeti hrvatskom narodu (1909.).

Selak, Jelica (Novi Travnik, 1952.). Pjesnikinja.

Djela: Vrelo iz skloništa (pjesme, 1996.).

Senjić, Tvrtković, Pavao (Kreševo, 1891. – 1950.?). Pjesnik.

Osim pjesama pisao je i pripovijesti i objavljivao ih u raznim časopisima i listovima.

Djela: Pjesme pregaranja (1919.).

Sirovina, Miro (Pjevalovac, Derventa, 5. studenoga 1957.). Pjesnik i novinar.

Osnovnu školu završio u Petrovcu kod Nove Gradiške, gimnaziju u Derventi. Piše poeziju i prozu, a bavi se i novinarstvom. Dopisnik TV BiH za Posavsku županiju.

Djela: Miris zimzelena (pjesme, 1986.), Živa rana (monodrama, 1988.).

Sitović, Šitović, Lovro (Ljubuški, 1682. – Šibenik, 28. veljače 1729.). Pisac.

Rodio se u muslimanskoj obitelji. Kršten u zaostroškom samostanu u 17. godini, kada je ime Hasan zamijenio imenom Stjepan. U Zaostrogu je završio samostansku školu, novicijat započeo u Našicama. Filozofsko-teološki studij završio je u Italiji. Značajan religiozni i moralistički pisac XVIII. stoljeća među franjevcima Bosne Srebrene. Pisao na latinskom i hrvatskom, jezikom pretežito ikavskoga izgovora.

Djela: Grammatica latino-illyrica (1713.), Doctrina christiana et piae aliquot cantinelae (oko 1713.), Pisma od pakla (1727.), Promišljanja i molitve (1734.), List nauka krstjanskoga (1752.).

Sivrić, Ivo (Međugorje, 15. kolovoza 1917.). Pisac i memoarist.

Pučku školu završio u rodnom mjestu, gimnaziju na Širokom Brijegu, a bogoslovlje u Mostaru i Zagrebu. Od 1947. živi u SAD.

Djela: Bishop Strossmayer, New Light on Vatican, Krvave godine (memoari, 1976.).

Skenderija, Saša (Vitez, 1968.). Pjesnik.

Prve pjesme objavio u zajedničkoj zbirci četiri mlada autora "Golo o". Studirao u Sarajevu. Živi u Pragu.

Djela: Kako naslikati žar pticu (pjesme, 1990.), Ništa nije kao na filmu (pjesme, 1993.).

Slamnig, Svevlad (Metković, 7. ožujka 1924. – Zagreb, 1999.?). Pripovjedač, književni prevoditelj, esejist i književni kritičar.

Školovao se u rodnom mjestu, Širokom Brijegu, Dubrovniku i Zagrebu. Diplomirao i magistrirao na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Po struci je filolog i glotodidaktičar. Radni vijek proveo kao srednjoškolski profesor (pretežito u Bosni), a pri kraju je karijere bio nekoliko godina sveučilišni predavač. Preveo je petnaestak knjiga, dok je kao izvorni autor zastupljen u zbirnim izdanjima Za blagdanskim stolom (Zagreb, 1970.) i Hrvatskom neretvanskom zborniku (Metković, 1993.).

Djela: Čiopa (roman, 1996.), novele, eseji i književne kritike – u časopisima i dnevnim listovima.

Softa, Ivan (Smokinje kraj Rasna, zapadna Hercegovina, 1906. – 1945.). Pripovjedač i romanopisac.

Osnovnoškolsku naobrazbu stekao je u Rasnu. Sve do dvadesete godine života bavio se zemljoradnjom, onda je napustio rodno mjesto i zaposlio se u vinkovačkoj ciglani kao fizički radnik. Nakon šest godina, gubi posao i pune dvije godine je u traganju za novim. Godine 1934. stiže u Zagreb, gdje se upošljava kao fizički radnik. Nedugo zatim, iste godine, tiska svoj prvi roman Na cesti-Doživljaji nezaposlenog radnika, kojim skreće pozornost kulturne javnosti kao socijalni pisac. Matica hrvatska pruža mu materijalnu potporu za daljnji rad. Kao zagovornik NDH, koncem rata, prilikom povlačenja s hrvatskom vojskom, nestaje u ratnom vihoru.

Djela: Na cesti-Roman nezaposlenog radnika (1934.), Dani jada i glada (pripovijetke, 1937.), Nemirni mir (roman, 1940.).

Soldo, Marinko (Donje Kolibe, Bosanski Brod, 20. svibnja 1955.). Pjesnik i esejist.

Studirao na Filozofskom fakultetu u Sarajevu. Više godina radio kao novinar sarajevskog dnevnika Oslobođenje.

Djela: Između kuće i predvečerja (pjesme, 1979.), Vječnost u granicama (eseji, 1985.), Smrtna igra s besmrtnošću (eseji, 1988.).

Soldo, Ružica (Dobrkovići, Široki Brijeg, 27. veljače 1956.). Pjesnikinja.

Profesorica engleskog jezika i književnosti u Širokom Brijegu.

Djela: Penelopin plač (pjesme, 1986.), Svjetlost krijesnica (pjesme, 1990.), Raspeto sunce (pjesme, 1994.).

Stražemanac, Kopijarević, Ivan (Stražeman, 1678. – Velika kod Požege, 1758.). Ljetopisac.

O njegovu školovanju nema podataka. U Beogradu izgradio samostan i detaljno opisao njegovu povijest. Godine 1729. biran za redodržavnika Bosne Srebrene.

Djela: Paraphrastica et topographica expositio totius almae Provinciae Bosnae Argentinae (ljetopis, 1993.).

Stojak, Slavica (Travnik, 1971.). Pjesnikinja.

Djela: Prognanički broj 10880 (pjesme, 1997.).

Stojić, Mile (Dragićina, Čitluk, 24. veljače 1955.). Pjesnik, književni kritičar, publicist, antologičar, prevoditelj s njemačkoga jezika.

Pučku školu i gimnaziju završio u Ljubuškom, a studij jugoslavenskih književnosti i jezika diplomirao na Filozofskom fakultetu u Sarajevu. Pokretač i urednik sarajevskog Obzora (1991/92.).

Djela: Lijer, jezik prašume (pjesme, 1977.), Umjetnost tame (pjesme, 1987.), Zemna svjetlost (pjesme, 1988.), Poezija (izabrane pjesme, 1985.), Olovni jastuk (pjesme, 1989.), Južnost (izabrane pjesme, 1990.), Iza spuštenih trepavica (antologija hrvatskog pjesništva XX. stoljeća, 1991.), Glasovi sarajevske noći (eseji, 1992.), Libreto za sviralu i strojnicu (pjesme, 1994.), Prognane elegije (pjesme, 1996.), Jutro u Pompejima (ogledi, 1998.), Mađarsko more (pjesme, 1999.), Nakon sudnjega dana (izbor pjesama, 1999.), Fenster Worte-Ein bosnisches Alphabet/Riječi s prozora-jedan bosanski Alfabet (poetska proza, 2000.).

Stojić, Miljenko (Dragićina, Čitluk, 1. travnja 1960.). Pjesnik, pisac za djecu, kritičar, prevoditelj.

Maturirao na Franjevačkoj klasičnoj gimnaziji u Visokom. Bogoslovlje je slušao, kao član Hercegovačke franjevačke provincije, u Zagrebu, Sarajevu i Jeruzalemu. Na sveučilištu "Antonianum" u Rimu 1991. postiže licencijat iz teologije (specijalnost kršćanska i franjevačka duhovnost).

Djela: Sa svetom Klarom (prijevod, 1993.), Unatoč svemu (pjesme, 1994.), Ta vremena (ogledi, 1995.), Pjesma blizini (pjesme, 1995.), Kaplja (pjesme, 1997.), Paljenje svijeće (ogledi, 1998.), Čudesni dani (slikovnica, 1999.), Moj molitvenik (slikovnica, 1999.), Priča o Suzani (slikovnica, 1999.), Kraljica mira (slikovnica, 1999.), Anđeli moji (s K. Šegom, slikovnica, 1999.), Prijatelji (izabrane pjesme, 2000.) .

Strukić, Ignacije (Kreševo, 31. srpnja 1860. – 29. rujna 1906.). Pisac.

Osnovnu školu i gimnaziju završio je u Kreševu, teologiju u Ostrogonu. Priloge povijesnog i vjersko-poučnog sadržaja objavljivao u mnogim glasilima.

Djela: Franjevački glasnik (1894-896.), Put k savršenosti kršćanskoj (1895.), Povjestničke crtice Kreševa i franjevačkog samostana (1899.), Serafinska Palestina (putopis, 1899.), Katolička crkva u Bosni (1902.), Učenik Isusov (1904.).

Sučić, Stipe Ivo (Miši, Livno, 1956.). Pjesnik.

Pučku školu završio u Podhumu, Srednju ekonomsku u Livnu.

Djela: Tako u srcu piše (pjesme, 1998.).

Sunarić, Antonije (Derventa, 18. travnja 1880. – ?). Pripovjedač i pjesnik.

Podataka o njegovu školovanju i životopisu vrlo je malo. Pisao je pjesme, pripovijetke, eseje i političke članke i objavljivao ih u više listova i časopisa.

Djela: Preludij (pripovijetke, 1903.), Intermezzo (pjesme, 1905.), Slobodna misao (1907.), Harem. Iz kaljuže velegradskog života (1907.), Na izbore-ekonomsko oslobođenje težaka (1920.), San mojega izgubljenog raja (1934.), Austrougarski ustavni konflikt i Južni Slaveni (1939.).

Sušac, Gojko (Blatnica, Mostar, 25. listopada 1941.). Pjesnik i esejist.

Pučku školu završio u rodnom mjestu i Čitluku, a gimnaziju u Ljubuškom. Studij hrvatskog jezika i književnosti završio je na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Radi kao srednjoškolski profesor u Zagrebu.

Djela: Korijen (1968.), Kuća i sjaj (1973.), Zemaljsko ruho (1983.), Brijeg i vjeđe (1986.), Znak, ime postojanja (1988.), Dnevnik blizine (1989.), Bijelo brdo (1992.), Biti na zemlji (izabrane pjesme, 1995.). Nisam mrtav samo sam zemlju zagrlio (u suautorstvu sa Š. Musom, antologija hrvatske ratne lirike, 1995.), Jutarnja novost (pjesme, 1997.).

Sušac, Mate (Čitluk, 10. prosinca 1938.). Pjesnik i romanopisac.

Gimnaziju pohađao u Dubrovniku, Sarajevu, Širokom Brijegu, a završio u Metkoviću. Hrvatski i ruski jezik s književnostima diplomirao u Zadru.

Djela: Pjesme (1987.), Čovjek iz Kerijotha (roman, 1991.), Croatia-Vukovar (zbirka tekstova s 14 hrvatskih književnika o temi iz Domovinskog rata, na tri jezika, 1992.), Vrijeme vremena (pjesme, 1993.), Semionovo gnijezdo (proza, 1993.).

Suško, Mario (Sarajevo, 17. prosinca 1941.). Pjesnik, esejist, prevoditelj s engleskoga i na engleski jezik.

Osnovno i srednje obrazovanje završio u Sarajevu. Filozofski fakultet (engleski jezik i filozofija) pohađao u Sarajevu, Zagrebu i State University of New York, gdje je magistrirao i doktorirao na odjelu za anglistiku. Predavao književnost i jezikoslovlje na State University i Nassau Com. College od 1970. do 1976.

Djela: Prvo putovanje (pjesme, 1965.), Drugo putovanje ili patetika uma (pjesme, 1968.), Fantazije (pjesme, 1970.), Preživljavanje (pjesme, 1974.), Ispovijesti (pjesme, 1976.), Skladbe i odsjevi (pjesme, 1977.), Duh i glina (eseji, 1978.), Zemljoviđenje (pjesme, 1980.), Gravitacije 41 (pjesme, 1982.), Poezija (izbor, 1984.), Physika Meta (pjesme, 1989.), Knjiga izlaska (pjesme, 1991.), Priručnik za poeziju (pjesme, 1994.), Majka, cipele i ine smrtne pjesme (pjesme, 1997.), Versus Exsul (pjesme, 1999.).

Š

Šah, Knopfaro, Eugenija (Zagreb, 1861. – Bjelovar, 24. veljače 1928.). Pjesnikinja.

Završila je Učiteljsku školu u Zagrebu i posvetila se učiteljskom pozivu. Učiteljujući u Bakru, udala se za profesora Šaha, koji je ubrzo obolio. Krivotvori potpis bana Khuena, prijatelja kuće u kojoj je odgojena, da bi došla do novca za liječenje muža, biva otkrivena i osuđena na šest godina zatvora. Nakon izdržane kazne, rastavlja se od muža i zapošljava se kao privatna učiteljica francuske kolonije drvne industrije u Slatini. Godine 1896. dolazi u Sarajevo, gdje je nadbiskup Stadler prima u Zavod za nezbrinute osobe i ujedno radi na osnovnoj školi i predaje francuski jezik i glazbu. Tu je sve do 1912. godine kada se kod nje pojavljuju prvi znaci umne poremećenosti. Odlazi u Bjelovar, kumi Milki Brodarac Dvorniković. Do kraja života živi od pomoći sarajevske nadbiskupije i časopisa Vrhbosna.

Djela: Pjesme i crtice – u periodici.

Šarić, Ferdo (Mesihovina, Tomislav Grad, 1951.). Pjesnik.

Djela: Vraćam munju gromu (pjesme, 1991.).

Šarić, Ivan (Travnik, 27. rujna 1871. – Madrid, 16. srpnja 1960.). Vrhbosanski nadbiskup, pjesnik i putopisac.

Pučku školu i gimnaziju pohađao u rodnom mjestu, teologiju u Travniku i Sarajevu. U doktora bogoslovije promoviran je 1898. u Zagrebu. Uređivao časopis Vrhbosnu, neko vrijeme i Balkan. Pokrenuo katolički tjednik Nedjelja i bio njegov prvi urednik. Bavio se i prevođenjem.

Djela: Papa Pio X. Njegov život i djelovanje (1908.), Pjesme (1911.), Sunce i oblaci (pjesme, 1914.), Krv i suze (pjesme, 1917.), Salve Regina (pjesme, 1920.), Hagija Sofija (pjesme, 1928.), Zlatna legenda o Isusu, Mariji i Josipu (1932.), Evenđelist, I-II (1933/34.), Seljaci Hrvati (pjesme, 1937.), Širom ramske i Usorske dekanije (putopisi, 1939.), Magnificat (lirska simfonija, 1940.), Neveni (pjesme, 1940.), Vrata sunca (pjesme, 1953.).

Šarić, Ivica (Grabovica, Tomislav Grad, 1944.). Pripovjedač i novinar.

Od 1959. živi u Travniku gdje je završio Učiteljsku školu. Novinarstvo diplomirao na FPN u Sarajevu. Radio kao učitelj, jedno vrijeme bavio se i politikom. Tijekom 1993. i 1994. bio ratni dopisnik HRTV iz srednje Bosne, a sada je dopisnik HINE.

Djela: Sretan grad (pripovijetke, 1997.).

Šarić, Tomislav (Bistrica, Uskoplje, 22. kolovoza 1967.). Pjesnik.

Osnovnu i srednju školu pohađao u Uskoplju. Diplomirao na Ekonomskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, gdje živi i radi.

Djela: Rekonstrukcija događaja (pjesme, 1992.), Živjeti u Uskoplju (pjesme, 1996.).

Šego, Krešimir (Međugorje, 11. veljače 1950.). Pjesnik, esejist i književni kritičar.

Pučku školu završio je u Međugorju i Čitluku, Srednju poljoprivrednu u Čapljini, a sociologiju je diplomirao u Sarajevu 1974. Bio novinar na Radio Sarajevu, profesor i direktor Gimnazije u Čitluku, urednik u časopisu Most u Mostaru, te urednik ZIRAL-a i u Informativnom centru Mir-Međugorje u Međugorju.

Djela: Žeđ pojilišta (pjesme, 1973.), Stojna kuća (pjesme, 1983.), Vrijeme letjelica (pjesme, 1987.), Hrvatska tišina (pjesme, 1992.), Svijeća pod križem (izabrane pjesme, 1994.), Die Kerze unter dem Kreuz (izabrane pjesme na njemačkom, 1996.), Međugorje, vrijeme milosti (razgovori, na hrvatskom, njemačkom, engleskom, španjolskom i talijanskom jeziku, 1996.), Rubovi (eseji, osvrti, razgovori, 1997.), Pod nebom Bleiburga (s Vinkom Grubišićem, antologija, 1997.), Gospina šaputanja (studija o Međugorju, na hrvatskom, talijanskom i francuskom, 1998.), Anđeli moji (s Miljenkom Stojićem, slikovnica, 1999.).

Šenda, Hrvoje Pero (Uskoplje, 28. lipnja 1945.). Pjesnik.

Gimnaziju završio u Bugojnu, a Filozofski fakultet (hrvatski jezik i književnost) u Zagrebu. Od 1971. radio u srednjoj školi kao profesor hrvatskog jezika, od 1993. živi i radi u Nizozemskoj.

Djela: Krhotine (pjesme, 1999.), pjesme u panorami Petnaestorica (2000.).

Šestić, Anto (Derventa, 23. svibnja 1965.). Romanopisac i novinar.

Pučku školu završio u Bunaru kod Dervente, srednju tehničku u Derventi, diplomirao na Strojarskom fakultetu u Slavonskom Brodu. Od 1993. radio kao novinar, ilustrator i karikaturist u Posavskom glasniku, potom u Tehničkoj školi Kutina kao nastavnik strojarske skupine predmeta.

Djela: Dnevnik Plehanske satnije (roman, 2000.).

Šestić, Mirko (Dažnica kod Dervente, 26. srpnja 1862. – Dubica, 10. lipnja 1929.). Pisac.

Osnovno i srednje obrazovanje stekao je kod franjevaca, filozofsko-teološki studij završio u Pečuhu i Grazu.

Djela: Život Ivana Franje Jukića (rukopis); pripovijetke, književnopovijesni osvrti, povijesne i etnografske rasprave-u periodici.

Šiljeg, Zdenka (Vašarovići, Ljubuški, 1964.). Pjesnikinja.

Završila Srednju tekstilnu školu. Živi u Njemačkoj, piše pjesme i bavi se glazbom i folklorom.

Djela: Grozd ljubavi (pjesme, 1997.).

Šimić, Antun Branko (Drinovci, Grude, 18. studenoga 1898. – Zagreb, 2. svibnja 1925.). Pjesnik, esejist, feljtonist.

U rodnome mjestu pohađao pučku školu, a od 1910. do 1913. Franjevačku gimnaziju na Širokom Brijegu. Kraće vrijeme u Mostaru bio aktivist katoličke mladeži. Četvrti razred gimnazije pohađao u Vinkovcima (1914.), a godinu dana kasnije šesti u zagrebačkoj donjogradskoj gimnaziji. U osmome razredu gimnazije 1917. objelodanio prvi broj književnog časopisa Vijavica i zbog toga napustio školovanje, jer mu kao redovitom učeniku nije bilo dopušteno tiskati vlastito javno glasilo. Nakon Vijavice, pokrenuo 1919. časopis Juriš, koji je prestao izlaziti iste godine, a 1924. pokrenuo je i treći časopis Književnik. Od ožujka do studenog 1923. bio je urednik Savremenika, a sa svojim prilozima (pjesmama, esejima i kritikama) surađivao je u Hrvatskoj prosvjeti, Griču, Kritici, Plamenu i Književnoj republici, tadašnjim vodećim književnim glasilima.

Djela: Preobraženja (pjesme, 1920.), Vijavica (časopis, 1917.-1919.), Juriš (časopis, 1919.), Književnik (časopis, 1924/25.), Izabrane pjesme (1933.), Pjesme (1950.), Sabrana djela, I-III (1960.).

Šimić, Domagoj (Foča, Derventa, 22. prosinca 1909. – Livno, 1993.). Pisac.

Osnovnu školu završio u Foči, gimnaziju u Visokom, novicijat u Fojnici, filozofsko-teološki studij u Sarajevu, studij romanistike u Parizu i Beogradu.

Djela: U đačkom listu Cvijet objavio je nekoliko kraćih literarnih priloga (1928.-1931.). Surađivao u almanahu Selo i grad, Luči, Bosni Srebrenoj, reviji Dobri pastir i Mariji među nama.

Šimić, Ilija (Donji Rahić, 1948.). Pjesnik i slikar.

Djela: Krikovi svjetla (pjesme, 1993.), Glazba voljenih vidika (pjesme, 1993.).

Šimić, Pejo (Foča, Derventa, 15. srpnja 1952.). Pjesnik.

Pučku školu završio u Foči i Johovcu, a gimnaziju u Rijeci.

Djela: Zov hrvatskog Posavlja (pjesme, 1993.), Zemljo moja (pjesme, 1993.), U vrtlogu sna (pjesme, 1994.), Suza na zgarištu (pjesme, 1995.), Čežnja: pjesme duše moje (1996.), Dah sudbine (pjesme, 1997.), Vapaji (pjesme, 1999.).

Šimić, Stanislav (Drinovci, Grude, 18. travnja 1904. – Zagreb, 7. srpnja 1960.). Književni kritičar, esejist, pjesnik i prevoditelj s njemačkoga i engleskoga jezika.

Osnovnu školu završio je u Drinovcima, a gimnaziju na Širokom Brijegu, Mostaru i Zagrebu. Studirao je slavistiku i germanistiku na Filozofskom fakultetu u Zagrebu.

Djela: Krleža kao kritik (esej, 1933.), Dalekozor duha (kritike i eseji, 1937.), Čitanka za sve društvene razrede (lirika i satira, 1939.), Jezik i pjesnik (kritike i eseji, 1955.), Gnjev i pjev (pjesme, 1956.).

Šimović, Dragan (Gabela, Čapljina, 14. lipnja 1964.). Pripovjedač i novinar.

Školovao se u Metkoviću i Sarajevu, gdje je studirao na Prirodno-matematičkom fakultetu.

Djela: Misterij stolne lampe (priče, 1990.), Prolaznik (priče, 1997.).

Šimunović, Pero (Sarajevo, 21. prosinca 1949.). Književni povjesničar i kritičar.

Pučku školu i srednje obrazovanje završio je u Sarajevu, gdje je diplomirao povijest jugoslavenskih književnosti na Filozofskom fakultetu i doktorirao iz novije hrvatske književnosti.

Djela: Kritika i jeres (eseji, 1990.).

Šipračić, Andrija (Dubočac, oko 1630. – poč. XVIII. st.). Ljetopisac.

Nema podataka o njegovu školovanju. Njegovu životopisu, kao siguran, pripada ovaj: Kad je godine 1869. oslobođena Slavonija od turskog ropstva, fra Andrija Šipračić izvodi 2. 700 katolika iz sjeverne Bosne u Slavoniju. Šalje u Rim Papinskoj Stolici izvješće da je od 1690. iz Bosne iselilo oko 100. 000 katolika.

Djela: Tabula od ministara i kapitula (ljetopis u rukopisu).

Škarica, Branko Strahimir (Varcar Vakuf – Mrkonjić Grad, 1. studenoga 1883. - ?). Pjesnik.

Osnovnu školu završio je u rodnom mjestu, gimnaziju je započeo u Gučoj Gori, filzofsko-teološki studij pohađao u Ugarskoj. Po vokaciji je pjesnik, ali se bavio i proučavanjem naše kulturne prošlosti, pisao kraće književne prikaze i članke.

Djela: Pjesme (1906.), Život i rad Ivana Frane Jukića (s Josipom Markušićem, 1908.), Ponos od Bosne, Banja Luka (epska pjesma), Sa Mrtvalja (pjesme, 1919.).

Škurla, Ilijić, Verka (Dol kraj Staroga Grada na Hvaru, 23. studenog 1891. – Split, 2. travnja 1971.). Pripovjedačica i dramska spisateljica.

Kći Stjepka Ilijića, prosvjetnog radnika i književnika, koji je dugo djelovao i živio u Bosni i Hercegovini i zahvaljujući kojemu je i sama zavoljela ovu zemlju. Završila je Višu djevojačku školu, a u svojim djelima prikazivala je bosanskohercegovačku stvarnost u vrijeme austrougarske okupacije.

Djela: Djevičanstvo (pripovijetke, 1929.), Ivanjske noći (pripovijetke, 1930.), Djeca kraljeva i druge bajke (1930.), Hanumica (pripovijetke, 1930.), Kićak-Trićak (Traka) (1930.), Lutka (1930.), Vodenjaci (Šuma) (1930.), Na tankom ledu (drama, 1931.), Ko im sudi? (pripovijetke, 1933.), Grlica i još mnoge pripovijetke (1934.), Grlica (1934.), Djeca kraljeva (1936.), Tekla Sava mutna i krvava (pripovijetke, 1945.), Evo kako je bilo (pripovijetke, 1949.), Da vam pričam (1953.), Posljednja suza moje majke (novela, 1956.).

Šop, Nikola (Jajce, 19. kolovoza 1904. – Zagreb, 2. siječnja 1982.) Pjesnik, pripovjedač, esejist, dramski pisac, prevoditelj.

Osnovnu školu završio je u rodnom gradu, gimnaziju u Banjoj Luci i Beogradu gdje je 1931. diplomirao komparativnu književnost i latinski jezik, počeo raditi kao gimnazijski profesor

te objavio prve pjesme i prijevode. Od 1944. godine, do smrti, živio u Zagrebu, u kojem je ostvario izuzetan pjesnički opus i živu prevoditeljsku aktivnost.

Djela: Pjesme siromašnog sina (1926.), Nocturno (1928.), Isus i moja sjena (pjesme, 1934.), Knjiga o Horaciju (1935.), Od ranih do kasnih pijetlova (pjesme, 1939.), Ranjeni galeb (pjesme šestorice: Alfirević, Alić, Balentović, Krklec, Šop, Vlaisavljević, 1942.), Za kasnim stolom (pjesme, 1943.), Tajanstvena prela (1943.), Kućice u svemiru i Svemirski pohodi (1957.), Astralije (1961.), Poezija (1966.), Pohodi (1972.), Dok svemiri venu (1975.), Izabrane pjesme (1978.), Nedohod (poema, 1979.), Božanski cirkus (izabrane pjesme, 1980.), Bosanska trilogija (dramske poeme, 1980.), Propast rubova (1981.), Svemirski pohodi (izabrane pjesme, 1986.), Osvajanje kocke (pjesme, 1987.), Kroz vrevu stećaka (drame, 1987.), Tremenda (poema, 1988.), Božanski pastir (izabrane pjesme i proze, 1997.), Svete žene i svanuće u mome bunaru (priče, 1997.).

Šprajcer, Zvonimir (Sarajevo, 26. kolovoza 1894. – ?). Pjesnik.

Osnovnu školu i gimnaziju završio je u Sarajevu, pravo studirao na Pravnom fakultetu u Zagrebu.

Djela: Pjesme (1919.).

Štambuk, Zdenko (Bijeljina, 12. svibnja 1912. – Beograd, 18. travnja 1976.). Pjesnik i putopisac.

Djela: Iz kutova Zagreba (pjesme, 1932.), Mrzim (pjesme, 1932.), Kroz stvarnost (pjesme, 1934.), Grad gori (pjesme, 1939.), Tragom crvene zvijezde (pjesme, 1945.), Uoči dana (pjesme, 1945.), U carstvu kraljice od Sabe (putopisi, 1957.), Zapisi iz Afrike (putopisi, 1961.).

Šubašić, Mira (Bezdan, općina Sombor, Vojvodina, 13. siječnja 1953.). Pjesnikinja.

Osnovnu školu završila u Bezdanu, gimnaziju (društveno-jezični smjer) u Somboru. Na Pedagoškoj akademiji u Osijeku diplomirala hrvatski jezik. Radi kao nastavnica hrvatskog jezika u OŠ u Boku i Oštroj Luci (Orašje).

Djela: Kada odeš ti (pjesme, 1999.), U snovima i uspomenama (pjesme, 1999.).

Šubić, Anastazija (Beograd, 8. travnja 1933. – Sarajevo, 8. prosinca 1991.). Pripovjedačica, romanospisateljica, književna kritičarka, esejistica i dramska spisateljica.

Kazališnu akademiju diplomirala u Beogradu. Na Radio Sarajevu izvjesno vrijeme obavljala poslove dramaturga.

Djela: Veliko lovište (pripovijetke, 1959.), Naknada za život (roman, 1960.), Sa Šekspirom (studija, 1979.), Jedanput u našem životu, Biti u Kini, Stvari za sebe, Zove Los Anđelos, Amanet, Puna šaka kamenja (drame).

Šubić, Zvonimir (Srebrenica, 16. prosinca 1902. – Sarajevo, 29. veljače 1956.). Pripovjedač i romanopisac.

Osnovnu školu završio je u Srebrenici, gimnaziju u Beogradu. Službovao u Beogradu, a zatim u Banjoj Luci, gdje je dočekao rat. Nakon rata, sve do smrti, djeluje kao samostalni književnik.

Djela: Fazlića potok (pripovijetke, 1934.), Heroj u papučama (roman, 1935.), Kaljuga (roman, 1937.), Pred spomenikom (pripovijetke i crtice, 1947.), Pripovetke (1952.), Kad se carstva mijenjaju (roman, 1955.), Izabrana djela, I, Seljaci (pripovijetke, 1957.), Bez krivice kriva i druge pripovijetke (1963.), Izabrana djela, I-III, (1969.).

Šunjić, Marijan (Bučići kod Travnika, 7. siječnja 1798. – Beč, 28. rujna 1860.). Pisac.

Roditelji su ga naučili osnovama pismenosti, humaniora je završio u Gučoj Gori i Fojnici, novicijat u Fojnici, filozofsko-teološki studij u Zagrebu i Mohaču, orijentalistiku (turski, perzijski i arapski) u Zagrebu i Beču. Pripadao krugu bosanskohercegovačkih iliraca, skupljao narodne pjesme i zauzimao se za napredak školstva u Bosni. Bavio se teoretskim pitanjima jezika. Pokušao riješiti pitanje univerzalnog fonetskog alfabeta.

Djela: Augusto Austriae imperatori (1833.), De vita illustris viri Augustini Milletichii (1835.), Pokret 1848. i 1849. (s Martinom Nedićem, 1851.), De ratione depingendi rite quaslibet voces articulatas seu, De vera ortographia (1853.), Narodne junačke pjesme iz Bosne i Hercegovine (1915.).

Šunjić, Vjekoslav (Kreševo, 6. listopada 1917. – Kreševo, 2000.). Pjesnik.

Osnovnu školu završio je u Kreševu, gimnaziju u Visokom, novicijat na Gorici kod Livna, filozofsko-teološki studij u Sarajevu i Makarskoj. Osim pjesama, pisao i skladbe i priloge vjerskopoučnog sadržaja.

Djela: Pjesme (1969.), Zlatni ključ (pjesme, 1991.).

Šutalo, Ivo (Stolac, 13. srpnja 1964.). Pisac.

Poslije osnovnoga školovanja u rodnom mjestu, gimnaziju završio u Dubrovniku, a teologiju u Sarajevu (1983.-1990.). Teologiju magistrirao na Sveučilištu Gregorijana u Rimu 1995. Vjeroučitelj u gimnaziji i profesor na Teološkom institutu u Mostaru.

Djela: Dumo Don Stjepan Batinović (studija, 1998.), Hvala vama, hrvatski junaci (pjesme, 1998.), 315 mojih đaka (priče, 1999.), Jao meni ako ne propovijedam evanđelje (propovijedi, 1999.).

Šutalo, Stojan (Svitava, Čapljina, 18. ožujka 1929.). Pjesnik.

Osnovnu školu završio u Donjem Hrasnu, gimnaziju i ekonomiju u Sarajevu.

Djela: Moj poj za dom (pjesme, 1999.).

T

Tabak, Josip (Sarajevo, 1. ožujka 1912.). Pripovjedač, književni kritičar, esejist i prevoditelj.

Studirao na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Djelovao kao prevoditelj, urednik i lektor. Preveo preko 60 knjiga i smatra se jednim od vodećih hrvatskih književnih prevoditelja.

Djela: Pripovijetke, kritike, eseji – u periodici; prijevodi sa španjolskog, engleskog, švedskog, danskog, norveškog, holandskog i flamanskog.

Tenžera, Veselko (Prozor, 10. veljače 1942. – Zagreb, 20. veljače 1985.). Književni kritičar, esejist i feljtonist.

Studirao komparativnu književnost i povijest umjetnosti na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Kao književni i likovni kritičar, esejist i feljtonist, surađivao u mnogim listovima i časopisima. Autor je likovnih monografija o I. Lovrenčiću, I. Šebalju i D. Popoviću.

Djela: Miting (feljtoni, 1978.), En passant (feljtoni, 1978.), Zašto volim Zagreb (feljtoni, 1987.), Sportski život (feljtoni, 1987.), Makar se i posvađali (književni portreti, 1988.), Zašto volim TV (feljtoni, 1988.), Želja za dobrim kupanjem (književne kritike, 1992.), Likovne teme (feljtoni, eseji, kritike, 1993.), Pisma Ivani (pisma, 1995.), Preživljuje dobro pisanje (književne kritike, 1995.), Šok običnosti (književne kritike, 1997.).

Tica, Milka (Podledinci, Hercegovina, 15. ožujka 1954.). Spisateljica za djecu.

Gimnaziju završila u Grudama, studij na Filozofskom fakultetu u Zagrebu.

Djela: Sunčeva djeca: legende o Hrvatima (priče za djecu, 1994.), Čisto lice kamenjara (priče za djecu, 1998.).

Tinović, Tin – Augustinović, Augustin (Skakava Gornja, Brčko, 20. ožujka 1917.). Pisac, publicist, bibličar.

Osnovnu školu završio je u Bukviku, Franjevačku klasičnu gimnaziju u Visokom, filozofsko-teološki studij pohađao je na Bogoslovnom fakultetu u Zagrebu i na Franjevačkoj teologiji u Sarajevu. Studij teologije nastavio je na Sveučilištu Antonianum na kojem je stekao magisterij i doktorat. Specijalistički biblijski studij završio je na rimskom Papinskom institutu i postigao licencijat iz Sv. pisma. Od godine 1952. je u Venezueli kao misionar.

Djela: Pjesme, pripovijetke, putopisi, književne kritike – u periodici. Dvadesetak teoloških djela na španjolskom jeziku, od kojih je najznačajnije Historia de Jesus, I, II (1980//81/84.).

Tokić, Mijo (Kongora, Tomislav Grad, 14. veljače 1951.). Pjesnik.

Djela: Knjiga nemira (pjesme, 1990.).

Tolić, Vjekoslava (Tomislav Grad, 27. ožujka 1964.). Pjesnikinja.

Djela: Jutrooki (pjesme, 1986.).

Tolj, Ivan (Blatnica, Čitluk, 17. veljače 1954.). Pjesnik.

Studirao na Teološkom, Pravnom i Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Od 1993. načelnik Političke uprave u MO RH. General bojnik i glavni urednik lista Hrvatski vojnik.

Djela: Otočanka (pjesme, 1980.), Biokovski bal (pjesme, 1983.), Kozmopolitska jesen (pjesme, 1983.), Slavenske zime (pjesme, 1987.), Anima Creatorum (pjesme, 1990.), Križnice (pjesme, 1991.), Drinske elegije (pjesme, 1992.), Drinske elegije (izabrane pjesme, 1994.).

Tomić, Ivica (Lupoglav, Žepče, 2. lipnja 1960.). Pripovjedač.

Djela: Lijepa kao moja Bosna (pripovijetke, 1995.).

Tomić, Kovač, Ljubica (Sarajevo, 12. studenoga 1936.). Književna povjesničarka.

Osnovnu školu i II. žensku gimnaziju završila u Sarajevu, gdje je diplomirala na Filozofoskom fakultetu (grupa: jugoslavenske književnosti i hrvatsko-srpski jezik) i doktorirala s temom: Književno djelo Borivoja Jeftića. Kao znanstveni suradnik, a potom kao znanstveni savjetnik, radni vijek provela u Institutu za književnost u Sarajevu. Bavila se književnom poviješću, poglavito proučavanjem književnoga nasljeđa Bosne i Hercegovine iz razdoblja austrougarske uprave. Bila glavna i odgovorna urednica znanstvene publikacije Godišnjak Instituta za književnost BiH.

Djela: Zora (književnopovijesna monografija, 1971.), Književno djelo Borivoja Jeftića (studija, 1983.), Poezija austrougarskog perioda (studija, 1991.).

Topić, Anka (Žepče, 30. svibnja 1882. – Vitez, 1956.). Pjesnikinja.

Djetinjstvo i mladost provela u Sarajevu gdje je završila Učiteljsku školu. Službovala u više mjesta po Bosni i Hercegovini (Kreševo, Šćit, Sarajevo, Humac i Stolac) kao učiteljica i prosvjetiteljka. Isticala se kao borac za emancipaciju žena. Pjesnikinja koja je prva objavila zbirku poezije u Bosni i Hercegovini.

Djela: Izgubljena zvijezda (pjesme, 1908.).

Totić, Ivo (Zenica, 1967.). Pjesnik.

Diplomirani inženjer metalurgije. Radi kao profesor stručnih predmeta strojarske struke u srednjoj školi u Vitezu.

Djela: Crna fizika (pjesme, 1995.), Kad mjesec potone za gradinom (pjesme, 1997.), Sin tišine (pjesme, 1999.).

Treml, Emilijan (Sarajevo, 1916. – 1945.). Romanopisac i pjesnik.

Poslije završene osnovne škole, izučio je mehaničarski obrt. Radio kao mehaničarski pomoćnik, fizički radnik, kolporter, često bio bez ikakva posla. Živio kao beskućnik, od danas do sutra, pisao pjesme, prozne radove, članke i prikaze novih knjiga.

Djela: Izgaranje života (pjesme, 1935.), Godina 2500 (roman, 1936.), Legenda o sedam kraljeva (1937.), Lirika (1944.).

Treščec, Branjski, Vladimir (Topusko, 23. svibnja 1870. – Dubrovnik, 2. srpnja 1932.). Pripovjedač.

Gimnaziju je završio u Zagrebu, pravne znanosti u Zagrebu i Beču. Nakon završenih studija došao u Bosnu u kojoj je upravni činovnik do 1907., kada prelazi u Zagreb na službu u Zemaljskoj vladi, da bi 1917. postao veliki župan Zagrebačke županije, a potom i dva puta intendant Hrvatskog narodnog kazališta.

Djela: Zimska priča (1890.), Drina (pripovijest, 1892.), Ljetne noći (pripovijetke, 1896.), U malome svijetu (pripovijetke, 1901.), Novele (1915.).

Trogrančić, Franjo (Vareš, 2. rujna 1913. – Rim, 18. rujna 1974.). Književni kritičar i teoretičar.

Diplomirao romanistiku na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Bio lektor za hrvatski jezik u Firenci, Pizi i Napulju, profesor hrvatskog jezika i književnosti na Sveučilištu u Rimu. Pisao na talijanskom jeziku.

Djela: Storia della letteratura ragusea-croata, XV secolo (1950.), Antologija hrvatske lirike (1953.), Poeti croati moderni (1965.), Narratori croati moderni e contemporanei (1969.), studije i eseji uz djela iz hrvatske i drugih književnosti i uz vlastite antologijske izbore iz njih – na talijanskom jeziku (petnaest prevedenih knjiga).

Trogrančić, Joakim (Solakovići, Fojnica, 18. siječnja 1882. – Fojnica, 9. kolovoza 1903.). Pjesnik.

Osnovnu školu završio je u Fojnici, gimnaziju u Gučoj Gori, filozofiju u Kraljevoj Sutjesci, dvije godine teologije u Rimu.

Djela: Dobre odluke (rukopis, prijevod s talijanskog), Pjesme (u rukopisu).

Truhelka, Agata (Sarajevo, 1890. – Zagreb, 1980.). Spisateljica.

Surađivala u listovima i časopisima Hrvatski planinar (1936.), Časopis za hrvatsku povijest, I (1943.), Vienac (1944.).

Djela: Jagode (1944.), Đurđica i Srebrenko (1945.), Cvijeće (1959.).

Truhelka, Ćiro (Osijek, 2. veljače 1865. – Zagreb, 18. rujna 1942.). Povjesničar, arheolog, pripovjedač.

Osnovnu školu pohađao je u Osijeku, gimnaziju i Filozofski fakultet (povijest) završio u Zagrebu. Kao gimnazijalac radio je u Umjetno-obrtnom muzeju i istodobno na Obrtničkoj školi predavao francuski jezik i povijest umjetnosti. Pomagao je Kršnjavome oko uređenja Strossmayerove galerije i napisao joj prvi katalog. Godine 1885. je doktorirao s temom: Andrija Medulić. Iste godine odlazi u Bosnu i Hercegovinu. Osniva i uređuje Zemaljski muzej u Sarajevu i postaje njegov prvi kustos, a zatim direktor i urednik Glasnika Zemaljskog muzeja za Bosnu i Hercegovinu (17 godina). Putujući Bosnom i Hercegovinom otkrivao je njezino arheološko i

etnografsko blago. Zanimala ga je arheologija, paleografija, numizmatika, povijest i etnografija. Od 1926. bio je profesor Filozofskog fakulteta u Skopju.

Djela: Starobosanski pismeni spomenici (Glasnik Zemaljskog muzeja u BiH, VI; dalje:GZM, 1894.), Starobosanski natpisi (GZM, 1895.), Slavenski banovci (GZM, 1897.), Osvrt na sredovječne kulturne spomenike Bosne, 1900.), Djevojački grob (novela, 1901.), Državno i sudbeno ustrojstvo Bosne u doba prije Turaka (1901.), Kraljevski grad Jajce (1904.), Naši gradovi (1904.), Arnautske priče (narodne pripovijetke, 1905.), Crtice iz srednjeg vijeka GZM, XX, 1908.), Dubrovačke vijesti o godini 1463. (1910.), Tursko-slavjanski spomenici dubrovačke arhive (1911.), Gazi Husrefbeg (1912.), Kulturne prilike Bosne i Hercegovine u predhistoričko doba (1914.), Historička podloga agrarnog pitanja u Bosni (1915.), Das Testament des Gost Radin (1918.), Stari turski agrarni zakonik za Bosnu (1917.), Konavoski rat 1430-1433. (GZM, XXIX, 1917.), Nekoliko misli o rješenju bosanskog agrarnog pitanja (1918.), Sojenica kao ishodište pontifikata (1930.), Starokršćanska arheologija (1931.), O porijeklu bosanskih Muslimana (1934.), Studije o podrijetlu. Etnološka razmatranja iz Bosne i Hercegovine (1941.), Uspomene jednog pionira (1942.).

Truhelka, Jagoda (Osijek, 5. veljače 1864. – Zagreb, 17. srpnja 1957.). Pripovjedačica, romanospisateljica i spisateljica za djecu.

Osnovnoškolsku naobrazbu stekla u rodnom mjestu, Višu djevojačku i Učiteljsku završila u Zagrebu. Službovala je na djevojačkim licejima u Gospiću i Zagrebu do 1900. godine kada je došla u Bosnu i postala ravnateljicom Djevojačke škole u Banjoj Luci, a potom u Sarajevu, gdje je i umirovljena.

Djela: Tugomila (roman, 1894.), Naša djeca (pripovijetke, 1896.), Vojača (povijesni roman, 1899.), U carstvu duše (prozna razmatranja, 1910.), Zlatni danci (pripovijetke, 1919.), Božja ovčica (pripovijetke, 1923.), Aničina lutka (igra za djecu, 1928.), Bogorodične trešnje (pripovijetke, 1929.), Dusi domaćeg ognjišta (pripovijetke, 1930.), Palčićev kraljevski let (novele, 1932.), Zlatko (roman, 1934.), Zlatni danci, I (s preradama, 1942.), Gospine trešnje, II (druga knjiga trilogije Zlatni danci sastavljena iz pripovjedaka uvrštenih u zbirke Bogorodične trešnje i Dusi domaćeg ognjišta, 1943.), Crni i bijeli dani, III (treća knjiga zbirke Zlatni danci, 1944.), Zlatni danci (izbor, 1969.).

Trumić, Marina (Beograd, 1939.). Romanospisateljica, pripovjedačica, pjesnikinja, novinarka, prevoditeljica.

Pučku školu i gimnaziju završila u Sarajevu, gdje je diplomirala na Filozofskom fakultetu (grupa južnoslavenskih književnosti i hrvatsko-srpskog jezika). Radila u Oslobođenju, Svijetu, RTV Sarajevo (urednica radiodramskog programa). Sada radi u Institutu slavenskih jezika Varšavskog sveučilišta.

Djela: Između tebe i mene (pripovijetke, 1971.), Daleko proljeće (pripovijetke, 1971.), Lirski dnevnik Marije Višnevske (roman, 1979.), Čežnja i daljine (putopisi i priče, 1987.), Ime puta (putopisi i priče, 1990/91.), Mome poštaru s ljubavlju (proza, 1995.), Između Varšave i Sarajeva (pjesme, 1999.).

Tvrtković, Ivo (Bugojno, 1952.). Pjesnik.

U Bugojnu završio gimnaziju, a u Zagrebu diplomirao na Filozofskom fakultetu. Živi u SAD.

Djela: Iskra iz pepela (zajedno s I. Pavlovićem i M. Kaserom, pjesme, 1995.), pjesme u panorami Petnaestorica (2000.).

<u>U</u>

Ujević, Tin – Ujević, Augustin (Vrgorac, 5. srpnja 1891. – Zagreb, 12. studenoga 1955.). Pjesnik, esejist, književni kritičar.

Tri razreda pučke škole završio u Imotskom, potom 1899. s obitelji preselio u Makarsku. Školovanje nastavio 1902. u Klasičnoj gimnaziji u Splitu. Pripremao se za svećenički poziv, sjemenište napustio 1907. Godine 1909. upisao prvi semestar Filozofskog fakulteta u Zagrebu (hrvatski jezik i književnost, klasična filologija, filozofija, estetika). Godine 1912. putuje u Beograd, gdje nastupa na javnim skupovima i objavljuje političke tekstove. Biva uhićen, prvo u Zemunu, a potom i u Zagrebu. Godine 1914. stupa u Legiju stranaca. Razdoblje Prvoga svjetskog rata provodi u Parizu. U Zagreb se vraća 1919. odakle ponovno prelazi u Beograd, u kojemu živi sve do 1929. Potom je u Sarajevu, Splitu i do kraja života u Zagrebu.

Djela: Lelek sebra (pjesme, 1920.), Kolajna (pjesme, 1926.), Dva glavna bogumila/Lav Tolstoj i Mahatma Gandi (1931.), Nedjelja maloljetnih/Jedna podvrsta Moderne (kritička razmatranja, 1931.), Auto na korzu (pjesme, 1932.), Ojađeno zvono (pjesme, 1933.), Pjesme (izbor, 1937.), Ljudi za vratima gostionice (članci, eseji, studije, 1938.), Skalpel kaosa (članci, eseji, studije, 1938.), Rukovet (stare i nove pjesme, 1951.), Žedan kamen na studencu (pjesme, 1954.), Sabrana djela, I-XVII (1963.-1967.).

<u>V</u>

Vasilj, Stanko (Međugorje, 20. srpnja 1920. – Humac, 30. lipnja 1993.). Pjesnik, prozni pisac, književni kritičar i glazbenik.

Prve pjesme objavio u listu širokobrijeških đaka Ruža, tijekom života suradnik katoličkih glasila u BiH i Hrvatskoj.

Djela: Povjerovali smo ljubavi (pjesme, 1976.), Fratrova oporuka (pjesme, 1981.).

Vasiljević, Marko (Vasiljevo Polje kod Modriče, XVII. st. ?). Ljetopisac.

O njegovu životu i djelovanju do izbora za provincijala na provincijskom kapitulu u Fojnici 25. VIII. 1675. pouzdano se ništa ne zna.

Djela: Oko godine 1674. počeo je pisati Ljetopis, koji se djelomično sačuvao u prijepisu bosančicom fra Nikole Gojaka (čuva se u makarskom samostanu), koji je kasnije Jelenić objavio u Glasniku Zemaljskog muzeja, a potom i posebno.

Vicić, Vice (Fojnica, 1734. – 28. ožujka 1796.). Pisac.

Osnovnu naobrazbu stekao je u Fojnici, filozofsko-teološki studij završio je u Italiji, gdje se istodobno usavršavao i u glazbi. Prvi je u Bosni uveo pjevanje na narodnom jeziku za vrijeme mise. Pisao ikavicom pod utjecajem dalmatinsko-dubrovačkog pjesništva.

Djela: Pisme razlike na poštenje B.D. Marije (1844.).

Vidaković, Nikola (Tramošnica Gornja, 14. siječnja 1939.). Pripovjedač.

Osnovnu školu pohađao u Tramošnici Gornjoj, a gimnaziju završio u Gradačcu. Diplomirao na Pravnom fakultetu u Sarajevu. Odvjetnik u Gradačcu i Brčkom, a sada u Zagrebu. Pripovijetke i reportaže objavljivao u zagrebačkom Poletu, studentskom listu Naši dani i drugim listovima i časopisima.

Djela: Pripovijetke i reportaže – u listovima i časopisima.

Vidović, Mirko (Bila, Livno, 31. prosinca 1940.). Pjesnik, pripovjedač i putopisac.

Pučku školu završio u rodnom mjestu, nižu gimnaziju u Bos. Šamcu, maturirao 1960. u Livnu. U Zadru studirao na Filozofskom fakultetu hrvatski jezik i književnost i francuski jezik. Od 1963. je u Francuskoj, stupa u brak s Lucienne Ravit i vraća se u Zadar kao francuski državljanin. Od 1964. suradnik Povijesnog instituta u Zadru, a od 1965. u emigraciji u Lyonu. Prigodom posjeta majci 1971., biva uhićen i osuđen na 4 godine zatvora u Zadru. Kaznu mu povećavaju za tri i pol godine, u Staroj Gradiški i Srijemskoj Mitrovici ostaje u zatvoru punih pet godina i dva mjeseca. Oslobođen kao francuski državljanin zahvaljujući intervenciji tadašnjeg francuskog predsjednika Destainea.

Djela: Pjesme (s V. Pavićem i S. Vučićevićem, 1964.), Hram nade (pjesme, 1970.), Ribnjak Bethesda (pripovijetke, 1971.), Sakrivena strana Mjeseca (memoari, 1977.), Bijeli vitez (pjesme, 1980.), Novi Ahasver (putopis, 1984.), Što je Hrvatsko narodno vijeće (traktat, 1984.), Hrvatski iranski korijeni (povijesno-lingvistička studija, 1991.), Drijenove svirale (pripovijetke, 1993.).

Vilov, Stjepan (Budim, oko 1690. – Budim, 2. srpnja 1747.). Pisac.

Osnovnu i srednjoškolsku naobrazbu stekao je vjerojatno u rodnom mjestu, novicijat je započeo u Iloku, filozofsko-teološki studij završio u Italiji. Bavio se pitanjima i problemima pravopisa.

Djela: Razgovor prijateljski među krstjaninom i ristjaninom (1736.), Tractatus de Deo uno et trino; De sacra Scriptura; Scripta theologica, Philosophia naturalis seu phisica (rukopisi).

Vincetić, Marko Roko (Ugljara, Orašje, 21. listopada 1942.). Pjesnik.

Osnovnu školu završio u Orašju. Zemljoradnik i noćni čuvar.

Djela: Glas ravnice (pjesme, 1999.).

Vladić, Jeronim (Usti kod Prozora, 7. travnja 1848. – Šćit, 25. lipnja 1923.). Pisac.

Osnove pismenosti naučio je kod župnika u Triešćanima, latinsku školu i novicijat završio u Fojnici, Gučoj Gori i Bugojnu, Carigradu i Livnu. Filozofsko-teološki studij okončao u Đakovu i Rimu. Pisao pjesme i prikupljao narodne pripovijetke, kao veliki ljubitelj narodnog blaga.

Djela: Uspomene o Rami i ramskom franjevačkom samostanu (1882.), Katekizam u propovijedi, I (1887.), Glasnik jugoslavenskih franjevaca (1887/94.) Trideset i jedan dan pred presvetim sakramentom po Torreu i sv. Alfonzu (1890.).

Vladimirović, Luka (Sladinac kod Konjica, danas Bačina – Ploče, 16. travnja 1718. – Zaostrog, 1788.). Pisac.

O njegovu školovanju i životopisu nema mnogo podataka. Najveći dio svoga života proveo u samostanu u Zaostrogu, na hrvatskom, latinskom i talijanskom napisao petnaestak knjiga.

Djela: Cvit mirisa različnoga krstjanskoga (1765.), Razmišljanja krstjanska (1765.), Život svetoga Šime Zadranina (1765.), Slavodobitje krstjansko (1765.), Cvit nauka krstjanskoga (1771.), Brevis historiae de domo, et familia Dobretich (1772.), Pripisanje početaka kraljevstva bosanskoga (1775.), Svrha likarstva (1775.).

Vlahović, Ivo (Domaljevac, 16. travnja 1918.). Pjesnik -poljoprivrednik.

Pučku školu završio u rodnom mjestu. Uz bavljenje poljoprivredom, prikupljao podatke o stradanjima Domaljevčana od 1941. do 1947.

Djela: Moje pjesme (1996.).

Vlastelinović, Augustin (Sarajevo, oko 1600. – sredina XVII. st.). Pjesnik.

Djela: Pisanka (pjesme, 1637.).

Vlašić, Gvozdić, Mila (Sovići, Grude, 18. rujna 1928.). Pjesnikinja.

Pučku školu, nižu gimnaziju i Učiteljsku školu završila u Mostaru, Pedagošku akademiju u Sarajevu, a slavistiku i romanistiku diplomirala na Filozofskom fakultetu u Ljubljani. Na Pedagoškom fakultetu u Ljubljani radila kao viša predavačica.

Djela: Učinilo mi se da su zvijezde (pjesme, 1969.), Un soffio della terra di Erzegovina/Dah zemlje Hercegovine (pjesme, 1983.), Pesmi za prijatelje/Tečem s srcem Neretve in Soče (pjesme, 1986.), Na rukama me u grad donijeli/ Na rokah so me v mesto prinesli (pjesme, 1994.), Ko je zemlja darove delila/Kad je zemlja darove dijelila (pjesme, 1996.), Cijeli vijek tihe čežnje/ Za življenje tihega hrepenenja (pjesme, 1997.), Usred jarka sunca /Sredi jarkega sonca (pjesme, 1999.), Moj Mostar, ljubavi moja (pjesme, 2000.).

Vranješ, Antun Mladen (Humac, Ljubuški, 2. svibnja 1943. – Split, 28. srpnja 1992.). Pjesnik.

Djela: Na zapanjenoj obali (pjesme, 1976.), Nevine travke (pjesme, 1977.), Sapeta jedra (pjesme, 1979.), Osušnica zemlje (pjesme, 1986.), Pružene ruke (pjesme, 1992.).

Vrbančić, Ferdo – Maglajlić, Ferid (Petrovaradin, 1873. - ?). Pripovjedač.

Osnovnu i Građansku školu završio je u Ogulinu, gimnaziju u Zagrebu, Visoku komercijalnu akademiju u Beču. Bio je profesor i ravnatelj Trgovačke škole u Travniku. Pisao pod pseudonimom Ferid Maglajlić.

Djela: Iz starog vilajeta (pripovijesti, 1909.). Povijesni roman Izdisaji slobode – u rukopisu.

Vučemil, Andrija (Oplećani, Tomislav Grad, 26. kolovoza 1939.). Pjesnik.

Više godina robijao na Golom otoku. Diplomirao hrvatski jezik i književnost na Pedagoškoj akademiji u Rijeci i sociologiju u Ljubljani. Radio kao socijalni radnik i kazališni redatelj u Rijeci. S F. Vlašićem u Tomislav Gradu 1971. pokrenuo list Naša ognjišta. Dopredsjednik Hrvatskog društva političkih zatvorenika.

Djela: Na smrt naslonjen (pjesme, 1969.), Duvanjska rapsodija (pjesme, 1990.), Kad kažem Riječ, govorim o ljubavi (pjesme, 1992.), U ovim riječima ćeš se prepoznati (pjesme, 1994.), Susreti na duvanjskom polju (pjesme, 1996.), Što su mi rekli? (publicistika, 1998.), Riči s ruba vrimena (pjesme, 1999.), Nakon šutnje (publicistika, 1999.).

Vučićević, Stojan (Turkovići, Trebinje, 7. srpnja 1941. – Zagreb, 22. rujna 1989.). Pjesnik, putopisac, književni kritičar, prevoditelj.

Srednju školu završio u Metkoviću, Filozofski fakultet u Zadru. Radio kao profesor, lektor, redaktor, urednik u časopisu Republika i novinar na televiziji. Osim pjesama, pisao putopise, književne kritike, oglede i prevodio s francuskoga jezika.

Djela: Pjesme (1964.), Greben (pjesme, 1965.), Siga (pjesme, 1966.), Čavli (pjesme, 1969.), Šibanica (pjesme, 1971.), Podmornica (putopisi, 1971.), Pomrčina (pjesme, 1985.), Sabrane pjesme (1994.), Ponad vode (putopisi, 2000.).

Vukić, Marko Skejo (Tolisa, 19. rujna 1949.). Pjesnik.

Ugostitelj po zanimanju. Živi u Tolisi.

Djela: Ratni posavski motivi (pjesme, 1992.), Terra Tolis na vjetrometinama života (pjesme, 1994.), Nek zvone zvona (pjesme, 1997.).

Vukoja, Franjo (Ljubotići, Široki Brijeg, 10. svibnja 1949.). Aforist.

Završio gimnaziju na Širokom Brijegu, studirao na Ekonomskom fakultetu u Zagrebu. Glavni i odgovorni urednik mjesečnika Zapad (Široki Brijeg).

Djela: Između redova (aforizmi, 1987.), Foraizmi (aforizmi, 1988.), Široki osmijeh-humoristična kronika Širokog Brijega (1996.).

Vukoja, Ivan (Ljubuški, 13. studenog 1969.). Pjesnik.

Osnovnoškolsku i srednju naobrazbu stekao u rodnom mjestu. Diplomirao sociologiju na Filozofskom fakultetu u Zagrebu.

Djela: Metafizika kamena (pjesme, 1992.), Izbor za vas (pjesme, 1994.).

Vuletić, Anđelko (Trebimlja, Trebinje, 6. veljače 1933.). Pjesnik, romanopisac, dramski pisac, pisac za djecu, književni kritičar i polemičar, prevoditelj s francuskoga jezika.

Pučku školu i gimnaziju završio u rodnom mjestu i Trebinju, Filozofski fakultet (književnost) u Beogradu.

Djela: Gorko sunce (roman, 1958.), Gramatika ili progonstvo (pjesme, 1961.), Jedina nada (pjesme, 1962.), Drvo s paklenih vrata (roman, 1963.), Sedam vječnih pitanja (pjesme, 1965.), Deveto čudo na istoku (roman, 1966.), Kraljica puteva (pjesme, 1968.), Zmije odlaze s onu stranu svijeta (pjesme, 1967.), Poezija (izbor, 1971.), Klesar Tadija Tegoba (roman za djecu, 1973.), Putnik na svoju odgovornost (pjesme, 1985.), Kad budem velik kao mrav (pjesme, 1977.), Čempres u zavičaju (izbor, 1980.), Dan hapšenja Vile Vukas (roman, 1980.), Jadi mladog karijerista (roman, 1984.), Križaljka za čitanje sudbine (pjesme, 1985.), Čudotvorna biljka doktora Engela (roman, 1989.), Popravni ispit (pjesme, 1989.), Andrija Hebrang (drama, 1990.), Miljenik Partije Buharin (drama, 1987.), Pčela i metak (pjesme, 1995.), Pisma nebeskom gromu (pjesme, 1996.), Sarajevo a zalazi sunce (pjesme, 1996.), Tajna večera (pjesme, 1997.), Strijeljanje ustaše Broza (roman, 1998.), Izabrane pjesme (1999.)

Vuletić, Juro (Šušnjari, Derventa, 11. prosinca 1892. – Osijek, 2. veljače 1973.). Pisac.

Osnovnu školu završio je na Plehanu, gimnaziju u Visokom, filozofsko-teološki studij u Sarajevu.

Djela: Pripovijesti, crtice, članci o narodnim običajima-u Napretku (1916.), Glasniku sv. Ante (1927, 1929, 1931, 1937.-1940, 1943.-1945.), Franjevačkom vijesniku (1933, 1940.), Vrhbosni, Dobrom pastiru, Bosni Srebrenoj.

Vuletić, Petar (Podžablje, Neum, 10. siječnja 1937. – Los Angeles, 12. studenoga 1998.). Pjesnik i prosvjetitelj.

Osnovnu školu pohađao u Gracu, gimnaziju na Širokom Brijegu i Dubrovniku, a teologiju studirao u Zagrebu (1955.-1963.). Bavio se folklorom i crkvenom glazbom, obnavljao crkvene objekte, u Whayali (Australija) otvorio hrvatsku školu.

Djela: Plamenovi duše (molitvenik, 1967.), Čuvar svetoga groba (epske pjesme, 1970.), Zemlja zumbulova (pjesme, 1983.), Šjor (zbirka poezije i proze, 1995.), Putokazi (1997.), Ima sunca za sve nas (pjesme, 1998.).

Z

Zalčanin, Blaž (Zalka u Madžarskoj, oko 1370. – oko 1440.). Vikar Bosanske vikarije, pisac na latinskom jeziku.

Rodom je iz Zalke u Madžarskoj. O njegovu životu nema mnogo podataka. Iz sačuvanih ljetopisa tek saznajemo da je tri puta bio vikar Bosanske vikarije. Napisao je prvo povijesno djelo o Bosanskoj vikariji, u kojemu je opisao rad svih bosanskih vikara do godine 1440.

Djela: Constitutiones papales, generales ac Boznne observantiales, Gesta vicariorum Bosnae.

Zirdum, Blažanov Andrija (Žeravac, Derventa, 8. veljače 1937.). Kulturni povjesničar i ljetopisac.

Po završetku Teološkog fakulteta, magistrirao i doktorirao u Ljubljani (oblast kulturne povijesti Bosne i Hercegovine).

Djela: Filip Lastrić-Oćevac: 1700-1783. (monografija, 1982.), Ulice nekada i sada (monografija, 1989.), Stradanje Hrvata Plehanskog kraja 1941.-1947. (s Ivanom Čičkom, povijesna građa, 1991.), Plehan: Ponovno rođenje (monografija, 1995.), Pisma bosanskih franjevaca 1850.-1870. (1996.)

Zirdum, Anto (Plehan, Derventa, 4. lipnja 1956.). Prozni pisac.

Osnovnu i srednju školu završio je u Zenici, Fakultet industrijske pedagogije u Rijeci.

Djela: Jahači svjetlosti (legende i fantazije, 1996.), Brončani mač (legende i priče iz davnina, 1996.), Medico laureato-dr. fra Mato Nikolić (romansirani životopis, 1997.), Bijeli put crna zima (dokumentarna proza, 1998.), Čuvari dostojanstva (priče, 1999.).

Zlomislić, Hinko (Ostrožac, Konjic, 1934. – 1967.). Pjesnik.

Djela: Suhi zdenac (pjesme, 1959.), Moć ulice (pjesme, 1961.), I poslije svega (pjesme, 1961.).

Zovko, Ivan (Mostar, 20. kolovoza 1864. – 30. ožujka 1900.). Pisac i folklorist.

Još kao dječak obolio od sušice. Osnovnoškolsku naobrazbu stekao u Mostaru, gimnaziju završio na Humcu, Učiteljsku školu u Sarajevu. Kao narodni učitelj službovao u nekoliko mjesta Bosne i Hrecegovine.

Djela: Hercegovske i bosanske narodne pjesme (1888.), Dvije islamske pjesme na hrvatskom jeziku (1899.), Hrvatstvo po narodnoj predaji i običajima u Herceg-Bosni (1900.), pjesme, crtice, pripovijetke – u časopisima.

Zovko, Radoslav (Polog, Mostar, 4. svibnja 1950.). Pripovjedač.

Pučku školu završio u rodnom mjestu, gimnaziju u Subotici, a teologiju u Sarajevu (1969.-1976.).

Djela: Mostarski dnevnik (ratni dnevnik, 1999.), Sjeme mudrosti (propovijedi, 2000.), Otrgnuto zaboravu (priče, 2000.).

Zovko, Vesna (Mostar, 1967.). Pjesnikinja.

Djela: Čuvari svjetlosti (pjesme, 1994.).

Zrakić, Đuro (Zasavice, Bosanski Šamac, 25. rujna 1945.). Romanopisac.

Studij teologije završio u Đakovu. Oko petnaest godina pastoralno djelovao u Njemačkoj.

Djela: Svi me vole samo tata ne (roman, 1995.), Ljubav sudski podijeljena (roman, 1996.).

Zubac, Ištuk, Ruža (Orguz, Livno, 15. rujna 1965.). Pjesnikinja.

Srednju školu završila je u Livnu, a Pedagošku akademiju u Osijeku. Kao učiteljica hrvatskog jezika radi u osnovnoj školi u Livnu. Piše za djecu i odrasle.

Djela: Narodno blago i običaji livanjskog kraja (1994.), Kap po kap (pjesme, 1996.).

Ž

Živković, Joso (Kostrč, Orašje, 1. travnja 1960.). Pjesnik i slikar.

Osnovnu naobrazbu stekao u rodnom mjestu i Orašju. Više godina radio u Austriji i Švicarskoj, a u Kostrč se vratio 1990.

Djela: Koraci u sjeni (pjesme, 1988.), Čekati dugu (pjesme, 1994.), Gorka čaša (pjesme, 1997.).

Živković, Pavo (Kostrč, Orašje, 1944.). Povjesničar i romanopisac.

U Novom Sadu diplomirao povijest 1968., magistrirao u Beogradu 1974., a doktorirao 1978. godine. Profesor povijesti na Filozofskom fakultetu u Zadru. Objavio više povijesnih knjiga i preko stotinu radova iz povijesnih znanosti u periodici. Bio veleposlanik Bosne i Hercegovine u Madžarskoj.

Djela: Svjetlost Međugorja (s Pavom Mikićem, roman, 1990.), Povijest Bosne i Hercegovine do konca XVIII. stoljeća i povijest Hrvata Bosanske Posavine do početka XX. stoljeća (1994.), Etnička i vjerska povijest Bosne i Hercegovine, Slavonije i Srijema do konca XVII. stoljeća (1996.), Sumrak Bosne i Huma (romansirana povijest, 1997.).

ABECEDARIJ

A

Adžamić, Anto (Donji Kladari, Modriča, 15. svibnja 1942.). Novinar i pripovjedač.

Alaupović, Tugomir (Dolac kod Travnika, 18. kolovoza 1870. – Zagreb, 9. travnja 1958.). Pjesnik i pripovjedač.

Alfirević, Frano (Zadar, 11. rujna 1903. – Zagreb, 2. veljače 1956.). Pjesnik, esejist i putopisac.

Alilović, Ivan (Ružići, Grude, 25. veljače 1924.). Istraživač književne i kulturne prošlosti Bosne i Hercegovine.

Alković, Marijan (Bukovlje, Slavonski Brod, 4. prosinca 1879. – 24. travnja 1953.). Prozni pisac.

Alvernski, Bartol (okolica Alverne, Italija, oko 1333. – Cetina kod Vrlike, 1444.). Šesti vikar bosanske vikarije, pisac.

Ančić, Ivan (Lipa kod Duvna, 11. veljače 1624. – Ancona, 24. srpnja 1685.). Pisac.

Andrić, Ivo (Dolac kod Travnika, 9. listopada 1892. – Beograd, 13. ožujka 1975.). Pripovjedač, romanopisac, pjesnik, esejist. Dobitnik Nobelove nagrade za književnost (1961.).

Andrić, Ivo Mijo (Čanići, Tuzla, 17. studenoga 1948.). Pjesnik.

Andrijašević, Niko (Gradac, na moru, 24. siječnja 1882. – Sarajevo, 25. srpnja 1951.). Pripovjedač.

Anić, Ljerka (Sarajevo, 18. srpnja 1959.). Spisateljica za djecu.

Antunović, Zdenko (Bugojno, 8. kolovoza 1960.). Pjesnik.

Arapović, Borislav (Bišina, Nevesinje, 11. travnja 1935.). Pjesnik, pripovjedač, prevoditelj i filolog.

Arapović, Vera (Mostar, 1940.). Pjesnikinja, povremeno novinarka i prevoditeljica s francuskog i na francuski jezik.

Artuković, Zlata (Klobuk, Ljubuški, 4. rujna 1944.). Pjesnikinja.

B

Babić, Đulvat, Sanja (Travnik, 26. ožujka 1965.). Pjesnikinja i romanospisateljica.

Bago, Slavo Antin (Čitluk, 7. veljače 1939.). Pjesnik.

Bakarić, Tomislav (Kljevci, Sanski Most, 10. siječnja 1940.). Dramski pisac i pripovjedač.

Baković, Stanko (Guber, Livno, 22. listopada 1946.). Pjesnik.

Bakula, Petar ml. (Posušje, 29. listopada 1906. – Zagreb, 17. travnja 1997.). Pjesnik i pripovjedač.

Bakula, Petar st. (Batin kod Posušja, 24. svibnja 1816. – Mostar, 2. listopada 1873.). Pisac.

Baltić, Jakov (Bukovica kod Travnika, 30. ožujka 1813. – Ovčarevo, 5. siječnja 1887.). Ljetopisac.

Balvanović, Vladimir (Travnik, 25. kolovoza 1930. – Bretanja, Francuska, 20. rujna 1970.). Esejist, književni i filmski kritičar, redatelj i scenarist.
Ban, Danijel (Kreševo, 21. listopada 1857. – 14. rujna 1939.). Ljetopisac.
Ban, Hrvoslav (Stobi, Makedonija, 13. kolovoza 1924.). Prozaist i dramski pisac.
Bandulavić, Ivan (Skoplje, danas Uskoplje, druga polovica XVI. st. – prva polovica XVII. st.). Pisac.
Baotić, Anto (Kostrč, Tolisa, 4. studenoga 1944.). Pisac.
Baotić, Miroslav (Kostrč, Orašje, 3. ožujka 1948. – Zagreb, 6. travnja 1970.). Pjesnik.
Barbarić, Mirko (Dragićina, Čitluk, 24. svibnja 1947.). Pisac.
Barišić, Rafo st. (Oćevija, 24. srpnja 1797. – Široki Brijeg, 14. kolovoza 1863.). Biskup i pisac.
Barišić, Stipo (Komarica kod Dervente, 1918. – Doboj, 6. srpnja 1944.). Prozni pisac i pjesnik.
Barukčić, Andrija (Osredak kod Doboja, 11. studenoga 1805. –Tramošnica, 16. travnja 1839.). Pjesnik.
Bašić, Jakov (Tomislav Grad, 4. listopada 1902. – Kalifornija, 1987.). Pjesnik i romanopisac.
Bašić, Stanislav (Broćanac, Posušje, 15. travnja 1945.). Pjesnik, pisac za djecu, književni kritičar i novinar.
Batinić, Mijo Vjenceslav (Fojnica, 25. listopada 1846. – 26. kolovoza 1912.). Pisac.
Begić, Tihomir (Posuški Gradac, Posušje, 9. srpnja 1957.). Pjesnik i novinar.
Belović, Bernadžikovski, Jelena (Osijek, 25. veljače 1870. – Novi Sad, 30. lipnja 1946.). Romanospisateljica i etnografkinja.
Beljan, Mira (Dobrići, Tomislav Grad, 16. studenoga 1966.). Pjesnikinja.
Benac, Aneta (Sarajevo, 16. ožujka 1954.). Pjesnikinja, književna kritičarka, novinarka.
Benić, Bono (Ćatići kod Kaknja, 1708. – Kraljeva Sutjeska, 27. ožujka 1785.). Ljetopisac.
Benović, Ljubica (Drinovci, 25. studenoga 1955.). Pjesnikinja.
Berezovska, Vesna (Sarajevo, 24. rujna 1957.). Pjesnikinja.
Blažanović, Ilija (Donji Hasić, Bosanski Šamac, 22. lipnja 1965.). Pjesnik.
Blažanović, Luka (Donji Hasić, Bos. Šamac, 1957. – 1992.). Pjesnik.
Blažanović, Stjepan (Donji Hasić, Bosanski Šamac, 20. lipnja 1953.). Pisac.
Blažević, Ivan Mato (Blaževići na tromeđi Bosne, Hercegovine i Južne Hrvatske, 1958.). Pjesnik.
Blažević, Mato (Bosanski Šamac, 16. listopada 1893. – Slavonski Šamac, 1953.). Romanopisac.
Boban, Vjekoslav (Sarajevo, 23. veljače 1957.). Pjesnik, romanopisac, esejist.
Bogdanović, Marijan (Kreševo, 8. prosinca 1720. – 7. siječnja 1772.). Ljetopisac.
Bor, Hrvoje – Hrgić, Ljubo (Zenica, 1. travnja 1908. – 16. svibnja 1976.). Pjesnik, pripovjedač, putopisac.
Borozan, Nenad Valentin (Mostar, 31. prosinca 1949.). Pjesnik i novinar.

Bosiljevac, Drago (Sarajevo, 11. kolovoza 1894. – Split, 2. rujna 1935.). Putopisac.
Bošković, Marko (Crnići, 2. siječnja 1933.). Pjesnik.
Bošković, Zdenko (Tuzla, 11. prosinca 1957.). Pjesnik.
Božić, Josip Dobroslav (Jošava kod Odžaka, 11. rujna 1860. – Steelton Pa, SAD, 17. siječnja 1900.). Pisac.
Bračuljević, Lovro (Budim, 1685. – 21. studenog 1737.). Pisac.
Bralić, Krunoslav Kosta (Polje kod Travnika, 30. srpnja 1863. – Rim, 27. studenog 1901.). Pisac.
Brešić, Vinko (Grgurići, Livno, 17. kolovoza 1952.). Pjesnik i književni povjesničar.
Brigić, Dubravko (Tomislav Grad, 2. veljače 1959. – Vancouver, 23. prosinca 1998.). Pjesnik i novinar.
Brišničanin, Šekelja, Marko (Tomislav Grad, 1958.). Pjesnik.
Brkić, Ciprijan (Studenci, 3. veljače 1868. – Drinovci, 28. srpnja 1945.). Pisac i sakupljač narodnog blaga.
Brkić, Franjo (Voljice, Uskoplje, 1937.). Pjesnik.
Brković, Arhanđeo (Vareš, 11. travnja 1873. – Sarajevo, 28. siječnja 1939.). Prozni pisac i esejist.
Bubalo, Jakov (Turčinovići, Široki Brijeg, 22. kolovoza 1933.). Pripovjedač, dramski pisac i književni povjesničar.
Bubalo, Janko (Turčinovići, Široki Brijeg, 31. siječnja 1913.). Pjesnik.
Bubalo, Marija Ancila (Turčinovići, Široki Brijeg, 19. travnja 1943.). Pjesnikinja.
Bubalo, Nikola (Ilići, Mostar, 25. listopada 1883. – 16. siječnja 1924.). Pjesnik i putopisac.
Buconjić, Nikola (Neum Klek, 15. rujna 1865. – Sarajevo, 24. svibnja 1947.). Pjesnik, romanopisac, etnograf i povjesničar.
Buconjić, Paškal (Drinovci, 2. travnja 1834. – Mostar, 8. prosinca 1910.). Biskup i pisac.
Budak, Pero (Trebinje, 21. lipnja 1917.). Pjesnik, romanopisac, dramski pisac i esejist.
Budimir, Nevenka (Donja Ričica, Uskoplje, 22. lipnja 1957.). Pjesnikinja.
Budulica, Ivica Strikan (Usora, 1957.). Pjesnik i pripovjedač.
Bujher, Đuro (Osijek, 26. ožujka 1855. – Sarajevo, 12. siječnja 1909.). Pjesnik, književni kritičar, pisac udžbenika i filoloških rasprava, prevoditelj s njemačkog i na njemački jezik.
Buljan, Slavica (Derventa, 14. travnja 1953.). Pjesnikinja.

C

Cettineo, Ante (Trebinje, 1898. – Split, 1956.). Pjesnik i prevoditelj.
Crnogorac, Mila Bernardina (Sovići, Grude, 1944.). Pjesnikinja, pripovjedačica i dramska spisateljica.

Cvitkušić, Marko (Garevac, Modriča, 1951.). Pripovjedač.

Č

Čale, Frano (Trebinje, 8. srpnja 1927. – Zagreb, 24. kolovoza 1993.). Književni povjesničar, esejist, teatrolog i prevoditelj.
Čarapina, Ćulanić, Stanislava (Ćulanića Stan, Tomislav Grad, 25. svibnja 1930.). Pjesnikinja i pripovjedačica za djecu.
Čengić, Augustin (Stara Rijeka, Sanski Most, 7. veljače 1855. – Banja Luka, 22. lipnja 1911.). Pisac.
Čerkez, Vladimir (Sarajevo, 26. studenoga 1923. – 9. studenoga 1990.). Pjesnik, romanopisac, dramski pisac, pisac za djecu.
Čičić, Augustin (Kreševo, 14. travnja 1889. – Sarajevo, 26. rujna 1955.). Pjesnik i književni kritičar.
Čilić, Luka (okolica Baje, 1707. – Baja, 21. travnja 1771.). Kustos Bosne Srebrene i pisac.
Čilić, Mate (Međugorje, 14. srpnja 1952.). Pjesnik.
Čižek, Vjenceslav (Đenovići, Kotor, 28. veljače 1929. – Dortmund, 25. listopada 2000.). Pjesnik.
Čolić, Velibor (Odžak, 1964.). Pjesnik i romanopisac.
Čubelić, Tvrtko (Bihać, 2. ožujka 1913. – Zagreb, 10. kolovoza 1995.). Povjesničar književnosti i folklorist.
Čuić, Stjepan (Bukovica, Tomislav Grad, 1. rujna 1945.). Pripovjedač, romanopisac, esejist, pisac za djecu, novinar, prevoditelj s ruskoga jezika.
Čutura, Franjo (Rastovača, 27. listopada 1885. – Lemont, Chicago, 3. veljače 1959.). Pjesnik i putopisac.
Čuturić, Dragan (Zenica, 19. rujna 1944.). Pripovjedač.
Čuturić, Leonardo (Otigošć, Fojnica, 5. listopada 1881. – 3. siječnja 1947.). Pisac.

Ć

Ćavar, Tomislava Kata (Ćavarov Stan, Tomislav Grad, 1963.). Pjesnikinja.
Ćorić, Boris (Kreševo, 24. prosinca 1933. – Sarajevo, 22. siječnja 1983.). Književni povjesničar i esejist.
Ćorić, Šimun Šito (Paoča, Čitluk, 1. siječnja 1949.). Pjesnik, esejist, dramski pisac, antologičar.
Ćorlukić, Anto (Vrhovi, Derventa, 21. kolovoza 1932.). Pripovjedač, romanopisac, dramski pisac.
Ćosić, Anto Antonije (Banja Luka, 21. kolovoza 1928. – Okučani, 1. lipnja 1998.). Pjesnik, pripovjedač, dramski pisac, književni kritičar i pisac za djecu.

Ćosić, Petar A. (Gradina, Derventa, 31. kolovoza 1952.). Pjesnik.
Ćurak, Ivo (Nova Bila, Travnik, 2. veljače 1949.). Pjesnik, putopisac, esejist.
Ćurić, Franjo (Kralje, Bihać, 19. svibnja 1921.). Pjesnik.

D

Dautbegović, Krajinović, Jozefina (Šušnjari, Derventa, 24. veljače 1948.). Pjesnikinja.
Divković, Matija (Jelaške kod Olova, 1563. – Olovo, 21. kolovoza 1631.). Pisac.
Dlustuš, Ljuboje (Šaptinovci kod Našica, 3. travnja 1850. – 17. studenoga 1921.). Pedagog, književni kritičar i povjesničar.
Dobretić, Marko (Brnjići kod Jajca, 1706. – Fojnica, 8. siječnja 1784.). Biskup i pisac.
Dominković, Blaž Radomir (Tolisa, 22. travnja 1832. – Breške kod Tuzle, 26. rujna 1867.). Pjesnik.
Dragić, Marko (Gmići, Poljana na Makljenu, Rama, 10. srpnja 1957.). Književni kritičar, skupljač i zapisivač hrvatske narodne duhovne i materijalne kulture.
Dragić, Zvonko (Beška, Stara Pazova, 20. srpnja 1956.). Pjesnik.
Dragišić, Dobretić, Juraj (Srebrenica, oko 1448. – Barleta, Italija, 1520.). Humanist, filozof, teolog i pisac.
Dretar, Tomislav (Nova Gradiška, 2. ožujka 1945.). Pjesnik, esejist i književni kritičar.
Drljić, Rastislav (Podhum, Konjic, 8. prosinca 1900. – Sarajevo, 14. veljače 1976.). Kulturni povjesničar i književnik.
Drmić, Ilija (Dobrići, Tomislav Grad, 1. listopada 1954.). Novinar i pjesnik.
Drušković, Kristijana Zoraja (Lich, Njemačka, 1971.). Pripovjedačica.
Dugeč, Malkica (Zavidovići, 3. lipnja 1936.). Pjesnikinja.
Dugonjić, Vrhovčić, Nedjeljko (Vareš, 19. ožujka 1885. – Visoko, 2. listopada 1918.). Pjesnik, pripovjedač, pisac povijesnih zabilježaka i vjersko-poučnih članaka i refleksija.
Dujmušić, Dragan (Gradačac, 6. listopada 1884. – Varaždin, 14. rujna 1916.). Pjesnik i pisac povijesnih zabilježaka.
Dvorniković, Ljudevit (Zagreb, 1861. – Sarajevo, 1933.). Književni kritičar i pedagoški pisac.

DŽ

Džaja, Mato (Kupres, 12. prosinca 1906. – Banja Luka, 10. svibnja 1988.). Književni povjesničar.
Džaja, Miroslav (Koprivnica, Kupres, 8. siječnja 1885. – Gorica, Livno, 14. prosinca 1972.). Pisac.

Džaja, Željko (Koprivnica, Kupres, 9. rujna 1904. – Banja Luka, 17. lipnja 1973.). Pisac i sakupljač narodnoga blaga.
Džakula, Franjo (Pješivac, Stolac, 1946.). Pjesnik.
Džalto, Stjepan (Voljice, Uskoplje, 21. listopada 1931.). Pjesnik, romanopisac i pripovjedač.
Džambo, Jozo (Matina, Maglaj, 9. prosinca 1949.). Pjesnik, književni kritičar, esejist i prevoditelj.
Džamonja, Dario (Sarajevo, 18. siječnja 1955.). Pripovjedač i novinar.

Đ
Đikić, Ljuba (Mrkodol, Tomislav Grad, 27. ožujka 1954.). Pjesnikinja.
Đurđević, Martin (Doljani kod Stoca, 1848. – 1913.). Memoarist.

E
Ešić, Šimo (Breza, Tuzla, 6. veljače 1954.). Pjesnik za djecu, pripovjedač i dramski pisac.

F
Femenić, Stanislav (Careva Ćuprija, Zavidovići, 8. listopada 1924.). Pjesnik i pripovjedač za djecu.
Filipović, Finka (Travnik, 30. siječnja 1961.). Pjesnikinja.
Filipović, Jeronim (Rama, 1688. – Sinj, 10. prosinca 1765.). Pisac.
Fišić, Ladislav (Grahovik, Travnik, 22. rujna 1937.). Pjesnik, književni kritičar, novinar i prevoditelj.

G
Galić, Jure (Bijača, Ljubuški, 20. rujna 1921.). Romanopisac i kroničar.
Galić, Mara (Komarica, Derventa, 1956.). Pjesnikinja.
Gardaš, Anto (Agići, Derventa, 21. svibnja 1938.). Pjesnik, romanopisac i pripovjedač za djecu i odrasle.
Gavran, Ignacije (Vareš, 24. veljače 1914.). Pisac i prevoditelj.
Gavran, Tvrtko (Vareš, 1938.). Pjesnik i novinar.
Gavranić, Gavro (Bukovice, Derventa, 5. listopada 1893. – Bugojno, 9. veljače 1945.). Književnik i publicist.
Glavaš, Radoslav ml. (Drinovci, 29. listopada 1909. – Zagreb, 27. srpnja 1945.). Književni kritičar.
Glavaš, Radoslav st. (Drinovci, 28. studenoga 1867. – Humac, 20. srpnja 1913.). Pisac.
Glibo, Rajko (Donja Vast, Prozor-Rama, 24. listopada 1940.). Pjesnik i pripovjedač.

Golemac, Stojan (Mostar, 25. ožujka 1959.). Romanopisac i pripovjedač.
Gotovac, Slavko (Kablići, Livno, 7. listopada 1930. – 21. siječnja 1999.). Pripovjedač i novinar.
Gotovac, Vedrana (Livno, 12. ožujka 1959.). Pjesnikinja.
Grgurev, Ivo (Vodice, Šibenik, 4. studenoga 1909. – Vodice, 25. siječnja 1992.). Pjesnik i publicist.
Grmović, Viktor – Strauch, Hubert (Mostar, 1890. – 1957.). Pripovjedač i romanopisac.
Grubišić, Vinko (Posuški Gradac, Posušje, 5. travnja 1943.). Pjesnik, esejist, dramski pisac, književni povjesničar.

H

Horvat, Franjka Bernardina (Zenica, 29. listopada 1899. – Zagreb, 23. siječnja 1932.). Pjesnikinja, pripovjedačica i dramska spisateljica za djecu.
Hrnjkaš, Živković, Ružica (Kupres, 1948.). Prozna spisateljica.

I

Ilijić, Varešanin, Grgo (Vareš, 18. listopada 1736. – Kraljeva Sutjeska, 1. ožujka 1813.). Pisac.
Ilijić, Stjepko (Dol kraj Staroga Grada na Hvaru, 1884. – Zagreb, 1933.). Pjesnik i prozni pisac.
Ištuk, Silvestar (Donja Drežnica, Mostar, 1. siječnja 1945.). Pjesnik.
Ivančić, Viktor (Sarajevo, 1960.). Novinar i pripovjedač.
Ivandić, Ante Mate (Vinište, Zavidovići, 17. ožujka 1952.). Pjesnik i prevoditelj.
Ivanišin, Nikola (Trebinje, 18. rujna 1923.). Književni povjesničar i esejist.
Ivanković, Željko (Vareš, 29. kolovoza 1954.). Pjesnik, pripovjedač, romanopisac, književni kritičar i esejist, pisac za djecu, prevoditelj.

J

Jagatić, Andrija (Luka kod Martinske Vesi, 1850. – 1901.). Putopisac.
Jakiša, Jozo (Čapljina, 21. travnja 1950.). Pjesnik.
Jakobović, Zlatko (Brčko, 1946.). Dramski pisac.
Jakovljević, Ilija (Mostar, 22. siječnja 1898. – Zagreb, 28. listopada 1948.). Pjesnik, romanopisac, pripovjedač, književni kritičar, feljtonist.
Jakovljević, Jerkić, Marela (Mostar, 26. prosinca 1956.). Pjesnikinja.
Jakovljević, Ljubušak Petar (Ljubuški, 1876. – Zagreb, 1967.). Pjesnik.
Jakovljević, Marijan st. (Banja Luka, 16. travnja 1780. – Fojnica, 10. prosinca 1853.). Pisac.
Jelenić, Julijan (Riječani kod Modriče, 29. kolovoza 1877. – Zagreb, 5. kolovoza 1931.). Povjesničar i pisac.
Jelinić, Snježana (Široki Brijeg, 1954.). Pjesnikinja.

Jelić, Jakiša Jakov (Široki Brijeg, 9. svibnja 1927.). Romanopisac.
Jelić, Tvrtko (Vareš, 14. lipnja 1955.). Pjesnik.
Jelić, Stanko (Široki Brijeg, 16. veljače 1927.). Pjesnik i pripovjedač.
Jenko, Narcis – **Matić, Eugen** (Livno, 2. veljače 1889. – Gorica kod Livna, 26. srpnja 1918.). Pripovjedač, romanopisac, feljtonist.
Jergović, Miljenko (Sarajevo, 28. svibnja 1966.). Pjesnik i pripovjedač.
Jezidžić, Frano (Glavice, Bugojno, 26. kolovoza 1954.). Pjesnik za djecu.
Josić, Blaž (Rapače, Tuzla, 2. ožujka 1820. – Kraljeva Sutjeska, 24. prosinca 1868.). Pjesnik.
Jozić, Kristina (Zenica, ?). Pjesnikinja.
Jukić, Ante (Tuzla, 21. veljače 1873. – Mostar, 25. svibnja 1906.). Pjesnik i književni povjesničar.
Jukić, Ivan Franjo (Banja Luka, 8. srpnja 1818. – Beč, 20. svibnja 1857.). Pisac putopisa i povijesne proze, sakupljač narodnih pjesama.
Jukić, Jozo (Posušje, 2. studenoga 1889. – Sarajevo, ?).Pjesnik.
Jukić, Nikola (Kovačić, Livno, 3. siječnja 1941.). Pjesnik za djecu i mladež, aforist i epigramist.
Jurčić, Vladimir (Bjelovar, 24. rujna 1910. – Zagreb, polovica svibnja 1945.). Pjesnik, esejist, feljtonist, književni, glazbeni, kazališni i likovni kritičar.
Jurić, Franjo (Jurići, Komušina, 1950.). Memoarist.
Jurić, Jakov Klišanin (Gorani, Konjic, 1. svibnja 1930.). Memoarist.
Jurišić, Jakov (Bijelo Brdo, Derventa, 19. srpnja 1948. – Sarajevo, 27. listopada 1993.). Pjesnik, esejist i književni kritičar.
Jurjević, Juraj (Brusje na otoku Hvaru, 5. siječnja 1910. – Novi Marof kraj Zagreba, 5. svibnja 1985.). Pjesnik i kulturni radnik.
Jurkić, Mirko (Livno, 24. travnja 1886. – Zagreb, 27. prosinca 1965.). Pripovjedač i pjesnik za djecu.
Jurkić, Štefa (Cazin, 26. prosinca 1896. – Livno, 28. studenoga 1971.). Pripovjedačica i romanospisateljica.

K

Kaćunko, Božidar (Čerin, Čitluk, 8. kolovoza 1946. – 1998.). Pjesnik.
Karačić, Ante (Crnač, Široki Brijeg, 10. listopada 1840. – Roško Polje, 24. srpnja 1891.). Pjesnik, pripovjedač i publicist.
Karačić, Blago (Crnač, Široki Brijeg, 6. rujna 1914. – 25. studenoga 1994.). Dramski pisac i pjesnik.
Karačić, Vendelin (Gornji Crnač, 18. studenoga 1942.). Esejist, likovni kritičar, pjesnik.
Karamatić, Marko (Johovac, Doboj, 2. prosinca 1947.). Pisac.

Karaula, Marija (Priluka, Livno, 1972.). Pjesnikinja.
Karlovčan, Grgur (Kalinovac kod Đurđevca, 11. ožujka 1913. – Stara Gradiška, 29. rujna 1942.). Pjesnik.
Kaser, Marinko (Kraševo, Tešanj, 25. svibnja 1949.). Pjesnik.
Kesterčanek, Vujica, Nada (Sarajevo, 29. ožujka 1917. – Wilkes-Bare, Pensilvania, SAD, 10. lipnja 1971.). Pjesnikinja i pripovjedačica.
Kiseli, Karlo (Zavidovići, 1939.). Romanopisac i dramski pisac.
Klarić, Ivan (Vrkašić kod Bihaća, 25. kolovoza 1867. – Tuzla, 27. kolovoza 1912.). Pisac.
Kljajić, Marko (Jakotina, Kotor Varoš, 12. rujna 1950.). Pjesnik.
Kljajo, Ivo (Ilići, Mostar, 19. travnja 1915. – 1945.). Pjesnik i publicist.
Kljajo, Stanko (Ilići, Mostar, 1904. – Zagreb, 1926.). Pjesnik i prozaist.
Ključić, Stjepan (Sarajevo, 19. prosinca 1939.). Novinar, političar i pisac.
Knezović, Oton (Crnopod, Ljubuški, 27. siječnja 1889. – Chicago, SAD, 20. listopada 1964.). Književni povjesničar i esejist.
Knežević, Anto (Potočani, Odžak, 1959.). Pisac.
Knežević, Antun (Varcar Vakuf / Mrkonjić Grad, 9. siječnja 1834. – Kotor Varoš, 22. rujna 1899.). Pisac i povjesničar.
Kobaš, Ivo (Grebnice, Bos. Šamac, 26. ožujka 1954.). Pjesnik za djecu.
Kobaš, Pavo (Vidovice, 1. travnja 1948.). Pisac.
Kocaj, Željko (Sarajevo, 1958.). Pripovjedač.
Kolak, Josip (Trnovača, Uskoplje, 20. ožujka 1953.). Pjesnik.
Komarica, Tomislav Slavko (Banja Luka, 1923. – Zagreb, 8. ožujka 1995.). Pisac.
Komarica, Zvonimir (Banja Luka, 28. siječnja 1920.). Memoarist i publicist.
Komšo, Šimo (Bijelo Polje, Kraljeva Sutjeska, 21. prosinca 1947. – Ćatići, kolovoza 2000.). Pjesnik.
Konta, Vesna (Usora, 8. ožujka 1965.). Pjesnikinja.
Kordić, Ivan (Blizanci, 22. veljače 1945.). Pjesnik, književni kritičar, novinar.
Kordić, Lucijan (Grljevići, Ljubuški, 9. lipnja 1914. – Široki Brijeg, 16. lipnja 1993.). Pjesnik.
Kordić, Nikola (Grljevići, Ljubuški, 16. ožujka 1897. – Vitina, 4. studenoga 1947.). Pjesnik.
Kordić, Predrag (Grljevići, Ljubuški, 3. svibnja 1915.). Pjesnik, dramski pisac i esejist.
Kordić, Ratimir (Vionica, Čitluk, 1. studenoga 1910. – Čerin, 1963.). Pisac.
Kordić, Zdravko (Tihaljina, Ljubuški, 29. rujna 1955.). Pjesnik i književni kritičar.
Koroman, Veselko (Radišići, Ljubuški, 7. travnja 1934.). Pjesnik, pripovjedač, romanopisac, esejist, književni kritičar, putopisac, književni povjesničar, antologičar.
Koščak, Ivan (Bela kod Varažadina, 23. svibnja 1851. – Sarajevo, 20. prosinca 1915.). Pisac.
Kovačević, Anto (Novo Selo, Odžak, 21. ožujka 1952.). Esejist i publicist.

Krajinović, Mato (Zasavice, 1952.). Pisac.
Kraljević, Anđeo (Čerigaj kod Lištice, 26. prosinca 1807. – Konjic, 25. ožujka 1879.). Biskup i pisac.
Kraljević, Ante (Kočerin, Široki Brijeg, 22. ožujka 1951.). Pjesnik.
Kranjčević, Silvije Strahimir (Senj, 17. veljače 1865. – Sarajevo, 29. listopada 1908.). Pjesnik i prozni pisac.
Krističević, Mate (Fojnica, 1755. – 19. travnja 1840.). Pisac.
Krstić, Nikola (Sarajevo, 12. listopada 1939.). Romanopisac, pripovjedač, književni i likovni kritičar.
Krtalić, Ivan (Orahovica, Konjic, 20. srpnja 1941. – Zagreb, 7. prosinca 2000.). Književni kritičar i povjesničar.
Kujundžija, Marija (Livno, 26. studenog 1962.). Pjesnikinja.
Kušan, Ivan (Sarajevo, 30. kolovoza 1933.). Pripovjedač, romanopisac, dramski pisac i pisac za djecu.
Kušan, Jakša (Čevljanovići, Sarajevo, 11. lipnja 1900. – Zagreb, 16. prosinca 1980.). Pjesnik, pripovjedač, romanopisac, dramski pisac.
Kuzmanović, Adalbert (Loćarak kod Srijemske Mitrovice, 1863. – Sarajevo, 28. siječnja 1911.). Pjesnik, pripovjedač i dramski pisac.

L, LJ

Ladan, Tomislav (Ivanjica, Banja Luka, 25. lipnja 1932.). Književni kritičar, esejist, romanopisac, prevoditelj.
Ladin, Ilija – **Kozić, Ilija** (Stratinska, Banja Luka, 19. srpnja 1929.). Pjesnik.
Lasić, Miro (Mostar, 27. rujna 1930.). Pisac.
Lasta, Petar (Sarajevo, 28. lipnja 1897. – Zagreb, 12. svibnja 1967.). Kritičar i književni povjesničar.
Lastrić, Filip Oćevac (Oćevija, 1700. – Kraljeva Sutjeska, 9. travnja 1783.). Povjesničar i pisac.
Lašvanin, Nikola (Dolac kod Travnika, 1703. – Jajce, 21. rujna 1750.). Ljetopisac.
Lekušić, Marijan (Mostar, oko 1685. – Šibenik, 12. siječnja 1742.). Pisac.
Lepušić, Ivan (Zagreb, 10. ožujka 1855. – Apatovac kod Križevaca, 24. kolovoza 1960.). Pisac.
Lešić, Josip (Zrenjanin, 1929. – Novi Sad, 25. svibnja 1993.). Književni povjesničar, teatrolog, kazališni, filmski i tv redatelj.
Lešić, Zdenko (Ugljan, Zadar, 2. siječnja 1934.). Književni povjesničar i teoretičar i prevoditelj s engleskoga jezika.
Lončar, Mate (Vinjani, Posušje, 30. srpnja 1938.). Književni povjesničar i esejist.
Lončar, Umberto – Lončar, Jerko (Vinjani, Posušje, 15. lipnja 1922.). Pjesnik.

Lončar, Vlado (Vinjani, Posušje, 13. kolovoza 1944.). Pjesnik.
Lovrenović, Ivan (Zagreb, 18. travnja 1943.). Pjesnik, romanopisac, književni kritičar i esejist, istraživač kulturne prošlosti Bosne i Hercegovine, publicist.
Lovrić, Ante (Bos. Gradiška, 1873. – Sarajevo, 28. siječnja 1935.). Književni povjesničar i slavist.
Lozić, Vlade (Vinica, Tomislav Grad, 11. siječnja 1950.). Pjesnik.
Luburić, Mile (Gornji Radišići, Ljubuški, 1958. – 1975.). Pjesnik.
Lucić, Ljubo (Jaklići, Šćit, 2. listopada 1931. – Zagreb, 1995.). Pisac i novinar.
Lucić, Mladen (Bosanski Šamac, 1958.). Pjesnik.
Lučić, Antun (Bugojno, 13. lipnja 1958.). Pjesnik, prozni pisac, književni kritičar.
Lujić, Božo (Osječak, Odžak, 11. studenoga 1946.). Esejist i putopisac.
Lukač, Dragan (Bosanski Šamac, 16. listopada 1956.). Pisac.
Lukač, Mara (Liskovača, Tomislav Grad, 15. rujna 1943.). Pjesnikinja.
Lukenda, Marko (Barlovci, Banja Luka, 27. svibnja 1946.). Romanopisac, književni kritičar, jezikoslovac.
Lukić, Darko (Sarajevo, 8. rujna 1962.). Pripovjedač, romanopisac, esejist, dramski pisac i teatrolog.
Lukić, Vitomir (Zelenika, Herceg Novi, 24. rujna 1929. – Sarajevo, 30. svibnja 1991.). Pripovjedač, romanopisac, esejist, putopisac, književni i likovni kritičar.

M

Majić, Drago (Veljaci, Ljubuški, 1948.). Pjesnik.
Majić, Viktor (Fojnica, 1942.). Pjesnik.
Majić, Vlatko (Vitina, Ljubuški, 26. kolovoza 1956.). Pjesnik.
Maldini, Rudolf (Zagreb, 20. srpnja 1870. – Osijek, 22. siječnja 1944.). Pjesnik za djecu.
Malić, Zdravko (Ljubija, 10. rujna 1933. – Zagreb, 3. rujna 1997.). Pjesnik, esejist i prevoditelj.
Mandić, Marijan (Bijelo Polje, Mostar, 11. studenoga 1964.). Romanopisac i memoarist.
Mandžo, Miljenko (Gornji Mali Ograđenik, 15. svibnja 1936.). Pjesnik.
Manđeralo, Stipo (Vidoši, Livno, 1938.). Pjesnik i književni povjesničar.
Maraković, Ljubomir (Topusko, 17. lipnja 1887. – Zagreb, 22. veljače 1959.). Esejist i književni kritičar.
Margitić, Markovac, Stjepan (Jajce, 1650. – Fojnica, 8. prosinca 1730.). Pisac.
Marić, Miljenko (Dramiševo, Nevesinje, 12. srpnja 1936. – Uppsala, Švedska, 20. kolovoza 1999.). Pjesnik.
Marijanović, Ivan (Doljani, Jablanica, 1951.). Pjesnik i odgojitelj.
Marijanović, Bernard (Stolac, 12. kolovoza 1972.). Pjesnik.

Marijanović, Dragan (Metković, 15. kolovoza 1958.). Romanopisac.
Marijanović, Žarko (Jesenica, Mostar, 1935.). Pjesnik i romanopisac.
Marinović, Sušac, Mladenka (Blatnica, Čitluk, 20. ožujka 1954.). Pjesnikinja.
Marjanović, Mirko (Tramošnica Gornja, Gradačac, 13. srpnja 1940.). Pripovjedač, romanopisac, književni i likovni kritičar.
Markijski, Jakov (Monte Prandono, Italija, 1. rujna 1394. – Napulj, 28. studenoga 1476.). Vikar Bosanske vikarije i pisac.
Markota, Zlatko (Čitluk, 26. siječnja 1930. – 23. svibnja 1980.). Pjesnik.
Marković, Luka (Matići, Orašje, 9. svibnja 1953.). Pripovjedač, pjesnik, pisac rasprava.
Markušić, Jozo Josip (Čepak, Kotor Varoš, 23. siječnja 1880. – Jajce, 26. veljače 1968.). Pjesnik i prozni pisac.
Marošević, Ambro (Tolisa, Orašje, 16. veljače 1949. – Beograd, 1987.). Pjesnik.
Martić, Ana (Rastovača, Posušje, 1931.). Pjesnikinja.
Martić, Grgo (Rastovača, Posušje, 24. siječnja 1822. – Kreševo, 30. kolovoza 1905.). Pjesnik.
Martić, Nikola (Višići, Čapljina, 5. kolovoza 1938.). Pjesnik.
Martinović, Juraj (Sarajevo, 24. svibnja 1936.). Književni kritičar i povjesničar, prevoditelj sa slovenskog jezika.
Martinović, Marko (Polje, Travnik, 8. ožujka 1933.). Prozni pisac, pjesnik i književni kritičar.
Marušić, Radovan (Metković, 31. svibnja 1932.). Dramski pisac, scenograf i kostimograf.
Maslać, Mile (Cerovica, Stolac, 21. veljače 1949.). Pjesnik.
Mašić, Jozo (Sarajlije, Tomislav Grad, 13. studenoga 1956.). Pripovjedač i novinar.
Matanović, Julijana (Turić, Gradačac, 6. travnja 1959.). Romanospisateljica, književna kritičarka i povjesničarka.
Matić, Ambroz (Blaževac, Modriča, 24. ožujka 1795. – Garevo, Modriča, 24. srpnja 1849.). Pjesnik i pisac.
Matić, Ante Delmin (Borčan, Tomislav Grad, 1954.). Pjesnik.
Matić, Ante (Borčan, Tomislav Grad, 1945.). Pripovjedač i prevoditelj.
Matić, Marko (Borčan, Tomislav Grad, 1952.). Pjesnik, pripovjedač, književni kritičar i publicist.
Matić, Tugomir (Zagreb, 9. listopada 1957.). Pjesnik.
Matijević, Stjepan (Tuzla, oko 1580. – 1654?). Pisac.
Matijašević, Ante (Vašarovići, Ljubuški, 10. kolovoza 1936.). Pripovjedač, esejist i književni kritičar.
Matković, Jako (Guča Gora, Travnik, 3. kolovoza 1855. – 30. travnja 1909.). Pisac.
Matvejević, Predrag (Mostar, 7. listopada 1932.). Prozni pisac, esejist, polemičar, istraživač kulture, prevoditelj s francuskog jezika.

Mažar, Drago (Bosanski Petrovac, 16. kolovoza 1918. – Banja Luka, 9. studenoga 1991.). Dramski pisac.
Mićanović, Krešimir (Brčko, 4. lipnja 1968.). Pjesnik i pripovjedač.
Mićanović, Miroslav (Brčko, 15. kolovoza 1960.). Pjesnik, pripovjedač, esejist.
Mihačević, Lovro (Kreševo, 23. srpnja 1856. – 25. studenoga 1920.). Pisac i albanolog.
Mihačević, Borislav Stjepan (Kiseljak, 1921. – Sarajevo, 25. listopada 1981.). Pripovjedač.
Mihaljević, Jozo (Golinjevo, Livno, 11. studenoga 1955.). Pjesnik.
Mijatović, Anđelko (Tihaljina, Grude, 27. siječnja 1939.). Književni povjesničar i istraživač narodnoga blaga.
Mikić, Ljerka (Kostrč, Orašje, 1967.). Pjesnikinja.
Mikić, Mato (Kostrč, Orašje, 1. travnja 1826. – Ulice kod Brčkog, 13. prosinca 1852.). Ljetopisac.
Mikić, Pavao (Kostrč, Orašje, 19. rujna 1945.). Pisac.
Mikulić, Janja (Podgrad, Uskoplje, 22. travnja 1952.). Pjesnikinja.
Mikulić, Martin (Borajna, Ljubuški, 15. siječnja 1841. – Široki Brijeg, 27. studenoga 1912.). Pripovjedač i sakupljač narodnoga blaga.
Milaković, Josip (Samobor, 2. kolovoza 1861. – 4. kolovoza 1921.). Pjesnik, književni kritičar, esejist, antologičar.
Milenić, Žarko (Brčko, 14. siječnja 1961.). Pjesnik, romanopisac, književni kritičar, dramski pisac.
Miletić, Augustin (Fojnica, 16. veljače 1763. – Vidoši kod Livna, 18. srpnja 1831.). Biskup i pisac.
Milić, Josip (Mostar, 30. kolovoza 1966.). Pjesnik.
Milić, Nedjeljko (Trebinja, Ravno, 12. listopada 1924.).Pjesnik.
Milić, Petar Periša (Mostar, 2. srpnja 1958.). Pjesnik.
Milićević, Franjo (Veliki Ograđenik, Mostar, 10. listopada 1835. – Mostar, 8. veljače 1903.). Pisac i tiskar.
Milićević, Ivan (Mostar, 23. lipnja 1868. – Sarajevo, 23. svibnja 1950.). Pripovjedač i romanopisac.
Milićević, Niko (Mostar, 9. srpnja 1897. – Sarajevo, 9. listopada 1980.). Književni kritičar, esejist i prevoditelj.
Milinović, Ante (Bosanski Novi, 27. listopada 1937.). Kulturni povjesničar, pripovjedač i esejist.
Milinović, Miroslav (Bosanski Novi, 24. srpnja 1932. – Prelog kod Čakovca, 3. prosinca 1998.). Pjesnik, pripovjedač i esejist.
Miloš, Petar (Crvenice, Tomislav Grad, 8. srpnja 1948.). Pripovjedač, dramski pisac i novinar.
Milošević, Zdravko (Sarajevo, 4. travnja 1926.). Pripovjedač i publicist.

Mioč, Pero (Žabljak, Livno, 12. siječnja 1942.). Kazališni redatelj, kazališni kritičar i prevoditelj s poljskog jezika.
Mioč, Vojislav (Livno, 5. kolovoza 1896. – Herneu, Njemačka, 20. prosinca 1981.). Pjesnik, pripovjedač i književni analitičar.
Mlakić, Josip (Grnica, Uskoplje, 24. siječnja 1964.). Pripovjedač.
Mrazović, Milena (Bjelovar, 1860. – Beč, 20. ožujka 1927.). Pripovjedačica i novinarka.
Musa, Dušan (Klobuk, Ljubuški, 18. ožujka 1956.). Pjesnik i novinar.
Musa, Šimun (Donji Veliki Ograđenik, Čitluk, 4. travnja 1951.). Književni kritičar i teoretičar.

N, NJ
Nakić, Tihomir (Lipno, Ljubuški, 1951.). Pjesnik.
Nedić, Bono Dobroslav (Tolisa, 19. travnja 1841. – 2. siječnja 1903.). Pisac.
Nedić, Martin (Tolisa, 1. travnja 1810. – 26. travnja 1895.). Pjesnik.
Nedić, Mato (Tolisa, 5. siječnja 1971.). Pripovjedač.
Neimarević, Ante (Guča Gora, 13. studenoga 1891. – Zagreb, 20. studenoga 1965.). Humoristički pisac i publicist.
Nevistić, Ivan (Kolo, Tomislav Grad, 1899. – Beograd, 6. travnja 1941.). Književni povjesničar i kritičar.
Nevistić, Franjo (Šujica, Tomislav Grad, 1913. – Buenos Aires, 1984.). Esejist i novinar.
Nevjestić, Virgilije (Kolo, Tomislav Grad, 22. studenoga 1935.). Grafičar, slikar i pjesnik.
Nikić, Andrija (Ružići, Grude, 1. siječnja 1942.). Pisac.
Nikić, Zdravko (Ružići, Grude, 30. srpnja 1953.). Pjesnik, romanopisac, pripovjedač, književni kritičar.
Nuić, Iva (Drinovci, 10. lipnja 1948.). Pjesnikinja.

O
Odić, Slavko (Bihać, 1916. – Zagreb, ?). Pisac.
Orešković, Josip (Sarajevo, 16. kolovoza 1901. – Zagreb, 31. prosinca 1962.). Pripovjedač.
Oršolić, Marko (Tolisa, 8. studenoga 1965.). Pjesnik.
Oršolić, Makarić, Tunjo (Tolisa, Orašje, 20. ožujka 1954.). Pjesnik.
Ostojić, Ivan Kažimir (Povlji na Braču, 1863. – Split, 1945.). Pjesnik i prevoditelj.
Ostojić, Mato (Povlji na Braču, 10. srpnja 1862. – 10. travnja 1929.). Pjesnik i sakupljač narodnoga blaga.
Ostojić, Nikola (Povlji na Braču, 1869. – 1945.). Pjesnik.
Ostojić, Snježana (Mostar, 7. veljače 1957. – 28. listopada 1995.). Pjesnikinja.

Ostojić, Zdravko (Čapljina, 17. kolovoza 1933.). Pripovjedač, romanopisac, dramski pisac i pjesnik za djecu.

P

Palac, Branka Natalija (Dragićina, Grude, 16. svibnja 1949.). Pjesnikinja.
Palameta, Miroslav (Borojevići, Stolac, 1. studenoga 1949.). Književni povjesničar.
Papić, Pavao (Sarajevo, 1593. – Visoko, 1649.). Pisac.
Papušlić, Antun (Lipik, oko 1710. – Cernik, 2. studenoga 1766.). Pisac.
Parić, Mario (Sarajevo, 28. rujna 1958.). Pripovjedač.
Pašalić, Branko (Šujica, Duvno, 30. listopada 1939 – ?.). Pripovjedač i dramski pisac.
Pavić, Željko (Doboj, 16. srpnja 1962.). Esejist i filozof.
Pavišić, Filipović, Eleonora (Zagreb, 1926.). Pripovjedačica i publicistkinja.
Pavlović, Ivica (Bugojno, 1947.). Pjesnik.
Pavlović, Luka (Račinovci kod Županje, 1932. – Sarajevo, 31. prosinca 1982.). Pjesnik, pripovjedač, književni i kazališni kritičar.
Pavlović, Pero (Gradac, Neum, 20. ožujka 1952.). Pjesnik.
Pavlović, Ratimir (Podbrdo, Hercegovina, 1. svibnja 1948.). Pjesnik i prevoditelj.
Pavlović, Vladimir (Trebižat, Čapljina, 29. rujna 1935. – 7. prosinca 1996.). Pjesnik, pripovjedač, putopisac, esejist, dramski pisac, publicist.
Pehar, Venancije (Stubica, Čapljina, 7. svibnja 1910. – Mostar, 14. veljače 1945.). Pjesnik.
Pejaković, Josip (Travnik, 5. ožujka 1948.). Kazališni, filmski i televizijski glumac i dramski pisac.
Pejčinović, Petar (Vareš, 5. siječnja 1903. – ?) . Prevoditelj i pisac udžbenika.
Pejić, Ilija (Pećnik, Modriča, 1956.). Pjesnik i teoretičar.
Penavić, Tomica (Mokro, Široki Brijeg, 17. siječnja 1924. – 1945?). Pjesnik.
Perišić, Bono (Fojnica, 26. studenog 1813. – 1887.). Pisac.
Pešorda, Mile (Grude, 15. kolovoza 1950.). Pjesnik, književni kritičar, esejist i prevoditelj.
Petric, Svetozar (Vinjani, 23. veljače 1898. – Čapljina, 9. siječnja 1963.). Pisac.
Petrović, Miro (Klobuk, Ljubuški, 1. siječnja 1954.). Pjesnik, prozni pisac i novinar.
Pilar, Ivo (Zagreb, 19. lipnja 1874. – 3. studenog 1933.). Književni kritičar i publicist.
Plejić, Nada (Paloč, Uskoplje, 18. siječnja 1957.). Pjesnikinja.
Poljak, Izidor (Bednja, Hrvatsko zagorje, 7. svibnja 1883. – Brčko, 21. kolovoza 1924.). Pjesnik.
Popović, Edo (Livno, 1957.). Novinar i pripovjedač.
Popović, Mirko (Slivno Ravno, selo Grad, općina Metković, 1944.). Pripovjedač i pjesnik.
Posilović, Pavao (Glamoč, oko 1600. – Rama, 1651.). Biskup i pisac.
Predragović, Josip (Bjelovar, 9. ožujka 1874. – Zagreb, 27. rujna 1945.). Književni povjesničar.

Premužić, Kosta (Sarajevo, 19. rujna 1884. – Zagreb, 1947.). Dramski pisac.
Premužić, Ljerka (Sarajevo, 23. prosinca 1910.). Pjesnikinja.
Prkačin, Ljubica Benita (Mostar, 25. svibnja 1903. – Bijelo Polje, Mostar, 12. svibnja 1981.). Pjesnikinja.
Puljić, Vlado (Zagreb, 18. kolovoza 1934.). Pjesnik i slikar.
Puljiz, Luka (Runovići, Imotski, 24. listopada 1913. – 1945.). Pjesnik i novinar.
Puratić, Željko (Sumartin na Braču, 2. srpnja 1931. – Sarajevo, rujna 1992.). Prevoditelj i esejist.

R

Radeljković, Zvonimir (Tuzla, 26. listopada 1943.). Književni kritičar, prevoditelj i pjesnik.
Radić, Miroslav (Bugojno, 1962.). Pjesnik.
Radnić, Mihovil (Kaloča, 1636. – Budim, 26. rujna 1707.). Pisac.
Raguž, Ivo (Barani, Stolac, 3. siječnja 1957.). Pjesnik.
Ramljak, Ivan Ićan (Čitluk, Posušje, 16. siječnja 1928.). Pisac za djecu i publicist.
Raspudić, Gracijan (Lipno, Ljubuški, 25. veljače 1911. – Chicago, 7. svibnja 1989.). Romanopisac i esejist.
Rašić, Jure (Gornja Lupljanica, Derventa, 10. travnja 1945.). Pjesnik.
Rebac, Lovro (Gabela, Čapljina, 1915.). Pjesnik.
Remeta, Zvonimir (Klobuk, Ljubuški, 12. prosinca 1909. – Sarajevo, 15. veljače 1964.). Romanopisac.
Roje, Željko (Sarajevo, 29. siječnja 1948.). Pjesnik i romanopisac.
Rorić, Ivica Vanja (Foča, Doboj, 17. siječnja 1951.). Pisac za djecu.
Rubić, Stojan Stanko (Tomislav Grad, 27. siječnja 1877. – Tasovčići, 4. lipnja 1904.). Pjesnik, pripovjedač, istraživač narodnoga blaga.

S

Sabolek, Leona (Sarajevo, 2. studenoga 1950.). Pjesnikinja i novinarka.
Sančević, Mirko (Hrvatska Dubica, 1900. – Caracas, 1981. Pisac.
Sančević, Zdravko (Crkvena, Teslić, 20. siječnja 1931.). Pisac.
Sarajlija, Ivo (Sarajevo, 1876. – Zagreb, 1. travnja 1914.). Pjesnik.
Sebečić, Josip (Volovlje kod Jastrebarskog, 24. veljače 1875. – Sarajevo, 9. srpnja 1933.). Pisac i sakupljač narodnoga blaga.
Selak, Jelica (Novi Travnik, 1952.). Pjesnikinja.
Senjić, Tvrtković, Pavao (Kreševo, 1891. – 1950.?). Pjesnik.
Sirovina, Miro (Pjevalovac, Derventa, 5. studenoga 1957.). Pjesnik i novinar.

Sivrić, Ivo (Međugorje, 15. kolovoza 1917.). Pisac.
Sitović, Šitović, Lovro (Ljubuški, 1682. – Šibenik, 28. veljače 1729.). Pisac.
Skenderija, Saša (Vitez, 1968.). Pjesnik.
Slamnig, Svevlad (Metković, 7. ožujka 1924.). Pripovjedač, književni prevoditelj, esejist i književni kritičar.
Softa, Ivan (Smokinje kraj Rasna, zapadna Hercegovina, 1906. – 1945.). Pripovjedač i romanopisac.
Soldo, Marinko (Donje Kolibe, Bosanski Brod, 20. svibnja 1955.). Pjesnik i esejist.
Soldo, Ružica (Dobrkovići, Široki Brijeg, 27. veljače 1956.). Pjesnikinja.
Stražemanac, Kopijarević, Ivan (Stražeman, 1678. – Velika kod Požege, 1758.). Ljetopisac.
Stojak, Slavica (Travnik, 1971.). Pjesnikinja.
Stojić, Mile (Dragićina, Čitluk, 24. veljače 1955.). Pjesnik, književni kritičar, publicist, antologičar, prevoditelj s njemačkoga jezika.
Stojić, Miljenko (Dragićina, Čitluk, 1. travnja 1960.). Pjesnik, pisac za djecu, kritičar, prevoditelj.
Strukić, Ignacije (Kreševo, 31. srpnja 1860. – 29. rujna 1906.). Pisac.
Sučić, Stipe Ivo (Miši, Livno, 1956.). Pjesnik.
Sunarić, Antonije (Derventa, 18. travnja 1880. – ?). Pripovjedač i pjesnik.
Sušac, Gojko (Blatnica, Mostar, 25. listopada 1941.). Pjesnik i esejist.
Sušac, Mate (Čitluk, 10. prosinca 1938.). Pjesnik i romanopisac.
Suško, Mario (Sarajevo, 17. prosinca 1941.). Pjesnik, esejist, prevoditelj s engleskoga i na engleski jezik.

Š

Šah, Knopfaro, Eugenija (Zagreb, 1861. – Bjelovar, 24. veljače 1928.). Pjesnikinja.
Šarić, Ferdo (Mesihovina, Tomislav Grad, 1951.). Pjesnik.
Šarić, Ivan (Travnik, 27. rujna 1871. – Madrid, 16. srpnja 1960.). Vrhbosanski nadbiskup, pjesnik i putopisac.
Šarić, Ivica (Grabovica, Tomislav Grad, 1944.). Pripovjedač i novinar.
Šarić, Tomislav (Uskoplje, 1967.). Pjesnik.
Šego, Krešimir (Međugorje, 11. veljače 1950.). Pjesnik, esejist i književni kritičar.
Šenda, Hrvoje Pero (Uskoplje, 28. lipnja 1945.). Pjesnik.
Šestić, Anto (Derventa, 23. svibnja 1965.). Romanopisac i novinar.
Šestić, Mirko (Dažnica kod Dervente, 26. srpnja 1862. - Dubica, 10. lipnja 1929.). Pisac.
Šiljeg, Zdenka (Vašarovići, Ljubuški, 1964.). Pjesnikinja.

Šimić, Antun Branko (Drinovci, Grude, 18. studenoga 1898. – Zagreb, 2. svibnja 1925.). Pjesnik, esejist, feljtonist.
Šimić, Domagoj (Foča, Derventa, 22. prosinca 1909. – Livno, 1993.). Pisac.
Šimić, Ilija (Donji Rahić, 1948.). Pjesnik i slikar.
Šimić, Pejo (Foča, Derventa, 15. srpnja 1952.). Pjesnik.
Šimić, Stanislav (Drinovci, Grude, 18. travnja 1904. – Zagreb, 7. srpnja 1960.). Književni kritičar, esejist, pjesnik i prevoditelj s njemačkoga i engleskoga jezika.
Šimović, Dragan (Gabela, Čapljina, 14. lipnja 1964.). Pripovjedač i novinar.
Šimunović, Pero (Sarajevo, 21. prosinca 1949.). Književni povjesničar i kritičar.
Šipračić, Andrija (Dubočac, oko 1630. – poč. XVIII. st.). Ljetopisac.
Škarica, Branko Strahimir (Varcar Vakuf – Mrkonjić Grad, 1. studenoga 1883. - ?). Pjesnik.
Škurla, Ilijić, Verka (Dol kraj Staroga Grada na Hvaru, 23. studenoga 1891. – Split, 2. travnja 1971.). Pripovjedačica i dramska spisateljica.
Šop, Nikola (Jajce, 19. kolovoza 1904. – Zagreb, 2. siječnja 1982.) Pjesnik, pripovjedač, esejist, dramski pisac, prevoditelj.
Šprajcer, Zvonimir (Sarajevo, 26. kolovoza 1894. – ?). Pjesnik.
Štambuk, Zdenko (Bijeljina, 12. svibnja 1912. – Beograd, 18. travnja 1976.). Pjesnik i putopisac.
Šubašić, Mira (Bezdan, općina Sombor, Vojvodina, 13. siječnja 1953.). Pjesnikinja.
Šubić, Anastazija (Beograd, 8. travnja 1933. – Sarajevo, 8. prosinca 1991.). Pripovjedačica, romanospisateljica, književna kritičarka, esejistica i dramska spisateljica.
Šubić, Zvonimir (Srebrenica, 16. prosinca 1902. – Sarajevo, 29. veljače 1956.). Pripovjedač i romanopisac.
Šunjić, Marijan (Bučići kod Travnika, 7. siječnja 1798. – Beč, 28. rujna 1860.). Pisac.
Šunjić, Vjekoslav (Kreševo, 6. listopada 1917. –Kreševo, 2000.). Pjesnik.
Šutalo, Ivo (Stolac, 13. srpnja 1964.). Pjesnik i pripovjedač.
Šutalo, Stojan (Svitava, Čapljina, 18. ožujka 1929.). Pjesnik.

T

Tabak, Josip (Sarajevo, 1. ožujka 1912.). Pripovjedač, književni kritičar, esejist i prevoditelj.
Tenžera, Veselko (Prozor, 10. veljače 1942. – Zagreb, 20. veljače 1985.). Književni kritičar, esejist i feljtonist.
Tica, Milka (Podledinci, Hercegovina, 15. ožujka 1954.). Spisateljica za djecu.
Tinović, Tin – Augustinović, Augustin (Skakava Gornja, Brčko, 20. ožujka 1917.). Pisac, publicist, bibličar.
Tokić, Mijo (Kongora, Tomislav Grad, 14. veljače 1951.). Pjesnik.

Tolić, Vjekoslava (Tomislav Grad, 27. ožujka 1964.). Pjesnikinja.
Tolj, Ivan (Blatnica, Čitluk, 17. veljače 1954.). Pjesnik.
Tomić, Ivica (Lupoglav, Žepče, 2. lipnja 1960.). Pripovjedač.
Tomić, Kovač, Ljubica (Sarajevo, 12. studenoga 1936.). Književna povjesničarka.
Topić, Anka (Žepče, 30. svibnja 1882. – Vitez, 1956.). Pjesnikinja.
Totić, Ivo (Zenica, 1967.). Pjesnik.
Treml, Emilijan (Sarajevo, 1916. – 1945.). Romanopisac i pjesnik.
Treščec, Branjski, Vladimir (Topusko, 23. svibnja 1870. – Dubrovnik, 2. srpnja 1932.). Pripovjedač.
Trogrančić, Franjo (Vareš, 2. rujna 1913. – Rim, 18. rujna 1974.). Književni kritičar i teoretičar.
Trogrančić, Joakim (Solakovići, Fojnica, 18. siječnja 1882. – Fojnica, 9. kolovoza 1903.). Pjesnik.
Truhelka Agata (Sarajevo, 1890. – Zagreb, 1980.). Spisateljica.
Truhelka, Ćiro (Osijek, 2. veljače 1865. – Zagreb, 18. rujna 1942.). Povjesničar, arheolog, pripovjedač.
Truhelka, Jagoda (Osijek, 5. veljače 1864. – Zagreb, 17. srpnja 1957.). Pripovjedačica, romanospisateljica i spisateljica za djecu.
Trumić, Marina (Beograd, 1939.). Romanospisateljica, pripovjedačica, pjesnikinja, novinarka, prevoditeljica.
Tvrtković, Ivo (Bugojno, 1952.). Pjesnik.

U

Ujević, Tin – **Ujević, Augustin** (Vrgorac, 5. srpnja 1891. – Zagreb, 12. studenoga 1955.). Pjesnik, esejist, književni kritičar.

V

Vasilj, Stanko (Međugorje, 20. srpnja 1920. – Humac, 30. lipnja 1993.). Pjesnik, prozni pisac, književni kritičar i glazbenik.
Vasiljević, Marko (Vasiljevo Polje kod Modriče, XVII. st. ?). Ljetopisac.
Vicić, Vice (Fojnica, 1734. – 28. ožujka 1796.). Pisac.
Vidaković, Nikola (Tramošnica Gornja, 14. siječnja 1939.). Pripovjedač i novinar.
Vidović, Mirko (Bila, Livno, 31. prosinca 1940.). Pjesnik, pripovjedač i putopisac.
Vilov, Stjepan (Budim, oko 1690. – Budim, 2. srpnja 1747.). Pisac.
Vincetić, Marko Roko (Ugljara, Orašje, 21. listopada 1942.). Pjesnik.
Vladić, Jeronim (Ustire kod Prozora, 7. travnja 1848. – Šćit, 25. lipnja 1923.). Pisac.

Vladimirović, Luka (Sladinac kod Konjica, danas Bačina – Ploče, 16. travnja 1718. – Zaostrog, 1788.). Pisac.
Vlahović, Ivo (Domaljevac, 16. travnja 1918.). Pjesnik -poljoprivrednik.
Vlastelinović, Augustin (Sarajevo, oko 1600. – sredina XVII. st.). Pjesnik.
Vlašić, Gvozdić, Mila (Sovići, Grude, 18. rujna 1928.). Pjesnikinja.
Vranješ, Antun Mladen (Humac, Ljubuški, 2. svibnja 1943. – Split, 28. srpnja 1992.). Pjesnik.
Vrbančić, Ferdo – Maglajlić, Ferid (Petrovaradin, 1873. - ?). Pripovjedač.
Vučemil, Andrija (Oplećani, Tomislav Grad, 26. kolovoza 1939.). Pjesnik.
Vučićević, Stojan (Turkovići, Trebinje, 7. srpnja 1941. – Zagreb, 22. rujna 1989.). Pjesnik, putopisac, književni kritičar, prevoditelj.
Vukić, Marko Skejo (Tolisa, 19. rujna 1949.). Pjesnik.
Vukoja, Franjo (Ljubotići, Široki Brijeg, 10. svibnja 1949.). Aforist.
Vukoja, Ivan (Ljubuški, 13. studenoga 1969.). Pjesnik.
Vuletić, Anđelko (Trebimlja, Trebinje, 6. veljače 1933.). Pjesnik, romanopisac, dramski pisac, pisac za djecu, književni kritičar i polemičar, prevoditelj s francuskoga jezika.
Vuletić, Juro (Šušnjari, Derventa, 11. prosinca 1892. – Osijek, 2. veljače 1973.). Pisac.
Vuletić, Petar (Podžablje, Neum, 10. siječnja 1937. – Los Angeles, 12. studenoga 1998.). Pjesnik i prosvjetitelj.

<u>Z</u>

Zalčanin, Blaž (Zalka u Madžarskoj, oko 1370. – oko 1440.). Vikar bosanske vikarije, pisac na latinskom jeziku.
Zirdum, Blažanov Andrija (Žeravac, Derventa, 8. veljače 1937.). Kulturni povjesničar i ljetopisac.
Zirdum, Anto (Plehan, Derventa, 4. lipnja 1956.). Prozni pisac.
Zlomislić, Hinko (Ostrožac, Konjic, 1934. – 1967.). Pjesnik.
Zovko, Ivan (Mostar, 20. kolovoza 1864. – 30. ožujka 1900.). Pisac i folklorist.
Zovko, Radoslav (Polog, Mostar, 4. svibnja 1950.). Pripovjedač.
Zovko, Vesna (Mostar, 1967.). Pjesnikinja.
Zrakić, Đuro (Zasavice, Bosanski Šamac, 25. rujna 1945.). Romanopisac.
Zubac, Ištuk, Ruža (Orguz, Livno, 15. rujna 1956.). Pjesnikinja.

<u>Ž</u>

Živković, Joso (Kostrč, Orašje, 1. travnja 1960.). Pjesnik i slikar.
Živković, Pavo (Kostrč, Orašje, 1944.). Povjesničar i romanopisac.

LITERATURA

Ivan F. Jukić: Bosanski prijatelj, sv. I i II, 1850., 1851.
Jako Matković: Biobibliografija bosanskih franjevaca, Sarajevo, 1896.
Hamdija Kreševljaković: Kratak pregled hrvatske knjige u Herceg-Bosni, Sarajevo, 1912.
Safvet-beg Bašagić: Znameniti Hrvati Bošnjaci i Hercegovci, Zagreb, 1931.
Muhamed Hadžijahić: Hrvatska muslimanska književnost prije 1878., Sarajevo, 1938.

Krešimir Georgijević: Hrvatska književnost od 16. do 18. stoljeća u sjevernoj Hrvatskoj i Bosni, Matica hrvatska, Zagreb, 1969.
Bosanskohercegovačka književna hrestomatija (*Starija književnost*, sastavljači: prof. dr. Herta Kuna, dr. Pavao Anđelić, prof. dr. Petar Pejčinović, dr. Muhamed Hadžijahić, Vojislav Maksimović, knjiga I, Sarajevo, 1974; *Narodna književnost,* sastavljači: dr. Hatidža Krnjević, Đenana Buturović, dr. Ljubomir Zuković, knjiga II, Sarajevo, 1972; *Novija književnost,* sastavljač: prof. dr. Branko Milanović, knjiga III, Sarajevo,1971.
Leksikon članova Udruženja književnika Bosne i Hercegovine (priredio Aleksandar Ljiljak), Sarajevo, 1982.
Ivan Alilović: Biobligrafija hrvatskih pisaca Bosne i Hercegovine do god. 1918., Zagreb, 1986.
Ivan Alilović: Biobibliografija hrvatskih pisaca Bosne i Hercegovine između dvaju ratova, Zagreb, 1989.
Dr. Anto Slavko Kovačić: Biobibliografija franjevaca Bosne Srebrene/Prilog povijesti hrvatske književnosti i kulture, Sarajevo, 1991.
Savremena književnost naroda i narodnosti Bosne i Hercegovine u 50 knjiga, urednici: Alija Isaković, Mirko Marjanović i Risto Trifković, Sarajevo, 1983/84.
Veselko Koroman: Hrvatsko pjesništvo Bosne i Hercegovine od Lovre Sitovića do danas, antologija, Mostar, Split, Međugorje, 1994.
Veselko Koroman: Hrvatska proza Bosne i Hercegovine od Matije Divkovića do danas, antologija, Mostar, Split, Međugorje, 1995.
Hrvatska misao, časopis za umjetnost i znanost, gl. urednik Mirko Marjanović, brojevi 6, 7-8, 9, 10/1998, 10, 11-12 i 13/1999.
Stjepan Blažanović: Pisana riječ Hrvata Bosanske Posavine 1990 -1997, Orašje, 1997.
Hrvoje Pejaković: Antologija suvremene hrvatske poezije, Zagreb, 1997.
Dubravko Jelčić: Povijest hrvatske književnosti, Zagreb, 1997.
Leksikon članova Društva pisaca BiH, Sarajevo, 1998.
Opća enciklopedija, JLZ, treće izdanje u osam svezaka, Zagreb, 1977.-1982.
Hrvatski leksikon, 1, A-K, Zagreb, 1996.
Hrvatski leksikon, 2, L-Ž, Zagreb, 1997.
Vlaho Bogišić, Lada Čale Feldman, Dean Duda, Ivica Matičević: Mali leksikon hrvatske književnosti, Zagreb, 1998.

VAŽNIJI IZDAVAČKI PROJEKTI U KOJIMA JE OBRAĐIVANA HRVATSKA KNJIŽEVNOST BOSNE I HERCEGOVINE

U okviru književnosti naroda i narodnosti Bosne i Hercegovine, s atributom bosankohercegovačka književnost, a pred minuli rat, i u ratu, i s nacionalnom odrednicom, hrvatska književnost Bosne i Hercegovine do sada je obrađivana u ovim projektima:

-*Kulturno nasljeđe Bosne i Hercegovine*, izdanja "Veselina Masleše", Sarajevo

-*Kulturno nasljeđe Bosne i Hercegovine*, izdanja "Svjetlosti", Sarajevo

U ovim edicijama, koje su se održale punih dvadeset godina, nažalost, nisu sustavno izučavana i djela hrvatskih pisaca u BiH. Točne podatke o tome nemam, do njih se može doći, ali je sud o zapostavljenosti i bez njih održiv. Temeljim ga na prisjećanju, u kojemu, dakako, nikad nije puna istina, da su u ovim edicijama za cijelo vrijeme trajanja objavljeni izbori samo S.S. Kranjčevića i A.B. Šimića.

-*Risto Trifković: Savremena književnost u Bosni i Hercegovini*, biblioteka Kulturno nasljeđe Bosne i Hercegovine, Sarajevo, 1968.

-*Hatidža Krnjević: Usmene balade Bosne i Hercegovine*, Knjiga o baladama i knjiga balada, biblioteka Kulturno nasljeđe Bosne i Hercegovine, Sarajevo, 1973.

-*Prof. dr. Herta Kuna, dr. Pavao Anđelić, prof. Petar Pejčinović*, *dr. Muhamed Hadžijahić, Vojislav Maksimović*: *Bosanskohercegovačka književna hrestomatija, Knjiga I, Starija književnost*, Zavod za izdavanje udžbenika, Sarajevo, 1974.

Proslove ovoj knjizi napisali su Herta Kuna (O tekstovima na narodnom i crkvenoslavenskom jeziku-ćiriličkim, latiničkim i glagoljskim) i Petar Pejčinović (Bosanski latinitet). U poglavlju Srednjovjekovna književnost obrađeni su srednjovjekovni kodeksi, epigrafika, administrativno-pravni spisi, kronike i rodoslovi, a u poglavlju pod naslovom Hrvatska književna tradicija pisci na narodnom jeziku (Matija Divković, Pavle Papić, Stjepan Margitić, Ivan Bandulović, Ivan Ančić, Lovro Sitović, Filip Laštrić, Jerolim Filipović). Među piscima na latinskom jeziku su: Juraj Dobretić (Dragišić), Filip Lastrić, Bono Benić, Marijan Bogdanović, Nikola Lašvanin, Jeronim Verdski, Ivan Frano Jukić, Ambroz Matić, Martin Nedić, Petar Bakula, Marijan Šunjić, Blaž Josić i Lovro Sitović. Ovo poglavlje ima i svoj pogovor.

-*Dr. Hatidža Krnjević, Đenana Buturović, dr. Ljubomir Zuković: Bosanskohercegovačka književna hrestomatija, Knjiga II, Narodna književnost*, Zavod za izdavanje udžbenika, Sarajevo, 1972.

U ovoj knjizi su lirske pjesme, romanse, balade, epske pjesme, pripovijetke, poslovice, zagonetke i pitalice. I uvodna riječ i predgovor cjelokupnu narodnu književnost Bosne i Hercegovine razmatraju integralistički, ne raščlanjujući u njoj tradicije koje su je različitošću svoga duha oblikovale na tlu ove zemlje.

-*Branko Milanović: Bosanskohercegovačka književna hrestomatija, Knjiga III*, *Novija književnost*, Sarajevo, 1971.

Od hrvatskih pisaca, u ovoj knjizi nalazimo: Ivana Franju Jukića, fra Grgu Martića, Ivu Andrića, Antuna Branka Šimića i Nikolu Šopa.

-*Savremena književnost naroda i narodnosti Bosne i Hercegovine u 50 knjiga*, Svjetlost, Sarajevo, 1984/1985.

U ovoj ediciji svoje izbore iz cjelokupnog djela dobili su ovi hrvatski pisci: Ivo Andrić, Novak Simić, Nikola Šop, Vladimir Čerkez, Ilija Jakovljević, Anđelko Vuletić, Ilija Ladin, Veselko Koroman, Vitomir Lukić, Vladimir Pavlović, Nikola Martić, Mirko Marjanović, Josip Osti, Ivan Kordić, Mile Pešorda, Ivan Lovrenović, Željko Ivanković, Stanislav Bašić, Mile Stojić i Miljenko Jergović. Izbori iz djela ovih pisaca popraćeni su proslovima, napomenama i bio-bliografijama.

-*Anto Slavko Kovačić: Bibliografija franjevaca Bosne Srebrene (prilog povijesti hrvatske književnosti i kulture),* Svjetlost, Narodna i univerzitetska biblioteka BiH i Franjevački provincijalat Bosne Srebrene, Sarajevo, 1991.

-*Ivan Lovrenović: Franjevačka književnost u Bosni i Hercegovini, Književnost bosanskih franjevaca*, Sarajevo, 1982.

-*Mile Stojić: Hrvatsko pjesništvo XX. stoljeća*, Svjetlost, Sarajevo, 1991.

Od hrvatskih pjesnika rođenih u BiH, u ovu antologiju su uvršteni: Ivo Andrić, Ilija Jakovljević, Antun Branko Šimić, Nikola Šop, Ilija Ladin, Vitomir Lukić, Vladimir Pavlović, Nikola Martić, Anđelko Vuletić, Stojan Vučićević, Ivan Kordić, Mile Pešorda, Željko Ivanković i Miljenko Jergović.

Osim predgovora, nažalost, ova antologija nema niti jednog podatka o uvrštenim autorima.

Josip Lešić: Istorija dramske književnosti Bosne i Hercegovine, I, II, Svjetlost, Sarajevo, 1991.

Zdenko Lešić: Pripovjedačka Bosna, I, II, Svjetlost, Sarajevo, 1991.

U ove dvije knjige oko 200 stranica teksta posvećeno je hrvatskoj pripovjedačkoj tradiciji u Bosni i Hercegovini od početaka do 1918. godine.

Ljubica Tomić Kovač: Poezija Bosne i Hercegovine za vrijeme austrougarske uprave, Svjetlost, Sarajevo, 1991.

U knjizi su obrađeni svi hrvatski pjesnici iz Bosne i Hercegovine u ovome razdoblju.

-*Veselko Koroman: Hrvatska proza Bosne i Hercegovine od Matije Divkovića do danas*, Mostar, Split, Međugorje, 1995.

U antologiju su uvršteni ovi pisci: Matija Divković, Stjepan Margitić Markovac, Jeronim Filipović, Marijan Jakovljević, Nikola Lašvanin, Marijan Bogdanović, Mate Krističević, Grgo Martić, Martin Đurđević, Ćiro Truhelka, Ivan Frano Jukić, Antun Knežević, Andrija Jagatić, Lovro Mihačević, Ignacije Strukić, Frano Alfirević, Stanislav Šimić, Ignacije Gavran, Vitomir Lukić, Vladimir Balvanović, Veselko Koroman, Nikola Martić, Stojan Vučićević, Jagoda Truhelka, Ivan Milićević, Vladimir Treščec Branjski, Mirko Jurkić, Viktor Grmović, Verka Ilijić Škurle, Ante Neimarević, Ivo Andrić, Štefa Jurkić, Bernardina Horvat, Jakša Kušan, Zvonimir Šubić, Marko Martinović, Mirko Marjanović, Anto Matić, Stjepan Čuić, Željko Ivanković, Jozo Mašić, Narcis Jenko, Ilija Jakovljević, Vladimir Čerkez, Anđelko Vuletić, Ivan Kušan, Ivan Lovrenović, Darko Lukić, Silvije Strahimir Kranjčević, Tugomir Alaupović, Ljubomir Maraković, Tin Ujević, Gavro Gavranović, Antun Branko Šimić, Tomislav Ladan, Predrag Matvejević, Boris Ćorić, Zdenko Lešić, Juraj Martinović, Mario Suško, Veselko Tenžera i Mile Stojić.

Antologija je obuhvatila najistaknutije autore propovijedi, ljetopisa, zapamćenja, putopisa, pripovijetki, romana, kritike. Antologija sadrži iscrpan predgovor, kronološku bio-bibliografiju uvrštenih i neuvrštenih pisaca, kazalo imena, izvore za bio-bliografiju, napomenu.

-*Veselko Koroman: Hrvatsko pjesništvo Bosne i Hercegovine* od *Lovre Sitovića do danas*, Split, Mostar, Međugorje, 1996.

U antologiju su uvršteni pjesnici: Lovro Sitović, Ambroz Matić, Petar Bakula stariji, Blaž Josić, Grgo Martić, Josip Milaković, Eugenija Šah, Mato Ostojić, Stjepko Ilijić, Silvije Strahimir Kranjčević, Tugomir Alaupović, Nikola Ostojić, Jozo Markušić, Anka Topić, Joakim Trogrančić, Branko Strahimir Škarica, Izidor Poljak, Dragan Dujmušić, Nedjeljko Dugonjić Vrhovčić, Ljubomir Maraković, Augustin Čičić, Tin Ujević, Pavao Senjić Tvrtković, Ivo Andrić, Zvonimir Šprajcer, Ilija Jakovljević, Antun Branko Šimić, Nikola Šop, Petar Bakula mlađi, Hrvoje Bor, Ljerka Premužić, Janko Bubalo, Grgur Karlovčan, Lucijan Kordić, Lovro Rebac, Nada Kesterčanek, Tin Tinović, Vladimir Čerkez, Ilija Ladin, Vitomir Lukić, Ana Martić, Anđelko Vuletić, Hinko Zlomislić, Vlado Puljić, Veselko Koroman, Žarko Marjanović, Vladimir Pavlović, Franjo Brkić, Nikola Martić, Andrija Vučemil, Stojan Vučićević, Mario Suško, Gojko Sušac, Vinko Grubišić, Ivan Kordić, Stanislav Bašić, Jakov Jurišić, Drago Majić, Šimun Šito Ćorić, Mile Maslać, Mile Pešorda, Krešimir Šego, Vinko Brešić, Miro Petrović, Ivan Tolj, Željko Ivanković, Mile Stojić, Zdravko Kordić, Vesna Berezovska.

Kao i antologija proze, i ova antologija ima predgovor, kronološku bio-bibliografiju uvrštenih i neuvrštenih pisaca, napomenu, izvore za bio-bibliografiju, kazalo imena.

-*Bosna i Hercegovina, enciklopedija, separat JLZ za BiH (segment o književnosti naroda BiH),* Zagreb-Sarajevo, 1984.

-*Pet stoljeća hrvatske književnosti*, edicija Matice hrvatske u kojoj je našlo mjesta i nekoliko hrvatskih pisaca iz Bosne i Hercegovine.

-*Ivo Frangeš: Povijest hrvatske književnosti*, Zagreb, 1987, čije je drugo izdanje na njemačkom (Koeln-Weimar-Vien, 1995.) nešto svjetla usmjerilo i prema hrvatskim piscima iz BiH (na franjevcima se zadržalo u jačem snopu, na suvremenim je posve malaksalo).

-*Dubravko Jelčić: Povijest hrvatske književnosti*, Naklada Pavičić, Zagreb, 1997.

U ovoj povijesti našli su mjesto ovi hrvatski pisci iz BiH: Tugomir Alaupović, Ivo Andrić, Janko Bubalo, Pero Budak, Stjepan Čuić, Šimun Šito Ćorić, Matija Divković, Vinko Grubišić, Ilija Jakovljević, Ivan Frano Jukić, Lucijan Kordić, Veselko Koroman, Ivan Kušan, Jakša Kušan, Vitomir Lukić, Grgo Martić, Nikola Milićević, Julijana Matanović, Martin Nedić, Vladimir Pavlović, Mile Pešorda, Pavao Posilović, Zvonimir Remeta, Novak Simić, Lovro Ljubuški Sitović, Mario Suško, Antun Branko Šimić, Stanislav Šimić, Nikola Šop, Veselko Tenžera, Ivan Tolj, Stojan Vučićević i Anđelko Vuletić.

-*Marko Dragić: Tuj tunja tu jabuka* - hrvatske lirske narodne pjesme iz Rame, Mala nakladna kuća Sveti Jure, Baška Voda, 1995.

-*Marko Dragić: Duša tilu besidila* - hrvatske pučke molitvene pjesme iz Bosne i Hercegovine, Mala nakladna kuća Sveti Jure, Baška Voda, 1997.

-*Marko Dragić: Zakopano zvono* (pučke predaje i legende u šematizmu fra Petra Bakule), Mala nakladna kuća Sveti Jure, Baška Voda, 1996.
-*Mirko Marjanović: Hrvatska književnost Bosne i Hercegovine u 100 knjiga*, prijedlog izdavačkog projekta, Hrvatska misao, 5/1997., Sarajevo
-*Veselko Koroman: Kronološka bio-bliografija hrvatskih pisaca Bosne i Hercegovine*, Hrvatska misao, 6/1997., Sarajevo
-*Bio-bibliografija hrvatskih pisaca Bosne i Hercegovine,* prilog izdavačkom projektu Hrvatska književnost Bosne i Hercegovine u 100 knjiga, Hrvatska misao, 7-8, 9/1998., 10/1999., 15-16/2000., Sarajevo
-*Mirko Marjanović: Leksikon hrvatskih književnika Bosne i Hercegovine od najstarijih vremena do danas,* Hrvatska misao, broj 14/2000., Sarajevo

SADRŽAJ

Mirko Marjanović
LEKSIKON HRVATSKIH KNJIŽEVNIKA BOSNE I HERCEGOVINE OD NAJSTARIJIH VREMENA DO DANAS

Izdavači
MATICA HRVATSKA SARAJEVO
HKD NAPREDAK SARAJEVO

Za izdavače
Petar Perica Vidić
Franjo Topić

Recenzenti
prof. dr. Josip Baotić
prof. dr. fra Marko Karamatić

Lektor i korektor
Jure Blažić

Design
Mladen Kolobarić

Tisak
Za tisak
Tiskano u 1000 primjeraka, 2001.